

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

තිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අත්හිත ප්‍රධාන කරුණු

1968 අගෝස්තු 17 වන සෙනසුරාදා

[වැඩ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන යාම]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, (1968-69) [පස්වන වෙන් කළ දිනය]

අලාභිකාරකුමාගෙන් ලන් සන්දේශය

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

ප්‍රශ්නයට ලිඛිත පිළිතුරු

1968 අගෝස්තු 18 වන ඉරිදා

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

ශෝක ප්‍රකාශය: ශෝචනීය කැනන් ඔබ්ලිව්. එඩ්වින් බොතෝජු
දේවලැහිතුමා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, (1968-69) [හයවන වෙන් කළ දිනය]

දෙවන වර කියවීම—විවාදය ඉදිරියට ගෙන යන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஸன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்னடக்கம்

சனிக்கிழமை, 17 ஆகஸ்ட் 1968

[நிகழ்ச்சித் தொடர்]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1968-69 [ஒதுக்கப்பட்ட ஐந்தாம் நாள்]

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

ஞாயிறுக்கிழமை, 18 ஆகஸ்ட் 1968

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

அனுதாபத் தீர்மானம் : வண. கணன் டபிள்யூ. எட்வின் பொடெஜு

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1968-69 [ஒதுக்கப்பட்ட ஆறாம் நாள்]

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் தொடர்கிறது

Volume 80
No. 8

Sunday
10th August 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

Saturday, 17th August 1968

[Continuation of Proceedings]

APPROPRIATION BILL, 1968-69 [Fifth Allotted Day]

Second Reading—Debate adjourned

WRITTEN ANSWER TO QUESTION

Sunday, 18th August 1968

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

VOTE OF CONDOLENCE : REV. CANON W. EDWIN BOTEJU

APPROPRIATION BILL, 1968-69 [Sixth Allotted Day]

Debate continued

නියෝජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1968 අගෝස්තු 17 වන සෙනසුරුදා

சனிக்கிழமை, 17 ஆகஸ்ட் 1968

Saturday, 17th August 1968

[1968 අගෝස්තු 17 වන සෙනසුරුදා නිල වාර්තාවේ 1374 වන නිරයේ සිට ඉතිරි වූ කටයුතු]

[1968 ඉක්බිදීම 17, சனிக்கிழமைய அதிசார அறிக்கை 1374 ஆம் பத்தியிலிருந்து நிகழ்ச்சித் தொடர்.]

[Continuation of Proceedings from Col. 1374 of OFFICIAL REPORT for Saturday, 17th August 1968.]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1968-69

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1968-69

APPROPRIATION BILL, 1968-69

අ. හා. 5.17

ගරු ජීවියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රජත කිංකිණි හඬක් පරයන මාලගිරිවියක මෙන් කථා කළ මිනිසුන් ගරු මන්ත්‍රීන්ගේ කථාවෙන් පසු මට කථා කරන්නට ලැබීම ගැන මා ප්‍රීති වෙතවා. මෙහිදී කථා කළ අනෙක් බොහෝ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කථාවලට පිළිතුරු දෙන්නට පෙර නිතරම පාහේ මේ රජයටත් විශේෂයෙන් මටත් විරුද්ධව ගැසිය හැකි හැම වල් පහරක්ම ගසන “ඩේලි මිරර්” වැනි පත්‍රයකින් මා පිළිබඳ ප්‍රවෘත්තියක් උපුටා දැක්වීම ගැන මා කණගාටු වෙතවා. ගරු මිනිසුන් මන්ත්‍රී නියෝජ්‍ය කථාව කීප අතකින්ම ඓතිහාසිකයි. එකක් පළමු වරට ලංකාවේ මද්‍ය තහනමට විරුද්ධව කථා කළ එකම සිංහල කාන්තාව මිනිසුන් මන්ත්‍රීන්ගේවීමයි. අනික “ඩේලි මිරර්” වැනි පත්තරයක් විශ්වාස කරන එකම මන්ත්‍රීවරිය මිනිසුන් මන්ත්‍රීවරිය වීමයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කරුණ සම්බන්ධව නොයෙක් පත්තර වල නොයෙක් අදහස් තිබුණු නිසා මේ ගරු සභාවේදී මේ පිළිබඳ තත්ත්වය විස්තර කර දීමට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන මා ස්තූති වන්න වෙතවා. හෙන්රි ජයසේන හුඹුසිඳ්ධි නාට්‍ය සම්පාදකයෙක්. ඒ බව මා දන්නවා. ඔහුගේ මේ අලුත්ම නාට්‍යය බයස්කෝප් අදිය පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලා තීරණයක් ගෙන වාර්තා කිරීමට පත් කර සිටින මණ්ඩලය මගින් පරීක්ෂා කර බලා එක එක්කෙනාගේ අදහස් මට ප්‍රකාශ කළ නමුත් මා මෙම මුළු මණ්ඩලයටම ගොස් ඒ මණ්ඩලයේම අදහස් මා ඉදිරියේ වෙන් වෙන්ව ප්‍රකාශ කරන ලෙස දැනුම් දුන්නා. ඔවුන් එය බලා මා හමුවට පැමිණ, එක් කෙනෙක් හැර අනික් සියලුදෙනා විසින්ම, එය තහනම් කළයුතු එකක් හැටියට මට දන්වා සිටියා. සමහර කොටස් කපා හැර එයට ඉඩදුන මැන වැඩි කියා සිටියේ එක් අයෙක් පමණයි. ඒ නිසා මණ්ඩලයේ තීරණය ලියා යවන ලෙස මා දන්වා සිටියා. ඒ අනුව මණ්ඩලයේ තීරණය ලියා යවා තිබෙනවා. ඊට පසුව හෙන්රි ජයසේන මහතා පැමිණ මට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කළා. මණ්ඩලය විසින් තහනම් කරන ලද ජංගම චිත්‍රයක් හෝ මෙවැනි නාට්‍යයක් පිළිබඳව අභියාචනයක් කිරීමේ නියම පිළිවෙළ එයයි. එමෙන්ම එසේ අභියාචනයක් කිරීම සාමාන්‍ය සිද්ධියක්. මට කරනු ලැබූ ඒ අභියාචනය අනුව එය නැරඹීම සඳහා යන්නට මට අද අවස්ථාවක් නොලැබෙන හෙයින්—අදට වෙත කටයුත්තක් යෙදී තිබෙන නිසා—එම නාට්‍යය අද රුත්‍රියේම බැලීම සඳහා මගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සිටින කිරීමට මා තීරණය කළා. එතුමා අද ඒ සඳහා එහි යනවා ඇති. එතුමාගේ තීරණයත් මා අද ලබාගෙන ඇමතිවරයා වශයෙන් මගේ අවසාන තීරණය අද රුත්‍රියේම මා දෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජන ප්‍රසාදයක් නැති සමහර ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කියන දේවල් රට නොපිළිගැනීම අපේ වාසනාවක්. මණ්ඩලය විසින් කරන ලද

[ගරු ජයසේන]

යම් දෙයක් මා කළ දෙයක් හැටියට ප්‍රචාරයක් පත්‍රවල පළ කර මටත් මේ රජයටත් අනියම් විධියකින් පහර ගසන්නට තැත් කළත් විශේෂයෙන්ම මේ ප්‍රචාරයක් පත්‍රයෙන් කියන දේවල් පිළිගන්නා අය දුර්ලභ නිසා ඒ ගැන මා පසු නැවිලි වන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ බොහෝ කථාවලට මා ඇහුම්කන් දුන්නා. මේ කථා හැන්සාඩ් වර්තාව මාගේ හෝ ප්‍රචාරයක් පත්‍ර මාගේ හෝ කවද වත් මේ රටට නොපැමිණී මිනිසකු කියවෙමින් සංචාරයක් සඳහා වත් ඔහු මේ රටට පැමිණෙනුයේ මා සිතන්නේ නැහැ. මේ කථාවල හැටියට ලංකාව තරම් ආහාර නැති රටක්, හිඟත්තන්ගෙන් යුත් රටක්, අදින්නට රෙදි නැතිව වැරහැලි ඇඳගෙන සිටින්නන්ගෙන් යුත් රටක්, කාලකන්නි මිනිසුන් සිටින රටක්, පාඨශාලාවකට යන්නට විධියක් නැතිව ලත වන ලමුන් සිටින රටක්, මෝටර් රියක් ගෙන යන්නට බැරි තරමට අබලන් පාරවල් තිබෙන රටක්, බෙහෙත් ගන්නට බැරි රටක් ලෝකයේ තවත් නැහැ. ප්‍රචාරයක් පත්‍රවල මාතෘකා දෙස බැලුවත් කෙනෙකුට අවබෝධ වන්නේ එයයි. එකක් දෙකක් හැර මේ රටේ අනෙකුත් බොහෝ ප්‍රචාරයක් පත්‍රවල පළ වන දේවලින් කවද වත් මෙරටට නොපැමිණී පුද්ගලයකු කියවෙමින් ඔහු සිතන්නේ ලංකාව කන්නට නැති, අදින්නට නැති හිඟත්තන්ගෙන් පිරුණු, යන්නට එන්නට පාරක් නොවක් නැති, බෙහෙතක් ගන්නට ආරෝග්‍යශාලාවක් නැති මහා දුප්පත් අසරණ කාලකන්නි රටක් කියයි. එහෙත් ඒකද සත්‍යය? තමන්ගේ වාසියට තර්ක විතර්ක කරන විට කරුණු සසඳා පහදා විසඳා ගැනීම මේ ගරු සභාවට හිමි උරුමයක්. මෙවැනි ප්‍රචාරවලින් මේ රටේ වැසියන් නම් නොමග යවන්නට බැහැ. එහෙත් පිටරට වැසියන් මේවා කියවා නොමග ගියහොත් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ දේශ සංචාරක ව්‍යාපාරයට නේද පහර වදින්නේ? මේවා කියවන පිටරටයන්, සංචාරකයින් මෙරටට නොපැමිණෙන්නට

සිතට එකඟව කල්පනා කරන මෙන් මා තමුන් නාන්සේලාගෙන් ඉල්ලීමක් කර නවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම මීට අවුරුදු තුනකට එහා තිබුණු තත්ත්වයන් අද තත්ත්වයන් ගැන කල්පනා කළොත් අද තමුන් නාන්සේලා සිතට විරුද්ධව කථා කරන පුද්ගලයන් බව වටහා ගන්නට සිදු වීම කණගාටුවට කාරණයක්. මා තමුන් නාන්සේලාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අසනවා. අද උත්සවයකට පමණක් නොවෙයි—උත්සවයකට නම් අළුත් ඇඳුම් ඇඳගෙන එන්නට පුළුවනි, උත්සවයකට පමණක් නොවෙයි—වෙලට ගියත්, පොළට ගියත්, බස් නැව තුම් පොළට ගියත්, දුම්රිය පොළට ගියත්, ගමට ගියත්, නගරයට ගියත්, නියමිතමට ගියත්, අද තරම් හොඳට ඇඳගත් පිරිසක් ලංකාවේ මීට ඉස්සර දකින්නට ලැබුණාද? අවංකව සිතට එකඟව ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්න. මාතරට ගියත්, මොනරාගලට ගියත්, හම්බන්තොටට ගියත්, යාපනයට ගියත්, අනුරාධපුරයට ගියත්, කොළඹට ආවත් ඕනෑම තැනකට ගියත්, මහ මාර්ගයේදී හෝ වේවා රැස්වීමකදී හෝ වේවා ඕනෑම තැනකට ගියත්, අද තරම් හොඳට ඇඳුම් පැළඳුම් ලා ගත් පිරිසක් ලංකාවේ මීට ප්‍රථමයෙන් සිටියාද? ප්‍රචාරයක් පත්‍රවලින් මා ඒ ප්‍රශ්නය අසනවා. මේ අපරාධ කථාව, භීෂණ කථාව, නැති බැරිකමේ කථාව කීමෙන් සිදු වන්නේ කුමන වැඩක්ද?

අතික් කාරණය මේකයි. අවුරුදු තුනකට පෙර එක වේලක් කැ මිනිසකු සිටියා නම් අද ඔහු ඒ එක වේල එදාට වඩා හොඳින් කන්නේ නැද්ද? දෙවේලක් කැ මිනිසකු සිටියා නම් අද ඔහු ඒ දෙවේල එදාට වඩා හොඳින් කන්නේ නැද්ද? තුන් වේලක් කැ මිනිසකු සිටියා නම් අද ඔහු ඒ තුන් වේල එදාට වඩා හොඳින් කන්නේ නැද්ද? විරුද්ධ පක්ෂයේ තමුන් නාන්සේලාගේ ප්‍රයෝජනවත් කටයුතු කීපයක් කර තිබෙනවා. මුළු ලෝකය හා ලංකාව—ලෝකය පැත්තකින් තබමු—මුළු ආසියාව හා ලංකාව සසඳා බැලුවොත්, හෝඩියේ සිට විශ්ව විද්‍යාලය දක්වා නොමිලයේ අධ්‍යාපනය දෙන එකම රට ලංකාව බව, ගනයක්වත් නැතිව ඕනෑම දුප්පත් මිනිසකුට නොමිල

රට ලංකාව බව, තමුන් නාන්සේලාව පෙනෙනවා ඇති. එංගලන්තයේ නොමිලයේ වෛද්‍ය සේවය තිබෙනවාය කියා සමහරු කිව්වා. මා ගියා එංගලන්තයට. එංගලන්තයේ වෛද්‍ය බද්දකුත් අය කරනවා පමණක් නොවෙයි, සෑම වට්ටෝ රුවකටම සිලිම් තුන බැගින් අය කරනු මා දුටුවා. විල්සන් අගමැතිතුමා අද ඒ ගාස්තුව වැඩි කර තිබෙනවා. ජනතාවට නොමිලයේ වෛද්‍ය සේවය ලැබෙනායි කියන එංගලන්තයේ පවා බෙහෙත් සඳහා මුදල් අය කෙරෙනවා. මුදල් අය නොකෙරෙන එකම රට ලංකාවයි. බෙහෙත් ගන්නට එන කෙනෙකුට බෙහෙත් නැතිව ආපසු යන්නට දැන් කිසිම තැනෙකදී සිදු වන්නේ නැහැ. නිකම් ලැබෙන නිසා, ලෙඩක් ඇතත් නැතත් පොඩි ඇවිලිල්ලක් හැදුණත් බෙහෙත් ගන්නට යන අය නිසාත්, ජන සංඛ්‍යාව වැඩි වී තිබෙන නිසාත් සමහර වෛද්‍යගාරවල සමහර විට පෝලිම් ඇති වෙනවා. ඔය පෝලිම්වල කොමියුනිස්ට් කාරයන්—තුන් හවුලේ අය—සිටිනවා. ඔවුන්, පෝලිමේ සිටින අනිංසක අම්මා කෙනෙකුට ළං වී, “පේනවා නේද අම්මේ මේ ආණ්ඩුවේ හැටි? දැන් කොච්චර වේලා මේ පොලිමේ සිටිනවාද?” කියා අහනවා. “ඒක නේන්නම් පුනේ, දැන් පැය එකහමාරක් පෝලිමේ ඉන්නවා, තවම බැරි වුණා බෙහෙත් ටික ගන්න” යයි ඒ අම්මණ්ඩින් උත්තර දෙනවා. එහෙම නිසා, රුපියල් 15 ක් පමණ වටිනා බෙහෙත් ටික නොමිලයේ ලබාගෙන ගෙදර යනවා.

තමුන් නාන්සේලාගේ කාලයේදී රෙදි පෝලිම් කොයි තරම් දිගට තිබුණාද? මිත්‍ර වන්ගොඩ එක්තරා පෝලිමක් ගැන මා දන්නවා. උදේ 9 ට රෙදි ගන්නට ඕනෑ නම් රු 12 ට ඒ පෝලිමට යන්නට ඕනෑ. රු එලි වන්නට කලින් එක් කාන්තාවකට පෝලිමේදීම ළමයකුත් ලැබුණා, මෙවැනි තත්ත්වයක් තමුන් නාන්සේලාගේ කාලයේදී තිබුණේ. අද ඇදුම් නාදින කිසිම කෙනෙකු කිසිම තැනෙක සිටිනවාද? ඒ කාලයේත් මේ කාලයේත් වෙනස මා හොඳට දන්නවා. අප ඉස්කෝලේ යන කාලයත් මේ කාලයත් සසඳා බලන විට අද මේ රට දෙව් ලොවක් වාගෙයි. අප ඉස්කෝලේ යන කාලයේදී ළමයින් 100 ක් සිටින පාසලක බැකියම් ඇදී ළමයින් 4

දෙනෙකුත් සිටියේ නැහැ. මටත් තිබුණේ කමිස දෙකයි, කලිසම් දෙකයි. එයින් එක්කම මගේ පුංචි අධ්‍යයන පුංචි වි අදින් නට බැරිව අධ්‍යන් කල ලිසමක්. මුළු ගමටම තිබුණේ ටිට්ටි රෙදි දෙකයි. මේ රෙදි දෙන මාරුවෙන් මාරුවට කවුරුනුත් අදින් නට ඕනෑ නිසා ගමේ මඟුලක් වුණොත් උදේ සිට රු 12 වනතුරු මිනිසුන් මඟුල් ගෙදර යනවා. අද ඇදුම් සුවි දෙකක් නැති කෙනෙකු මේ රටේ සිටිනවාද?

අද, උත්සවයකට නොව නිකම් පාසලකට ගියත් ඒවායේ තත්ත්වය දකින ලාංකිකයාගේ දැසින් සතුටු කළු එවැනි රෙනවා. මොණරාගල හෝ කැකිරුවේ හෝ වේවා, අනුරාධපුරයේ හෝ කුරුණෑගල හෝ වේවා, කොළඹ හෝ වෙනත් ඕනෑම තැනෙක හෝ වේවා පාඨශාලාවකට ගිය විට, එකම විධියේ ලස්සණ ඇඳුමින් සැරසුණු, ජම්බු ගෙඩි වැනි මුහුණු ඇති ළමයින් දුටු විට ආසාවේ බඩ පිරෙනවා. මේ සම්පූර්ණ ඇත්ත. තමුන් නාන්සේලා කොයි තරම් හිඟන කතා කිවත් ඇත්ත තත්ත්වය එයයි. මිනිසුන් අද තරම් බයස්කෝප් බලන්නට යන කාලයක් වෙන කවරදාවත් තිබුණාද? ඕනෑම බයස්කෝප් මුඩුටක් ළඟ අද කොයි තරම් දිග පෝලිම් තිබෙනවාද? ඒවායෙහි සිටින්නෝ හිඟන්නෝද? කන්නට අදින්නට නැති මිනිස්සුද? තමුන් නාන්සේලා කියන මේ හිඟන කතාවේ තේරුම මොකක්ද? අපගේ රට ඔය තරම් කාලකන්නි රටක් හැටියට ලෝකයාට පෙන්වන්නට තමුන් නාන්සේලා ඔය විධියට කතා කරන්නේ ඇයි?

අප, රටේ පාලනය බාර ගන්න අවස්ථාවේදී දවස් ගණනකට සැහෙන විදේශ විනිමය පමණයි ඉතිරි වී තිබුණේ. අපේ අග මැතිතුමාගේ නමට සැලකූ රටවලට පින් සිදු වන්නට, ඒ රටවල් අපට ආධාර නොකළා නම් තමුන් නාන්සේලා බලාපොරොත්තු වුණු පරිදි තුන් මාසයකින් ආණ්ඩුව වැටෙන්නට ඉඩ තිබුණා. එහෙත් අප මහජනයාට වුවමනා දේවල් කිසිවක ගාස්තු වැඩි කෙළේ නැහැ. අද බස්සේවය දෙස බලන්න. බස් 3,000 ක් පමණ දුටු විට එයින් 300 ක් පමණ කැඩෙන බව ඇත්ත. මේ රටේ බස් ගාස්තු ගැන කල්පනා කරන විට, ගම්නාගමන සේවයක් ජනතාවට නොමිලයේ ලැබෙනවායි

[ගරු ජයගෝල]

කියන්නට පුළුවනි. මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතින්නේ සේවකයන්ගේ පසින් වැඩ කිරීමෙන් පසුවයි. වෙනත් රටවල බස් ගාස්තුවන් මේ රටේ බස් ගාස්තුවන් සසඳා බලන විට, මේ රටේ ජනතාව බස්වල නොමිලයේ ගමනාගමනය කරනවායි කියන්නට පුළුවනි. එංගලන්තයේ භූතාප්ම 70 කට බස් ගාස්තුව රු. 18 යි, ප්‍රංශයේ භූතාප්ම පහකට රු. 10 යි. කෝම්බ්‍රිස් නගරයේ සිට ලන්ඩන් නුවරට භූතාප්ම 72 යි. ඒ දුර ප්‍රමාණයට බස් ගාස්තුව රු. 18 යි. ලංකාවේ කොළඹ සිට ගාල්ලටත් භූතාප්ම 72 යි. ගාස්තුව කීයද? රු. 2.10 යි. මේ රටේ අධ්‍යාපනය නොමිලයේ, වෛද්‍ය සේවය නොමිලයේ, බස් ගාස්තුවන් නොමිලයේයි කිව හැකි තරම් සුළුයි. තමුන්නාන්සේලා භාණ්ඩාගාරය අසියටම සුරාගෙන කාලා ගියත් අප බස් ගාස්තු වැඩි කළේ නැහැ. සමහර ගම් ප්‍රදේශවල නරක පාරවල දුවන බස් නිතර කැඩෙන බව ඇත්ත. උදේ දිවු බස් එක හවසර දුවන්නට බැරි වෙනවා. ඒ වුවත්, ගම් නියමිතවල කටදාවත් බස් රථයක් නොදිවු මාර්ගවල දවසට වරක්වත් බස් රථයක් දුවන්නට සැලැස්සුවේ මේ ආණ්ඩුව නේද? කටදාවත් බස් නොගිය පාරවල ඔය ගණන්වලට සැනපුම් සිය ගණන් දුර බස් ධාවනය වෙනවා. ගොවි තැන දියුණු කිරීම උදෙසා වේවා, පිටරටින් සහල් ගෙන්වා ගැනීමට තිබෙන දුෂ්කර තාව නිසා හෝ වේවා, 1966 දී අපි සහල් සේරුවක් කැපූ එක ඇත්තයි. එසේ කරන්නට හේතුව ගරු අගමැතිතුමා කියා තිබෙනවා, වෙනත් මැති ඇමතිවරුන් කියා තිබෙනවා. එහෙත් නැවත වරක් ඒ ගැන මතක් කිරීමක් වශයෙනුයි, මා දැන් මේ ගැන සඳහන් කරන්නේ. ඒ මොකද, අපට සුමාන දෙකකට වඩා මතක හිටින්නේ නැහැ. කරපු හොඳ හෝ නරක. ඒකයි, වැඩිය හොඳ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආසියා ලෝකයේම මහ විශාල සහල් හිඟයක් ඇති වුණු බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා ඇති. ඉන්දියාවේ ඔරිස්සා, බිහාර් යනාදී ප්‍රදේශවල පමණක් නොව මදුරාසිය යනාදී ප්‍රදේශවල පවා ඉඩෝරය නිසා විශාල හානි සිදු වුණා; කුඹුරු පාලු වී ගියා; කුඹුරු නොපැයීම නිසා ඒවායේ වැඩ

නැතුව ගියා. එම නිසා ඉන්දියාවට වුවමනා වුණා, තම රටට වුවමනා කරන සහල් බුරුමයෙන් සහ සියමෙන් ගෙන්වා ගන්නට. එමෙන්ම පියටනාමය වැනි සහල් පිටරට යැවූ රටවල් පවා අද පිට රටින් සහල් ගෙන්වනවා. ඒ ගෙන්වන්නේත් අප සහල් ගෙන්වන රට වලිනුයි. එමෙන්ම, ඉන්දුනීසියාව යනාදී සහල් පිටරට පැටවූ රටවල් පවා අද අප සහල් ගෙන්වන රටවලින් සහල් ගෙන්වනවා. එසේ හෙයින් සහල් හිඟයක් ඇති වුණු බව අප පිලිගත යුතුයි. මේ සහල් හිඟය ඇති වූවායින් පසු ගරු අගමැතිතුමා කැබිනට් මණ්ඩලයට කරුණු දැක්වූ අවස්ථාවේදී හෙළිදරව් වුණේ කුමක්ද? එම අවස්ථාවේදී තිබුණු සහල් ප්‍රමාණයට අනුව බලන විට සහල් සේරු දෙක ගණනේ දුන්නා නම් මාස හතරකින් සඳහා වත් එය ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැහැ. එසේ එහෙයින් සහල් සේරුව ගණනේ හැම මිනිසකුටම ලැබෙන්නට සලස්වන්න අප තීරණයක් ගත්තා. ඒ අනුව ඉමඩක් කඩමක් ඇති හෝ නැති ගොවිතැන් කරන්නට කැමති 'හැම තෙනෙකුටම ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා හැකි තරම් ධෛර්යය දෙන්නට ඕනැය, හැම අතින්ම උදව් දෙන්නට ඕනැය, කියා අප තීරණය කළා. සහල් සේරුවක් දීමේදී මිනිසුන්ට කරදරයක් වන බව ගරු අගමැතිතුමා කීවිවා. ඒ නිසාම අප දෙන සහල් සේරුව නොමිලයේ දෙන්නට තීන්දු කළා.

දැන් තමුන්නාන්සේට පෙනෙනවා ඇති අධ්‍යාපනය නොමිලයේ බව; බෙහෙත් හේත් නොමිලයේ බව; ගමන් බිමන් නොමිලයේ වාගේ බව. ඒ වාගේම ජනතාවගේ ප්‍රධාන ආහාරයෙන් දෙකෙන් කොටසක්වත් නොමිලයේ දෙන ලෝකයේ එකම රට ලංකාවයි, එකම ආණ්ඩුව ඩඩ්ලි සේනානායක ආණ්ඩුවයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒක පොඩි වැඩක්ද? අපි සතියකට සහල් සේරු කෝටියක් නොමිලයේ දෙනවා. කිය ගණනේ අරගෙනද එසේ දෙන්නේ? දැන් සහල් මිල වැඩි බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා ඇති. සහල් ගොඩ බාලා ගබඩාවට ගෙන එන විට සේරුවක වටිනා කම ශත 75ක් පමණ වෙනවා. සේරුවක් ශත 75 බැගින් වටිනා සහල් සේරු

කෝටියක් අපි සතියකදී නොමිලයේ දෙනවා. 1,20,00,000ක් ජනතාව සිටින ලංකාවේ සහල් පොත් තිබෙන කෝටියක් දෙනවාට සතියකදී සහල් සේරු කෝටියක් නොමිලයේ දෙනවා. එතකොට අවුරුද්දකට නොමිලයේ දෙන සහල් සේරු ප්‍රමාණය කෝටි 52 යි.

ගරු නියෝජ්‍ය කපානයකතුමනි, බණ පොත්වල තිබෙනවා ආදී කාලයේ කිසි කලෙක කවරෙකු විසින්වත් නුදුන් විධියේ දානයක්—අස්දෘශ මහා දානයක්—කොසොල් රජ විසින් දෙනවාට යෙදුණාය කියා. කොසොල් රජ දුන් දානය මොන කෙහෙල්මල් දානයක්ද, ගරු නියෝජ්‍ය කපානයකතුමනි? සහල් සේරු කෝටියක් සතියකට දන් දුන්න කොසොල් රජකෙනෙක් සිටියේ කොහේද?

මේ ආණ්ඩුව මහ විනාසයක් කළාලු; ගොවියාට මොකවත් කළේ නැතිලු; සාමාන්‍ය මිනිසාට මොකවත් කළේ නැතිලු. හැම රටකම වාගේ සාමාන්‍ය මිනිසාත් ගොවියාත් තම දරුවන් වෙනුවෙන් ස්කෝල කාසි ගෙවන්නට ඕනෑ; වෙදකමට ගෙවන්නට ඕනෑ; ප්‍රධාන ආහාරයට ගෙවන්නට ඕනෑ. අද මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිසාටත් ගොවියාටත් ඒ බර කිසිවක් ඇත්තේ නැහැ. සහල් සේරුවක් නොමිලයේ ලැබෙන්නට වූ පසු සමහරුන්ට කලින් තිබුණාටත් වඩා තමන්ගේ තත්ත්වය හොඳ වෙලා තිබෙනවා. ඇතැම් දුප්පත් උදවිය එදිනෙදා යන්තම් රක්ෂාව කරගෙනයි කැවේ. ඒ අයට සහල් සේරු දෙකක් මිල දී ගන්නට ගත 50 ක් තිබුණේ නැහැ. ඒ බව අපි දන්නවා. දැන් නම් එවැනි තත්ත්වයක් නැතෙයි කියන්නට පුළුවනි. එදා ඇතැමුන් තමන්ගේ සහල් පොත උගස් කර තුනෙන් පංගුවක් ලබා ගත්තා. ඇතැමුන් දෙකෙන් පංගුවක් ලබා ගත්තා. එවිට ඇතැමුන්ට සහල් සේරුවක් වැටුණේත් නැහැ. මේ හේතුව නිසා එදිනෙදා යන්තම් තාවකාලිකව රක්ෂාවක් කර ජීවත් වුණු අයට රැට නින්ද ගියේ නැහැ. ඊළඟට සතියේ වැඩ පිළිවෙළ ගෙනියන්නේ කෙසේදැයි ඔවුන්ට නිතරම කල්පනා වෙනවා. දරුවන් අට දෙනයි දෙමහල්ලන් දෙදෙනයි සිටින පවුලක් ගැන සිතමු. එවැනි පවුලක නඩත්තුව ගෙනියන තැනැත්තා

නිතරම කල්පනා කළේ සහල් සේරු 20ක් ලබා ගන්නේ කෙසේද කියන කාරණයයි. කෙරුටික මුදලාලිට පොත උගස් තබා ලැබෙන සහල් ප්‍රමාණයෙන් තුනෙන් පංගුවක් ලබාගෙන තව වුවමනාවන් සදහාත් ඒ පොතේ පිහිටෙන්ම සල්ලි ලබා ගත් විට ඒ පොතෙන් තවත් සහල් ලබා ගත් නව බැහැ. එහෙත් අද එවැනි තත්ත්වයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ අය රැට හැපසේ නිදාගන්නවා. සතියේ සහල් ගෙනෙන්නට විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියට මල්ලන් රැගෙන ගෙදර භාමිනේ යනවා. මල්ල අර ගෙන යනවා, හැල් සේරු 10 ක් නොමිලයේ හළනවා. ඔතන ඉන්න කොමියුනිස්ට්කාරයා “භේනවා නේද අම්මේ ඉස්සර දෙකක් ලැබුණා. දුන් ලැබෙන්නේ එකයි නේද?” කියා අහනවා. “ඒක නේන්නම් පුතේ මුත්තට හෙන ගහන්ට” කියා බැණ බැණ හැල් සේරු 10 ත් අර ගෙන ගෙදර එනවා. තමුන්නාත්සේලාගෙ මේ ව්‍යාපාර නිසා අපේ ජාතිය කැත කෙරුවා. අපේ ජාතිය අකාතඥ ජාතියක් බවට පත් කළා. දේශපාලන බලය ලබා ගැනීමේ අදහසින් ජාතියක් කැත කරන ව්‍යාපාර හා ප්‍රචාර ගෙන යාම අපරාධයක්.

ගොවියාට කෙරුවේ නැතිලු. ගොවියාට වටිනාකමෙන් බාගෙට පෝර දෙනවා නම්, හාන විට පහසුවෙන් ණය දෙනවා නම්, වපුරණ කොට ණය දෙනවා නම්, බිත්තර වි වික සොයා දෙනවා නම්, වපුරපුටා කපන කොට ණය දෙනවා නම්, කපාපුටා පාගලා අරගෙන යන කොට දෙනවා නම්, අන්තිමේදී පිටට රුපියල් 18 ට, 20 ට විකුණා ගන්නට බැරි වුණාම රුපියල් 14 ගණනේ දෙනවා නම් වෙන මොනවාද දෙයියනේ, ආණ්ඩුවක් කරන්නේ? මිට වඩා මහජන සේවා කරන ආණ්ඩු ලෝකයේ කොහෙද තිබෙන්නේ? එහෙම නම් ඇත්ත කියන්නට ඕනෑ නොවේද? ගොවිතැන් කරන්නේ ඊර්සියෝ එකෙන්ලු. පත්තරේ—පත්තරේ නම් තියෙන එක හරියට කියන්නේ නැහැ. ඊර්සියෝ එකෙන් තියා මොකෙන් කෙරුවන්, අපි බස් කිහිපයක නැගල යමු බලන්න රට වටා රවුමක්. එක තැනක වපුරනවා; තව තැනක ගොයම් පැළ; ඊළඟට පීදෙන ගොයම්; ඊළඟට කපනවා; ඊළඟට පාගනවා; කපා පැග කුඹුරු සසුවදාම හානවා; ඔය ආදී වශයෙන්, එවිට තමුත්තාත්සේලාට තත්ත්වය පෙනී යයි.

[ගරු ඊරියගොල්ල]

අපේ මේ පෝර බෙදා දීමේ ක්‍රමය නිසා බට කැලෑ වගෙයි ගොයම් හැදී නිබෙන්නෙ. අපේ අගමැතිතුමාත්, කෘෂිකම් අමාත්‍ය තුමාත් රට වට කර ගිහින් කළ උද්ඝෝෂණයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අද කානු වලත් වි වපුරණවා. අනුරාධපුරයේ ගොවීන් වගයක් බොහොම අමාරුවට පත් වෙලා ගිටියලු. ඉඳල ගිටල සමහර විට අලාභනානි ආලාපාඵ ඇති වෙතවා. ආලාපාඵ නොවුණු අයටත් තමුන් නාන්සේලා කියනවා නෙවැ, ණයට ගත්ත මුදල් ආපසු ගෙවන්න එපා කියා. හාල් පොතේ කුපන් කොළ ගන්න කපාවක් එක මන්ත්‍රීවරයෙකු කියනවා මා අනගෙන ගිටියා. ඒ කපාව උඩතේ ණය දුන්නේ. එකට හතර පැලිගත් ණය නුදුන් උදවිය සිටිනවා. මම හිතන්නේ නැහැ, ඒ ණය ආපසු නුදුන්න උදවිය අපට ඡන්දය වත් දෙයි කියා. ගොවීන් ණය නොදී ඉන්න විට මා කලින් සඳහන් කළ අර පෝලිමේ සිටි පුද්ගලයා වැනි අය ගිහින් කියනවා, “දෙන්නට එපා. මොකටද දෙන්නේ? ආණ්ඩුවේ සල්ලිතෝ” කියා. ආණ්ඩුවේ සල්ලි කාටවත් අයිති නැති සල්ලි වශයෙන් අගවන්නටත්, ආණ්ඩුවේ බඩු කාටවත් අයිති නැති බඩු වශයෙන් දක්වන්නටත් සමහරුන් උත්සාහ කරනවා. ආණ්ඩුව දුන්න ණය මුදල් කොඩි විධියට පාවිච්චි කළත් කමක් නැහැ කියායි, ඒ උදවිය ගොවීන්ට පෙන්වා දෙන්නේ.

ජීවන වියදම ගැන කපා කරනවා. ජීවන වියදම කිසිම රටක අඩු කරන්නට බැහැ. සංවර්ධිත ව්‍යාපාර ආරම්භ කර රුකිරක්ෂා වැඩි කර පුද්ගලයන්ගේ ආදායම වැඩි කරනවා මිස ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කියන හැටියට වත්, විදුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීන් කියන හැටියටවත් ජීවන වියදම අඩු කරන්නට පුළුවන් යයි මා හිතන්නේ නැහැ. හාල් මැස්සන් ගණන්ලු. පොල් ගණන් නැද්ද? තමුන් නාන්සේලාගේ පොල්වල කල දස ව මේ කාලයේ කොහොමද කියා මා කටු ගම්පොල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් (සුබසිංහ මයා.) අහනවා. අද වතු වලින් කඩන පොල් විකුණන්නේ රු. 250 ගණනෙයි. පොල් රු. 250 ගණනේ විකුණ විකුණා මෙතැන කියනවා, හාල් මැස්සන් රුපියල් තුනලු. එදා ගත 8 ට වික්ක පොල් ගෙඩිය අද ගත 20 ට විකුණා ගන්නවා. ඉතින් රු. 2 ට තිබුණ හාල් මැස්සන් රු. 3 ට වෙන්නේ

නැද්ද කියා මා අහනවා. මොකක්ද මේකේ තේරුම?

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்நாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

අනුරාධපුරයේ පොල් ගෙඩියක් ගත 40 යි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கொளவை சரியாகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඉතින් ඒක තේන්නම්. කටුගම්පොළ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට හද පැවිවා. බස්නාහිර පළාතේත්, වයඹ පළාතේත්, දකුණු පළාතේ මුහුදුකරේ බොහෝ ප්‍රදේශවලත් ජනතාව තමයි පොල් වලින් වැඩි වශයෙන් ආදායම් ලබන්නේ. ඒ උදවියට දැන් විශාල ආදායමක් ලැබෙනවා. රබර්වලට විශාල ආදායමක් ලැබෙනවා. ඒ වගේම පැහිරි තෙල් වලටත් විශාල ආදායමක් ලැබෙනවා. කුරුඳුවලට කවදවත් නොලැබුණු අන්දමේ ආදායමක් ලැබෙනවා. කොහු වලට, නිකම් පල්වෙමින් තිබුණු කොහු වලට, අද විශාල ආදායමක් ලැබෙනවා. ඉතින් බඩු ගණන් යනවා තේන්නම්. පඩින් වැඩි කරන්න ඕනෑ; පොල්වල ගණනත් ඉහළ දමන්න ඕනෑ; බඩු මිලත් අඩු කරන්න ඕනෑ. කවුද ඒකට සල්ලි දෙන්නෙ? ගරු නියෝජ්‍ය කපා නායකතුමනි, මෙතැන කරන කපා අහන්නට ගියොත් පිස්සු හැදෙනවා.

පිටරටවලට පාන් පිටි විකුණන ඕස්ට්‍රේලියාවේ පාන් ගෙඩියක මිල රුපියලකුත් ගත දහයයි. තිරිඟු වටන පානිස්තානයේ පාන් ගෙඩියක් විකුණන්නේ ගත අනුවකටයි. ඉන්දියාවෙන් තිරිඟු වගා කරනවා. ඉන්දියාවේ පාන් ගෙඩියක් ගත හැට නවයයි. හාල් සේරුවක් ඉන්දියාවේ විකුණන්නේ රුපියලකුත් ගත ගණනකට නොවෙයි. ඒ රටේ හාල් සේරුවක් රුපියල් 3.25යි. අපේ රටේ ඕනෑ තරම් හාල් ගන්නට පුළුවනි, සේරුවක් රුපියලකුත් ගත විසිපහ ගණනේ. ඒකයි වැඩිම ගණන. රුපියලටත් යනවා සමහර දවස්වලට. යම් කෙනෙක් කියනවා නම් හාල් සේරුවක් එකයි විසිපහකට ගන්නට බැරිය කියලා, ඒ තැනැත්තාට ඕනෑ තරම් හාල් ලබා දෙන්නට මා ලැස්තියි. මේවා ගැන කපා කරන අය සමහර විට තමන් කපා කරන්නේ මොනවාද කියාවත් දන්නේ නැහැ.

සිති ගණන් වැඩිලී. සිති රාත්තලක් රුපියල් තුනකට අඩුවෙන් නම් ඉන්දියා වේ කොහෙන්වත් ගන්නට බැහැ. ඒ වුණාට පත්තරකාරයෝ ඒවා කියන්නේ? කියන්නට යමක් තිබෙනවා නම් ඒ අය බොහොම කැමතියි එය රස කර කියන්නට. තමන්ම කරන වැරද්දක් තිබෙනවා නම් ඒ වැරද්ද කුමක්දැයි ඒ උදවිය දන්නේ නැහැ. අනෙක් අය ගණන් වැඩි කරනවාය කිය කියා ඒ උදවියම ශත විසි පහේ එක ගත තිහක් කරනවා ඒ තිසා පත්තරකාරයන්ගෙන් එක් කාරණයක් අහන්නට මා කැමතියි. අවුරුදු දහයකට පෙර ශත දහයකට විකුණන ලද පත්තරය අද ශත විස්සකර නොවෙයිද විකුණනු ලබන්නේ? එසේ කරන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද? දැන්විම සඳහා අඩු වෙන් අය කරනවාද? අභලක ප්‍රමාණයේ දැන්විමකට අය කරන ගණන සමහර විට රුපියල් දහයයි, නැත්නම් දොළහයි. අනෙක් අයට අඩු කරන්නායි කියනවා, තමන්ට වැඩි කරන අතර. මේක පුදුම කපා වක් නොවෙයිද? මැරුණත් ගෙවන්නට ඕනෑ. මරණ දැන්වීමටත් අය කරනවා. ඒකවත් පිනට දෙන්නට එපාය. එහෙම කරන සිරිතක් තිබෙනවාද? නැහැ. ඒකයි තත්ත්වය.

මුළු ලෝකයේම කෙසේ වෙතත්, මුළු ආසියාකරයේම—ජපානය හැර—මිනිසුන් ඉතාමත් හොඳට අදින රට ලංකාවයි. ඉතා මත් හොඳට කැම කන රට ලංකාවයි. ජපානය හැර මුළු ආසියාවේම ඉතාමත් අඩු මිලක් ගෙවා ගමන් බිමන් යාමට පුළුවන් රටත් ලංකාවයි. නොමිලයේ වෛද්‍ය පහසුකම් ලැබෙන රටත්, ලංකාවයි. ගමන් බිමන් වියදම් ගැන කල්පනා කර බලන්න. හැතැප්ම 72 ක් යාමට කෙනකු ගෙන් බස් ගාස්තුව වශයෙන් අය කරන්නේ රුපියල් දෙකයි ශත දහයයි. මටම පුදුමයි. බස් නැවතුම් පොළවල් දෙකක් අතර ඇති කෙටි දුර ප්‍රමාණය පවා බස් රියෙහුයි යන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ. බස් රියක් එනතුරු පෝලිමේ ඉන්නට සිදු වීම ගැන සමහරුන් දොස් කියනවා. ඔය තරම් කෙටි දුර ප්‍රමාණයක් යාමට පවා බස් රියක්ම වුවමනා කරනවා නම් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති විම පදම

යක් නොවෙයි. කුලියාපිටියේ එහා හන්දි යේ සිට මෙහා හන්දියට බස් රියෙන් යාමට අය කරන්නේ ශත පහක් පමණයි. ඒ කෙටි දුර ප්‍රමාණය පවා බස් රියෙන් යාමටයි කල්පනා කරන්නේ. ඒ පිකවත් පයින් යන්නට ලැස්ති නැහැ. ශත පහක් වත් නොගෙවා ඒ කෙටි දුර යන්නට බැරි ද? බස් ගාස්තුව වැඩි කරන්නායි මේ වෙලාවේ මා කියන්නේ නැහැ. එවැන්නක් මා යෝජනා කරන්නේ නැහැ. එහෙත් බස් ගාස්තුව ගැන කියන්නට තිබෙන්නේ එය ඉතාමත් අඩු බවයි.

ගුරු මාරුවක් හදා ගන්නට වුවමනා වුණාම ගාල්ලේ ඉඳලා වුණත් ගුරු දෙගුරු සමිති එහෙමපිටිත්ම බස්සක් පුරවාගෙන කොළඹට ඒම බොහෝ විට කෙරෙනවා. ගාල්ලේ ඉඳලා එක්කෙනකුට බස් ගාස්තුව වශයෙන් අය කරන්නේ රුපියල් දෙකකුත් ශත දහයක් පමණයි නොවැ. ඕනෑම බස් රියක බලන්න, සෙනහ පිරිලා, එක මිනිසෙකුටවත් යාමට ඉඩක් තැනි තරමට පිරුණු බස් බොහෝ විට දකින්නට ලැබෙනවා. ඒ අය බස් රියෙන්ම යන්නට බලාගෙන ඉන්නේ ඇයි? අඩු ගාස්තු නිසා නොවෙයිද? ඉතින්, බස් රියක ගමන් කළ ගැහැණු ළමයකුගේ ඇඳුමක දුලි ස්වල්පයක් නැවැරුණායයි කියනවා. රුපියල් දෙකකුත් ශත දහයකින් බස් රියක් හොඳාකාර සෝදන්නටවත් පිලි වන්ද? මේ තරම් සුළු මුදලකින් බස් සේවයක් හරියාකාර පාලනය කරන්නට පිලිවන්ද?

කොයි තරම් සෙනහ සිටියත් ලෝකයේ ම නොමිලයේ අධ්‍යාපනය දෙන රට ලංකාවයි. ප්‍රධාන ආහාරය පිළියෙල කර ගැනීමට වුවමනා කරන අඩු ද්‍රව්‍යය වන හාල් ජින පවා නොමිලයේ දෙන අතර ගොවියාටද වැඩිපුරම සෙන සලසන රට මේ රටයි. මේකයි තත්ත්වය. දැන් ඉතින් මේවා ගැන කපා කලා ඇති. ඊළඟට මම මගේ භාරයේ තිබෙන ප්‍රධාන විෂයය වන අධ්‍යාපනය පිළිබඳ තත්ත්වය ගැන කපා කරන්නම්.

අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ වැදගත් කරුණු සියල්ලක්ම පාහේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කපාවෙන් වැටහෙන්නට ඇති. එයින් පැහැදිලි ව එක් ප්‍රධාන කරුණක් නම් කිසිම කෙනකුට හිරිහැර යක් නොකර, කිසිවකුට බදු බර වැඩි

කිලිමිකුත් නොකර, සංවර්ධන ව්‍යාපාරයට වුවමනා කරන මුදල් ප්‍රමාණය වශයෙන් වෙන හැම අවුරුද්දකටම වැඩි ප්‍රමාණයක් වෙන් කරන ලද්දේ මේ අවුරුද්දේ බවයි. එතුමා විසින් සකස් කරන ලද අයවැය වාර්තා හතරින්ම වැඩි මුදල් ප්‍රමාණයක් ඒ සඳහා වෙන් කරන ලද්දේ මේ අයවැය ලේඛනයෙන් බව කියන්නට මට පුළුවනි. අපේ සංවර්ධන ව්‍යාපාරය ගැන අපේ කාර්මික හා ධීවර අමාත්‍යතුමා විස්තර කර දුන්නා. කෘෂිකර්මාන්තය අතින් කෙරෙන වැඩ කෘෂිකර්ම හා ආහාර කටයුතු පිළිබඳ ගරු අමාත්‍යතුමා මෙකී අමාත්‍යාංශ දෙකේම වැඩ කටයුතු සංසන්දනය වන ආකාරයට කියා වි. කෙසේ වුණත් රටක ජාතික ධනය ගැන සලකන විට රටේ මහජනතාවන් එයින් කොටසක් හැටියට ගණන් ගන්නට ඕනෑ. දැනට මේ රටේ ජනගහණය 1,20,00,000 ක් පමණයයි කියන්නට පුළුවනි. එයින් වයස අවුරුදු 5 වත් 20 වත් අතර අය සියයට 50 ක් සිටිනවා. වයස අවුරුදු 25 ට අඩු අය සියයට 62 යි. මේ රට සමෘද්ධිය සඳහා මෙහෙය විම පාලක පක්ෂයේ හා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අදහස නම් එය කළ හැකි වැඩක් බව අපේ ඒ ජාතික ධනය ගැන කල්පනා කරන විට අවබෝධ වෙනවා.

අපේ ජාතිය තරුණයි. ජනගහණයෙන් සියයට 62 ක් වයස අවුරුදු 25 ට අඩු අයයි. ඒ නිසා අපේ ජාතිය බලාපොරොත්තු සහිත ජාතියක්. පාඨශාලාවල ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සඳහා වෙන කිසිම අවුරුද්දක වැය නොකළ මුදලක් මේ අවුරුද්දේ වැය කරනවා. විද්‍යා කලා ශිල්ප ආදිය ඉගැන්වීමෙන් ජාතියක් සකස් කළ හැකි බව බොහෝ දෙනාගේ අදහසයි. ශිෂ්‍ය පරපුර ජාතික ධනයක් කර ගන්නට වුව මනා නම් විද්‍යා කලා ශිල්ප ආදිය ඊතන් වන අතරම ඔවුන්ගේ චරිත හැඩ ගස්වා ගත යුතු බව අපේ අදහසයි. අධ්‍යාත්මික ගුණ වගාව දියුණු වන අන්දමට අධ්‍යාපනයක් ලැබුණොත් මිස විද්‍යා කලා ශිල්ප ආදිය ඉගැන්වීමෙන් පමණක් ජාතිය ශිෂ්ට කර ගැනීමට හෝ දියුණු කර ගැනීමට නොහැකියි. ජපන් රට ඇරුණාම අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ලෝකයේ දෙවැනි රට ලංකාවයි. ජපන් රටේ නම් සියයට සියයක් තැන්නම් සියයට අනුවක් ලියන්නට කියන්නට

දන්නවා. අපේ රටේ සියයට 85 ක් පමණ ලියන්නට කියන්නට දන්නවා. මුළු ජන සංඛ්‍යාවෙන් හරි හතරෙන් එකක් අද අපේ පාඨශාලාවල ඉන්නවා. 30 ලක්ෂයක් දෙනා පාඨශාලාවල ඉන්නවා. එයින් පෙනෙන්නේ පාඨශාලා යා යුතු අවුරුදු 5 වත් 17 වත් අතර අයගෙන් සියයට 80 ක් පාඨශාලාවලට ගොස් ඉගෙන ගන්නා බවයි. අප බලයට පත් වුණාට පසුව ඔවුන්ගේ යහපත සඳහා විශදම් කළ මුදල් ප්‍රමාණය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි කරගෙන ආවා. දැනට ගුරු වරුන් 1,10,000 ක් පමණ හා පාඨශාලා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 30,00,000 ක් පමණ සිටින අතර පාඨශාලා 10,000 ක් තිබෙනවා. අවුරුදුපතා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 2,00,000 ක් පමණ අලුතෙන් පාඨශාලාවලට ඇතුළත් කළ යුතුයි. ඒ අය සඳහා අවුතුවෙන් ගුරු වරුන් පත් කරන්නට ඕනෑ. පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සාදන්නට ඕනෑ.

1965-66 වර්ෂයේදී අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් රුපියල් 37,84,05,516 ක් වෙන් කරන්නට යෙදුණු අතර 1966-67 වර්ෂයේ දී වෙන් කරන ලද මුදල රුපියල් 37,28,46,159 යි. 1967-68 වර්ෂයේදී ඒ මුදල් රුපියල් 38,18,74,448 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. මේ අවුරුද්දේ වෙන් කර ඇති මුදල, ඊටත් වැඩියි.

බොහෝ ප්‍රදේශවල අළුතින් පාඨශාලා සාදන්නට සිදු වී තිබෙන බව තමුත්තාන් සේලා කවුරුකුත් දන්නවා. එයට හේතු යුක්ති තිබෙනවා. 1956 න් පසුව, යෝජිත පාඨශාලා යනුවෙන් පාඨශාලා ක්‍රමයක් ඇති කලා. හුඟක් දෙනා එය කළේ, ජාවාරමක් හැටියටයි. සමහර විට සමහර පළාත්වල ස්වල්ප වශයෙන්, අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ ආශාවෙන්ම කරන්නට ඇති. ජෝෂ්ඨ සමත් තරුණ තරුණියන් කීප දෙනකු අල්ලාගෙන, රුපියල් හාර පන්සියය බැගින් ඒ එක් එක් කෙනාගෙන් අරගෙන, කටු මැටි කබල් ගොඩනැගිල්ලක් ගසා, මන්ත්‍රීවරයාට කියා, ඒවා ආණ්ඩුවට පවරා දී, අර කට්ටියෙන් කීප දෙනකුට හෝ රක්ෂාව අරගෙන දුන්නා. එයයි, ඔවුන්ගේ පරමාර්ථය. ඒ පරමාර්ථය උඩ රජයට පවරා දෙන ලද යෝජිත පාඨශාලා දෙදාහකට වඩා තිබෙනවා. මේ දෙදහම නැවත හදන්නට ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ දෙදාහ අමුතුවෙන් හදන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ, වැඩි

වන ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවට අතුරු පාඨශාලා ගණනක් හදන අතරයි. දැන් ඒවායින් දාහකට කීවිටු ගණනක් හදා තිබෙනවා. ඒ, එක කාරණයක්.

ලංකා ඉතිහාසයේ අන් කවර කලෙක වත් වෙන් නොවුණු මුදලක්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ හා ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේද අනුග්‍රහයෙන් 1968-69 වර්ෂයේදී අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් වෙන් කර තිබෙනවා. වෙන් කර තිබෙන මුදල, රුපියල් 43,22,48,945 යි. එය මේ රටේ දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 5 ක් පමණ වන තරමේ විශාල මුදලක් බව පෙනෙනවා ඇති. ජපන් රට ඇරුණු විට, සමහර විට මේ තරම් විශාල මුදලක් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් වියදම් කරන ආසියාවේ එකම රට ලංකාව වන්නට පුළුවනි.

මෙරට අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වැදගත්කම ගැන වැඩි විශ්වාසයක් ඇති නිසාදෝ, මේ තාක් කෙරුණු විවෘතයේදී අධ්‍යාපන සංවර්ධන කටයුතු ගැන ඒ තරම් තියුණු විවේචනයක් කෙරුණේ නැහැ. කෙරුණේ, එහෙත්-මෙහෙත් අනම්මනම් දෙඩවීමක්, අර ගුරු වරයා මාරු කළේ ඇයි යනුවෙන් ප්‍රශ්න ඇසීමක්, අසත්‍ය ප්‍රකාශ කිරීමක් පමණයි. ඒ මිසක් අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ අවබෝධයකින් කපා කළ එක් කෙනකුවත් හිටියේ නැහැ.

වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (දඹුල්ල)

(*සිංහල. ඊ. පී. ගී. ශ්‍රේණිගතයෝ—දාමපුරා*)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

තවත් මන්ත්‍රීවරු කපා කරන්න ඉන්නවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*ශ්‍රේණිගතයෝ—අරියගොල්ල*)

(The Hon. Iriyagolle)

මට කලින් කපා කරන්නට, ඒ අයට බැරි වීම ගැන කණගාටුයි.

මන්ත්‍රීවරුන් කිප දෙනකුම, අප විසින් කර ඇති හෝ කර නැති හෝ යම් යම් කරුණු ස්වල්පයක් පිළිබඳව තමන්ගේ අදහස් පළ කලා. ඒ ගැන පසුව කෙටියෙන් පිළිතුරු දෙන්නම්. ඒ පිළිතුරුවලටත් වඩා වැදගත් කොට මා සලකන්නේ, මෙම වර්ෂයේ සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳව වූ

අපගේ අධ්‍යාපන කටයුතු සම්බන්ධයෙන් මේ ගරු සභාවට හැඳින්වීමක් කිරීමයි. යම් රටක කොපමණ ප්‍රාග් ධනය, කර්මාන්ත ශාලා, බැංකු ක්‍රම හා වාණිජ ක්‍රම තිබුණත්, ඒ රටේ දියුණුවට අවශ්‍ය කාර්යක්ෂම මිනිස් බලයක් නැත්නම් ඒ රට සංවර්ධනය කරන්නට අමාරු බව මා කලින් කීවා. කෘෂිකාර්මික හෝ කාර්මික වැඩ ගැන අති දක්ෂතාවන් පමණක් නොව මිනිසාගේ ගුණ දහමත් මේ කාර්මික කුශලතාවන්ට වඩා හොඳින් නොපැවතුණොත්, ඒ මිනිස් බලයේ ඇති ප්‍රයෝජනයක් නැතැයි මා වැඩි දුරටත් කීවා. එම නිසා, මිනිසාගේ දැනුම හා කාර්මික කුශලතාවන් මෙන්ම ගුණ දම් වගාවද, අධ්‍යාපනයෙන් ලැබිය යුතු ඵල විපාකයන් ලෙස අප කවුරුන්හුත් පිළිගන්නට ඕනා. පරණ ඉස්කෝලවල ඒ අදහස තිබුණත්, දැන් මේ නවීන අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන්, ගුණ දම් ගැන කපා කිරීම නිකම් පරණ ප්‍රතිගාමී වැඩක් හැටියට සැලකෙනවා. තමන්ගේ හිතේ මතු වන අදහස් තාත්ත්වික ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවසරය තිබිය යුතු බවයි, මේ නවීන අධ්‍යාපන ක්‍රමය මගින් බොහෝ දෙනා අදහස් කරන්නේ. පාරක්නොටක්, බයස්කෝප් මඩුවක් අධිනෙන් යන්නට බැ, හිතේ මතු වන ස්වාධීන අදහස් අනුව තාත්ත්විකව ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ඒ නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කපානායකතුමනි, අපේ අධ්‍යාපන විශේෂඥයන් සාකච්ඡා කර ගුණ ගනයෙන් පිරිනුණු අධ්‍යාපන තත්ත්වය වෙනස් කොට, නවීන විද්‍යා ශිල්ප ක්‍රම ආදිය උගන්වන්නාක් මෙන්ම—සමහරවිට ඊටත් වඩා උනන්දුවෙන්—ලමයින්ගේ ගුණ වගාව ඇති කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් යොදාගෙන යනවා.

කොයි තරම් ඉගෙන ගන්නත් හැඳිවීම කම නැත්නම් ඒ ඉගෙන ගැනීමෙන් වැඩක් නැති බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. හැඳිවීමකම කියන දේ බටහිර රට වලට විහිළුවක් වී තිබෙන බවත් තමුන්නාන්සේ දන්නවා. ලමයාගේ හිතේ මතු වන අදහස් අනුව ක්‍රියා කරන්නට ඉඩ දෙන්නට ඕනැය කියන බටහිර රටවල්, ගුණ වගාව කියන දේ විහිළුවට ගැනීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් බටහිර තරුණ සමාජය අද විනාශයි.

[ගරු ඊඩියමෝල]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කැලි
 ෆේප් ඊඩියමෝල වෙත නිකුත් වන සඟරාවක්
 අපේ අමාත්‍යාංශයට එනවා. කැලි ෆේප් ඊ
 නියා විශ්ව විද්‍යාලය තමයි, ලෝකයෙන්ම
 විශාල විශ්ව විද්‍යාලය. එහි ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව
 1,20,000 කට වඩා වැඩියි. සාමාන්‍යයෙන් ඒ
 සඟරාව යොදාගෙන තිබෙන්නේ විවිධ විෂය
 යන් පිළිබඳව විවිධ විශේෂඥයන් විසින්
 ලියන ලද ලිපි පළ කිරීමටයි. පසුගිය
 මාසයේ අපේ අමාත්‍යාංශයට ආ මේ සඟරා
 කලාපයෙන් වෙනදා පළ වන විධියේ විද්‍යා,
 කලා ශිල්ප ආදිය පිළිබඳව විශේෂඥයන්ගේ
 ලිපි එකක්වත් තිබුණේ නැහැ. ඒ ගැන ඒ
 සඟරාවේ කතුවරුන් පාසක ලෝකයාගෙන්
 සමාව අයදා තිබුණා. වෙනදා පළ වන ලිපි
 වෙනුවට මේ කලාපයේ එකම විධියේ ලියුම්
 පත්තියක් පළ වී තිබුණා, කුමක් පිළිබඳවද
 ඒ ලියුම් පත්තිය පළ වී තිබුණේ? ඇමෙරි
 කාවේ ගැටවර පත්තිය අතර පවතින අසභ
 තය ගැනත්, ඔවුන් විසින් සමාජයට කරන
 ලද අපරාධ ගැනත්, ඔවුන්ගේ මුරණ්ඩුකම්
 ගැනත්, අවසානයේදී ඔවුන් මරිජුවානා
 නම් ගංජා වැනි වර්ගයක් පාවිච්චි කිරීමත්
 විස්තර කරමින්, එම තරුණ සමාජය ඒ
 අනතුරෙන් ආරක්ෂා කර ගන්නා මාගී කට
 රේදායි පෙන්වා දෙන ලිපි මාලාවක් ඒ.

ඇමෙරිකාවේ තත්ත්වය වගේමයි, බට
 ගිරි ජර්මනියේ තත්ත්වයත්. ජපන් රටේ
 තත්ත්වයත් ඒ වගේම වෙනෙන එනවා.
 ඉතාලියේ තත්ත්වයත් ඒ වගේමයි. ජීවන
 තත්ත්වය බොහොම උසස්ය කියන ස්වි
 ඩනයේ තත්ත්වයත් එසේමයි. එංගලන්ත
 යත් පිකින් ටික ඒ තත්ත්වයට එනවා.
 ප්‍රංශයත් ඒ වගේමයි. එසේ නම් මේ රට
 වලට වැරදිවිච අධ්‍යාපන ක්‍රමයද අප තව
 දුරටත් මෙහි අනුගමනය කළ යුත්තේ?
 අනුත් ගසා කෑම අපරාධයක් නොවෙතියි
 සලකන, කෑම බීම ඇදීම ඉදිම මිස වෙන
 දෙයක් තමන්ට වුවමනා නැතැයි කියන,
 අධිරාජ්‍යවාදී සංස්කෘතිය සහ භෞතික
 සංස්කෘතිය යන දෙක එකට ගැටීමෙන්
 ඇති වූ සංස්කෘතියක් අනුගමනය කරන
 මුළු යුරෝපාකරයම අද විනාශ වෙගෙන
 යනවා. අපේ අධ්‍යාපන පරමාර්ථය ගැන මා
 කියන දේ පිළිබඳව දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රී
 තුමා (පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) මා
 සමග එකඟ වෙනවා ඇතැයි මා සිතනවා.

“ විද්‍යා දදානි විනය ” යනුවෙන් අදහස්
 කරන්නේ කුමක්ද? ශාස්ත්‍රෝද්‍රහණයේ
 මූලික අදහස විනය ආරක්ෂා කිරීමයි. එයයි,
 එහි අදහස. මා මෙය මේ ආකාරයට කියන
 විට කටුගම්පල ගරු මන්ත්‍රීතුමාට හිනා. අප
 කියන දේට තිබේ ලෙස ඇහුම්කන් නොදුන්
 නොත් හිනාව, නොහිනාව විය හැකියි.
 පුදුම වන්නට කාරණයක් නැහැ. උන්
 නැගෙන්නේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයන් එහෙමදැයි
 කියන්නට මා නම් දන්නේ නැහැ.

අපේ රටේ තිබෙන විශ්ව විද්‍යාලයවලත්
 මා මුලින් සදහන් කළ අන්දමේ අසභන
 යක් ක්‍රමයෙන් ඇතිවෙගෙන යනවා.
 එහෙත් එය තවම බටගිරි රටවල තරම් වැඩි
 වෙලා නැහැ. විශ්ව විද්‍යාලවල ඉන්න පසි
 වරුන්ගෙන් සහ මහාචාර්යවරුන්ගෙන්
 මේ ගැන මා ප්‍රශ්න කළා. පසිවරුනි, මහා
 චාර්යවරුනි, මේ අසභනයට හේතුව හෝ
 හේතු කවරේදැයි මා ඔවුන්ගෙන් ඇසුවා.
 ඊයේ ඒ අය මට පිළිතුරු දුන්නා. ඇමති
 තුමනි, උපාධි ලබා ගත්තායින් පසු අනා
 ගතයේ රැකිරක්ෂාවල් ලබා ගැනීමේ බලා
 පොරොත්තු සුන් වීමෙන් ඇති වන මාන
 සික අසභනයකි, මෙය. මෙයට හේතුව
 එයයි, යනුවෙන් කිව්වා, අසභනයට හේතුව
 හැටියට මෙසේ කියන ලද නිසා ඒ ගැන මා
 කල්පනා කළා. විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළු
 වීමේ බලාපොරොත්තුව ඇති දස දහස්
 ගණන් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ලංකාවේ ඉන්නවා.
 සමහර විට ඒ අයගෙන්, විශ්ව විද්‍යාල
 ප්‍රවේශ විභාගයේදී විෂයයන් තුනකින්
 සමත් වූ අයටවත් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු
 වන්නට අවකාශ ලැබෙන්නේ නැහැ. එය
 මූලාවන්තට හේතුවක් නොවෙයි. රක්ෂා
 වක් ඇතත් නැතත් විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යා
 පනයක් ලබා ගැනීම සඳහා ඇතුළු වීමට
 අවස්ථාවක් ලබා දුන්නොත් ඔවුන් සත්
 තෝෂයට පත් වෙනවාට කිසිම සැකයක්
 නැහැ. තත්ත්වය එයයි. එහෙම නම්, තමන්
 කුඩා කාලයේදී බලාපොරොත්තු නොවූ තර
 මට උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා ගැනීමේ
 භාගය පැදුණු මේ ශිෂ්‍යයන්ගේ හුව නැත්
 නම් නොහික්මුණු කම මේ කියන විධියට
 ආර්ථික ප්‍රශ්නයක් උඩ නැගුණු එකක්
 නොවිය යුතුයි. මගේ කල්පනාව වූයේ
 එයයි. මා එසේ කල්පනා කළ නිසා නැවත
 මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. එහෙන නම්,
 බටගිරි ජර්මනියේ ශිෂ්‍යයන්ගේ හුවට
 හේතුව කුමක්ද? ඒකයි මා ඇසූ ප්‍රශ්නය.

ර්ලිභට. තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බටහිර ජර්මනිය ගැන මට වඩා තමුන් නාත්සේ හොඳට දන්නවා ඇති. රුකිරක් ෂාට්ල් හිතකමක් හෝ නැතිකමක් ගැන ප්‍රශ්නයක් නැති රටවල් දෙක තුනක්වත් අද ලෝකයේ තිබෙනවා නම් ඒවායින් එකක් හැටියට බටහිර ජර්මනිය සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. බටහිර ජර්මනියේ රක්ෂා ප්‍රශ්නයක් ඇත්තේම නැහැ. ඒක රහසක් නොවෙයි. බැංකොක් නගරයට යන ගමන් එහාටත් මා ගිය බව තමුන් නාත්සේ දන්නවා. ජර්මනිය, ප්‍රංශය, අමෙරිකාව යනාදී රටවල් ඔස්සේ මා බැංකොත් නගරයට ආවා. ඒ ගමනින් මුදල් කෝපි ගණනක් ලබා ගන්නට ඉඩ ප්‍රස්තාව ලැබුණා පමණක් නොව මේ රටවල් ගැන නොයෙක් දේවල් හදාරන්නටත් අවස්ථාවක් මට ලැබුණා. මා ජර්මනියට ගිය වකවාණුවේදී රක්ෂාපල් හයක් සඳහා ඇබැරිතු හයක් තිබුණා. ඒවාට ඉල්ලුම් පත්‍ර කාදවා තිබුණා. එහෙත් ඒවාට මිනිසුන් නැහැ. රක්ෂාපල් නම් තිබෙනවා, එහෙත් අවශ්‍ය තරම් මිනිසුන් සොයා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. කොයි තරම් හිතයක් ඇද්දැයි කියතොත්, ඒ තනතුරු සඳහා අවශ්‍ය මිනිසුන් ජර්මනියෙන් බඳවා ගන්නට බැරි වූ නිසා ඉතා ලිය, ස්පාඤ්ඤය වැනි රටවලින් අවුරුද් දක නැත්නම් හය මාසයක පඩිය කල් තබා ගෙවා මිනිසුන් ගෙන්වා ගත්තා. මිත්‍රවන් ගොඩ ගරු මත්තුමා (ද සොයිසා සිරිපර්ධින මයා.) මේ ගැන දන්නවා ඇති.

ජර්මනියේ පඩි ක්‍රමය තරමක් ඉහළයි. ගෙවන පඩිය ඉහළ යත් යත්ම බඩු මිලත් ඉහළ යනවා. එතකොට ජීවන වියදමත් ඉහළ යනවා. එය ස්වාභාවිකයි. මෙහි සිදු වේගන යන්නේත් එයයි. ජර්මනනියේ අන්තිම පහළ තත්ත්වයේ සිටින, අඩුම පඩියක් ලබන කම්කරුවාට ලැබෙන අඩුම පඩිය අපේ රටේ රුපියල් වලින් කියතොත් රුපියල් හත්සියයි මාසයකට. මගේ අමාත්‍යාංශයේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලෝකම් තුමාත් එය හොඳට දන්නවා. අපේ විශ්ව විද්‍යාලවල විද්‍යා අංශයේත්, ඉංජිනේරු අංශයේත්, වෛද්‍ය අංශයේත්, නියමිත අධ්‍යාපනය ලබා අවසාන පරීක්ෂණයෙන් සමර්ථ වන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට යම් විකට රක්ෂාවල් ලැබුණම සාමාන්‍යයෙන් මාසයකට ලැබෙන පඩිය රුපියල් 700 ක් තරම් ඇතැයි කියන්නට පුළුවන්. කලා අංශයෙන්

පිට වන ශිෂ්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් හැම විටම එය ඒ තරම් උසස් නොවන්නට පුළුවනි. බටහිර ජර්මනියේ විශ්ව විද්‍යාලය කින් පිට වන විද්‍යා අංශයේ ශිෂ්‍යයකුට උපාධිය ලැබීමෙන් පසු මාසයකට වැටුප් වශයෙන් රුපියල් දාහකටත් වැඩි ප්‍රමාණයක් බලාපොරොත්තු වන්නට පුළුවනි. ඒ අයට රක්ෂාවල් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇත්තේත් නැහැ. තත්ත්වය එබඳු නම්, බටහිර ජර්මනියේ විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ගෙන් මතු වන හුවට හේතුව කුමක් ද? ඒ අනුව බලන විට පසිවරුන් සහ මහා වාර්ථවරුන් ඉදිරිපත් කළ තර්කය වැරදියි. ගත් නිගමනයක් වැරදියි. එතකොට මේ විධියට ඇති වූ හුව වෙන එකක්ම විය යුතුයි. අපේ ශිෂ්‍යයන් ගැන අප සතුටු විය යුතුයි. අපේ ශිෂ්‍යයන්ට අප ස්තූතිවන්ත විය යුතුයි. ඇයි? ඔවුන් තවම හු කියනවා පමණයි. අම්මා ගියත්, අප්පා ගියත්, මාමා ගියත්, තාත්තා ගියත්, කවුරු ගියත් හු කියනවා. හුව පමණයි තිබෙන්නේ. අර නවක වදේ කියා තවත් කැන වැඩක් කර නවා. මෙහේ අය ඊට වඩා තරක දේවල් තවම කර නැහැ. බටහිර ජර්මනිය, ප්‍රංශය, ස්වීඩනය ආදී රටවල් එහෙම නොවෙයි. රංචු ගැසී, පෙළපාලි සෑදී පාලම් කඩනවා; විදුලි කම්බි කඩනවා; ගෙවල්වලට ගිනි තබනවා; පොලීසියට බෝම්බ ගහනවා. ඔය විධියේ නොයෙකුත් අපරාධ කරනවා. තමුන් නාත්සේ ලා දන්නවා ප්‍රංශයේ කොම් යුනිස්ට් පක්ෂය විසින් මෙහෙයවන ලද විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු දස ලක්ෂයක් පමණ දෙනා පෙළපාලි පවත්වා සිලෝල්ට අස් වෙන්න කී බව. ඔවුන් පාලම් කැඩුවා; සෝබෝන් විශ්ව විද්‍යාලයේ කාන්තාවන්ගේ නේවාසිකාගාරයට කඩා පැත්තා. තවත් නොයෙකුත් දේවල් කළා. එය රක්ෂා ප්‍රශ්නයක් නිසා ඇති වූ එකක් නොවෙයි. එය අධ්‍යාපනයේ මුඛ්‍ය පරමාපීය නොදැන කළ වැරදියි. නැතදීවිට කම නිසා කළ වැරදි. අන්න ඒ නිසා අධ්‍යාපනයේ මුඛ්‍ය පරමාර්ථය උපාදක්වා කලා ශිල්ප වලට වඩා කර්මාන්ත ශිල්ප ආදිය අපේ වටිනාකමේ හැටියට ඇති කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නවා.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද උපාධිධාරීන් 6,000 ක් පාටේ. ඒ අපේ වරදින් නොවෙයි. උපාධිධාරීන් සඳහා ගරු පුරප්පාඩු තිබුණේ 200 යි. එහෙත්

[ගරු ඊපිකොලෝ ටී]

උපාධිධාරීන් 6,000 ක් ඉල්ලුම් කර තිබුණා. මේ හය දහසෙන් සැහෙන පිරිසකටත් රක්ෂා දෙන ක්‍රමයක යෙදෙන්නේ කෙසේද කියා මා කල්පනා කරනවා. පුළුන් වත් වුණොත් මොකක් හෝ යෙදීමට මා බලාපොරොත්තුවෙන්නේ සිටිනවා. මේ අය 1965 දී ඉගෙන ගත් අයයි. 1956 සිට 1965 වන තුරු අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ—මාස තුනක් හැර—අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය පිළිබඳව හෝ ඉගෙනගෙන සිටින තරුණ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ අනාගත රැකිරිකම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව හෝ කිසිම තැකීමක් හෝ සිතීමක් නොකොට, ක්‍රමයකින් අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනස් නොකොට, විකටෝරියා කාලයේ නිර්දේශ අනුවම ඒ පිළිවෙලටම කරගෙන යෑමේ වරද නිසා මේ අය අනාථ වීම ගැන මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ වගකිව යුතුයි. අපි දැන් ඒ ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරලා. ඒකටත් දොස් කියනවා. මේ තරුණයන් රක්ෂාවකුත් නැතිව, විනයකුත් නැතිව යුරෝපාදී රටවල මෙන් මෙහිත් හැසිරෙන්නට ගියොත් අපේ අනාගතය පිළිබඳව හයානක තත්ත්වයක් ඇතිවන බව තමුත් තාත්තේ දන්නවා. මේ රට ඒ තත්ත්වයෙන් මුදු ගැනීමට අප කවුරුත් උත්සාහ කරන්නට බිනා. ඒ නිසා රැකිරිකම ප්‍රශ්නය විසඳෙන පරිද්දෙන් නිර්දේශ පුත්‍ර, පාඨශාලා ආදිය වෙනස් කොට, පාඨශාලා ක්‍රමයත් අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිත් වෙනස් කොට, ඇමතිතුමාට තිබෙන බලතල අනුව නව ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් මා විසින් 1968 ජනවාරි 4 වැනි දා ඇති කලා.

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මෙතෙක් කල් මේ රටේ පාඨශාලා වර්ග 5 ක් තිබුණා. එය අලි කරදරයක්. ඒ වර්ග පහ මෙසේයි : පළමු වැනි ශ්‍රේණියේ සිට දෙවැනි ශ්‍රේණිය දක්වා පමණක් ඇති පාසැල් 148 යි. ඒ කියන්නේ ලදරු පාසැල්. පළමු වැනි ශ්‍රේණියේ සිට 5 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වා ඇති පාසැල් 1491 යි. ඒ කියන්නේ ප්‍රාථමික පාසැල්. 1 වැනි ශ්‍රේණියේ සිට 8 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වා ඇති පාසැල් 2,460 යි. 1 වැනි ශ්‍රේණියේ සිට 10 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වාත් 3 වැනි ශ්‍රේණියේ සිට 10 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වාත් පන්ති ඇති

පාසැල් 3,301 යි. 1 වැනි ශ්‍රේණියේ සිට 12 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වාත් 3 වැනි ශ්‍රේණියේ සිට 12 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වාත් පන්ති ඇති පාසැල් 712 යි. 6 වන ශ්‍රේණියේ සිට 12 වන ශ්‍රේණිය දක්වාත් 9 වන ශ්‍රේණියේ සිට 12 වන ශ්‍රේණිය දක්වාත් පන්ති තිබෙන පාඨශාලා 249 ක් තිබුණා. මෙසේ ක්‍රමයක් නැතිව, හැලස් මක් නැතිව අධ්‍යාපන දෙන පාඨශාලා වර්ග 6 ක් තිබුණා. මෙසේ වර්ග හයක් තිබීම ගුරුවරුන් පත් කිරීම පිළිබඳව මෙන්ම ලමුන්ගේ අනාගත අධ්‍යාපන දියුණු කිරීම පිළිබඳවත් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට විශාල කරදරයක් වුණා. එම නිසා අප නව අධ්‍යාපන ක්‍රමය සකස් කර එය ක්‍රියාත්මක කිරීම පහසුවන පරිද්දෙන්—විස්තර මා පසුව ප්‍රකාශ කරනවා—මේ පාඨශාලා සියල්ලම ප්‍රධාන වශයෙන් කොටස් දෙකකට බෙදුවා. 1 වන ශ්‍රේණියේ සිට 7 වන ශ්‍රේණිය දක්වා ඇති කණිෂ්ඨ පාඨශාලා සහ 8 වන ශ්‍රේණියේ සිට 10 වන ශ්‍රේණිය නොහොත් 12 වන ශ්‍රේණිය දක්වා ඇති මහා විද්‍යාල යනුවෙන් කොටස් දෙකකට බෙදුවා. 1 වන ශ්‍රේණියේ සිට 7 වන ශ්‍රේණිය දක්වා පන්ති ඇති කළ පාඨශාලා බොහොමයකම කලින් 10 වන ශ්‍රේණිය දක්වා වූ පන්ති තිබුණා. බොහෝ ප්‍රදේශවල එවැනි පාඨශාලා තිබුණා. ඒ පාඨශාලාවල 8 වන, 9 වන සහ 10 වන ශ්‍රේණිවල ලමුන්ට විශේෂඥ ගුරුවරුන්ගෙන් හා උපාධිධර ගුරුවරුන්ගෙන් ඉගෙනීම ලැබීමේ භාග්‍යය තිබුණේ නැහැ. සාමාන්‍ය සහතික පත්‍ර ලත් ගුරුවරුන්ගෙනුත්, සමහර විට පුහුණු ගුරුවරුන්ගෙනුත්, ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ගෙනුත් අධ්‍යාපනය ලැබීමට පමණයි. ඔවුන්ට අවසාව තිබුණේ. විද්‍යා, ගණිත මිනිත විශේෂඥ ගුරුවරුන්ගෙනුත් උපාධිධර ගුරුවරුන්ගෙනුත් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ වරප්‍රසාදය ඒ පාඨශාලාවල ලමුන්ට තිබුණේ නැහැ. එම නිසා ඒ පාඨශාලාවල 8 වන 9 වන හා 10 වන ශ්‍රේණිවල ලමුන්ගේ අධ්‍යාපනය එතරම් උසස් තත්ත්වයකින් පැවතුණේ නැහැ. ඔවුන්ට යත්තම් ජ්‍යෙෂ්ඨ සමර්ථවීමට දැනුම තිබුණා. ඒ අනුව ඔවුන් ජ්‍යෙෂ්ඨය සමච්ඡ කර ගත්තා. ඒ ලමුන්ට සුළු රක්ෂාවකට විනා උසස් රක්ෂාවකට යාමේ මාගීය පැදුණේ නැහැ. මෙවැනි කරුණු ගැන කල්පනා කර බලා අප 1 වන

ශ්‍රේණියේ සිට 7 වන ශ්‍රේණිය දක්වා වූ කණිෂ්ඨ පාඨශාලා සහ 8 වන ශ්‍රේණියේ සිට ඉහළ ශ්‍රේණි දක්වා වූ මහා විද්‍යාල වශයෙන් මේ සියලුම පාඨශාලා ප්‍රධාන කොටස් දෙකකට වර්ග කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන විශේෂඥයින්ගෙන්, මානව විද්‍යාඥයින්ගෙන්, අපේත් අදහස් අනුව සලකා බලන විට ලමයකුගේ වර්තමාන සකස් කළ යුත්තේ ඉතාම කුඩා වයසේදීයි. වයස අවුරුදු 2 සිට පටන් ගත්තොත් ඉතාමත් හොඳය කියා බොහෝ දෙනා කියනවා. වයස අවුරුදු 5න් පහළ ලමුන් අපේ පාඨශාලාවල නැහැ. කලින් 8 වන ශ්‍රේණියේ සිට 10 වන ශ්‍රේණිය දක්වා පන්ති තිබුණවා පාඨශාලාවල දැන් ඒ පන්ති නැහැ. 1 වන ශ්‍රේණියේ සිට 7 වන ශ්‍රේණිය දක්වා පන්ති පමණයි ඒවායේ තිබෙන්නේ. එමනිසා දැන් වයස අවුරුදු 5 සිට 11 දක්වා කාලය තුළ මේ පාඨශාලාවල ඉගෙන ගන්නා ලමුන් පිළිබඳව විශේෂ පරීක්ෂා වකින් යුක්තව, මේ ලමුන් ගැන පෞද්ගලික අවධානය මෙහෙයවමින් මේ ලමුන් හාදෙන වැඩෙන ආකාරය පිළිබඳව, ඔවුන්ගේ සිතුවම් පැතුම් පිළිබඳව එක්තරා නිගමනයකට බැස වුවමනා පරිද්දෙන් අවශ්‍ය ප්‍රතිකර්ම යෙදීමට අවස්ථාව තිබෙනවා. කලින් 8 වන 9 වන හා 10 වන ශ්‍රේණිවල ඉගැන්වූ ගුරුවරුන්ට දැන් මේ ලමුන් පිළිබඳව තම පෞද්ගලික අවධානය යොමු කොට අධ්‍යාපනය දිය හැකියි. වයස අවුරුදු 12 පසුව ලමයාගේ සිත පිළිස්සූ මැටි භාජනයක් වාගෙයි. කලින් ඔහුගේ සිතේ තහවුරු වූණු සිතුවම් පැතුම්, වර්තමාන ගුණාංග වෙතක් කරන්නට බැහැ, යටපත් කළොත් මිස. මක්නිසාද? මෘදු වයසේදී පමණයි ලමයා සකස් කළ හැක්කේ. ඒ මෘදු වයස හරියට නොපිළිස්සූ මැටි භාජනයක් වාගෙයි. එමනිසා මේ කාලය තුළ ඒ පාඨශාලාවල ගුරුවරුන්ට—දැන් 8 වන, 9 වන හා 10 වන ශ්‍රේණි නැති නිසා—තම පෞද්ගලික අවධානය යොමු කොට ඒ ලමුන්ගේ වර්තමාන හැඩගැස්වීමට අවස්ථාව තිබෙනවා. වර්තමාන හැඩගැස්වීම අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ඉතාම වැදගත් අංශයක් හැටියට අප සලකනවා. පාඨශාලාවේ ඉගෙනීමට අව

සාන කොට ආපසු තමාගේ ගෙදර කරා යන ලමයා—උසස් විභාගයක් සමර්ථ නොකළත්—වර්තමාන හැඩගසනු ලැබූ ලමයකු නම් සමාජයේ අනිත් අයට, අසල් වැසියන්ට හිංසාවක් නොවන පරිද්දෙන් තම ජීවිත මාර්ගය සකස් කර ගැනීමට දන්වනවා. එකේ සිට හත දක්වා වෙන් කිරීමේ එක් අදහසක් ඒකයි. අනිත් අදහස නම්, ආදියේදී කණිෂ්ඨ පාඨශාලාවල තිබුණු පංක්තියක් වන අවටන පංක්තිය මහා විද්‍යාලයට ඇතුළු කිරීමෙන් මහා විද්‍යාලයේදී පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨය හා ජ්‍යෙෂ්ඨ පංක්තිවලදී ඒ ශිෂ්‍යයන් අනුගමනය කරන්න කැමති, කළ හැකි, දෙමව්පියන්ගේද කැමැත්ත ඇති, ගුරුවරුන්ගේද අනුමැතිය ඇති, විෂයයන් මාලාවකට ශිෂ්‍යයන් යොමු කර වන්න, වෙන් කරන්න, අවස්ථාවක් ලබාගැනීමයි. යම් යම් විෂය මාලාවකට ශිෂ්‍යයන් වෙන් කරන ගුරුවරුන්ට, අවටන පංක්තියේ දීත් උගැන්වීමට අවස්ථාව ලැබීම නිසා, ජ්‍යෙෂ්ඨ පංක්තියේදී ශිෂ්‍යයන්ට එය උපකාරයක් වෙනවා. තවද, හය සහ හත යන පංක්ති දෙකේදී ලමයින්ගේ ඉගෙනීමේ දක්ෂතාව පිළිබඳව, ඔවුන් ප්‍රිය කරන යම් යම් විෂයයන් පිළිබඳව, ඔවුන්ගේ හැසිරීම් පිළිබඳව ගුරු උපදේශකයන් ලවා ගුරු උපදේශකයන් කියන්නේ අමුතු ජාතියකට නොවෙයි, ගුරුවරුන්ටමයි. දැනට පුහුණු කර ඇති සංඛ්‍යාව ස්වල්පයි. මතු වට පුහුණු කරනවා, එසේ පුහුණු කරන තුරු දැනට වැඩිහිටි ගුරුවරුන්ට කරන්න පුළුවන් දෙයක්—සති දෙකකට තුනකට වරක් නැතිනම් මාසයකට වරක්, එසේ නොහැකි නම් අඩු වශයෙන් මාස තුනකට වරක්, සටහන් තැබීමට කටයුතු යොදනවා. මෙම සටහන් අවුරුදු තුනක කාලයක් පවත්වා ගෙන යනවා. ඒ කියන්නේ, කණිෂ්ඨ විද්‍යාලයේදී පංක්ති දෙකකත්, ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාලයේ අවටන පංක්තියේදීත් තබනවා. එම සටහන් සසඳා බැලීමෙන්—සියයට සියකින්ම බැරි වුණත්—හය වැනි පංක්තියේ සිට ඒ ලමයින්ගේ ඇති වුණ දියුණුව පිළිබඳව, හයවන පංක්තියේ සිට ඒ ලමයින්ගේ වර්තමාන පිළිබඳව, මහා විද්‍යාලයේ ගුරුවරුන්ට නිගමනයට බැසීමට පුළුවන් වෙනවා. එවිට ඒ ලමයාගේ කැමැත්ත බලා, දෙමව්පියන්ගේ අනුදැනුම ඇතුළුව, කවර විෂය මාලාවලට යොමු

[ගරු ඊපීයගොල්ල]

කළ යුතුද කියා තේරුම් ගැනීමට ගුරුවරයන්ට පහසු වෙනවා. අපේ විෂය මාලා ප්‍රධාන වශයෙන් හතරක් තිබෙනවා. ඒ හතරට පොදු විෂයයන් කීපයක් තිබෙනවා. පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨයෙන් පසුව වුණත් යම් ලමයකුට, තමන් කලින් ඉගෙනීමට අදහස් කළ විෂයයන් හැර වෙනත් විෂයයන් ඉගෙනීමට පසුව කැමැත්තක් ඇති වුණොත්, මෙම පංක්ති හතරේදී පොදු විෂයයන් කීපයක්ම ඉගෙන ගෙන තිබෙන නිසා ඒ අන්දමට වෙනසක් කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබෙනවා. ඒ අනුව තමුන් තාන්සේලාට පෙනී යනවා ඇති, අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි නව ප්‍රතිසංස්කරණයක් කළේ මොන කාරණයක් නිසාද යන වග.

ගරු කථානායකතුමනි, සමහර ගුරු වරුන්, ජ්‍යෙෂ්ඨය දක්වා තිබුණු මගේ පාඨශාලාව පහළ වැටුණාය කියා නොතේරෙන නම්බටක් නිසා, කණිෂ්ඨ පංක්තිය දක්වා පමණක් නොවෙයි කලින් තිබුණු විධියටම තිබෙන්න ඕනෑය කියා දෙමව් පියන් හා මන්ත්‍රීතුමන්ලා උසි ගත්වා, නොතේරුම්කම නිසා දෙමව්පියන් එම අදහස් පිළිගත් නිසා, මන්ත්‍රීතුමන්ලාටද කිසිවක් නොකර මග හරින්න බැරි නිසා, දෙමව්පියන්ගේ ඉල්ලීම අනුව අප අවුරුදු තුනක කාලයක් තුලදී මෙම වෙනස කරන්න ඉඩ දුන්නා. 1968 දී එක් පංක්තියකත්, 1969 දී තවත් එක් පංක්තියකත් යන ආකාරයට 1970 දී සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනසක් කරන්න අදහස් කලා. එපමණක් නොවෙයි, මහා විද්‍යාල සංඛ්‍යාව මගේ මතකයේ හැටියට දෙසිය ගණනකින් වැඩි කරන්න සිදු වුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊට හේතුව කුමක්ද? නිදහස් අධ්‍යාපනය, නිදහස් අධ්‍යාපනය කියා මීට පෙර කීවත්, හෝඩියේ සිට විශ්ව විද්‍යාලය දක්වා හැම දෙනෙකුටම නොමිලේ අධ්‍යාපනය ලැබේ තැයි මීට පෙර කීව්වත් එවැනි දෙයක් සිදු වුණේ නැහැ. 5 වැනි පංක්තියේ ශිෂ්‍යත්ව ලැබූ ශිෂ්‍යයන්ටත්, 8 වැනි පංක්තියේ 4 ශිෂ්‍යත්ව ලැබූ ශිෂ්‍යයන්ටත් පමණයි, මහා විද්‍යාලවලින් ද්විතීය අධ්‍යාපනය හා ඉන් පසු උසස් අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට මග පෑදුණේ. අනික්

සාමාන්‍ය පාඨශාලාවල ජ්‍යෙෂ්ඨය දක්වා ඉගෙන ගැනීමට පුළුවන් වුණා. නමුත් මේ නව ප්‍රතිසංවිධානය අනුව ඒ ක්‍රමය වෙනස් වුණා. නමුත් සමහර ගරු මන්ත්‍රී වරුන් දේශපාලන වේදිකාවලදී කැගහනවා දුප්පතාගේ තැන නැති කරනවාය කියා. දෙහිඔව්ට ගරු මන්ත්‍රීතුමන් (ධන පාල විරසේකර මයා.) එහෙම කීව්වද මම දන්නේ නැහැ. එතුමා කීව්වාට නම් කවුරුවත් පිළිගන්න එකක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් 7 වැනි ශ්‍රේණියෙන් සමත් වන හැම ලමයෙකුටම පුළුවනි. මහා විද්‍යාලයකට ඇතුළත් වී අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට. මා හැම ලමයෙක්ම කියා කීව්වත් අද රටේ පාසල් නොයන ලමයින් සිටිනවා. අද ලමයින්ගෙන් සියයට 85 ක් පමණයි පාසැල්වලට යන්නේ. සියයට 15 ක් ඉන්නේ පාසැල් නොයන ලමයින්. පාසැල් යන ලමයින්ගෙන් සියයට 90 කටම—මා කියන්නේ නැහැ සියයට 100 කටම කියා—වැඩි දෙනෙකුටම 7 වැනි ශ්‍රේණියෙන් සමත් වූ විට මහා විද්‍යාලයකට ඇතුළත් වෙන්න පුළුවනි. හැම ලමයෙකුටම වාගේ කිසිම තරඟයක් නැතිව ඇතුළු වෙන්න පුළුවනි. අන්තිම දුපපන් ගෙදර ඉන්න දුගියාගේ දරුවාටත් අන්තිම ධනවත් ගෙදර සිටින සිටු වරයාගේ පුත්‍රයාටත් එක සමානව කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැතිව තරඟ විභාගයක් නැතිව—මුළු ලංකාවේම සිටින හැම ලමයෙකුටම—මහා විද්‍යාලවලට ඇතුළත් වෙන්න පුළුවනි. මහා විද්‍යාලයකට ඇතුළත් වී විශේෂඥ උපාධිධාරී ගුරුවරුන්ගෙන් ද්විතීය අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට ඔවුන්ට පුළුවනි.

රත්නායක මයා.

ශ්‍රී. රත්නායක (Mr. Ratnayake)

මහා විද්‍යාලයකට යාමට හැතැප්ම 12 ක් පමණ යන්න ඕනෑනේ.

ගරු ඊපීයගොල්ල

(ගෞරව සහිතව) (The Hon. Iriyagolle)

ඇයි අනුරාධපුරය ගැන පමණක් හිතන්නේ? ලංකාව කියන්නේ අනුරාධපුරය නොවෙයි. අනුරාධපුරය වැනි පලාත්වල තවමත් හැතැප්ම සිය ගණන්වල කැලා

වල් තිබෙන්නේ. අපි තවමත් ඒ කැල
 එළි කරගෙන යනවා. තවත් ලංකාවේ මිය
 වගේ ප්‍රදේශ තිබෙන්න පුළුවනි. නිකවැර
 විය යාපහුව වගේ ප්‍රදේශවලත් එහෙම
 වෙන්න පුළුවනි. ඇයි ඒ ප්‍රදේශවල තත්
 වය ගැන පමණක් හිතන්නේ? සමහර
 ප්‍රදේශවල පාසැල් නැතිවත් ඇති. අද
 රටේ සිටින ළමයින්ගෙන් සියයට 85ක්
 පමණයි පාසැල්වලට යන්නේ. සියයට
 15ක් ළමයින් පාසැල් යන්නේ නැහැ. මා
 නැහැයි කියන්නේ නැහැ. සමහර දුර
 බැහැර ප්‍රදේශවල සාමාන්‍ය පාසැලක්වත්
 නැති වෙන්න පුළුවනි. සමහර විට අනුරාධ
 පුරය, මහියංගනය, පොළොන්නරුව, වැනි
 ප්‍රදේශවල එහෙම වෙන්න පුළුවනි. සමහර
 විට ඒ ප්‍රදේශවල සාමාන්‍ය පාසැල් හෝ
 තිබෙනවා නම් ඒ පාසැල්වලින් සමත් වී
 එන ශිෂ්‍යයන්ට ශිෂ්‍යත්ව හෝ ලබා දී
 ඔවුන්ගේ වැඩි දුර අධ්‍යාපනයට උදව්
 දෙන්න අප සූදානම්. අප ඒ විධියට කට
 යුතු කරන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව දුප්
 පතා ඉවරයි, දුප්පතා මලා කියා කැ
 ගාමෙන් වැඩක් වන්නේ නැහැ. අනුරාධ
 පුරය ආදී පළාත්වල සිටින ළමයින් තමුන්
 නාන්සේට පමණක් නොවෙයි මටත්
 අයිතියි. ඒ ළමයින්ගේ මගේ ළමයින් විධි
 යට මා සලකනවා. ඒ ළමයින්ට විපතක්
 වෙනවාට තමුන් නාන්සේ කැමති තැනි
 වාක් මෙන්ම මමත් කැමති නැහැ. ඒ
 ළමයින්ටත් අපි පුළුවන් තරම් සලකන්න
 ඕනෑ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි,
 දැනට කණිෂ්ඨ විද්‍යාල 8,000 ක් තිබේ
 නවා. ඒ වගේම මේ ප්‍රතිසංවිධානයට
 කලින් මහා විද්‍යාල තිබුණේ 1,250 යි.
 තමුන් අද මහා විද්‍යාල 1,672 ක් තිබේ
 නවා. මහා විද්‍යාල 422 කින් වැඩි වී
 තිබෙන බව තමුන් නාන්සේට පෙනෙනවා
 ඇති. ඒ මහා විද්‍යාල ගණන වැඩි වී තිබෙන්නේ
 මේ නව ක්‍රමයෙන් පසුවයි.

ඒ විධියට මහා විද්‍යාල ගණන වැඩි වීමට
 හේතුව කුමක්ද? දැන් මහා විද්‍යාලවලට
 යන ශිෂ්‍යයන් ගණන වැඩියි. 7 වැනි
 ශ්‍රේණියෙන් සමත් වන හැම ළමයෙකුම
 මහා විද්‍යාලයකට ඇතුළත් විය යුතුයි. ඒ
 නිසා කිවිටුව පහත මහා විද්‍යාල නැති
 ප්‍රදේශවල මහා විද්‍යාල ඇති කිරීමට සිදු
 වුණා. ඒ හේතුව නිසා මහා විද්‍යාල ගණන
 අද 422 කින් වැඩි වී තිබෙනවා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
 (කි.පු. ඊ. පී. ධෙන්නකොන්)
 (Mr. T. B. Tennekoon)
 අපේ ප්‍රදේශවල තිබුණ මහා විද්‍යාලත්
 කපා දැමුවා.

ගරු ඊරියගොල්ල
 (කෙනාගා ආර්යකොල්ල)
 (The Hon. Iriyagolle)
 තමුන් නාන්සේ උප ඇමතිව සිටි
 කාලයේ අතවශ්‍ය තැන්වලත් මහා විද්‍යාල
 පිහිටුවන්න ඇති. හැතැම්ම 2ක් අතරේ
 දුර ප්‍රමාණයකට මහා විද්‍යාල 11 ක් ඇති
 කර තිබුන බවක් අපට ආරංචියි. ටෙලි
 ග්‍රාම්වලින් මහා විද්‍යාල ඇති කලා නේ.
 අන්න එවැනි මහා විද්‍යාල තිබුණා නම්
 අප ඒවා කපා හැරියා. අතවශ්‍ය ප්‍රදේශවල
 මහා විද්‍යාල තිබීමෙන් කිසිම වැඩක්
 නැහැ. අප ඒවාට විරුද්ධයි. මහා විද්‍යාල
 යක් අවශ්‍යයෙන්ම තිබිය යුතු තැනක්
 තමුන් නාන්සේලා අපට පෙන්වා දුන්
 නොත් අප ඒ තැන්වල මහා විද්‍යාල ඇති
 කරන්න කැමතියි. හැම ළමයෙකුටම මේ
 අනුග්‍රහය ලබා දෙන්න අපි කැමතියි. එක්
 ළමයකුටවත් ඒ අයිතිවාසිකම් නොදී සිටි
 මට අපි කැමති නැහැ. අපට කොයි ළමයන්
 එකයි. මා දුටුවා අනුරාධපුරේ ළමයින්
 කොළඹ ළමයින් වාගේමයි.

රත්නායක මයා.
 (කි.පු. රත්නායක)
 (Mr. Ratnayake)
 ළමයින්ගේ වෙනසක් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල
 (කෙනාගා ආර්යකොල්ල)
 (The Hon. Iriyagolle)
 ළමයින්ගේ වෙනසක් නැහැ. මන්ත්‍රීවර
 ගාගේ ටිකක් වෙනසක් තිබෙනවා. ළම
 යින් හොදයි. මන්ත්‍රීවරයා වාගේ නො
 වෙයි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.
 (කි.පු. ඩී. සොයිසා සිරිවර්ධන)
 (Mr. de Zoysa Siriwardena)
 ඒ කොල්ලො හු කියනවාද?

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙளාචා ආර්යකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

හුච මොකක්ද මන්ත්‍රීතුමනි, බුදුන්ටත්—
—නමන් අදහන ආගමේ බුදුන්ටත්—හු
කිව්ව නම්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මැරුවා
නම්? හොඳ දෙයක් කරන කොට සමහරු
තුට නොයෙක් නොයෙක් කරදර ඇති
වෙනවා. ඒවා කඩා බිඳ දමාගෙන යන්න
මිනැ. කවුරුන් හෝ හුචක් කිව්වා කියා—
හෙණ ගිනි හුනියමක් ආවාත්—අපේ
ව්‍යාපාරයට බාධා කරන්නට පුළුවන්
සමතෙක් මේ මිනි පිට නැති බව මා
කියන්න කැමතියි. බොහෝම රූහැස්ති
කළා, කුමන්ත්‍රණය කළා; වැඩේ හරි ගියේ
නැහැ.

ප්‍රචාරක පත්‍ර ඉන්නවා ජාතික ප්‍රචාරක
පත්‍ර කියන. පට්ට පල් බොරු ඇද දැමීම.
ජාතික ප්‍රචාරක පත්‍ර! මට කියන්නට කටට
එනවා, ඒත් මේ ගරු සභාවේ මා කියන්න
කැමති නැහැ. මා කනගාටු වෙනවා, අපේ
ප්‍රචාරක පත්‍ර ඒ සම්ප්‍රදාය සම්පූර්ණ
යෙන්ම විනාශ කිරීම ගැන. මා කියවන
හොඳ ප්‍රචාරක පත්‍රත් තිබෙනවා—සිංහල
ප්‍රචාරක පත්‍ර දෙකක්. දැන් බලන්න
නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉංගිරිසි පත්‍ර
ගැන. ජයසේන මහත්මයාගේ නාට්‍යය
ගැන පත්‍ර 3ක් තුන් විධියකට කියා තිබේ
නවා. ප්‍රචාරක පත්‍රවලට බැරිද යම් කිසි
ප්‍රශ්නයක් ගැන යමක් කියන විට ඇමති
වරයාගෙන් හෝ සැහෙන නිලදරයකු
ගෙන් හෝ විමසා බලන්න.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(නීල. ඉ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

බොහෝම හරි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙලාචා ආර්යකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

මම දැන් එකක් කියන්නම්. දොම්පෙ
මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාර
නායක මයා.) මා හිතුවා කල්පනා කර
කථාකරන මෝඩයෙක් නොවෙයි කියා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අචාර්ය)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, Please !

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙලාචා ආර්යකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

නුතුවණ පුද්ගලයකු නොවේය කියා
මා හිතුවා. උන්තැහේ මොකක්ද කියා
තිබෙන්නේ? උන්තැහේ නොයෙක් විට
පෞද්ගලික විධියට මා සමග කථා කර
පාසැල් ලබා ගැනීම ගුරුවරුන් මැරූ
කිරීම අපූරුවට කර ගන්නවා. එහෙත්
මොකක්ද උන්තැහේ කියන්නේ? මා
අධ්‍යාපනයට සුදුසු මිනිහෙක් නොවෙයිද.
කවුද එහෙතම සුදුස්සා? උන්තැහේද?
මා සුදුසු නැහැ. මොකද මා සිංහල උගෙන
ගෙන තිබෙනවා, උන්තැහේට උගත්
වන්න. උන්තැහේ ඉංගිරිසියෙන් උගෙන
ගන්නේ. මා පාලි උගෙනගෙන තිබෙන
වා. මා සංස්කෘත උගෙනගෙන තිබෙනවා.
මා ඉංගිරිසි උගෙනගෙන තිබෙනවා. විශ්ව
විද්‍යාලයට නොගියට ඒ තැනට එන තුරු.
මා බුද්ධ ධර්මය උගෙනගෙන තිබෙනවා.
මා ක්‍රිස්තුස් ධර්මය උගෙනගෙන තිබේ
නවා. මා අහනවා ඒ අදහන දෙවියන්
වහන්සේගේ ධර්මය පවත්වපු ක්‍රිස්තුස්
වහන්සේ ගියේ මොන විශ්ව විද්‍යාලයටද
කියා. එහෙතම ඇයි මේවා අදහන්නේ?
අදහන්න වටිනාවායා? උපාධියක් තිබු
ණායා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට? සුදුසු ආග
මක් දේශනා කරයිද උපාධියක් නැති
නිසා. උපාධි කාරයන් කරපු කෙළි දත්
නවා නම් අද යුරෝපය ඉවරයි. මා උගත්
කමට දොස් කියන්නේ නැහැ. උගත්කම
ලබාගන්න මිනැ. අපත් හදන්නේ උගත්
කම ලබා දෙන්නයි. උපාධිය නොවෙයි
නිෂයෝජ්‍ය කථානායකතුමනි වැදගත්කම.
ඒ එක්කම යා යුතු තවත් ගුණධර්ම රාශි
යක් තිබෙනවා. උගත්කම කියන්නේ
උපාධියම නොවෙයි. උගත්කම කියන්නේ
මිනිසා හා මිනිසා අතර ඇති විස යුතු
සහෝදරත්වය අවබෝධ කරගෙන තමන්
ගේ ජීවිතයෙන් අනික් කෙනෙකුගේ
ජීවිතයට හිරිහැරයක් නොවන පරිද්දෙන්
ජීවත්වීම විනා පාර්ලිමේන්තුවේදී හෝ
වේවා පිටත දී හෝ වේවා මහජනයා නො
මග යවන අසත්‍ය ප්‍රකාශ කිරීම නොවෙයි.
උගත්කම කියන්නේ අනුන්ගේ ගැහැණු
බඳාගෙන ලැමට තද කරගෙන අඩ කිරුව
තින් නැටීම නොවෙයි. උගත්කම උගත්
වන්න මට පුළුවන් උන්තැහේට උගෙන
ගන්න මිනැ නම්. උගත්කම!

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මහා විද්‍යාල වැඩිපුර 422ක් යොදා තිබෙනවා. මේවා මා විසින්ම ගිණිත් සොයා ගත් ඒවා නොවෙයි. නිලදරයන් යවා දෙනුත් විටක් පරීක්ෂණ පවත්වා, ඒ පරීක්ෂණ නැවත නැවතත් පරීක්ෂා කර බලා කරගත් තීරණ අනුව සොයාගත් ඒවායි. ඊට පිටින් තවත් මහා විද්‍යාල පිහිටුවිය යුතු ස්ථාන තිබෙනවා නම් නිසැකයෙන්ම අප පිහිටුවනවා. අධ්‍යාපනයෙන් ලමයකුට හිරිහැර යක් හෝ කරදරයක් සිදු වෙන්නට අප ඉඩ තබන්නේ නැහැ. මගේ කල්පනාවේ හැටියට ලෝකේ වෙනස් කළ පුද්ගලයන් විශ්ව විද්‍යාලවලට ගිය අය නොවෙයි. එක් කෙනෙකුටත් ගිණිත් නැහැ. බුදුන් වහන්සේ ගිණිත් නැහැ. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ගිණිත් නැහැ. මොහමඩ් ක්‍රමා ගිණිත් නැහැ. රාමක්‍රිෂ්ණ අකුරු දන්නෙත් නැහැ; අත් සන් කරන්න දන්නෙත් නැහැ. මොහමඩ් ක්‍රමාත් එහෙමයි. අපේ ධර්මපාලතුමා ගත බලන්න. මේ රටේ සංස්කෘතික පදනම සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කර නව සමාජයක් බිහි කළ අනාගාතීක ධර්මපාලතුමා විශ්ව විද්‍යාලයට ගිය කෙනෙකු නොවෙයි. ඒ අය උගත්කම භාවයට සිතන්නේ කලී සම් ඇදලා—[බාධා කිරීමේ] විශ්ව විද්‍යාලයට යන එකයි උගත කමය කියන්නේ. [බාධා කිරීමේ]

ගර එම්. ඩී. බණ්ඩා (කෘෂිකර්ම හා ආහාර අමාත්‍ය)

(දෙසරාභ ආර්. ඩී. පණ්ඩා—බාග්‍යාය, උණාභු ආශාමස්ඡර්)

(The Hon. M. D. Banda—Minister of Agriculture and Food)

දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) ට හොදයි.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිල. ඊ. ටී. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)
මට විතරක් නොවෙයි. ඇත්ත බාර ගන්නට කැමති කාටත් හොදයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(දෙසරාභ ආර්. ඩී. තෙන්නකෝන්)

(The Hon. Iriyagolle)
මෙපමණක් නොවෙයි, නව ප්‍රතිසංවිධානය අනුව කරන ලද තවත් කටයුතු රාශියක් තිබෙනවා. මන්ත්‍රීවරුන් මෙහිදී

පමණක් නොව වෙනත් රැස්වීම්වලදීත් අපට වෝදනා කර තිබෙනවා, විද්‍යාව ඉගැන්වීමට ගුරුවරුන් පත් නොකරන බවට. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුන්නාත්සේ දන්නවාද මා අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයා වශයෙන් පත් වී වාඩි භාර ගන්නා අවස්ථාවේ දී පැවති තත්ත්වය? විද්‍යාගාර තිබෙන පාඨශාලාවල තිබුණු විද්‍යා ගුරු ඇබැරිතු ගණන 250 ගණනයි. ඉතින් මම අවුරුද්දකින් විද්‍යා ගුරුවරු මවන්නද? කෝචේ දමා බිහි කරන්නද? පඩි ක්‍රමයේ තිබෙන වරද නිසා සිටින විද්‍යා ගුරුවරුන් නොයෙකුත් සංඝථාවල වැඩි පඩි ලබා ගන්නට යනවා. ඒවාගේම පිටරටත් යනවා. මේ ලඟදීත් එහෙම කීප දෙනෙක් ගියා. [බාධා කිරීමේ] දැනටත් විද්‍යා ගුරුවරුන්ගේ ඇබැරිතු 171 ක් තිබෙනවා.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(තිල. ඊ. ටී. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)
ඉන්න අය වෙන තැන්වලට මාරු කළේ ඇයි?

ගරු ඊරියගොල්ල
(දෙසරාභ ආර්. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(The Hon. Iriyagolle)
නැහැ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිල. ඊ. ටී. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)
දඹුල්ලෙයි, අකුරුමිබයි සිටි ගුරුවරු මාතලේටයි, නුවරටයි මාරු කර තිබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල
(දෙසරාභ ආර්. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(The Hon. Iriyagolle)

ඒ අය යන්නත් දලෙනවනෙ. ඒ අය යන්නට දැහලු විට—[බාධා කිරීමේ]. සමහර විද්‍යා ගුරුවරු කොළඹ පාඨශාලාවලට මිස වෙන කොහේවත් යන්නට බැරිය කියා කිව්වා. ඒ ගැන නොතකා යැව්වා නම් ඔවුන් වෙනත් රක්ෂාවලට යනවා. එසේ හෙයින් කොළඹ සිටි සමහර අය වෙනත් ස්කෝලවලට යවා අළුත් අයට කොළඹම රක්ෂාව දෙන්නට සිදු වුණා. එසේ වූයේ අපට විද්‍යා ගුරුවරුන් නැති

[ගරු ඊපියගෙල්ල]
 කම නිසායි. ඒකයි තත්ත්වය. [බාබා කිරීමක්] පේරාදෙණියේ ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ උප කුලපතිතුමාත්, ජාතික උසස් අධ්‍යාපන සභාවේ සභාපතිතුමාත්, අපේ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්තුමාත්, මාත් සාකච්ඡාකොට විද්‍යා විෂයයන් දෙකකින් පමණක් උසස් ලෙස සමර්ථ වී විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත් වන්නට බැරි වුණු— උසස් අන්දමින් විෂයයන් දෙකකින් සමත් වුණොට විශ්ව විද්‍යාලයට භාර ගන්නේ නැහැ—ශිෂ්‍යයන් 100 බැගින් ගෙන ඒ උදවියට අවුරුදු දෙකක විශෙෂ පුහුණුවක් විශ්ව විද්‍යාලයේම ලබා දීමට ක්‍රමයක් කල්පනා කළා. ගුරුකම භාර වෙන රක්ෂාවක් සදහා ඔවුන්ට යන්නට බැරි වන අන්දමේ පොරොන්දුවක් පිටයි එම බඳවා ගැනීමේ ක්‍රමය දැන් යොදා තිබෙන්නේ. මේ ක්‍රමයට අනුව 1970 වන විට විද්‍යා ගුරු හිඟය සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ මග හැරෙන බව තමුන් නාන්සේලාට කියන්නට කැමතියි.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. ලමයි විභාගවලින් සමත් වෙනවා අඩුලු. මෙතරම් සමත් වන එකයි මට පුදුමය. මේ අය කර තිබෙන්නේ මොනවාද? පාඨශාලා ගුරු මණ්ඩල සකස් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ හිස රදයක් කර තිබුණා. ගුරුවරුන් 10ක් වුව මනා තැනට 5 දෙනෙයි ; 5 දෙනෙක් වුවමනා තැනට 11 දෙනෙයි. ඔවුනි විෂමතා පාඨශාලා දහස් ගණනකම ඇති වුණා. එම විෂමතා නැතිකොට නිසි පරිද්දෙන් ගුරු මණ්ඩල පිළියෙළ කිරීමට මට අවුරුදු දෙකක්ම ගත වුණා. කාලයක් තිස්සේ කර තිබෙන්නේ මොකක්ද? ලමුන් නිකමිම ඉහළ දැමීමා. කිසිම පරීක්ෂණයක් වග විභාගයක් මොක වත් නැහැ. 1 වන ශ්‍රේණියේ සිට 2 වන ශ්‍රේණියට, 2 වන ශ්‍රේණියේ සිට 3 වන ශ්‍රේණියට, 3 වන ශ්‍රේණියේ සිට 4 වන ශ්‍රේණියට යනාදී වශයෙන් උසස් කර අන් තිමේදී මොකද වුණේ? අන්තිමේදී ජ්‍යෙෂ්ඨ පංක්තියට එන කොට ලමයින්ට ක්‍රියා කාරක පද සම්බන්ධයවත් ලියා ගන්නට බැ. එවැනි තත්වයක අයයි 6 සිට ඉහළ පංක්තිවල සිටියේ. කිසි වග විභාගයක් නැතිව ඔවුන් ඉහළට දැමීමා. සමහර ගුරු වරුන් පාඨශාලාවේ සිටි ගමන් මන්ත්‍රී තුමාගේ වැඩවලට සම්බන්ධ වන්නට ගොසින් සිටියා. ගුරුවරුන් පංක්තිවල සිටි

ගමන් දේශපාලනයට ගියා. අධ්‍යාපනය කැඳ හැලියක් බවට පත් වී තිබුණා. ලමයින් ස්කෝලේ අවුත් හිතුණු හිතුණු වේලාවට ගෙදර ගියා. ඇයි? සමහර වේලාවට පංක්තිවල ගුරුවරුන් නැහැ. ඒ වාගේම පංක්තිවල විනයක් නැහැ. සමහර ලමයින්ට ගුරු ආශ්‍රයක් තිබුණේ නැහැ. හැම ලමයකුම තිකමිම ඉහළ ගියා. නරක විධියකට වැඩ කළ ගුරුවරයකුගේ ‘වැඩ අසතුටුදායකයි’ කීවොත් දඩ ගසන්නේ පරීක්ෂකවරයාටයි. ඒ නිසා “වැඩ සතුටුදායකයි” යනුවෙන් හැම ගුරුවරයකු සම්බන්ධයෙන්ම කියන්නට පරීක්ෂකවරයාට සිදු වුණා. මේ විධියට කෙළේ මන්දැයි මා ඇසූ විට “ඒ විධියට තොකළා නම් අමාරුවේ වැටෙන්නේ අපයි” යනුවෙන් ඒ පරීක්ෂකවරුන් මා සමඟ කීවා. වුවමනා කරන මාණ්ඩලික පරීක්ෂකවරුන් සංඛ්‍යාව එදා හිටියේ නැ. මාණ්ඩලික පරීක්ෂකවරුන්ගේ ඇබැරිතු එකසිය හතළිස් ගණන පුරවන්නට සිදු වුණේ මා මේ ඇමතිකම භාර ගන්නට පසුවයි. විද්‍යා පරීක්ෂකවරුන් ඒ පිළිබඳ මණ්ඩල විසි හතරටම පත් කළා. ජාතියේ යහපත තකා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ කටයුතුවලට අවශ්‍ය මුදල් දුන්නා.

තම කොට්ඨාශයේ පාඨශාලාවලට මුල් ගුරුවරුන් නැතැයි වලපනේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (පී. බී. එම්. සේරත් මයා.) කාගස නවා. මෙතෙක් කල් මේ රටේ පාඨශාලා තිබුණේ කෙසේදැයි ඇසුවහොත් ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා පුදුම වේවී. මා ඇමතිවරයා වශයෙන් පත් වන විට විදුහල්පතිවරුන්ගේ ඇබැරිතු භාර දහස් ගණනක් තිබුණා. අවුරුදු දෙක, තුන, හතර, පහ, හය වැඩ බැලූ විදුහල්පති වරුන් නම් හිටියා. “අපේ ඡන්ද වැඩ කළොත් නුඹලා ස්ථිර කරනවා” යයි කියන අදහස පිට වැඩ බලන විදුහල්පති වරුන් පත් කරනු ලැබ සිටියා. ඉතින් තමන් ස්ථිර කර ගන්නා තුරු ඒ අය බලා ගෙන හිටියා. අන්තිමේදී කිසි වගකීමක් නැ. විදුහල්පතිට පාලනය ගෙන යන්නට බැරි තත්වයක් ඇති වුණා. එක්කෝ විද්‍යාලයේ දෙවැනියා විදුහල්පතිට ඉහළයි. විදුහල්පති වැඩ බලන කෙතකු විම නිසා විද්‍යාලයේ ගුරු මණ්ඩලය ඔහු කියන දේ අසන්නේ නැහැ. ඔන්න ඔය විධියේ තත්ත්වයකුයි, අධ්‍යාපන කටයුතුවල

තිබුණේ. මේ වර්ෂ 2 තුළදී මේ කාරණා හොඳින් කල්පනා කර බලා මුල් ගුරු වරුන් 2,696 ක් පත් කරන්නට යෙදුණා. විශිෂ්ඨ ශ්‍රේණියේ විදුහල්පතිවරුන් 22ක් ද, පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ විදුහල්පතිවරුන් 100ක් ද, දෙවැනි ශ්‍රේණියේ විදුහල්පති වරුන් 161ක් ද, තුන් වැනි ශ්‍රේණියේ විදුහල්පතිවරුන් 242 ක් ද ද්විතීයික විද්‍යාල වලට පත් කළ අතර කණිෂ්ඨ විද්‍යාලවලට පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ මුල් ගුරුවරුන් 1075ක් ද, දෙවැනි ශ්‍රේණියේ මුල් ගුරු වරුන් 1096 ක් ද පත් කළා. මිය තත්ත්වය තිබේදීදී කොහොමද, ඉගෙනුම දියුණු වෙන්නේ? වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) කියනවා, උන්නාහේගේ පාඨශාලාවල මුල් ගුරු වරුන් නැතිල. ඇත්ත. මුල් ගුරුවරුන් නැති පාඨශාලා තවත් 1,800 ගණනක් තිබෙනවා. අවුරුදු දෙකකින් සියලුම ඇඹර්තු සම්පූර්ණ කරන්නට මුදල් තත්ත්වය අමාරුයි; සම්හරවිට සුදුසු ගුරු වරුන් නැහැ. එහෙම වුණේ ඒ නිසයි.

දැන් අපේ මාණ්ඩලික පරීක්ෂකවරුන්ට පාඨශාලා 40ක්, 45ක් භාරව තිබෙනවා. ඒ අය අතරින් එක්කෙනෙකුට දෙන්නෙකුට පමණක් පාඨශාලා 70 ක් පමණ භාරව තිබෙනවා. අතික් හැම අයෙකුටම භාර වී තිබෙන්නේ පාඨශාලා 40 වත්, 45 වත් අතර ගණනක්. අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්තුමා හා අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් විසින් ඒ නිලධාරීන්ට නියම කර තිබෙනවා, පාඨශාලාවල ලමයින් ඉගෙන ගන්නා අන්දම පිළිබඳව ඒ ඒ අවස්ථා වලදී හැකි පමණ පරීක්ෂණ පවත්වන්න කියා. ඒ විධියේ පරීක්ෂණ නොපැවැත්වුණු කාලයේ උගන්වන්නට ගුරුවරුන් උනන්දු වුණේ නැහැ. ඇයි? ඉගැන්වු වත් එකයි; නුගැන්වුවත් එකයි. ඒ වගේම ඒ කාලයේ ලමයින් උනන්දු වුණේත් නැහැ, ඉගෙන ගන්න. ඇයි? ඉගෙන ගන්නත් එකයි; ඉගෙන නොගත් තත් එකයි. පුංචි ලමයා දන්නේ නැහැ, පොතපත ඉගෙන ගන්නේ නැත්නම් අන්තීමේදී අමාරු වෙයි කියා, ඉගෙන නොගැනීම පහසුයි කියා හිතෙනවා. පුංචි කාලයේ ඒ විධියේ තත්ත්වයක හිටියා නම් අපිත් එහෙම හිතන්නට ඇති. දැන් මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? ඒ විධියට

පත්තියෙන් පත්තියට උසස් වෙමින් ආ අය ප්‍රසිද්ධ විභාගයකට පෙනී සිටි විට ඒ විභාගයට නියම විධියේ ප්‍රශ්න පත්‍ර ඔවුන්ට ලැබෙනවා. ඒවා දැක්කාම ඔවුන් පුදුම වෙනවා. ඉතින් පත්‍රකාරයන් ලියනවා, “මේ අවුරුද්දේ සමර්ප වූ ප්‍රමාණය බොහොම අඩුයි; මිනි මැරෙයි; විශාල විනාශශායක දෙයක් කෙරුවා. මොකද මේ අධ්‍යාපනය අවුල් වෙලා තිබෙන්නේ” ආදී වශයෙන්. වෙලා තිබෙන දේ මොකද කියා ඇවිත් අහන්න එපාය. මොකද මෙහෙම වුණේ කියා අහල ලියන්නට එපාය.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(*கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்*)
(An hon. Member)

පත්‍රවලට මොකද කරන්න ඕනා.

ගරු ඊරියගොල්ල
(*கௌரவ ஈரியகொல்ல*)
(The Hon. Iriyagolle)

පත්‍රවලට අපි ඕනා දෙයක් කියන්නට ඉඩ දෙනවා. මොකද, මොනවා කිව්වත් කවුරුවත් භාරගන්නේ නැහැ. පිළිගත හැකි පත්‍ර දෙකකට වඩා නැහැ.

පී. බී. තෙනන්කෝන් මයා.
(*திரு. பி. பி. தென்னகோன்*)
(Mr. T. B. Tennekoon)
සිරිලකයි; ඇත්තයි.

ගරු ඊරියගොල්ල
(*கௌரவ ஈரியகொல்ல*)
(The Hon. Iriyagolle)

පත්‍රකාරයන්ට ලියන්නටත් බැහැනෙ, දෙයියනේ. එක්කෝ මේ තානාපති කාර්යාලයෙන්, නැත්නම් අර තානාපති කාර්යාලයෙන්, එසේත් නැත්නම් අතික් තානාපති කායාර්යාලයකින් නොමිලයේ පිකට් එකක් ලබාගෙන ලෝකය වටේ රවුම් ගැසු එවුන් තමයි, මේවා ලියන්නේ, ආණ්ඩුව පල් කරල ඒ උදවියට වුවමනා විධියට ලිව්වේ නැත්නම් අර විධියේ ගමන් යන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. ගමන් යන්නට ඕනා. මම ඒ ගැන දෙස් කියන්නේ නැහැ. එහෙත් තමන්ගේ පොඬි සවාරියක් වෙනුවෙන් අපරාධ කරන්නට එපා. පත්‍රකාරයන් ලෝකය

[ගරු ජයසේන]

වටේ ගියාට කමක් නැහැ ; හැබැයි, මන්ත්‍රී වරුන්, ඇමතිවරුන් ගියොත් තමයි, නරක. “මිරර්” කතෘ, අනික් කතෘ ලෝකය වටේ කොයි තරම් ගියත් කමක් නැහැ. ඒ ගොල්ලන්ට ඒක බොහොම වැදගත්. මොකද, රාජ්‍ය පාලනය පිළිබඳ ඉතාමත්ම වගකිය යුතු තත්වයක් උසුලන මනුෂ්‍යයෝ ඒ ගොල්ලෝයි! ඇමතිවරයෙකු හෝ මන්ත්‍රී වරයෙකු පිටරට ගියොත් ස්වර්ග යන්න හොඳ නැහැ කියනවා. නිකම් ස්වර්ග ගහනවා කියනවා. ඇමතිවරුන් ස්වර්ග යා යුතු අවස්ථා තිබෙනවා. සමහරවිට ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කාරයෙකු යනවාට වඩා වැදගත්, ඇමතිවරයෙකුගේ යාම. ඒ ඒ රටවල ඇමති වරුන් සම්මුඛ වී සාකච්ඡා කොට තමන්ගේ රටට ලබාගත හැකි යම් යම් උදව් ආදිය ලබා ගැනීමට නිලධාරීන් යවනවාට වඩා ඇමතිවරයෙකු ගිය විට සැලකෙනවා. ඒක නිරායාශයෙන්ම සිදු වන දෙයක්. ඇමතිවරුන්ගේ ගමන් නිසා කෝටියකට වඩා ආධාර ලැබී තිබෙනවා. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවටත් විශාල මුදලක් ලැබී තිබෙනවා. ඒ වගේම උපකරණ තොග හා තොයෙක් වෙනත් පහසුකම් සැහෙන ප්‍රමාණයකුත් ලැබී තිබෙනවා. වෙනෙකක් තබා අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ සාකච්ඡා කරමින් තිබුණු කටු බැඳ්දේ උසස් ඉංජිනේරු ආයතනයට ඩොලර් දශ ලක්ෂයක මුදලක් ලබා ගැනීමේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අවසාන තීරණයකට බසින්තට පුළුවන් වුණේ මාත් යුනෙස්කෝ අධ්‍යක්ෂවරයාත් හමුවී සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසුවයි. මේ නව වැඩ පිළිවෙළ යටතේ කෙරෙන ගෘහ විද්‍යාව, ගණිතය, කෘෂිකර්මය හා වැඩ හුරුවීම යන කරුණු ගැන යුනෙස්කෝ ආයතනය කොයි තරම් පැහැදුණාද කීවොත්, ඩොලර් 4,87,000 ක් දුන්නා. ඩොලරයකට රුපියල් 5.95 යි. ඕනෑ නම් රුපියල් 5.95 න් වැඩ කර බලන්න, රුපියල් වලින් කොපමණ මුදලක් ලැබී තිබෙනවාද කියා. ඒ වාගේම “වොක්ස් වැගන්” පොඩ් බස් 16 ක් අළුත්වීම ලැබී මාස තුනකට වඩා නැහැ. මැති ඇමති වරුන්ගේ ස්වර්ගවලින්, ඒ ඒ රටවල නායකයන් ආශ්‍රය කිරීමෙන් අප වැනි දුප්පත් රටවලට ලැබෙන ආධාර තමා, ඒ.

තවත් එක් කාරණයක් කියන්නට ඕනෑ. බොහොම දක්ෂ අන්දමින් තමන්ගේ කාර්ය ශක්තිය හා පාලන ශක්තිය රාජකාරිය වෙනුවෙන් යොදවා වැඩ කරන නිලධාරීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් අපට නැහැ. අතළොස්සක් පමණ වූ එවැනි දක්ෂ නිලධාරීන් අතුරෙන් කෙනකු වූ විභාග කොමසාරිස්තුමාට, දෙමිපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (fපිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) විසින් මේ ගරු සභාව තුළදී චෝදනාවක් එල්ල කරනු ලැබුවා, සිය වස විවාදයේදී. උන්තැහේ කීවා, එක විෂයයකට පෙනී සිටි අය වෙනත් විෂයයකින් සමත් වෙනවාය කියා. ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් සම්බන්ධ විභාගයේදී ලකුණු 300 ක් දීමේ කථාවකුත් කියවී තිබෙනවා. මේ තමා, සභාත්වයේ නැත්තම් හැදිවීමකමේ හැටි ලොකු උගත්කමක් නැති නිසා මා අධ්‍යාපන ඇමති ධුරයට සුදුසු නැතිලි. මෙන්ත, උගතෙක් කරන කථාවක්. කොහේවත් නැති පෙන්දෙක් ඇවිත් කියන බොරුවක්, හරියට පත්තරකාරයෙක් කිසිවග විභාගයක් නැතිව ප්‍රවෘත්ති පළ කරන්නා වාගේ කිසිම සොයා බැලීමක් නොකර,—මේ මන්ත්‍රණ සභාවේ අප කවුරුකුත් එක සමාන මන්ත්‍රීවරුන්, එකට වැඩ කරන මන්ත්‍රී වරුන්—අඩු තරමින් මගෙන්වත් අහන්තේ නැතිව චෝදනාවක් වශයෙන් එල්ල කර තිබෙනවා. මගෙන් අහන්නට බැරි නම් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් වරයාගෙන් හෝ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයකුගෙන් හෝ, එහෙමත් නැත්තම් කෙළින්ම විභාග කොමසාරිස්ගෙන් හෝ අහන්නට උත්තරයට පුළුවන්කම තිබුණා. මෙවර ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයට 3,20,000 ක් පමණ ළමයින් පෙනී සිටියා. සමහරවිට ප්‍රශ්න පත්‍ර 12 ක් ගහන්ට සිදු වෙනවා. එහෙත් අපි පොදුවේ 10 ය කියමු. 20,000 අත් හැර ශිෂ්‍යයන් තුන් ලක්ෂයය කියමු. එතකොට ප්‍රශ්න පත්‍ර තිස්ලක්ෂයක් වෙනවා.

දෙමිපේ මන්ත්‍රීතුමා (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) සභා ගර්භයට එනවා. ගරු දෙමිපේ මන්ත්‍රීතුමා, තමුත් නාන්සේගේ උගත්කම ගැන සහ මගේ නුගත්කම ගැනයි, මා කථාකරමින් සිටියේ. විභාග කොමසාරිස්තුමා විසින් පත් කරන ලද 4,000 කට වැඩි ගණනක් වූ පරීක්ෂකයන් තිස් ලක්ෂයකට වැඩි ගණනක් උත්තර පත්‍ර පරීක්ෂා කර තිබෙනවා.

මේ වන තුරු එකම පැමිණිල්ලක්වත් ලැබී නැහැ, එකක්වත් වැරදුණාය කියා කවදත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයාටත්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ අංශයේ දෙපාර්තමේන්තුවලටත් පහර ගසන්නට සෑදී පැහැදී සිටින එක්තරා ප්‍රවෘත්තියක් පත්‍ර කරුවන් පිරිසක් ඔවුන්ගේ පත්‍රයේ පළ කළා, එක්තරා තරුණයකුට මැහුම්වලින් සාමාර්ථයක් ලැබී තිබෙනවාය කියා. මෙහෙම දෙයක් සිදු වුණේ නැත කියා අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා ඒ පත්‍රයට නිවේදනයක් යැව්වා. ඒ නිවේදනය පළ කළාද, නැද්ද යි මා දන්නේ නැහැ. පළ කළා නම් නොපෙනෙන නැතක පළ කරන්නට ඇති. ඊට පසුව කතීෂ් වාක්‍යයකින් නිර්දේශ ලෙස විවේචනය කළා. බොරුවක් තුළ බොරුවක්. ඊට පසුව ඔවුන්ගේ අතික් කුට්ටම් පත්‍ර කාරයනුත් ඒක අල්ලා ගත්තා. මේ අය හින් පින් නැති මිනිසුන්ද කියා මට පුදුම තිබෙනවා. හෙට මට හොඳටම දෙති කපයි. ඒකට කරන්නට දෙයක් නැහැ.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරත්න මයා.
 (ති. ෆ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරාචාර්යාණි)
 (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
 එවට බය වෙන්නට එපා.

ගරු ඊරියගොල්ල
 (ගෙනරාම ශ්‍රී ජයවර්ධන)
 (The Hon. Iriyagolle)

තමුන් නාත්තේගේ අවවාද ගණන් ගන්නට නම් මා ලැස්තියා නැහැ. ඊට පසුව මොකද වුණේ? ඒ අයගෙ කුට්ටම් පත්‍ර කාරයනුත් කොලම් එකක් ලියා මදිවට තවත් විකක් ලියා මෙය දැරුණු ලෙස විවේචනය කළා. ඊට පසුව මොකද වුණේ? ජාතියේ මුර දේවතාවා වශයෙන් පෙනී සිටීමට උත්සාහ කරන ලේක් හවුස් ආයතනයේ “ඩේලි නිවිස්” පත්‍රයත් කතීෂ් වාක්‍යයක් ලිව්වා. අනේ ඔවුන්ට දෙවියන්ගේ පිහිටයි. මෙහෙම දෙයක් වුණේ නැත කියා නිවේදනයක් ඇරලත් සිදු වූ දේ බලන්න. තිස් ලක්‍ෂයක් පිළිතුරු පත්‍ර පරීක්ෂා කිරීම සම්බන්ධයෙන් එකම පැමිණිල්ලක්වත් ලැබී නැත්නම් කොමසාරිස්තුමා සහ අමාත්‍යාංශය වෝදනාවට ලක් විය යුතුද, එසේ නැත්නම් පැසසුමට භාජන විය යුතුද? ඔවුන් කැමති අයට නිලතල නොලැබුණාට

කරන්නටද? ඇයි මේ අපහාසය කරන්නේ? එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කොමසාරිස්තුමා අස් විය යුතු බව පෙන්වන්නටයි, උත්සාහ කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඇති කර තිබෙන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම බොරු හැඟීමක්. මෙවැනි නිලධාරියකුට මුළු ජාතියේම ස්තුතිය සහ ආශීර්වාදය ලැබිය යුතුයි. දොම්පේ මන්ත්‍රීවරයා වැනි මන්ත්‍රීවරුන්ගෙනුත්, ජාතියේ තිදහස තිරහංකාරව මධ්‍යස්ථව ආරක්ෂා කිරීමට දෙවියන් ඉදිරියේ දිවුරුම් දී සිටින ඊතියා ජාතික ප්‍රවෘත්තිය පත්‍ර වලින් තමන්ගේ මුළු කාලයම සේවයට කැප කළ, සමහරවිට කැම බිම ගැනවත් නොසලකා දවසකට පැය 18 ක්ම සේවයේ යෙදෙන, අවංක ශිෂ්ට නිලධාරියකුට ලැබුණු ස්තුතියක හැටි. මෙවැනි කණගාටුදායක තත්ත්වයක් තියෙද්දී මේ රටේ කටයුතු හරියාකාර කරන්නේ කොහොමද?

තමා උගතෙක් කියා හිතාගෙන වැළඹෙන තවත් ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් කිව්වා, ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයට පෙනී සිටි අපේ පක්ෂයේ අයට ලකුණු 300 බැගින් දෙන්නයි අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් විභාග කොමසාරිස්තුමාට දත්වා යවා තිබෙනවාය කියා. මා කියන්නේ මෙයයි. රෙදි නෑත් දත්, කලිසම ඇදගෙන වුණත්, මෙහෙම මුළු ලංකාවම කැලඹෙන අසත්‍ය ප්‍රකාශයක් කිරීමට තරම් වන විධියේ ශිෂ්‍යත්වයක් මේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට තිබුණා නොවැ. එහෙම නම් සත්‍යය කුමක්ද? තවත් එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයකු කියන හැටියට ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීන් දෙන ලැයිස්තුවලටලු පත් කරන්නේ. ඒ මන්ත්‍රීන් අනෙත් යම් යම් ලැයිස්තු තිබෙනවා වෙන්නට පුළුවනි. ඕනෑකකෙනකුට නම් ලැයිස්තු කපා ගන්නට පුළුවනි. එහෙත් ඇත්ත තත්ත්වය කුමක්ද? මේ ගරු සභාව මගින් නොමග ගිය, මේ ගරු මන්ත්‍රීන් වෙනත් නොමග ගිය, වෙනත් වගකිවයුතු පුද්ගලයන් විසින් නොමග යවන ලද රටේ මහජනතාවගේ දැනගැනීම පිණිස මෙය කියන්නට කැමතියි. කාරක සභා අවස්ථාවේදී මගේ අමාත්‍යාංශය ගැන කථා කරන විට ඒ ගැන පැහැදිලි ලෙස කැරුණු සඳහන් කිරීම අවශ්‍යයි.

II

[ගරු ඊපියගොල්ල]

අංශ කීපයක් යටතේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් තෝරා ගැනීම කෙරෙනවා. එක් එක් අංශය යටතේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් බඳවා ගන්නට යනවා. සාමාන්‍ය සිරිතක් වී තිබුණේ කලා විෂයයන් යටතේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් තෝරා ගැනීමයි. දැන් කෙරෙන්නේ එහෙම නොවෙයි. විද්‍යා අංශයටත්, වාණිජ අංශයටත්, ඉංග්‍රීසි අංශයටත්, ගණිත අංශයටත් යනුවෙන් හැම විෂයයකටම පාහේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමට විභාග පැවැත්වූවා. සාමාන්‍ය ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ගේ පන්තියට ගැනෙන අයට ප්‍රශ්න පත්‍ර දෙකක් නියම කර තිබෙනවා. ඒවාට ලැබෙන ලකුණු ගණන එක් සියයක් පමණයි. සාමාන්‍ය ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ගේ ගණයට ඇතුළත් වන්නට කැමතිවුවද, අනෙකුත් විෂයයකට ඇතුළු වන්නට කැමති වුවද විභාග පෙක්ෂකයකට අනෙකුත් විෂයයකුත් ගත් සකස් කර තිබෙනවා. ඒ සඳහා ලකුණු සිය නට පුළුවන් වන පරිදි වැඩ පිළිවෙළ යක් ලැබෙනවා. විශේෂ විෂයයකට ලකුණු සියයකට වඩා කාටවත් ගන්නට බැහැ.

අ. හා. 7

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please. The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා මූලසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு உப சபாநாயகர் அவர்கள் அகமிராசனத் திலிருந்து நீங்குவே. சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்.

[Whereupon MR. DEPUTY-SPEAKER left the Chair, and MR. SPEAKER took the Chair.]

ගරු ඊපියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

සාමාන්‍ය අංශය යටතේ ලකුණු දෙසියයකට වඩා ගණනක් ගන්නට කිසිවකුට බැහැ. ඒ විධියට සාමාන්‍ය විෂයයන් සඳහා ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් තෝරුවේ. එසේම මන්ත්‍රීකොමිටිය අනුවයි. ඒ ඒ මන්ත්‍රී වරුන්ගේ කොමිටිය අනුව, ඒ ඒ පාඨශාලාවල අවශ්‍යතාවන් අනුව ඇති ඇබැරිතු සියල්ලක්ම පිරවිය හැකි වන පරිද්දෙන් අංශයකට පත්වීමක් ලබා ගන්නට

වැඩ කරන්නට එකවරම බැරි වුවත් එක් තරා ප්‍රමාණයක්වත් පිරවීමටයි බලාපොරොත්තුව. විදුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීන් විසින් නියෝජනය කෙරෙන ප්‍රදේශයයි සලකා හෝ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීන් විසින් නියෝජනය කෙරෙන ප්‍රදේශයයි සලකා හෝ කෙරෙන දෙයක් නොවෙයි මෙය. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, තවමත් වැඩි ගණනක් දෙනා තෝරා ගනු ලබනු ඇත්තේ සමහර විට නිකවැරටිය මැති වරණ කොට්ඨාශයෙන් විය හැකියි. එහි විශාල සංඛ්‍යාවක් ඇබැරිතු තිබෙනවා තව මත්. ඒ අනුව තෝරා ගන්නා ලද අයදුම් කරුවන් පන්දහසක් දෙනා සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට ඉදිරිපත් කලා. එසේ ඉදිරිපත් කලා. එසේ ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ දන්දහසක් දෙනාගේම නම්, මෙවැනි බෙරු වෝදනාවක් එතැයි ගිය වර ලත් අන් දැකීම අනුව කල්පනා කරන්නට හේතු වක් ඇති වූ නිසා, පුවත්පත්වල පළ කරන්නට ඉඩ හැරියා. පසුගිය වන වේ පැවැත් වුණු විභාගය සම්බන්ධයෙන් එවැනි බෙරු වෝදනා ඇති වුණා. අපේ ගරු මන්ත්‍රීන්ට ලැයිස්තු දෙනවාය, ඒ ලැයිස්තුවලින් තෝරා එවනු ලබන උදවිය අවසානයේදී තෝරා ගනු ලබනවාය යන දී වශයෙන් වෝදනා කළ නිසා ඒ වෝදනාවලට කිසිම විධියකින් ඉඩක් නොලැබෙන පරිදි වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නට කල්පනා කලා. සම්මුඛ සාකච්ඡා සඳහා කැඳවන්නට බලාපොරොත්තු වන, ඒ සඳහා සුදුසුකම් ලත්, අයදුම්කරුවන්ගේ නම් පුවත්පත්වල පළ වුණා. එවිට, සාමාන්‍ය සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් ලබා ගත් ලකුණු හා ලිඛිත පරීක්ෂණයෙන් ලබා ගත් ලකුණු එකට එකතු කරනවා. සම්මුඛ පරීක්ෂණය සඳහා වෙන් කරන ලද මුළු ලකුණුගණන විසි පහයි. මේ අනුව දෙන ලකුණුවලින් වැඩිම ලකුණු ප්‍රමාණය ලබා ගත් 4,200 ක් දෙනා නිරායාසයෙන්ම තෝරා ගනු ලබනවා. අණ්ඩු පක්ෂයෙන් මන්ත්‍රීන්ට පමණක් නොවෙයි, විදුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන්ට වුවත්, අවොත්, ඒවා දිගහැර පෙන්වන්නට පුළුවනි. ලැබුණු ලකුණු සංඛ්‍යාව පෙන්වන්නට පුළුවනි. සාමාන්‍ය විෂයයන් යටතේත් විශේෂ විෂයයන් යටතේත් යනුවෙන් කොටස් දෙකකට පෙනී සිටි අයදුම්කරුවන් වෙතොත් ඒ අයට තමන් කැමති අංශයකට පත්වීමක් ලබා ගන්නට

පුළුවනි. දෙකෙන්ම සමත් වුණොත් කැමති එකකට යන්නට එවැන්නකට අවසර ලැබෙනවා.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*ශ්‍රී. ඊ. පී. ජී. ජෙන්නකෝන්*)

(Mr. T. B. Tennekoon)

වාණිජ විද්‍යාව ගැන යම් මතභේදයක් තිබෙනවාද?

ගරු ඊරියගොල්ල

(*දෙශපාල සභාපති*)

(The Hon. Iriyagolle)

සමහර තැන්වල එවැනි මත භේදයක් උඩ පැමිණිලි ලැබුණා, ඇතැම් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් විෂයයන් හතරෙන් තේරුණේ නැහැ කියලා. ඒක වැරදීමක්. සමහර කන්තෝරුවල ඒ වැරදීම වුණාලු. එයින් මොකවත් වැරද්දක් වෙන්වේ නැහැ. ඒක හදනවා. ඒ තත්ත්වය මගෙන් මීට පෙර ඇහුවා නම් ගරු මන්ත්‍රීතුමාට දැනගන්නට තිබුණා. ඒ වාගේ දේවල් ගැන සාකච්ඡා කරන්නට ලැස්තියි.

දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මට අද උදේ පටා හයකින් යුතු පැන්සලයක් පරිත්‍යාග කලා.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(*ශ්‍රී. ඊ. පී. ජී. ජෙන්නකෝන්*)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

එහි කොළපාටත් තිබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*දෙශපාල සභාපති*)

(The Hon. Iriyagolle)

කොළපාට පමණයි ලියැවෙන්නේ. අනික් පටාවල් ලියැවෙන්නේ නැහැ. ඇයි මේ ගැන ඇසුවේ තැන්තේ? සත්‍යයෙන් තොර බොරුවක් කියා—

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(*ශ්‍රී. ඊ. පී. ජී. ජෙන්නකෝන්*)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

නමුත් තැන්තේ පත්තරකාරයින් ආරක්ෂා කළ නිසයි මේ විපතට වැටී තිබෙන්නේ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*දෙශපාල සභාපති*)

(The Hon. Iriyagolle)

නමුත් තැන්තේ පත්තරකාරයෙක් වෙන්න හදනවානේ.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(*ශ්‍රී. ඊ. පී. ජී. ජෙන්නකෝන්*)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

නමුත් තැන්තේගේ යළිවේනෙ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*දෙශපාල සභාපති*)

(The Hon. Iriyagolle)

කොයි හතරේකට වුණත් මා හිතන්නේ මගේ යළිවෙක් කියලයි. මා කොයි හතරේකටවත් හතරකමක් කරන්නේ නැහැ. කරන්න බලාපොරොත්තුවකුත් නැහැ. (බාධාකීර්මක්) ප්‍රවෘත්තිපත්‍ර කාරයින් හෝ වේවා මන්ත්‍රීවරුන් හෝ වේවා මෙවැනි කටයුතු කිරීමේදී අසා බැලිය යුතු තැන්වලින් අසා බලන්නට ඕනෑ තේද? එසේ කර සත්‍යසත්‍යතාවය දැනගෙන තේද බාරගන්නට ඕනෑ. එසේ තැන්තම් ඒ භාරකාරයින් විසින් කියන පිළිවෙලත් කියනවා නම් කොයි තරම් හොදද? ලෝකයේ සියලුම රටවල් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කාරයින්ගෙන් විපතට පත් වෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. අපේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර වලින් ලෝකයේ ප්‍රවෘත්තිපත්‍ර ගැනත් සලකා බැලුවොත් ලෝකයට කාගේ පිහිට ද?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(*ශ්‍රී. ඊ. පී. ජී. ජෙන්නකෝන්*)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

අපට පුතේ මඟක් තැනේ!

ගරු ඊරියගොල්ල

(*දෙශපාල සභාපති*)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔවුන් කැමති, ඔවුන්ට හොදයි කියා හිතෙන පුද්ගලයා කරන හැම වැඩේම හොදයි. එවැනි කෙනෙක් මිනි මැරුවත් “අර මිනිහා පනින විට බැරිවීමකින් අතේ තිබුණු පිහිය වැදුණා” කියනවා මිස පිහියෙන් ඇත්තාය කියන්නේ නැහැ. නමුත් කැමැති අයම මේ පාර්ලිමේන්තුවට එනවා යැ දෙවියනේ! ඔවුන්ගේ කැමැත්ත වැඩි

[ගරු ඊරියගොල්ල]

වූ තරමට මිනිසා පරදිනවා. ඒ නිසා දේශ පාලනය කියන එක ප්‍රවෘත්තිපත්‍රකාරයින් හෝ වෙනත් බලවතුන් හෝ කියන හැටියට කිරීම ඉතාම දුෂ්කරයි. ඒ බව පමණක් මා කියනවා. එමෙන්ම මහාචාර්යවරුන් කියන හැටියට මේ රටේ අධ්‍යාපනයත් කරන්නට බැහැ. ඕකයි තත්ත්වය.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ප්‍රතිසංවිධානයේදී අපි තවත් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළා. අනුරාධපුර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. බී. රත්නායක මයා.) ඉංග්‍රීසි ගුරු වරුන්ගේ හිඟයක් ගැන සඳහන් කර තිබුණා. ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ හිඟය කවුරු ඇති කළ එකක්ද?

එ්ජ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
ශ්‍රී. ආර්. ඩයස් පණ්ඩාරනායක
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
දහනායක.

ගරු ඊරියගොල්ල
(කෙනරා ආර්යාගොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

මොන නායක හෝ වේවා සාමාන්‍ය මහජනතාව ජාතිවාදයෙන් කලබා ඇත්ත යටකොට නැත්ත මතු කොට තාවකාලික දේශපාලන වාසියක් ගැනීම සඳහා ඉංගිරිසිය සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ කොට එසේ විනාශ කළ නායකයන්ගේ දරු මල්ලන්ට පමණක් එය ලබාගැනීමට අවස්ථාව සලසා ගෙන ගමේ ගොඩේ අහිංසක ගොවීන්ගේ හා කම්කරුවන්ගේ ළමයින්ට ඒ භාග්‍යය නැති කිරීමේ විපාකයක් වශයෙන් උසස් අධ්‍යාපනයක් හෝ පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යාපනයක් ඔවුන්ට නැති කර දමා තිබෙනවා. “අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ භාෂාව වන ඉංගිරිසිය අපට එපා, අපට ඕනෑ සිංහලය පමණයි, සිංහලයට අපි ගරු කරනවා” යනාදී වශයෙන් එදා කිව්වා. සිංහලය පිළිබඳව සටන් කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මෙහි සිටිනවා නම් මාත් එහි පෙරමුණ ගෙන සටන් කළ මන්ත්‍රීවරයෙක් බව දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) දන්නවා ඇති. අපට සිංහලය ගැන විශාල කැක්කුමක් තිබෙනවා. අපේ භාෂාව ලෝකයේ ඉතාම ශ්‍රේෂ්ඨ භාෂාවක්. ඕනෑ අතකට හරව හරවා ගසන්නට පුළුවන් භාෂාවක් සිංහල භාෂාව. එහෙත් අපට පොත්පත් හිඟයි.

ගරු ඩී. පී. ආර්.ගුණවර්ධන
(කෙනරා ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)
දොම්පෙට්න් වදිනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල
(කෙනරා ආර්යාගොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

අපට සීමා සහිත පොත් ගණනක් තිබෙන්නේ. විද්‍යා, ගණිත මිනිත, ආකාශ විද්‍යාව ආදී විෂයයන් පිළිබඳව සිංහලෙන් ලියැවුණු පොත් පත් අපට නැහැ. දෙපාර්තමේන්තුව විසින් පරිවර්තනය කරන ලද පොත් කිහිපයක් පාඨ ග්‍රන්ථ වශයෙන් පරිහරණය කරන්නට ලැබුණත් මා හිතන හැටියට තව අවුරුදු 100 කින් මෙහා විද්‍යාව, ගණිත මිනිත ආදී විෂයයන් පිළිබඳව එදිනෙදා පළ වන විවිධ සොයා ගැනීම් හා නිපදවීම් පිළිබඳ ග්‍රන්ථ සිංහලෙන් අපට ලබා ගැනීමට අමාරුයි. ඒ කාරණය පිළිගත යුතුයි. එහෙම නම් බොරු දේශපාලන වාසියක් බලාපොරොත්තුවෙන් නේද සාමාන්‍ය ගම්බද ජනතාව නොමග යවමින්, සිංහලය ගැන මහ ලොකු කැක්කුමක් දක්වමින්, අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ඉංග්‍රීසි භාෂාව නැති කළයුතුය කියන්නේ? අප ඉංග්‍රීසි උගන්වන්නට උත්සාහ කරන විට ඔන්න නැවතත් සිංහලයට තවටු කරන්නට එන වාස කියනවා. තවටු වෙලා සිංහලයට. ජගත් භාෂාවක් නොදත්කමේ පාඩුව දැන් අපේ විශ්ව විද්‍යාලවලින් පෙනෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලවල මහාචාර්යවරුන් තවත් අයත් පුස්තකාල විශාල කරන්නටය කියා අපට කියනවා. ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ධනයක් වැය කර විශ්ව විද්‍යාල හතරේම පුස්තකාල තනා තිබෙනවා. මේ පුස්තකාලවල කෝටි ගණනක් වටිනා පොත් පත් තිබෙනවා. එහෙත් කාටද කියවන්නට පුළුවන් මේ? උම් මගේ ජාතකය, ගුත්තීල කාව්‍යය, කුසදාව, ධම්පුද්පිකාව ආදී පොත්පත් කියවීමෙන් හදව යන ගමනේ ක්‍රමය පිළිබඳව හෝ මුහුදු යටත් යන නැවේ ක්‍රමය පිළිබඳව හෝ විද්‍යා, ගණිත මිනිත, කමින්න ආදී විෂයයන් පිළිබඳව හෝ ඉගෙනගන්නට පුළුවන් ය කියා සිතන්නට එපා. පුළුවන් නම් හොඳයි. එහෙත් බැරි බව පිළිගත යුතුයි. සිංහලෙන් විද්‍යා, ගණිත මිනිත ආදී විෂයයන් ඉගෙනගන්නට උත්සාහ කරන

අතරම, හැකි තරම් සිංහලෙන් මේ පොත් පත් ලියන්නට හෝ පරිවර්තනය කරන්නට උත්සාහ කරන අතරම, කෙදිනක හෝ මේ කටයුතු සම්පූර්ණයෙන්ම සිංහලෙන් කරන්නට පුළුවන් වන තුරු අපේ බාහිර දැනුම පළල් කර ගැනීම සඳහා වෙනත් ජගත් භාෂාවක් ඉගෙනීම අවශ්‍යයි. ඒක අපරාධයක් නොවෙයි. ජගත් භාෂා කීපයක් තිබෙනවා. ඒ කොයි භාෂාව වුණත් කමක් නැහැ. ඉංග්‍රීසි, ප්‍රංශ, ජර්මන්, චීන, නිත්දී, රුසියන් ආදී භාෂා තිබෙනවා. ඒ කොයි භාෂාව ඉගෙනගත්තත් කමක් නැහැ. එහෙත් අපට පුරුදු ඉංග්‍රීසි භාෂාවයි. හොඳට හෝ නරකට හෝ අවුරුදු එකසිය ගණනක් තිස්සේ ඉංග්‍රීසින් මේ රටේ සිටි තිසා ඔවුන්ගේ භාෂාව ඉගෙන ගැනීම අපට ලෙහෙසියි. මේ රටේ ගොවියන් ඉංග්‍රීසි වචනයක් දෙකක් දන්නවා. ඊටත් වඩා වැදගත් හේතුව අද ලෝකයේ 280 කෝටියක් පමණ සිටින ජනතාවගෙන් වැඩි පිරිස ඉංග්‍රීසි භාෂාව භාවිතා කිරීමයි. එම නිසා ඉංග්‍රීසියට වහල්වීමට නොව ඉංග්‍රීසිය අපට වහල් කර ගැනීමට ඉංග්‍රීසි භාෂාව දැන ගතයුතුයි. නව භාෂා කීපයක් දැන ගත්තත් කමක් නැහැ. ජර්මනියේ ඉංග්‍රීසි, ප්‍රංශ, රුසියන් ආදී භාෂා උගන්වනවා. ඇමරිකාවේ රුසියන් භාෂාව උගන්වනවා. රුසියාවේ ඉංග්‍රීසි, ප්‍රංශ ආදී භාෂා උගන්වනවා. එහෙත් අපට පමණක් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ඉංග්‍රීසි භාෂාව තරකයි!

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(කෙහෙරාභ අභ්‍යන්තර අමාත්‍යවරයා)
(An hon. Member)
 කවුද කීවෙ?

ගරු ඊරියගොල්ල
(කෙහෙරාභ අභ්‍යන්තර අමාත්‍යවරයා)
(The Hon. Iriyagolle)

කවුරු කොහේදී කීව්වාද කියා මට මතක නැහැ. දේශපාලන රැස්වීම්වලට ගියාම කොහේදීත් කියන කථාවක් තමයි ඒක. ඉංග්‍රීසිය නැවතත් පටන් ගන්නට යනවාය කියා මේ ඊයේ පෙරේදුත් ප්‍රචාරයක් ගෙන ගියා. අනුරාධපුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. බී. රත්නායක මයා.) ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ හිඟය ගැන කථා කළ නිසයි මා මේ කරුණු කියන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම අපට ඉංග්‍රීසි අවශ්‍යයි. අවශ්‍ය වුණොට අනුරාධපුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්

සහයෝගය දෙන විරුද්ධ පාර්ශ්වය අවුරුදු නවයක් තිස්සේ කළ අපරාධය නිසා අද ඉංග්‍රීසි උගන්වන්නට ගුරුවරුන් නැහැ. කණිෂ්ඨ පාඨශාලාවල පමණක් අද ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ ඇබැඳිතු 2,400ක් තිබෙනවා. එහෙත් දැන්වීම් පළ කිරීමෙන් පසු බඳවා ගන්නට හැකි වුණේ කී දෙනාද? 1,000 යි. ඒ දහසත් එක් විෂයයක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් සාමාර්ථය ලත් උදවියයි. අඩු වශයෙන් ඒ අයවන් බඳවා ගැනීමට අප කටයුතු කළා. ඒ අය වෙනුවෙන් විශේෂඥ ගුරුවරුන්ගෙන් හා විශේෂඥයින්ගෙන් යුත් කාරක සභාවක් පත්කර තිබෙන අතර ඒ මාර්ගයෙන් මේ දිනවල සංස්කරණ සම්මේලන 79ක් පැවැත්වෙනවා. ඉංග්‍රීසි භාෂාව, ගණිතය, විද්‍යාව ආදී විෂයයන් පිළිබඳව සංස්කරණ සම්මේලන පැවැත්වෙනවා. මේ මාසය තුළ දී පමණක් එබඳු සම්මේලන හැත්තෑ ගණනක් පැවැත්වීමට කටයුතු යොදා තිබෙනවා. එම නිසා අඩු වශයෙන් පහළ පංක්තිවලටවත් උගැන්වීමේ ක්‍රමය පිළිබඳව යම්තම් හෝ පුහුණුවක් ගුරුවරුන්ට දීමට අප කළ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් දැනට දහසකට පමණ පුහුණුවක් දීමට අපට අවකාශ ලැබී තිබෙනවා. ඒ අනුව දෙදහස් හාර සියයක් පමණ වුවමනා තැනට පුහුණු කර ගත හැකි වුණේ දහසක් පමණයි. එහෙම නම්, අපට ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්දැයි දැන් තමුත්තාත්සේලාට පැහැදිලි වෙනවා ඇති. අනුරාධපුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. බී. රත්නායක මයා.) කීවා, ඒ ප්‍රදේශවල ඇති පාඨශාලාවල ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ හිඟයක් පවතින බව. ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ප්‍රදේශවලද පවතින්නේ එවැනි තත්ත්වයක්. ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්, විද්‍යා ගුරුවරුන්, ගණිත ගුරුවරුන් වෙනත් ප්‍රදේශවල පමණක් නොවෙයි, කොළඹ ප්‍රදේශයටත් හිඟයි. දැනට අප ඒ අඩුපාඩුකම් සපුරාලීමට කටයුතු සකස් කර ගෙන යනවා. අවශ්‍ය විද්‍යා ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාව 1970 වන විටවත් ලබා දීමට අප උත්සාහ දරාගෙන යනවා. මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට විද්‍යා විෂයයන් දෙකකින් උසස් ලෙස සමත් වූ අය සියය බැගින් තෝරා ගෙන පොරොදෙතියේදී අවුරුදු දෙකක පුහුණුවක් ලබා දෙනවා. මේ

[ගරු ඊරියගොල්ල]

අන්දමට අවුරුදු දෙකක් තුළ දී මෙම ගිහය සම්පූර්ණයෙන්ම මග හැරෙනවා ඇති.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙතෙක් කලක් පිටිසරබද ප්‍රදේශවල පාඨශාලාවලින්, උසස් පංක්තිවල ශිෂ්‍යයන් විද්‍යා විෂය යන්ගෙන් සමත් වූයේ කලාතුරකින්. එහෙත් 1965 න් පසුව උසස් විද්‍යාගාර වැඩි හරියක්ම ලබා දුන්නේ ගම්බද පාඨ ශාලාවලටයි. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් හෝ වේවා මෙ වර ඉංජිනේරු අශයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වූණු ශිෂ්‍යයන් ගෙන් අඩක් පමණ දෙනා ආවේ ගම්බද පාඨශාලාවලින්. එමෙන්ම දැනට විද්‍යාව, ගණිතය ආදිය ඉගැන්වීමට විශේෂ ගුරු වරුන් පුහුණු කරවා ගෙන යනවා, පාඨ ශාලාවලට ඒ අය පත් කර ගෙන යනවා. එපමණක් නොවෙයි, එම විෂයයන් පිළි බදව උසස් දැනීමක් ඇති පුද්ගලයන්, දක්ෂ ගුරුවරුන් හා වෙනත් නිලධාරීන් අමාත්‍යාංශයේ රඳවා ගෙන, ඉගැන්විය යුතු පාඨමාලාවන් සකස් කොට, උසස්ම ගුරුවරුන් තැනි පාඨශාලාවලට යැවීමට කටයුතු යොදා තිබෙනවා. ගිය වර්ෂයේදී මේ අන්දමට පාඨශාලා 171 කට පාඩම් මාලා සකස් කොට යවා අත්හදා බැලීමක් කලා. එම අත්හදා බැලීම සඵල වී ඇති බව පෙනී ගියා. ඒ අනුව ලබන අවුරුද්දේ දී හත් වන ශ්‍රේණියටත් ඒ අන්දමට පාඩම් මාලා යවනවා. ඊළඟ අවුරුද්දේ දී අටවන ශ්‍රේණියටත් යවනවා. දැන් පෙනී යනවා ඇති අපේ උත්සාහය මොකක්ද යන වග. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් කියන හැටි යට එය අවුලක් නොවෙයි. සමහර ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කාරයන් අදහස් කළ දේවල් මගෙන් ඉෂ්ට වූණේ නැහැ. ඒවා ගැන කියනවාට වඩා හොදයි නොකියා ඉන්නවා නම්. එහෙම නම් දෙසියනේ මා මොනවා කරන්නද? මේ ගොල්ලන් බලා පොරොත්තු වන දේවල් දී අපේ පක්ෂය පරාජයට පත් කර ගන්නටද කියන්නේ.

එස්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(*திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க*)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

ඒ අය තමුන් නාත්සේලා ආරක්ෂා කලා මදි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*கௌரவ ஈரியகொல்ல*)
(The Hon. Iriyagolle)

ආණ්ඩුවට ගෙන ගැනී ගියත් කමක් නැහැ, දොළ දී ආරක්ෂා කර ගන්නටයි කියන්නේ. යකාගේ කථාවක් නොවෙද මෙය. මා එහාට හැරුණත් හොද නැහැ. මෙහාට හැරුණත් හොද නැහැ. සිංහල කලාවටත් මගෙන් වැදුනාලු. මන්ද? සිංහල කලාව අනුව තොරන් ආදිය සකස් කරන කොට අප වල්හබරල කොළ, දිවි කදුරු කොළ ආදිය ගන්නවා, දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වී. බී. තෙත්තකෝන් මයා.) ඒ ගැන මටත් වඩා හොදින් දන් නවා ඇති. මා ගිය නිසා ඒකත් හොද නැහැ. මා යන විට එකත් කඩා වැටුනාලු. රැස්වීම පිළිබද වාර්තා කිසිවක් නැහැ. දිවි කදුරු තොරන කඩා වැටීමයි ඒ අයට වැද ගත් ප්‍රවෘත්තිය වූයේ, ගුරුවරුන් තවසිය ගණනකගේ පැමිණීම, අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ පැමිණීම, ඇමතිවරයාගේ පැමිණීම, රැස්වීමේදී කරන ලද වැදගත් කථා ගැන කිසිවක් සඳහන් වූනේ නැහැ. මගේ කථාව වැදගත් වූණත් නොවූණත් මොකක් හරි කථාවක් මා කලා. ඒ කිසිම දෙයක් නැහැ. ජාතිය ආරක්ෂා කරන, මධ්‍යස්ථ අදහස් ඇතිව මධ්‍යස්ථව විචාර ණය කරන, ලංකාවේ ඩේලි නිවුස් පත්‍රයේ එක පිටුවක තීරු තුනකම මොනවාද වාර්තා කර තිබුණේ කියා කවුරුත් දකින්න ඇති. හෙඩ් ලයිත්ස් වලින්ම දීල තිබුණා. මේ අදහස් කරන්නේ මගේ මේ ගමන තවත් වන්නද? එහෙම නැත්නම් මට සම්චිවල් කරන්නද? ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් 4 දෙනෙක්ම ඒ රැස් වීමට සහභාගි වූණ. නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල්වරයාත් සිටියා. එක හුවක්වත් ආවේ නැහැ. තමුන් මේ පත්‍රවලින් කිය නවා, ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමාට හු කිව් වාය කියා. මට කමක් නැහැ. හු කිව්වත්, ටෙඩ් තැබුවත්, පිහියෙන් ඇත්තත් මට කමක් නැහැ. ඔය මොනවා කරන්න ආවත්, මොන විධියට කැ ගැහුවත්, මේ පත්‍රකාරයින්ට වුවමනා අන්දමට දේශ පාලනය කරන කෙනෙක් නොවෙයි මා. ඊළඟට නුවරඑළියේ තවත් රැස්වීමක් තිබුණා. පාඨශාලාවාර්යවරුන්—මල් ගරු වරුන් හා උප ගුරුවරුන්—400ක් පමණ

සහභාගි වුණා. ඔය රැස්වීමේදී මගේ කමට කරන අතරේදී ගුරුවරයෙක් තැන් නම් මාණ්ඩලික පරීක්ෂකවරයෙක් රැස් වීම හරහා ගියා. එවිට මා ඔහුගෙන් ඇසුවා කොහෙද යන්නෙ කියා. අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ වරයාත් මේ අවස්ථාවේදී මේ ස්ථානයේ සිටියා. නිදහස් හා මධ්‍යස්ථ මත දරන, ජාතිය ආරක්ෂා කරන, ජාතියේ පීතෘ වරුන් වන ඩේලි නිවුස් පත්‍රයේ මේ සිද්ධිය කියා තිබෙන්නෙ කොහොමද? ගරු කමානායකතුමනි, පත්‍රයට දෙවියන් ගෙ පිහිටයි. අනික් පත්‍රවල ඔය සිද්ධිය කොහොම විස්තර කර තිබෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. ඔන්න ඔය විධියයි අද තත්ත්වය.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
 (කි.රු. ආ.ප්. ඡුර්. උප. ධ්‍ය. පණ්ඩාරනායක)
 (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
 ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අසන්න ඉඩ දෙනවාද?

ගරු ඊරියගොල්ල
 (කෙ.ර. ආ.ප්. ඡුර්. උප. ධ්‍ය. පණ්ඩාරනායක)
 (The Hon. Iriyagolle)

මගේ කමට වෙලාවේදී ප්‍රශ්න අසන්න අවසර දෙන්න බැහැ. තමුන් තාන්සේලේ කමට කරන අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්න අසන්න. මේ ප්‍රශ්න ඇසීමට වේලාවක් නොවෙයි.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
 (කි.රු. ආ.ප්. ඡුර්. උප. ධ්‍ය. පණ්ඩාරනායක)
 (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
 තමුන් තාන්සේ අධ්‍යාපනය ගැන කමා කරන අවස්ථාවේම ඇසුවොත් හොඳයි නේ ද?

ගරු ඊරියගොල්ල
 (කෙ.ර. ආ.ප්. ඡුර්. උප. ධ්‍ය. පණ්ඩාරනායක)
 (The Hon. Iriyagolle)

කලින් ප්‍රශ්න අසා තිබුණා නම් උත්තර දෙන්න තිබුණා. කාරක සභා අවස්ථාවේදී තමුන් තාන්සේට ප්‍රශ්න අසන්න පුළුවනි නේ.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
 (කි.රු. ආ.ප්. ඡුර්. උප. ධ්‍ය. පණ්ඩාරනායක)
 (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
 හොඳයි, හොඳයි, ප්‍රශ්නය නැති වෙන්නේ නැහැ නේ.

ගරු ඊරියගොල්ල
 (කෙ.ර. ආ.ප්. ඡුර්. උප. ධ්‍ය. පණ්ඩාරනායක)
 (The Hon. Iriyagolle)

ගරු කමානායකතුමනි, තමුන් තාන්සේට පෙනෙනවා ඇති අප විසින් ඉංග්‍රීසි පිළිබඳ සංස්කරණ සම්මේලනයක් පැවැත් වුවා. විද්‍යාව පිළිබඳ, ගණිතය පිළිබඳ සංස්කරණ සම්මේලන පැවැත් වුවා. මේ ආදී හැම දෙයකටම ගුරුවරුන් පුහුණු කරන අතර ඒ ඒ පාඨශාලාවල ඉගැන්විය යුතු පාඨශාලා විශේෂඥ ගුරුවරුන් හා නිල ධාරීන් ලවා සකස් කරවා, ලංකාවේ හැම පාසැලකම සමාන තත්ත්වයෙන් ඉගැන්වීමේ කටයුතු කර ගෙන යාහැකි අන්දමට ඒවා බෙදා දීමට කටයුතු කරගෙන යනවා.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
 (කි.රු. ආ.ප්. ඡුර්. උප. ධ්‍ය. පණ්ඩාරනායක)
 (Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
 විශේෂඥයින් විසින් ලියන ලද පොත් භාර ගන්නේ තැන්තෙ ඇයි?

ගරු ඊරියගොල්ල
 (කෙ.ර. ආ.ප්. ඡුර්. උප. ධ්‍ය. පණ්ඩාරනායක)
 (The Hon. Iriyagolle)

සමහර විට විශේෂඥයින්ටත් වැරදෙනවා.

ඊළඟට අපේ පාසැල්වලට තිබෙන අඩු පාඩු නැති කිරීම සඳහා එක් එක් අංශවලට ගුරු පිරිස් පත් කර තිබෙනවා. පවුර කරන ලද විදුහල්පතිවරුන්ගේ හා මුල් ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යා ලේඛන මා මීට ඉහතින් දක්වන්න යෙදුනා. උපාධිධාරී ගුරුවරුන් 340 දෙනෙක් පත් කර තිබෙනවා. විත්‍ර කලා උප ගුරුවරුන් 191 දෙනෙක් ද, පෙරදිග සංගීත හා නැවුම් ගුරුවරුන් 304 දෙනෙක් ද, බටහිර සංගීත ගුරුවරුන් 14 දෙනෙක් ද, දෙමළ මාධ්‍යයෙන් උගත් වන පාසැල්වල සිංහල ඉගැන්වීම සඳහා ගුරුවරුන් 1090 ක් ද පත් කර තිබෙනවා. 1965 දී ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් 735 දෙනෙක් ද, 1967 දී ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් 3347 දෙනෙක් ද පත් කර තිබෙනවා. මේ අවුරුද්දේදී කට ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් 4200 ක් පත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු කමානායකතුමනි, අනික් කාරණය නම්, තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති මෙතෙක් කල් මේ රටේ අධ්‍යාපනය සකස් තිබුණේ මේ රටේ අවශ්‍යතාවයන් සපුරා

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ලන අන්දමට නොවෙයි. කෘෂිකර්මාන්ත හා කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශවල වැඩ වලට වුවමනා කරන අය ලබා ගැනීම දුෂ්කර වී තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. එය කර්මාන්ත දියුණුවට බාධාවක්. කෘෂිකර්මාන්තයට බාධාවක්. අනික් සංවර්ධන වැඩ කටයුතුවලට බාධාවක්. එම නිසා අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සකස් වී තිබෙන්නේ රටේ අවශ්‍යතා අනුව ඒ ඒ අංශ දියුණු කිරීමටයි.

තවත් වැදගත් කරුණක් මා තමුත්තාත්සේලාට කියන්න කැමතියි. ඒ ආණ්ඩු පක්ෂයේ බොහෝ මන්ත්‍රීවරුන් ඇමති වරයාගේත් දැනීම ඇතුළු බොහෝ ගුණ වරුන් දේශපාලන කටයුතු සදහා ප්‍රසිද්ධියේ තීරන කරවීම නිසා පාඨශාලාවල විනය පිරිහී ගියා. විශේෂයෙන්ම යම් කිසි පාඨශාලාවක ගුරුවරයකු මොනම දේශපාලන පක්ෂයක හෝ වේවා වැඩවල තීරන වන බව ප්‍රසිද්ධ වූ විට, ඒ පාඨශාලාවට සම්බන්ධව සිටින ඊට විරුද්ධ පක්ෂවල ළමයින්ගෙහුත් දෙමව්පියන්ගෙහුත් ඔහුට ගෞරවයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අන්න ඒ නිසා පාඨශාලාවල විනය සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ පිරිහී තිබුණා. මා අමාත්‍යාංශයට එන විට කථානායකතුමනි, අතන වැඩ වර්ජන, මෙතන වැඩ වර්ජන, ගුරුවරුන් ළමයින්ට ගහලා, ළමයින් ගුරුවරුන්ට ගහලා, දෙමව්පියන් පාඨශාලාවට ඇවිත් කලබල සිදු කෙරෙන විධියේ තත්ත්වයක් තිබුණ බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඇති. එහෙත් මා තමුත්තාත්සේට කියන්න කැමතියි. අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ සහ නිලධරයන්ගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලැබීම නිසාත්, තමන් කරන්නේ වරදක් බව ගුරුවරුන් වැඩි දෙනකු අවබෝධ කොට ගත් නිසාත්, මුළු ලංකාවේ පාඨශාලා වල—සමහර විට එකක් දෙකක් මහ හැරී තිබෙන්නත් පුළුවන්—විනය ආරක්ෂා වන විධියේ, ශිෂ්ට ළමයින් ඇති වන විධියේ, පිළිවෙලක් යොදන්නට අපට පුළුවන්කම ලැබුණා. මගේ දැනීමේ හැටියට පාඨශාලා දහදහනින් මා දැනුවත්ව වර්ජන සිදු වූණේ පාඨශාලා දෙකක පමණයි. අද ළමයින් පාරේ තොටේ යන විට ඉතා හොඳට හැසිරීමෙන් යුක්තව යන බව ඕනෑ තරම් දකින්න ලැබෙනවා. ළමයින්ගේ විනය අද හොඳයි.

මා පැමිණෙන විට කථානායකතුමනි, පාඨශාලාවල සියයට 30ක් ගුරුවරුන් නැහැ. 1,08,000කින් සියයට 30ක් කියන්නේ ගුරුවරුන් 30,000ක්. [බාධාකිරීම්] පාසලට නොපැමිණීම නිසා. නිවාඩු අරන්—absenteeism. සියයට 25 කටත් 30 කටත් අතර ගුරුවරුන් ප්‍රමාණයක් පාසල් නොපැමිණීමේ තත්ත්වයක් එදා තිබුණේ. කොයි විධියටද විනය ආරක්ෂා කර තිබෙන්නේ අපේ හිටපු ඇමතිවරුන්? ඉතින් පාඩම් උගන්වන්නේ කොහොම ද? ළමයින් අනාඨයි. ජාතිය ආරක්ෂා කරනවාය කියන පත්‍ර අහනවා, මොකද මේ ළමයින් මේ තරම් ප්‍රමාණයක් අසමත් වී තිබෙන්නේ, කියා. තුන් ලක්ෂයකින් ඈඬි මේ පමණ අසමත් වී තිබෙන්නේ, කියා ප්‍රශ්න කරනවා. අහන්න එපායා මොකද කියා හිටපු ආණ්ඩුවෙන්. අවුරුදු තුනක් ඇතුළත පුළුවන්ද ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් කරවන්න? බලන්න ඕනෑ මොකද වෙන්නේ කියා තව අවුරුදු තුනකින්. මේ තත්ත්වය හරි යන හැටි තව අවුරුදු තුනකින් බලා ගන්න පුළුවන්. රටේ මහජන මතය සකස් කරනවාය කියන පුද්ගලයන් කිසිම කල්පනාවක් නැතුව මෙහෙම ලියන්න ගියොත් රටකටත් කලක් යාද? අයිතිකරයන් දන්නේ නැහැ මොනවද ලියන්නේ කියා. ඒකයි තත්ත්වය.

අද ඒ තත්ත්වය නැහැ, කථානායකතුමනි, ඕනෑම පාරක තොටක ගොස් බලන්න අද පාසල් ඇරුණු විට ලක්ෂණව හොඳට ඇද පැළඳගෙන ළමයින් ජීලා වාර විධියට දහස් ගණනින් යන එන හැටි. අපේ ළමයින්ගේ අනාගතය හොඳයි විශ්ව විද්‍යාලය හරි ගියොත්. අද ගුරුවරුන් තුළ විශාල ඇල්මක් තිබෙනවා. සමහර විට ඔය භෞතික දේශපාලන මතකාලා—ඔය ආසනික් කැමිනිහාට බෙහෙත් අහන්නේ නැතුව වාගේ—කොපමණ හදන්න හැදුවත් හදන්න බරි ඇත්ත නුත් ඉන්නවා. මා කියන්න කැමතියි. අද සිටින ගුරුවරුන් 1,10,000 න් 1,09,000 ක්ම හොඳ ගුරුවරුන් බව. බොහොමත් උනන්දුවෙන් ඔවුන් වැඩ කරනවා.

මා අමාත්‍යාංශයට පැමිණෙන වකවානුවේ—කථානායකතුමනි, තමුත්තාත්සේත් නොදන්න කරුණක් නොවෙයි—ඒ ඇමති කාර්යාලවල, අධ්‍යාපන කාර්යාලවල, අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් මොනවද

කළේ? ඒ කාලයේදී අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාටත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂටත්, ස්ථීර ලේකම්වරයාටත්, නියෝජ්‍ය ලේකම්වරයාටත් මේ හැම දෙනාටම සිදු වී තිබුණේ ගුරුමාරු සම්බන්ධව වැඩ කරන්නයි.

මට මේ අමාත්‍යාංශය ලැබුණු මුල් කාලයේදී සතියකට 300 ත් 350 ත් අතර ගණනකගේ ගුරු මාරු සම්බන්ධව වැඩ කරන්නට සිදු වුණි. අද තත්ත්වය ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් බව මා කියන්නට කැමතියි. මා හමු වන්නට පැමිණි හැම ගුරුවරයකුටම හැම පහසුවක්ම සලසා දෙන්නට බැරි වුණි. කිසිවකුට අසාධාරණයක් නොවන පරිද්දෙන් ගුරු මාරු කිරීමේ යම් ප්‍රතිපත්තියක් සකස් වී තිබෙන නිසා දේශපාලන බල පෑම් අනුව ගුරුවරුන් මාරු කිරීම් දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම නතර වී තිබෙනවා. ගුරුවරුන් එක් ලක්ෂ දහ දාහෙන්, දැන් මා හමු වන්නට එන ගුරුවරුන් ගණන සතියකට එක්කෙනකුට වඩා නැහැ. එක් එක් ප්‍රදේශවල අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් හමු වන්නට සතියකට ගුරුවරුන් හතරපස් දෙනකු පෙර පෝය දිනවල පැමිණෙනවා ඇති. අද ඉස්කෝලවල ගුරුවරුන් සිටිනවා, වැඩ කරනවා. ඉස්කෝලවල විනය හැම අතින්ම ආරක්ෂා වෙනවා. ඊට රුකුලක් වශයෙන් අද වැඩ හුරුවීමේ අංශයකුත් විශේෂ නිලධාරියකු යටතේ ඇති කොට තිබෙනවා. මෙහි ප්‍රතිඵල වචනයෙන් විස්තර කරන්නට බැරි තරම් සාර්ථකයි. වැඩ හුරු වීමත් කෘෂිකර්මයත් අනිවාර්ය විෂයයන් වශයෙන් පාඨ මාලා නිර්දේශ පත්‍රයෙහි යොදා තිබෙනවා. ලමයින් ඉතා සන්තෝෂයෙන් ඒ වැඩ කරනවා. දොම්පේ මන්ත්‍රිතුමා (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) වැනි අය ඊට සමච්චල් කරනත්, එය ඉතා වැදගත් අංශයක් බව වටහාගෙන ඒ ගැන පැහැදුණු යුනෙස්කෝ මණ්ඩලය ඒ වැඩ කටයුතු වලට ආධාර වශයෙන් ඩොලර් හාර ලක්ෂ ගණනක මුදලක් දුන්නේ මීට සති ගණනකට උඩදීයි.

විවේක කාලය වැඩ හුරු වීමේ කටයුතු වලට යෙදීමෙන් විනෝදයෙන් ගත කරන නිසා වෙනත් නොයෙක් මතිමතාන්තර වලට සිත යෙදවීමට කාලයක් නොලබන ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් තම කටයුතු ප්‍රීතියෙන් කර

ගෙන යනවා. ගිය ආණ්ඩු කාලයේදී කෙනකු මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයකට ගියොත් එහි ඇතුළේ තිබෙන පුටු ගණනට වැඩි පුටු ගණනක් එහි පිටත කඩා ගොඩ ගසා තිබෙන හැටි දකින්නට ලැබෙනවා. ඇයි? මේ අපේ පාසල, මේ අපේ බඩු, මේ අපේ ගුරුවරුන් යන හැඟීමක් එදා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට තිබුණේ නැහැ. අද ඒ හැඟීම ඔවුන් තුළ පහළ වී තිබෙනවා. අද ඔවුන් ඉස්කෝලවල බඩුබාහිරාදිය ඉතා පරෙස්සමින් පරිහරණය කරනවා. බොහෝ උසස් පාඨශාලාවල පවා, කැඩෙන පුටු ආදිය අලුත් වැඩියා කෙරෙනවා. කොළඹය, පිටිසරය කියා අපේ නැ හේදයක්. ආදියේදී, කොළඹ හතේ තම ප්‍රාසාදයෙන් කාරෙකට නැගී කාරෙකෙන් පාඨශාලා භූමියට බැස පාසල තුළට ගොස් නැවත ආපසු කාරෙකෙන්ම ගෘහය කරා ගිය, උසස්යයි එදා සම්මතව තිබුණු රාජකීය, විශාල ආදී පාසල්වල ලමයින් අද ගමේ ගොඩේ සාමාන්‍ය පාඨශාලාවල ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් සමග සහෝදර සහෝදරියන් මෙන් එක්ව දණක් මඩෙහි එරී පැළ සිටුවමින් හා වල් නෙළමින් හා දුප්පත් ගම්බද ගොවීන්ට උපකාර කරන හැටි බලන්නට කවර සිංහලයෙක් අසනුටු වෙයිද? අද එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන බව මා තමුත්තාත්සේට කියන්නේ ඉතාමත් සන්තෝෂයෙන්.

පාඨශාලා හත්සිය ගණනක අත්කම් හා ගෙන්තම් ආදිය ඇතුළත් වුණු මහා ප්‍රදර්ශනයක් නොබෝදා ගම්පහදී පැවැත්වුණි. පිටරටවලින් ගෙන්වන භාණ්ඩ හා සම තත්ත්වයේ තබන්නට පුළුවන් තරම් හොඳ පුටු, බංකු, රේන්ද, යකඩ භාණ්ඩ ආදී වූ නොයෙක් දේ මෙහිදී ප්‍රදර්ශනය වුණි. මෙසේ ප්‍රදර්ශනයට තබන ලද භාණ්ඩ වෙනත් කැමරවල සිට ඒ ලමුන් විසින්ම හදනවා. එතකොට හොරයක් නැහැ. ප්‍රදර්ශනය කරන්නට තබා තිබුණු භාණ්ඩ ඒ ලමුන් විසින්ම සදා පෙන්වන විට එහි වැදගත්කම වඩාත් කැපී පෙනෙනවා. පෙර පොහෝ දිනවලදී කැමති ලමයින්ට අත්කම් ඉගෙන ගන්නට හැකි මධ්‍යසාන දැන් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒවායේ හදන දේට මුදල් ලැබෙනවා. එක් ලමයෙක් එක් පෙර පොහෝ දිනකදී මා වේවැල් පුටු දෙකක් හදනවා. එක් පුටුවකට රුපියල් 9ක් ලැබෙනවා. ඒ පුටුවක් විකුණන්නේ රුපියල් 5 බැගින්. එයින්

[ගරු ජීවියකෝලා]

පෙනෙනවා, පෙර පොහොය දවසේ පමණක් එවැනි ලමයෙක් රුපියල් 18ක් උපයන බව. එවැනි ලමයෙකුත් අර ප්‍රදර්ශනයෙහි තබා තිබුණු වර්ගයේ පුටු එහි තව තැනක ඉදගෙන හදනවා පෙනෙනවා. මේවා, ලක්ෂයක් පමණ දෙනා ඇවිත් බලාගෙන සිටිනවා.

ජාතියට, ජාතියේ සංස්කෘතියට හා නාට්‍ය කලාවට සෙන සලසන්නට සිටින හෙත් ි ජයසේනගේ නාට්‍ය කලාව ආරක්ෂා කරන්නට සිටින “ලේක්හවුස්” මන්දිරයේ එක්තරා පත්‍රයක එම ප්‍රදර්ශනය ගැන සඳහන් වී තිබුණේ කෙසේද? එම ප්‍රදර්ශනයෙන් ලක්ෂ ගණනකගේ වැඩ ප්‍රදර්ශනය කළා. එම බඩු බලන්න ආසයි. ඒවා එසේ හදනවා යැයි කීම බොරුවක් නොවෙයි. ඒ ගැන නිසි අන්දමේ විස්තරයක් දුන්නා නම් එම ලමයින්ට කොතරම් ආසද? එහෙත් එවැනි දෙයක් නොවෙයි සිදු වුණේ. මමයා දෙසියනේ මේවා කරන්නේ? මේවා කරන්නෙ ලමයි. මට වාගේම මෙම පත්‍රකාරයන්ටත් මේ ලමයි අයිති වෙන්නට එපාය. මේ ලමයි හැදෙනවාට පත්‍රකාරයන්ගේ කැමති වන්නට එපාය. ඒ අයටත් ලමයි ඇති නෙ. එහෙත් පත්‍රයේ “talking point” නමැති ශීඝ්‍රිය යටතේ දමා තිබුණේ මොන වාද? අධ්‍යාපන ඇමති එන තුරු ලක්ෂයක් විතර ලමයි පැය දෙකක් පමණ කාලයක් රස්තියාදු කර ගෙන සිටියා. එසේ ඉදලා ඇමතිවරයා පිළිගත්තා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ප්‍රදර්ශනය ගැන මොක වත් සඳහන් වෙලා නැහැ. තව දුරටත් එහි මෙසේ කියා තිබුණා: ඒ ලමයි සවස් වන තුරු සිටියාය; ලමුන් තිදෙනෙක් ක්ලාන්ත වුණාය; එක ගැහැණු ලමයෙක් ගෙදර ගියාය; ගෙදර ගොස් වතුර විදුරු තුනක් බිව්වාය; තුන් වන වතුර විදුරුව බොද්දී ක්ලාන්ත වෙලා වුණාය. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද සවස තිබුණු ප්‍රදර්ශනයේ විස්තර හෙට සවස කලින් නිකුත් කරන කලාපයේ වැටෙත් තට නම් එම පත්‍රය ලියාපු පුද්ගලයා එම ලමයාගේ ගෙදරට ගිහින් තියෙන්නට ඕනැ. නැති නම් කෙසේද ගෙදරදී ලමයා වතුර විදුරු තුනක් බිලා ක්ලාන්ත වුණු බව දන්නේ? [බඩා කිරීමක්] මොකට ගියාද කියන්න මා දන්නේ

නැහැ. ලමයා පස්සෙන් ගොස් තිබෙනවා. එක්කෝ ලමයා බලන්න යන්න ඇති. නැති නම් වෙන මොකකට හරියන්න ඇති. එසේ නැති නම් ඒ ලමයා මෙම ප්‍රදර්ශනයේ ඉදලා ගෙදර ගොස් වතුර විදුරු දෙකක් බිලා අන්තිම තුන් වෙනි වතුර විදුරුව බොද්දී ක්ලාන්ත වුණු බව දැනගත්තේ කෙසේද? [බඩා කිරීම්] වතුර බිලා ක්ලාන්ත වුණෙද වෙන එකකින් ක්ලාන්ත වුණෙද යන්නයි මට සැක. මහ ලොකුවට සංස්කෘතිය ගැන කතා කරන, ලමයින්ට ආධාර කරන, අධ්‍යාපනය ගැන මරෙන්නට හදන, හෙත් ි ජයසේනගේ නාට්‍යය පෙන්වුවේ නැති නම් මුළු ලංකාවම කඩා වැටෙවිය කියන, ජාතිය ආරක්ෂා කරනවාය කියන පත්‍රයක පාදකලා 700ක ප්‍රදර්ශනයක් ගැන තිබුණු දේ ඔන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉතින් බලන්න කෙසේද මේ රටේ වැඩ කරන්නේ කියා. අර ලමයින් ධෛර්ය කරන්නට වචනයක් ලියන්න බැරිද මේ අයට? “අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා හරි නැහැ; ඒ මිනිහ ඔය වැඩේට හොඳ නැහැ; ඕකට ඕනැ කරන්නෙ අපත් සමග කොළඹ හතේ කාන්තාවන් බදගෙන ලාමට තද කරගෙන තටන කෙනෙක්; මේ ගොඩේ ආරවිච්චි රාළ කෙනෙකුගෙ පුතෙකුට පුළු වන්ද ඕක කරන්න” යනුවෙන් මට විරුද්ධව කතා කළාට කමක් නැහැ. මේකෙන් ඒ ලමයින්වයි අපරාධයක් වන්නේ. [බඩා කිරීම්] ක්ලබ් එකේ තටන්නේ නැති නම් මේකට හරි නැහැ. එසේ නැති නම් දොම්පෙන් එන්නට ඕනැ. බලන්න, අපේ ලමයි මේ රටේ දියුණුව සඳහා ගන්න වෙහෙස කොතරම්ද කියා. දැන් ඔවුන් තමන්ගේ ඉගෙනීම නොමැලිව කරනවා. නිරයාසයෙන් ඉහල යාමේ ක්‍රමය අත්හැරදමා ගුරුවරුන්ද ඔවුන්ට හොදින් උගන්වනවා. මේ කරන සේවය පිළිබඳව එහෙම කතා කරන එක හරිද? මා ස්තූති කරන්නට ඕනැ, “දිනමිණ” පත්‍රයට සහ “ලංකාදීප” පත්‍රයට. “දිනමිණ” පත්‍රයෙන් සහ “ලංකාදීප” පත්‍රයෙන් අප ගෙනයන ව්‍යාපාරවලට ලැබුණු සහාය නිසාම බොහෝ දුරට ඒවා සාර්ථක වුණු බව මා කියන්නට කැමතියි. ස්තූති කළ යුතු අයට එසේ කරන්නට හැම විටම

අප ලැස්තියි. කෝකෙන් මොකක් කරනවා දැයි සමහර පත්තර අයිතිකරයන් දන් නේ නැහැ. එක අයිතිකරයකු එහේ ඉද ගෙන පක්ෂයක් හැදුවා. දැන් මේ වෙලා තිබෙන්නේ හැම මිනිසාටම මේ රට ආණ්ඩු කරන්නට වුවමනා වීම නොවැ. හැබැයි, ඔය මිනිසුන්ට අපව නම් ආණ්ඩු කරන්නට බැහැ. එක් තැනැත්තකු පත් තර සමාගමක සභාපති වූ පලියට තමන් මේ රටේ දේශපාලනය ගැන දන්නවා යයි හිතනවා. හැබැටම මේ අය මේ රට මොකක්දැයි දන්නවාද? ඔය මිනිසා කියන විධියට ආණ්ඩු කරන්නට ගොස් සර් ජෝන් කොනලාවල තම පක්ෂයේ ආසන ගණන අටට බස්සවා ගත්තා නො වැ. අපටත් ඒ විධියට වැඩකර පරදින්නට පුළුවන්ද? ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස නම් තිබෙන්නට ඕනැ. අපට කොතරම් බැන් නත් ඒ නිදහස නම් තිබෙන්නට ඕනැ. ඒ නිදහස තිබෙද්දී බැණුම් ඇහුවත් හොදයි. මනසට විලංගු දාන ඒකාධිපති ආණ්ඩුවක් යටතේ වැඩ කරනවාට වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් යටතේ ඔය පත්තර ඔක්කොම අපට බැන්තත් හොද යි. වෙකෝස්ලෝවැකියාවේ සිදු වී ඇති ආකාරයට මනසට විලංගු දැමීමට බලහත් කාරකම් කරන පාලනයක් යටතේ සිටින වාට වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයක් යට තේ ඔය පත්තර අපට කොතරම් බැන් නත්, කොතරම් බොරු කීවත් ඒක වඩා හොදයි.

මා හිටියොත් ඊළඟට එන කුලියාපිටියේ මැතිවරණ ප්‍රතිඵල ගැන බලා ගන්නට පුළුවනි. ඔය පත්තර දහසයෙන්ම මට ගැසුවත් මගේ මිනිසුන් මට ඡන්දය දේවි. ඉතින් අප වැඩ කරගෙන යන්නේ ඔය විධියටයි. ඔය වැඩවලදී ගුරුවරුන් ගෙන් අපට ලැබුණු සහයෝගය වචන යෙන් විස්තර කරන්නට බැහැ. හැබැයි, ගුරුවරුන් දහක් විතර අපට විරුද්ධව කුමන්ත්‍රණ කරනත් ඒ අයට වැරදෙනවා. තව කවිපියක් එකතු වී "ලංකා ජාතික ශිෂ්‍ය සම්මේලනය" නමින් සංවිධානයක් ඇති කරන්නට ක්‍රියා කළා. ඈත ලොකු ස්කෝලවලට ගොස් ඒවායේ සිටින ජන ප්‍රිය ගුරුවරුන් අල්ලාගෙන ඊළඟට ඔවුන් ලවා ඉහළ පංතීවල සිටින ශිෂ්‍යයන් වික අල්ලාගෙන දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් ඇති කරන්නට ගියත් එය අපේ අතටම අහ

වුණා. ඒ පිටස්තර අයට ඒ පාඨශාලාවල හතර මාසිමට එන්නට ඉඩ දෙන්නට එපා යයි නියෝගයක් ගැවිවා. ඊළඟට "බෞද්ධ ශිෂ්‍ය සම්මේලනය" නමින් සංවිධානයක් ඇති කර තුබුණු අතර අප එයට රුපියල් 5,000 ක ආධාරයකගුත් දී තුබුණා. අපටම ගස්සවා ගැනීම සඳහා අප ඒ විධියට ආධාරයකුත් දී තිබුණා. මේක හරියට "අපේ රා අපටම ගහනවා" වගේ වැඩක්. මේකත් මාක්ස්වාදී කණ්ඩායමක් විසින් මෙහෙය වන ලද වැඩ පිළිවෙළක්. බෞද්ධ නාමය යට ගැංගි, එහෙම තැත්නම් බෞද්ධ නාමය පොරවාගෙන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දේශපාලනයට පහර ගැසීම මෙහි වැඩ පිළිවෙළයි. මේ පිටස්තර අයට මින් පසුව මේ වැඩ කරන්නට බැරි වන අන්දමට අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්තුමා නිවේදනයක් නිකුත් කළා. ස්කෝලවල සිටින අයටම ඒවායේ බෞද්ධ කටයුතු කර ගෙන යන්නට පුළුවනි. පිට අය මැදිහත් වන්නට වුවමනා නැහැ.

ඇත්තෙන්ම ටික දෙනකු මේ විධියට වෙනත් මාර්ගවල ගියත් අපේ ගුරුවරුන් විශාල පිරිසක් අපේ මේ වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක කර ගැනීමට වෙහෙස මහන්සි වී ක්‍රියා කළා. ගුරුවරුන්ගේ මැදිහත්වීමක් නැත්නම් යම් කටයුත්තක් සඳහා ඉදිරි පත් වන්නට සමහර ගැමියන් උනන්දු වක් දක්වන්නේ නැහැ. ඒ ගුරුවරුන්ගේ උසස් තත්ත්වය නැති කරන්නට මාක්ස්වාදීන්ගෙන් ප්‍රයෝජන ගත් එක් තරු නායකත්වයක් ගත් උත්සාහය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර දැමීමා. ගුරුවරුන් 105ක් අස් කළාය, ගුරුවරුන්ගේ බෙලි කැපුවාය කියා මේ වාරයේත් කවුද කියා තිබුණා. ගරු කථනයකතුමනි, 106ක් නොවෙයි, 140 ක් අස් කළා. අහිංසක ගුරුවරුන් මෙහෙයවාගෙන දේශපාලන වේදිකාවල වැපේඛෙමින්, වරුයේ කම්කරු වන්ද ඇතැම් ගුරුවරුන් වයසෙන් අත් දවාගෙන මහා පෙළපාලිවලට එක් වී ගුරු ගෞරවය කෙළෙසන පරිද්දෙන් ක්‍රියා කළ ගුරුවරුන් කිහිප දෙනකු අස් කළා. මේ ගොල්ලො හරි යෝදයෝ සමිති හදන්න. එක සමිතියක සාමාජිකයන් ඉන්නේ 1100යි. එහෙත් ඡන්දය දීල තිබෙනවා, 1,800 ක්. හොර ඡන්ද පිට

ගරු ඊරියගොල්ල

කරල අත්සන් කරවාගෙන තිබෙනවා. ඇද ගත් රෙද්ද දණහිස දක්වා ඔසවා ගෙන, අත් මීටමොළුවා සොළුවමින්, හය නක සටන් පාඨ කියමින් ගරු ගෞරවය කෙළෙසමින් පාරේ හැසිරීමෙන් පසුව දේශපාලන වේදිකාවල වැජඹෙමින් ප්‍රසිද්ධියේ දේශපාලනය කළ ගුරුවරුන් පිළිබඳව අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් විසින් කරන ලද පරීක්ෂණවලදී තීරවයේ ශ්‍රී ලංකාවේ වැරදිකරුවන් බව පැහැදිලි සාක්ෂිවලින් ඔප්පුවූ ගුරුවරුන් 140 ක් කනගාටුවෙන් චූන් අස් කරන්නට සිදු වූ බව ඇත්තයි. තවත් දහක් විතර බේරුණා. ඒ අස් කරනු ලැබූ ගුරුවරුන් විසින් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට ඉදිරිපත් කරන අභියාචනා හැකි තරම් පහසු කරන ලෙස අපි ලියා යවන්නේ නායකයන් නිසා අමාරුවේ වැටුණු අභියාචකයන් ඒ අතර සිටින නිසයි. කෙනෙකුට රැකී රක්ෂා නැතිව යාම ගැන අප කණගාටුයි. ඔවුන්ට අපේ අනාදරයක් නැහැ. ඔවුන්ට ඇති අනාදරයක් නිසා නොව, එක් ලක්ෂ දහ දහස් ගුරුවරුන්ට වඩා තිස් ලක්ෂයක් ලුමුන් කෙරෙහි තිබෙන ආදරය නිසා ඔවුන් ඒ රක්ෂාවලින් අස් කළහොත් තිබුණා. ඒ ගැන අපි කනගාටු වෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(*கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்*)
(An hon. Member)
නැවතත් ගනිමු.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*கௌரவ ஈரியகொல்ல*)
(The Hon. Iriyagolle)

කෝ ගන්න කියල හදන අතුරු මානි වරණ වේදිකාවලට ගිනිත් පංකාදු කෙළින් වානේ. හරියට දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) වගේ “ඔය අධ්‍යාපනයට මම ඔයට වඩා සුදුසුයි; මම අවුරුදු 30 ක් කෙරුවා;—”

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(*திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க*)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

මම කිව්වේ නැහැ, නමුත් නාත්සේට වඩා අධ්‍යාපන අංශය මම සුදුසුයි කියල. (බාධා කිරීමේ)

ගරු ඊරියගොල්ල

(*கௌரவ ஈரியகொல்ல*)
(The Hon. Iriyagolle)

“මම තමයි, කරන්නේ ; අපි බලමු” ආදී වශයෙන් ඔවුන් නොයෙක් කථා කියනවා. මේක හරි වැඩක් නේ. මෙහෙම අය ගත්ත හැකිද? නායකයින් නිසා අමාරුවේ වැටුණු අනික් අභියාචකයන් විකත් ගන්න බැරිවීම ගැන මට හරි කනගාටුයි. ඉතින් කොහොමද, ගන්නෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි? ගන්න බලවත් උත්සාහයක් දැරූ බවට මේ අමාත්‍යවරුන් සාක්ෂි දරයි. ගන්නට කියා කඩදාසිය අරගෙන යන කොට අර මා කලින් කිව්ව විධියේ ප්‍රකාශ පත්‍රවල වාර්තා වී වී තිබෙනවා, අපි මේ ගුරුවරුන් අස් කළේ ඔවුන්ගේ රැකී රක්ෂා නැති කිරීමේ ආශාවකින් නොවෙයි. කෙනෙකුට රක්ෂා වක් නැතිව ගියාම තිබෙන කරදරය අපි දන්නවා. එහෙත් ඊට ජාතිය නැතිවී යන තැනට ඉඩ තැබීම ඊට වඩා කනගාටුදායකයි. පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන් තුළ තිබිය යුතු සංවරය හා විනය නැතිවී යාම ඊට වඩා කනගාටුදායකයි. අපි දැන් ඒ විනය ආරක්ෂා කරන්නට ක්‍රියා කරගෙන යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන විෂයයන් වඩා යෝග්‍ය පරිද්දෙන්, වඩා සුදුසු පරිද්දෙන් උගැන්විය යුතු ක්‍රම කවරේදැයි දැන් දෙපාර්තමේන්තුව සොයාගෙන යනවා. දැන් ගුරුවරුන් මාරු කිරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් අපට නැහැ. දැන් සියලුම අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් ගුරුවරුන්ගේ තත්ත්වය උසස්වන පරිද්දෙන් හා ශිෂ්‍යයන්ගේ අධ්‍යාපනය දියුණු වන පරිද්දෙන් සුපරීක්ෂාකාරීව අධ්‍යාපන කටයුතුවල යෙදෙන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. ඉස්සර පඩි වෙනස් කර ගන්නට චුණත්, වෙනත් දෙයක් කර ගන්නට 'චුණත්', ලංකාවේ සෑම ගුරුවරයෙකුම කොළඹ එන්නට ඕනෑ. ඒ කාලයේ බදුල්ලේ සිටින ගුරුවරයාත්, අතුරුබදුරයේ සිටින ගුරුවරයාත් සෑම සුළු කරුණක් සඳහාම කොළඹ කායාර්යාලයට එන්නට ඕනෑ. එහෙත් මා අමාත්‍යවරයා හාර ගැනීමෙන් පසු ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන මණ්ඩල 15 ක් හා දිස්ත්‍රික් 9 ක් පිහිටුවා ඒ ඒ ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්ට කලින් කොළඹ සිටි අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාට තිබුණු සියලුම බලතල පවරා දුන්නා. ජාතීය ආරක්ෂා කිරීමේ මධ්‍යස්ථ මධ්‍යස්ථ ඉදිරියේ දිවුරා සිටින මධ්‍යස්ථ

මතධාරී ජාතික පත්‍රවල තිබෙනු මා දක්කා, ගුරුවරුන්ට නියම වේලාවට විශාම වැටුප් ලැබෙන්නේ නැහැ, ගුරුවරුන්ට හිරිහැර සිදු වෙනවා, යනුවෙන්. ඇත්ත. එහෙත් කාගේ වරදින්ද? මා අධ්‍යාපන අමාත්‍ය පද විසට පත් වන අවස්ථාවේදී, නියම විධියට කාර්යාල සටහන් නැතැම් පෞද්ගලික ලිපිගොනු සකස් නොවුණු ගුරුවරුන් 30,000 ක් පමණ හිටියා. එසේ වන්නේ කුමක් නිසාදැයි අපෙන් අහන්නට පත්‍ර වලට යුතුකමක් තිබෙනවා. පත්‍රකාරයන් අකමැති කෙනකු අධ්‍යාපන අමාත්‍ය ධුරයේ සිටින තාක් ඒවා ගැන විමසන්නේ මොන ඉලව්වකටද? ඒ ගොල්ලන්ට ඕනෑ මිනිසා අමාත්‍ය පදවිය දැරූ කාලයේ එතැන තිබුණු තත්ත්වය පත්‍රකාරයන් දැක්කේ නැහැ.

ගුරු එම්. ඩී. බණ්ඩා
 (கௌரவ எம். டி. பண்டார)
 (The Hon. M. D. Banda)
 යහළුවා නිසා.

ගුරු ඊරියගොල්ල
 (கௌரவ ஈரியகொல்ல)
 (The Hon. Iriyagolle)

මා එකක් කියන්නට කැමතියි. අද වෙනම අංශයක් පත් කර තිබෙනවා, ඒ ලිපිගොනු සකස් කරන්න. අර 30,000 න් 28,000 කටම දැන් ලිපිගොනු සකස් කර අවසානයයි. තවත් ඉතිරිව ඇත්තේ 2,000 ක් පමණයි. ඒවා පත්‍රවලට පෙනෙන්නේ නැහැ. අප බලයට පත් වන කාලයේ හරක් මඩුවලටත් අන්ත පාඨ ශාලා 2,000 ක් පමණ තිබුණා. දැන් ඒවා යින් එක් දහස් ගණනක් හදා ඉවරයි. තව මත් ඉතිරිව තිබෙන අර හරක් මඩු වැනි පාඨශාලාවලින් එකක් හදිසියේ හැමු සුළු ගනිත් කඩා වැටුණොත්, “පාඨශාලාවක් කඩා වැටේ, යම්තම් ශිෂ්‍යයෝ බේරුනාහ” යනුවෙන් පත්‍රවල පළ කරනවා. පත්‍රවලට පෙනෙන්නේ කැඩෙන ඒවා විතරයි. හැදෙන ඒවා, හැදුණු ඒවා පෙනෙන්නේ නැහැ. කථානායකතුමනි, මේ අපරාධය, මේ නඩුව කාට කියන්නද? අප කියන්නේ, මහජනයාට පමණයි. පත්‍ර කියවන්නේත් ඒ මහජනයාමයි. සුමානසක් ඇතුළත 10,000 කට පමණ කියන්න අපටත් පුළු වනි. අන්තිමට, ඇත්ත වශයෙන් පිළි ගන්නේ කාගේ කියමනදැයි අපිත් බලමු. පත්‍ර සාධාරණ විය යුතුයි. පරිපාලන කටයුතු

වලදී විශේෂයෙන් සාධාරණ විය යුතුයි. තමන්ගේ පත්‍රවල පළ වන දේ ඇත්ත වශයෙන් මහජනයා පිළිගනිමය යන හැඟීමෙන් පත්‍ර කටයුතු කළ යුතුයි. එහෙම නැතිව තමන්ගේ මිනිසා, තමන් කැමති මිනිසා, තමන් කැමති නායකයා නැතිවාව, තමන් කියන කියන විධියට කටයුතු කරන අය නැතිවාව, හැරෙන හැරෙන අතට බොරු කියා හැත්තෑ පහ, අටට බස්සවන්නට කටයුතු කිරීම හරිදැයි මා අහනවා. පෞද්ගලික ලිපිගොනු නැතිව සිටි 30,000 කගෙන් 28,000 කටම අවුරුදු 3 ක් ඇතුළත ලිපිගොනු සකස් කර තිබෙන අතර, අහම්බෙන් එකක් වැරදුණොත් එය උහා දක්වා විවේචනය කිරීම හරිද? මධ්‍යස්ථ විවේචනය කියන්නේ ඒකටද?

ගුරුවරුන් වෙනුවෙන් අප කර තිබෙන්නේ ඒ විතරක් නොවෙයි. යටතිය පාලනයටත්, ගුරුවරුන්ට තමන්ගේ ඕනෑ එපා කම් කීමට කෙනෙක් හිටියේ නැහැ. බොහෝ විට ගුරුවරුන් කරන්නට බැරියේජනාත් ඉදිරිපත් කරනවා. එහෙත් කරන්නට පුළුවන් දෙයක් සම්බන්ධයෙන් හෝ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ලඟට ගියාමත්, ලිපිකරු මහතුන් පසුපස රස්තියාදු වන්නට ඒ කාලයේ ගුරුවරුන්ට සිදු වී තිබුණා. අද ඒ තත්ත්වය නැහැ. අද ගුරුවරයා දෙපාර්තමේන්තුවට ගියාම හිටගෙන ඉන්නට ඕනෑ නැහැ. මුළු ලංකාවේම අනාගත පරම්පරාව සකස් කරන ගුරුවරයාගේ ගෞරවය කෙළෙසෙන පරිද්දෙන් පසුගිය ආණ්ඩුව අනුගමනය කළ ක්‍රියා කලාපය අප වෙතස් කර තිබෙනවා. අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාගේ කාර්යාලයේ ගුරුවරුන් වෙනුවෙන් වෙන් කළ පුටු තිබිය යුතුයයි අප නියෝග කර තිබෙනවා. මාණ්ඩලික නිලධාරියාට බැරි වුණොත් අධ්‍යාපන නිලධාරියා හෝ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ ගුරුවරයාගේ වුවමනාව ගැන සලකා බලා ක්‍රියා කරනවා. එතැනින් බැරි වුණොත්—හදිසියෙන් කඩා පැන නොවෙයි—ලියුමක් එවා දිනයකා ලබාගෙන අධ්‍යාපන අමාත්‍ය වරයා හමු වී තමන්ගේ දුක්ගැනවිල්ල ඉදිරිපත් කිරීමට ඕනෑම පිටිසර ගුරුවරයා කට පුළුවන්. ඒ දුක්ගැනවිල්ල සාධාරණ එකක් නම් ආ හැටියේම ඒ සදහා ප්‍රතිකම් යෙදීමට අප කටයුතු සලස්වා තිබෙනවා. මේකයි, අද තත්ත්වය.

[ගරු ඊරියංගෝල]

අධ්‍යාපන අංශයේ සම්පූර්ණ ඉතිහාසය පිළිබඳව මා සඳහන් කළා. එදා තිබුණු තත්ත්වයත්, අද තිබෙන තත්ත්වයත්, එදා පාඨශාලාවල තත්ත්වයත්, අද පාඨශාලාවල තත්ත්වයත් මා විස්තර කළා. එදා විභාගයක් නැතිව උසස් කළ ශිෂ්‍යයන් අද අස මත් වන භෑටි, ඒ නිසා නිරායාසයෙන් උසස් විමට දැන් ඉඩක් නැති බව, පාඨශාලාවල 4,000 ක පමණ වූ මුල් ගුරුවරුන්ගේ අඩුපාඩු තුන් දහස් ගණනක් දැන් සම්පූර්ණ කර තිබෙන බව, විද්‍යා ගුරුවරුන් යෙදූ බව, ගණිත ගුරුවරුන් සහ ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් පුහුණු කරගෙන යන බව, ඒ ගුරුවරුන් තවත් 172 ක් අඩු බව, 1970 දී ඒ අඩුව සම්පූර්ණයෙන්ම පිරිමැසෙන බව, මුළු ලංකාවේම අධ්‍යාපන සමානත්වයෙන් කෙරෙන පරිද්දෙන් ඒ ඒ විෂයයන් පිළිබඳ විශේෂඥ කමිටු අමාත්‍යාංශ කාර්යාලයේ තබා ඒ කමිටු මාර්ගයෙන් සකස් කරන ලද පාඩම් මාලා හැම පාඨශාලාවකටම යවන බව, ගමේ කණිෂ්ඨ පාඨශාලාවේ වේවා, රාජකීය විද්‍යාලයේ වේවා සමාන ගුරුවරුන් ලවා සමාන අධ්‍යාපනයක් දීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදා තිබෙන බව, තව අවුරුදු තුන හතරක් යන විට විභාගවලින් අසමත් වීම නවතින බව මා තමුන් නාත්සේට විස්තර කර දුන්නා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් නගන ලද හැම චෝදනාවකටම මගෙන් උත්තර ලැබුණා. ඒ කාලයේ සාමාන්‍යයෙන් දිනකට ගුරුවරුන් 30,000 ක් පාඨශාලාවලට නොපැමිණ සිටි බවත්, අද ඒ තත්ත්වය නැති බවත්, ස්වල්ප දෙනකු හැර 1,09,000 ක්, 1,10,000 ක් ගුරුවරුන් අපේ ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙන පරිද්දෙන් ඔවුන්ගේ කැමැත්තෙන්ම සකස් වී තිබෙන බවත් මා විස්තර කළා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කාරයන් කොයි තරම් දොස් කිව්වත් විදේශ සංචාරයන්ගෙන් අමාත්‍යවරුන්ට ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනය ගැන මා විස්තර කළා. ඩොලර් 10,000 ක මුදලක් ලබා ගැනීමට අවසාන තීරය ගත්තට පුළුවන් වුණේ ඇමතිවරයාගේ ගමන නිසා බවත්, අපේ අධ්‍යාපනයේ දියුණුව නිසා එඩින් පැහැදුණු යුනෙස්කෝ මණ්ඩලය ඩොලර් හාර ලක්ෂයක් අපේ වැඩ හුරුවට හා ගොවිකමේ දියුණුවට අපට දුන් බවත්, එමෙන්ම විද්‍යා විෂයයන් ඉගැන්වීම ගැන සතුවූ වූ යුනෙස්කෝ

මණ්ඩලය මාස 3 කට පෙර බස් 16 ක් අපට තැනි වශයෙන් එවූ බවත්, මේ ආකාරයෙන් අපේ අධ්‍යාපනය නිරවුල්ව සකස් වේගෙන යන බවත් මා තමුන් නාත්සේට පැහැදිලි කළා. කාරකසභා අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්නය මතු කරනු ලැබුවොත් පිළිතුර දෙන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අවශ්‍යතා වශයෙන් මට කියන්නට තිබෙන්නේ මෙයයි. අධ්‍යාපනය අනෙකුත් සියල්ලටම උසස් බව අමතක කළ යුතු නැහැ. අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය කුමක් දැයි නොදන, භෞතිකවාදය සහ වෙළෙඳ සංස්කෘතිය ඉස්මතු වන ආකාරයට සකස් කරන ලද අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් මගින් ඉගෙනීම ලත් බටහිර තරුණ සමාජය අද විනාශවේගන යන හැටි අපට පෙනෙනවා. ඒ අනුව සකස් වූ සමාජය තවමත් පුරුණ සංස්කෘතියේ පිහිටි නිසා සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ ආකාරයට වෙනස් නොවූ බව ප්‍රීතියෙන් සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. අපේ අධ්‍යාපනය තවමත් සකස් වේගන එන තත්ත්වයක පවතින බවත්, විද්‍යා, කර්මාන්ත සහ කලා ආදිය ඉගෙනීම පමණක් නියම අධ්‍යාපනයේ ස්වරූප නොගන්නා බවත් අප විසින් තරයේ සිත්හි තබා ගත යුතුයි. පාසලේ ඉගෙනීම ලබන ළමයන්ට ආගමික ගුණ වගාවක් ඇතිව, “විද්‍යා දදාති විනයං” යන්නෙන් මනා කොට පැහැදිලි කර දී තිබෙන පරිදි සංවරය, විනය සහ මනුෂ්‍ය ධර්මය ආදී උසස් ගුණ ධර්මයන් මැනවින් ආරක්ෂා වන සේ ඉගෙනීමට පහසු කම් තිබිය යුතුයි. බටහිර සමාජයට ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සමවිචලයක් වුවත් ආගමික සහ සංස්කෘතික පසු බිමක් ඇතිව සැකසුණු අධ්‍යාපන ක්‍රමය නිසා අපට එය සමවිචලයක් නොවන බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම මනුෂ්‍ය තත්ත්වය දැනගත, මනුෂ්‍යයා හා සමාජය අතර සම්බන්ධය තත්ත්වාවබෝධයෙන් දැනගෙන, මිනිසා හා මිනිසා අතර සහෝදරත්වය තහවුරු කර ගන්නා ආකාරය ඉගැන්වෙන අපේ ආදි සංස්කෘතිය අනුව අපේ අධ්‍යාපනය සකස් කිරීමට සියලු දෙනාම දිවැරැහි දෙකේම ඇප කැප වී ක්‍රියා කරන බව කියන්නට පුළුවන් වීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා.

සමහරක් දෙනා දවසකට පැය 18 ක් වුවත් වැඩ කරන්නට මැලී නැහැ. දවසකට පැය දහ අටක් වැඩ කරන අධ්‍යාපන

අධ්‍යක්ෂවරුන් ඉන්නවා. එය අපේ ආඩම්බරයට කාරණයක්. ගත වූ අවුරුදු තුන ඇතුළත අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ උපදෙස් අනුව ගමන් කරන මේ මාර්ගය නිසි අන්දමට සකස් වී අපේ රටේ අධ්‍යාපන නව ක්‍රමයකින් පිළියෙල වී රටේ ජාතියේ සේවාව සඳහා ඇප කැප වුණු, ගුණවගාවක් ඇති, වර්ත ශුද්ධියක් ඇති, සංවර ශීලි අනාගත පරම්පරාවක් බිහි කිරීමේ රජ මාවත පාඨශාලා මගින් දැන් කොටසකස් කරගෙන තිබෙන බව කියමින් මගේ කථාව මම අවසන් කරමි.

විරසේකර මයා.

(*ශ්‍රී උ. ඩී. ජයරත්න*)
(Mr. Weerasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, පැය දෙකක ඔරුක් තිස්සේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කථාවට මා සවන් දීමෙන් සිටියා. එතුමාගේ කථාව අහගෙන හිටපු මට කනගාටු වක් ඇති වුණා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් පළමුවැනි වරට ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට යම්කිසි ප්‍රමාණයක වර්ණනාවක් වත් ලැබුණේ තමන් විසින්ම කරන ලද කථාවෙන් පමණකැයි කියන්නට පුළුවනි. මා එසේ කියන්නේ මන්දැයි තමුන් නාත්සේව අමතුවෙන් පැහැදිලි කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. පත්තර වලින් දිගට හරහට පහර ගහන්නෙන් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටයි. පාර්ලිමේන්තුවේදී බෙහෙවින් දොස් පවරන්නේත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටයි. විශ්ව විද්‍යාලය ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු ශිෂ්‍යයන් හු කියන්නේත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටයි. ගුරු වරුන් සටන් කරන්නේත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට එරෙහිවයි. ඔය හැම ආකාරයෙන්ම පහර වදින්නේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටයි. ඒ නිසා අඩු වශයෙන් තමන්ගේම කථාවෙන් හෝ සැහෙන වර්ණනාවක් තමන් වෙතම කර ගන්නට පුළුවන් වීම වැදගත් දෙයක් හැටියට එතුමා කල්පනා කලා වෙන්නට ඇති. ඒ කොයි හැටි වෙත්, මා නැගී සිටින්නේ අධ්‍යාපන පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා විවේචනය කරන්නට නොවෙයි. එතුමාට එකක් මතක් කරන්නට මා අදහස් කරනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විලාප කියා ඇඩුවේ නැතුවා විතරයි. ධනපති පත්තරකාරයින් එතුමාට පමණක් තනි කර පහර පිට පහර ගැහීම ගැන.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*ශ්‍රී උ. ඩී. ජයරත්න*)
(The Hon. Iriyagolle)
කවුද ඇඩුවේ?

විරසේකර මයා.

(*ශ්‍රී උ. ඩී. ජයරත්න*)
(Mr. Weerasekera)

ගරු අගමැතිතුමාට මා කී දේ තේරෙන්නේ නැතුව වෙන්තට ඇති. මෙතැන කළුප් හෙලන ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*ශ්‍රී උ. ඩී. ජයරත්න*)
(The Hon. Iriyagolle)

අඩන මිනිසුන් මෙහි නැහැ. මොන හෙන හතකට වුණත් අඩන කෙනෙක් මෙහි නැහැ. බොරු නොකියා ඇත්ත කියන්න. කොච්චර කොමියුනිස්ට්කාරයෙක් වුණත් සත්‍යය කියන්න. අසත්‍යයක් කියන්නට හොඳ නැහැ.

විරසේකර මයා.

(*ශ්‍රී උ. ඩී. ජයරත්න*)
(Mr. Weerasekera)

තමන්ට පහර පිට පහර වදින නිසයි ගරු ඇමතිතුමා එහෙම අඩන්නේ. අනේ දෙවියනේ උදේ සිට රූ වනතුරුත් මට බණින්නවා නොවේදැයි කියමින් කනගාටුවට පත් වුණා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*ශ්‍රී උ. ඩී. ජයරත්න*)
(The Hon. Iriyagolle)

ඔය කථා කරන විටිය නිසා රටට වන හානිය ගැන කල්පනා කරන්නේ නැහැ නොව.

කථානායකතුමා

(*ශ්‍රී උ. ඩී. ජයරත්න*)
(Mr. Speaker)

Order! Please allow the member to speak.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*ශ්‍රී උ. ඩී. ජයරත්න*)
(The Hon. Iriyagolle)

මේක අහගෙන හිටියොත් මොනවා වෙයිද දන්නේ නැහැ. මා යනවා යන්නට.

කමක් නැද්ද? අවුරුදු 3 ක් කළ මේ ඇමතිතුමා එහි ගෞරවය බාරගන්න ලැබැස්නි නම්, අවුරුදු 9 ක් කළ අපට එහි ගෞරවය නොදී පුළුවන්ද?

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

පුළුවන්, කන්නන්ගර මහතාටයි දෙන න පුළුවන්.

විරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

ඒ කාලයේ ලියන්න කියවන්න පුළුවන් අය සියයට 60 ක් සිටින්නට ඇති. එය සියයට 85 වුණේ අපේ ආණ්ඩුව කාලයේදී වෙන්න පුළුවන්. ඒ තත්ත්වය ඇති වුණේ අපි ඊට වඩා හොඳට එය කළ නිසාය කියා මා කියනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

තමුත් නාන්සේලාගේ කාලයේ අධ්‍යාපනය කැවූවා.

විරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

මහජන මතය ඉදිරිපත් කරන්නෙන් මහජන මතය ආරක්ෂා කරන්නෙන් පත් තරයයි කියමින් එද පත්තර ආරක්ෂා කළා. එසේ මහජන මතය ආරක්ෂා කරන්නා වූත්, මහජන මතය පිළිගන්නාවූත් පත්තර ඔක්කොම අද කියවනවා, මේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අධ්‍යාපනය කාබාසිනියා කරවන වාය කියා. “ඩේලි නිවුස්”, “දවස”, “ඩේලි මිරර්” ආදී හැම පත්තරයක්ම අද එය කියවනවා. රටේ මහජනතාවගේ මතය ආරක්ෂා කරන ඒ පත්තර එහෙම කියනවා නම්, එය ඔප්පු කරන්න ඊට වඩා සාක්ෂි වුවමනාවක් නැහැ. ඒ අයම හැදූ බිල්ලා ඒ අයටම දැන් ගොරවනවා.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නයට ඔබින්ට පෙර තවත් තර්ක කීපයක් ඉදිරිපත් කළා. අපි ආණ්ඩුව විවේචනය කරනවාය කියා අපට දොස් කියනවා. මේ ආණ්ඩුවෙක් කිසි වැඩක්

කළේ නැත කියා මා නම් කවදවත් කීවේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අය සමූහයක් වශයෙන් මේ ආණ්ඩුවේ ව්‍යාපාර කඩාකප්පල් කරන්නට හදනවාය, මෙහි සියයට සියයක්ම ජාතික කැක්කුමක් ඇති අයයි සිටින්නේ, කියා ඇමතිතුමා කල්පනා කරනවා නම් එය වැරදියි. පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය තමුත් නාන්සේලාට ඕනෑද්? පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය අවශ්‍ය නම් බලවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයක අවශ්‍යතාවය තමුත් නාන්සේලා පිළි ගන්නට ඕනැ. පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයේ විශේෂ වැදගත් අංගයක් තමයි විරුද්ධ පාර්ශ්වය. මෙවැනි විවාද පැවැත්වෙන්නේ දෙපාර්ශ්වයේ සිට තර්ක විතර්ක ඉදිරිපත් කරමින් වාද කරන්නට අවස්ථාව සලසා දීම සඳහායි. මෙවැනි විවාද මාගියෙන් තමයි අප තමුත් නාන්සේලාට කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ. ඇතැම් ව්‍යාපාරවලදී මට හැකි සෑම සහයෝගයක්ම දී තිබෙන බව ගරු අගමැති තුමාත් පිළිගන්නවා ඇති. විරුද්ධ පක්ෂයේ කීප දෙනෙකුම ඒ ආකාරයට සහයෝගය දී තිබෙනවා. එමනිසා විරුද්ධ පක්ෂයේ සියලු දෙනාම රට කෙරෙහි, ජාතිය කෙරෙහි කිසිම ඇල්මක් නැතිව ක්‍රියා කරනවාය කියනවා නම් ඒක අසාධාරණයක්. අප මාක්ස්වාදීන් වූ පළියට මේ රටේ මාක්ස් ධර්මයම ඉදිරියට ගෙන යෑමේ බලාපොරොත්තුවෙන් රට කාබාසිනියා වන පිළිවෙලට, රටට හෙණ ගැහුවත් කමක් නැත යන අදහසින් කටයුතු කරනවාය කියා යමෙකු කියනවා නම්, යමෙකු එවැනි මතයක් දරනවා නම්, ඒක විශාල අසාධාරණයක්. එමනිසා තමයි තමුත් නාන්සේලාගේ මත අපට පිළි ගන්නට බැරි අවස්ථාවලදී විරුද්ධ පක්ෂයේ සිට අප මේ විවාද තුළින් කරුණු පෙන්වා දී ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට, ඊට වඩා හොඳ තත්ත්වයක් ඇති කරන්නට මහත්සි ගන්නේ. ඒකයි අදහසයි.

අප දැන් තර්ක කරන්නේ මෙපමණයි. පසුගිය අවුරුදු තුන තුළ තමුත් නාන්සේලා අතින් වැඩ විකක් කෙරී තිබෙන බව අප පිළිගන්නවා. එහෙත් අප කළා නම් ඊට වඩා හොඳින් කරන්නට තිබුණාය කියා අප අවංකව කල්පනා කරනවා. තමුත් නාන්සේලා ඒක පිළිගන්නේ නැහැ. එමනිසා තමයි තමුත් නාන්සේලා මය පාර්ශ්වයේත්

[විරසේකර මයා.]

අප මේ පාර්ශ්වයේත් සිටින්නේ. එ පමණයි මෙතැන තිබෙන වෙනස. තමුත් නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව මේ රටේ පාලනය භාර ගත්තාට පසු තිබුණු තත්ත්වයට වඩා හොඳ තත්ත්වයක්, ආර්ථික තත්ත්වය පිළිබඳව හෝ වේවා ජාතීන් අතර තිබෙන සමගිය පිළිබඳව හෝ වේවා, එදා තිබුණු තත්ත්වයට වඩා හොඳ තත්ත්වයක් දුන් ඇතිවී තිබෙනවාය යන්න ජනතාවට ඔප්පු කිරීමට තමුත් නාන්සේලා උත්සාහ කරනවා. අප මේ පාර්ශ්වයේ සිට පසුගිය අවුරුදු තුන තුළ තමුත් නාන්සේලා අප කළ ප්‍රමාණයට වැඩ කර නැත, මේ ආණ්ඩුවේ දුර්වලකම් හා වැරදි ප්‍රතිපත්ති තිබෙනවාය, ඒ හේතුවෙන් මහජනතාවට අසුවල් අසුවල් ආකාරයට පහර වදිනවාය කියා ජනතාවට පෙන්වුම් කරන්නට උත්සාහ කරනවා. එමනිසා යළිත් වරක් අපට බලය දුන්නොත් මීට වඩා හොඳ පාලනයක් ගෙන යනවාය යන්නයි අප පෙන්වා දෙන්නට උත්සාහ කරන්නේ. එ පමණයි මෙතැන තිබෙන වෙනස. එහෙත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හිතේ අමාරුවක් උඩ පැය දෙක හමාරක් තිස්සේ කළ කථාවෙන් කාටත් පෙනී යන්නේ එතුමා අහසින් වැටුණු, දෙවියන්ටත් වඩා බලසම්පන්න කෙනෙකුය, මේ රටේ අතික් සියල්ලෝම රට, ජාතිය කෙරෙහි කිසිම ඇල්මක් නැති කඩාකප්පල් කාරයෝය යන්නයි. එතුමා පමණයි මේක දන්නේ.

මා තමුත් නාන්සේගෙන් ප්‍රශ්නයක් අසනවා. බඩු මිල ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්නට අපට භාධාරණ අයිතියක් නැද්ද? මේ රටේ සුව දෙකක් නැති පුද්ගලයෙක් නැත කියා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කීවා. බයස් කෝප් මඩුවල අද එදාට වඩා පෝලීම් තිබෙනවාලු. එදා වඩා හොඳට අද මිනිසුන් කනවාලු. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හිතේ කුමක් මවා ගෙනද මේව කියන්නේ? එතුමා අද රටේ පවතින තත්ත්වය මනින්නේ බයස් කෝප් මඩුවල තිබෙන පෝලීම් අනුවද? එතුමා අද රටේ පවතින තත්ත්වය මනින්නේ සුවි අදින මිනිසුන්ගේ තත්ත්වය අනුවද? කරුණා කර අපේ පීච්සර ගම් වලට පැමිණෙන්නන් කියා මා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට ආරාධනා කරනවා. උපන්දා සිට අද වන තෙක් එක විත්‍රපටියක් වත් නොදුටු මිනිසුන් සියයට 60 ක් පමණ තො

මගේ කොට්ඨාශයේ සිටිනවා. එය මගේ කොට්ඨාශයට සීමා වූ තත්ත්වයක් නොවෙයි. එහෙත් රටේ එවැනි මහජන කොටස කුත් සිටිනවා. අද ඒ මහජනතාවට ඇතැම් පහරවල් වැදී තිබෙනවා.

පොල් මිල නැග තිබීම ගැන කටුගම්පොල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වී. බී. සුබසිංහ මයා.) සතුවූ විය යුතුය කියා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කීවා. එතකොට මේ රටේ පොල් කන වෙනත් මිනිසුන් නැද්ද? පොල් වතු නැති මිනිසුන් නැද්ද? ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ආණ්ඩුව පිළිබඳව අප කරන විවේචන ගරු ඇමතිතුමා ඔප්පු කරනවා. පොල් මිල නැගීමෙන් රටේ ආදායමෙහි වැඩිවීමක් ඇති වෙන්නට ඇති. එහෙත් රට කියන්නේ පසද? රට කියන්නේ මුහුදින් වට වී තිබෙන ගස් කොළන්, ගල් මුතුරු පමණක් ද? මේ රටේ වාසය කරන ජනතාවත් රටට අයිතිය. රටේ අනාගත දියුණුව සඳහා විදේශ ධනය වැඩි කර ගන්නට ඕනෑ නමයි. එහෙත් මේ රටේ ජීවත් වන මහජනතාවට මිලදී ගන්නට බැරි තරම් අද බඩු මිල ඉහළ ගොස් තිබෙනවා නම් ඒ ගැන කථා කරන්නට අපට අයිතියක් නැද්ද? ඒ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කර බඩු මිල පහත හෙළන්නන් කියා ආණ්ඩුවට බල කිරීමක් කරන්නට අපට අයිතියක් නැද්ද?

ගරු බඩ්ලි සේනානායක
 (ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ)
 (The Hon. Dudley Senanayake)
 වැඩි වැටුප් ලබා දී තිබෙනවා.

විරසේකර මයා,
 (ශ්‍රී ලංකා විරසේකර)
 (Mr. Weerasekera)

ඔව්, පිළිගන්නවා. වැටුප් වැඩි කර තිබෙනවා. එහෙත් වැටුප් ලබන අය කී දෙනාද මේ රටේ ඉන්නේ? ඒකයි මා කියන්නේ. මෙතැන දෙපැත්තක් තිබෙනවා. පීච්සර කොට්ඨාශවලින් පැමිණෙන අපේ යුතුකමක් ඒ ජනතාව වෙනුවෙන් කථා කිරීම. මේවා සියල්ලම එකතු කිරීමෙන් තමයි මහජන මතය කුමක්ද කියා බලන්නේ. හොඳයි, කොළඹ වැටුපට වැඩ කරන අයගේ වැටුප් වැඩි කළාය කියමු

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(*දෙශපති* *ලාංකී* *සේනානායක*)
(The Hon. Dudley Senanayake)
කොළඹ පමණක් නොවෙයි.

විරසේකර මයා.

(*ශ්‍රී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී*)
(Mr. Weerasekera)
හරි වතු වලින් එහෙමයි.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(*දෙශපති* *ලාංකී* *සේනානායක*)
(The Hon. Dudley Senanayake)
දැන් ගොවීන්ට වැඩි ආදායමක් ලැබෙන්නේ නැද්ද?

විරසේකර මයා.

(*ශ්‍රී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී*)
(Mr. Weerasekera)
මගේ කොට්ඨාශයේ කුඹුරු අක්කර 22ක් නැහැ, ගරු අගමැතිතුමනි, ගොවීන් කරන්න ඉඩම් නැහැ. මගේ යුතුකමක් තිබෙනවා, මගේ කොට්ඨාශයේ ඇති අඩු පාඩුකම් ගැන සඳහන් කිරීමට.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(*දෙශපති* *ලාංකී* *සේනානායක*)
(The Hon. Dudley Senanayake)
වතු තිබෙනවා.

විරසේකර මයා.

(*ශ්‍රී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී*)
(Mr. Weerasekera)
වතු වල වැඩ කරන අයට පඩි ලැබුණත් ඒ ලැබෙන පඩිය ජීවත් වන්න මදි. වතු වල වැඩ කරන්න, වැඩ තිබෙන්නේ කී දෙනාට ද? වැඩි දෙනා ජීවත්වන්නේ රජයේ ඉඩමක මංකොට්ටාකම්කා විකක්, බතල විකක් වවාගෙන. එබඳු අමාරු තත්ත්වයක් ගම්බද තිබෙනවා. අගමැතිතුමා කොපමණ තැනැයි කිවත් මේ තත්ත්වය පිළිගන්න ඕනා. එදා තත්ත්වයට වඩා අද තත්ත්වය උග්‍ර වී නැද්දයි මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමති යි. බඩු මිල ඉහළ නැග තිබෙන ප්‍රමාණයට වැටුප් වැඩි කර තිබෙනවාද? නැහැ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(*දෙශපති* *ලාංකී* *සේනානායක*)
(The Hon. Dudley Senanayake)
ඊටත් වඩා වැඩි වී තිබෙන බව මගේ කථා වෙන් ඔප්පු කර පෙන්වන්නම්.

විරසේකර මයා.

(*ශ්‍රී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී*)
(Mr. Weerasekera)
මා එය නැතැයි කියනවා. ඒ තත්ත්වය උඩ අපට අයිතියක් තිබෙනවා රජයට පෙන්වා දෙන්න, මේ අන්දමට කර ගෙන ගියොත් මහජනතාව බොහෝම අමාරුව කට වැටෙන බව. මහජනතාව, අද බඩු මිල ඉහළ නැගීමේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්නේ ඉතාමත්ම අමාරුවෙන්. අප පමණක් නොවෙයි, නමුත්තාන්සේලාට ආධාර දෙන, නමුත්තාන්සේලාට උපදෙස් දෙන ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පවා මේ තත්ත්වය පිළි ගනන්වා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(*දෙශපති* *ලාංකී* *සේනානායක*)
(The Hon. Dudley Senanayake)
මට උපදෙස් දෙන පත්‍රයක් නැහැ.

විරසේකර මයා.

(*ශ්‍රී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී* *ඉ. ඩී*)
(Mr. Weerasekera)
නමුත්තාන්සේලාට නැති වෙන්න පුළු වනි, නමුත් නමුත්තාන්සේලාගේ කණ්ඩායමට, රජයට උපදෙස් දෙන පත්‍ර තිබෙනවා. අපේ කාලයේදී මේ තර්ක ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. කීර්මාන්ත දියුණු වන විට, රට දියුණු වන විට බඩු මිල වැඩි වීම ස්වභාවයක්ය කියා ඒ කාලයේදී කීවේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තුව තුළ දී මෙතෙම ඉන් පිටත දීත්, වේදිකාවලදීත් අපට පහර පිට පහර දුන්නා. පත්‍ර මාර්ගයෙන් පවා බඩු මිල ඉහළ නැගීමේ ප්‍රශ්නය මහා විශාල ප්‍රශ්නයක් ලෙසින් පෙන්වා දුන්නා. දැන් ප්‍රශ්නය විකක් වෙනස් වී තිබෙනවා. එදා නැගූ තර්කවලට වඩා අද ගනන තර්ක වෙනස්. අනුන්ට ගහන විට නම් ආශ්‍රයය හොඳයි. නමුත් තමන්ට වදින විට හොඳ නැහැ; අසාධාරණයි කියනවා.

[විරෝධකර මය.]

ගරු කථානායකතුමනි, අප කියන දේවල් ගණන් නොගෙන ක්‍රියා කිරීම නිසා සිදු වන අයහපත් දේවල් අප්‍රමාණයි. එයින් එක් වැදගත් කාරණයක් ගැන මෙහිදී සඳහන් කරන්න කැමතියි. අපේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ගරු සභාවේ නො සිටීම ගැන කතාගා වූ වෙනවා. අප දන්නවා, සංචාරක ව්‍යාපාරය ගැන සැහෙන විවාදයක් මෙම ගරු සභාවේදී ඇති වුණු බව. සංචාරක කටයුතු ගැන සඳහන් කරමින් මා පෙන්වා දුන්නා, මෙම නව සංචාරක ව්‍යාපාරයෙන් අපට පාඩු සිදු වනවා මිස එයින් ලාභයක්, දියුණුවක් බලාපොරොත්තු වන්නට බැරි බව. ඒ සමගම මා කීවා—රාජ්‍ය ඇමතිතුමා අලිවිභාරේ මහතා පත් කරන්නටත් පෙර කීවා—ඒ මහතාට මෙය භාර දුන්නොත් කිසි ලෙස කින් මෙය සාර්ථක වන්නේ නැත, එය නර්‍යයට බොක්ක සෝදන්න භාර දීම වාගේ දෙයක්ය ; ඔය පුද්ගලයාට අතින් පුද්ගලයන් සමග එකට කටයුතු කරන්න බැරිය කියා. මා ඒ මහත්මයාට පෞද්ගලික වශයෙන් දෝෂාරෝපනය කරනවා නොවෙයි. තුන් මාසයක් ගත වෙන්න පෙර ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාටම එය පිළිගන්න සිද්ධ වුණා. මේ ගැන අප කලින් කීවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් කීවත්, ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට යුතුකමක් තිබුණා, ඒ කාරණය ගැන දන්නා කෙනෙක් කීවාම, සොයා බලන්න. බැට කැවායින් පස්සේ, මාස තුනක් ගියාට පස්සේ, පටන් ගත්තව ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම කාබාසිතියා කර දමුවාට පස්සේ තමයි පුද්ගලයා එතැනින් ඉවත් කළේ. ඊට පසුව සංචාරක කටයුතු ගැන කිසිම දැනුමක් නැති කණ්ඩායමකට එය භාර කළා. මෙතෙක් සංචාරක කටයුතු සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 180 ක් වියදම් කළා—රුපියල් ලක්ෂ 190 ක් පමණ පාඩු වින්දා. එසේ වුණත් තවත් මුදල් වෙන් කරන්න සූදානම් වෙනවා.

මීට පෙර, අවුරුදු 18 ක කාලය තුළදී රුපියල් ලක්ෂ 80 ක් පමණ වියදම් කර රුපියල් ලක්ෂ 1,240 ක් පමණ මෙම ව්‍යාපාරයෙන් ලාභ ලබා ගන්නා, විශේෂඥයින්ගේ උපදෙස් නැතුව. අද, සංචාරක දෙපාර්තමේන්තුව පවත්වා ගෙන යාම පිණිස වෙනත් කර්මාන්තවලින් මුදල්

ආදායම වැය කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. එයින් සිදු වූයේ කීප දෙනෙකුට රක්ෂා ලැබීම පමණයි. සංචාරක දෙපාර්තමේන්තුවේ එදා සිටියාට වඩා දස ගුණයකින් වැඩි සේවකයින් සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. ඊට මෙය විශාල බරක් වී තිබෙනවා. බඩු මිල ඉහළ නැගීමේ ප්‍රශ්නය එක් පැත්තකින් තිබියදී මහජනතාවගෙන් ලබාගන්නා බදු වලින් සැහෙන කොටසක් මෙම සංචාරක දෙපාර්තමේන්තුව වෙනුවෙන් වැය කරනවා. මා කියන්නේ නැහැ සංචාරක ව්‍යාපාරය හොඳ නැහැයි කියා. එහෙත් සැහෙන අවබෝධයක් ඇතුව කළ යුතු වැදගත් ව්‍යාපාරයක් මෙය. ඒ නිසා දේශපාලන සම්බන්ධකම් උඩ, එක් එක් කොමිෂනරියන්ට, යාළු මිත්‍රයන්ට, ඇතින්ට මෙය කරන්න ඉඩදීමෙන් සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කරන්න බැරි බවයි මා කියන්නේ. දැන් අර විබි කියන මහත්මයාගේ ප්‍රශ්නය බලන්න. එදා අප කී දේවල් ඔක්කොම ඔප්පු වී තිබෙනවා නේද ? ගරු අගමැතිතුමනි, ලෝක බැංකු වාර්තාවේ 8 වෙනි පිටුව ටිකක් පෙරලා බලන්න. ඒ වාර්තාවේ කෙළින්ම කියනවා, විබි මහතාගේ වාර්තාව සම්පූර්ණයෙන්ම අසත්‍යයි කියා. මා ඒ ලෝක බැංකු වාර්තාව කියව්වා. අපේ පුස්තකාලයට නම් තවම එය ඇවිත් නැහැ. මේ විවාදය අවසාන වන තෙක් එය එන එකක් නැහැ. එම ලෝක බැංකු වාර්තාවේ තර්කානුකූලව කියනවා, අපේ සැලැස්ම සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදිය කියා. විබි මහත්මයාගේ තර්ක විතර්ක සම්පූර්ණයෙන්ම පිළිගන්න බැහැයි කියනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් මේ ඊට එන සංචාරකයින්ගේ ගණන වැඩිය කියා ඊයේ පෙරේදා සාකච්ඡාවකදී කියා තිබෙනවා. මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, කරුණා කර අර වාර්තාව කියවා බලන්න කියා. මේ ඊට එන සංචාරකයින්ගේ ගණන වැඩියෙන් පෙන්වා දී තිබෙන්නේ කොහොමද ? මේ ඊට එන අහස්යාත්‍රාවල වැඩ කරන සේවකයන් ඒ ලැයිස්තුවලට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. මාලදිවයිනවල සිට බහලෝ නැව්වලින් මේ ඊට එන පිරිසක් මේ සංඛ්‍යා ලේඛන වලට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඉන්දියාවෙන් මෙරටට අද ඇවිත් හෙට යන පිරිසක් මේ ලැයිස්තුවලට ඇතුළත් කර තිබෙනවා.

මේ රටට එන නැව්වල වැඩ කරන සේවකයන්ගේ මේ ලැයිස්තුවලට ඇතුළත් වී තිබෙනවා. ඔන්න ඔය ආකාරයටයි මේ සංචාරකයින්ගේ ගණන වැඩි වී තිබෙන්නේ. කවුරුත් රටවත්තද මේ විධියේ වැඩ කරන්නේ? අපට වුවමනා කරන්නේ අපේ නියම තත්ත්වය දැනගැනීමටයි. ඒ අනුව පමණයි අපේ සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කරන්න පුළුවන් වන්නේ. සංචාරක ව්‍යාපාරයෙන් බලාපොරොත්තු වන ලාභය ගැන එදා නමුත්තාත්සේලා කිව්වේ කොහොමද? එම ව්‍යාපාරය මගින් අවුරුද්දෙන් දෙකෙන් ලාභ ලබා ගන්න පුළුවේයයි කිව්වා. නමුත් අද නමුත්තාත්සේලා අලුත් තාලයක් ඉදිරිපත් කරනවා. මේ මගින් අපට 1972 දී විශාල ලාභයක් බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවනිලි. 1972 දී ලාභ ගන්න පුළුවන් වෙනවාය කියන අතරම බැංකොක් නගරයේ තත්ත්වයෙන් කොළඹ නගරයේ තත්ත්වයෙන් කිසිම වෙනසක් නැතැයි කියනවා. බැංකොක් නගරයට එන සංචාරකයින්ගේ ප්‍රමාණයම අපේ රටටත් ඒවිය කියා බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවනිලි. එය සත්‍යයක් නම් වර්ධිතව අභස්‍යාත්‍රා දෙකක් පමණක් අපට ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැහැ. මේ රටට එන සංචාරකයින් ප්‍රමාණයට අභස්‍යාත්‍රා දෙකක් කොහොමවත් ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැහැ. නමුත්තාත්සේලාගේ විශේෂඥයින් කියන අන්දමට ඒ තරම් විශාල සංචාරකයින් ප්‍රමාණයක් මේ රටට එනවා නම්, ඔය අභස්‍යාත්‍රා දෙක ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැහැ. මේ රටේ තිබෙන හෝටල්වලට—හෝටල් කාමර පිරෙන්න—සංචාරකයින් ගෙන ඒමට තව අභස්‍යාත්‍රා 2 ක් නොවෙයි 10 ක් වත් තිබෙන්න ඕනෑ. මේ හෝටල් කාමර පිරෙන්න සංචාරකයින් ඒවිය කියා නමුත්තාත්සේලාගේ විශේෂඥයින් බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, අභස්‍යාත්‍රා 10 ක් වත් වුවමනා කරනවා. නමුත්තාත්සේලාගේ විශේෂඥයින් ඉදිරිපත් කරන තර්කය නිවැරදි නම් පමණයි ඔය අභස්‍යාත්‍රා වුවමනා කරන්නේ.

නමුත් ගරු කථානායකතුමනි, ලක්ෂ 310 ක් වියදම් කර අභස්‍යාත්‍රාවක් ගන්න වාට වඩා ඒ මුදලට බස් රථ ගැනීම මේ රටට ඉතාමත් ප්‍රයෝජනවත් වෙන්නා

පුළුවනි. බස් රථ හිඟ නිසා බස් සේවය දියුණු කරන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. එක් අභස්‍යාත්‍රාවකට වියදම් කරන මුදලින් බස් රථ 700 ක් පමණ ගෙන්වන්න පුළුවනි. ඔය අභස්‍යාත්‍රා ගැනීමෙන් මේ රටට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙන්නේ නැහැ. හැම අභස්‍යාත්‍රාවකටම මේ රටට ගොඩබිහිත්තට අවසර දීමෙන් ඔය එක අභස්‍යාත්‍රාවක් මිලට ගන්නවාට වඩා ප්‍රයෝජන ලබා ගන්න පුළුවනි. ගරු කථානායකතුමනි, අපි මේ ඉදිරිපත් කරන්නේ සාධාරණ තර්කයි. ලංගමයට බස් 700 ක් ගන්න පුළුවන් මුදල් ප්‍රමාණයක් වැය කර එක් අභස්‍යාත්‍රාවක් ගැනීමෙන් මොකක්ද තිබෙන ප්‍රයෝජනය? අභස්‍යාත්‍රා දෙකක් ගැනීමට වියදම් කරන මුදලින් බස් රථ 1,400 ක් ගෙන්වන්න පුළුවනි.

ගරු කථානායකතුමනි, 1972 වන විට සංචාරක ව්‍යාපාරයෙන් ලාභ ලබන්න සුලු වනිලි. ඒ කාලය වන විට මේ අභස්‍යාත්‍රා අපේ බක්කි කරත්තවල තත්ත්වයට පත් වෙන්න පුළුවනි. නමුත් මේ අභස්‍යාත්‍රා ගෙන්වන්නේ 1972 පමණ විට ලාභ ලබන්නයි. 1972 වන විට මේ අභස්‍යාත්‍රාවලින් වැඩක් ගන්න බැහැ. හෙට අනිද්දා වන විට තව තව අලුත් අභස්‍යාත්‍රාවල් ඇති වෙනවා. එතකොට අපේ ඔය ඩැකෝටා කියන අභස්‍යාත්‍රාත් බක්කි කරත්තවල තත්ත්වයට වැටෙනවා. ඒ නිසා අපට අලුතින් ඇති වෙන අභස්‍යාත්‍රා සමග තරඟ කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. අදත් එකක් හදනවා. තව අවුරුදු 2 ක් පමණ යන විට ඒවා විසි කරනවා. අපට ඒ තත්ත්වයක් සමග තරඟ කරන්න බැහැ. අප කළ යුත්තේ ලෝකයේ වෙනත් රටවල් සමග සම්බන්ධකම් ඇති කරගෙන ඒ අයගේ අභස්‍යාත්‍රා මේ රටට ගෙන්වීමට කටයුතු යෙදීමයි.

ගරු කථානායකතුමනි, සංචාරක දෙපාර්තමේන්තුව ගැන කවදත් වර්ණනා කළ ඩේලි මිරර් පත්‍රයෙන් අද කොයි විධියටද ඒ ව්‍යාපාරය ගැන කියන්නේ? අගෝස්තු 16 වෙනිදා ඩේලි මිරර් පත්‍රයෙන් මේ විධියට කියනවා :

[ඵරසේ කර මස.]

“Has tourism fallen flat on its face?” Tourism fell flat on its face a long time ago, but the “Daily Mirror” is accepting it only now. දැනුයි පිළිගන්නෙ. සංචාරක ව්‍යාපාරය කවදාවත් දියුණු වන්නෙ නැහැ, මේ අලුත් ක්‍රමය උඩ. එක එක්කෙනාට තමන්ගේ ධනය වියදම් කර හෝටල් හදන්න අවස්ථාව දුන්නා. හෝටල් සංස්ථාවට කොටස් අද එදාට වඩා අඩුවෙන් ගන්න පුළුවන්, කොළඹ. එදා ගෙවූ මූලික වටිනාකමෙන් සියයට 66ක වටිනාකමට අද කොටස් ගන්න පුළුවන්. කොටස් ගත් අය අද ඒවා විකුණනවා. ඇයි? මේක දියුණු වේවිය කියා ඒ ගොල්ලන්ගේ විශ්වාසයක් නැහැ.

ඊ ළඟට කථානායකතුමනි, මේ රට අද මුහුණ පාන ලොකුම ප්‍රශ්නය නම් ඔබ මිල ප්‍රශ්නයයි. කර්මාන්ත ඇති කරනවාය කියා රට පුරා ගිහින් බොහෝම ලොකු උත්සව පවත්වා කටයුතු කරන බව මා පිළිගන්නවා. අගමැතිතුමාත් රට පුරා ගිහින් කෘෂිකර්මය ගැන කාලය යොදවනවා. එය වැරදියි කියා මා කියන්නේ නැහැ. ඒ පියවර මා වර්ණනා කරනවා. අනුත් විසින් කළ යුතු දෙයක් වුණත් එතුමා යාමෙන් එහි දියුණුවක් ඇති වේවිය කියන විශ්වාසය උඩ එතුමා ඒ සදහා සම්පූර්ණ කාලය යොදවා කටයුතු කරනවා. එහෙත් කර්මාන්ත දෙස බලන විට අද තිබෙන තත්ත්වය ගැන අගමැති තුමාත් පිළිගන්නවා ඇති. අපේ කාලයේ අප ඇති කෙළේ සිනි බෝල කර්මාන්තය කියා අපට නොයෙක් නොයෙක් විධියේ විවේචන එල්ල කළා. එහෙත් අපේ රජයෙන් සම්පූර්ණ කර්මාන්ත පරිවර්තනයක් ඇති කළා. තමුත්තාන්සේලා බලයට ආවාට පසුව නව කර්මාන්ත හැටියට කර්මාන්ත කියක් තමුත්තාන්සේලා ඇති කර තිබෙනවාද? අප පටන්ගත් ඒවා තමුත්තාන්සේලා කරගෙන යනවා. අප ගිවිසුම් ඇති කළ ඒවා තමුත්තාන්සේලා ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. එහි වරදක් නැහැ. කොයි ආණ්ඩුව ආවත් පටන්ගත් වැඩ ඉදිරියට ගෙන යන්න ඕනෑ. එහෙත් තමුත්තාන්සේලා අපේ රජයට මාක්ස් වාදීන්ගෙන් යුත් රජයක් හැටියට වෝද නා එල්ල කළත්, ධනවාදී

තමුත්තාන්සේලාට ලැබෙන ආධාරවලට වඩා, තමුත්තාන්සේලාට ලැබුණ කර්මාන්තවලට වඩා, අපට ලැබුණ බව සතුටින් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. තමුත්තාන්සේලාට ඒ විධියට ලැබුණේ නැහැ. ඒ ඇයි? මේ ගැන පරීක්ෂා කර බලන විට ඒ රටවලටත් පෙනී යනවා තමන් විසම් කරන ඒ මුදල් ගනේ දානවා වාගේ වැඩක්ය කියා. අපට බය නැතුව දුන් රටවල් තමුත්තාන්සේලාට ඒ ප්‍රමාණය දුන්නේ නැහැ.

ගරු ඩබ්ලි සේනානායක
 (கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)
 (The Hon. Dudley Senanayake)
 ඊටත් වඩා.

විරසේ කර මස.
 (திரு. வீரசேக்கர)
 (Mr. Weerasekera)

කොපමණ ලැබී තිබෙනවාද? ටයර් සංස්ථාවත් අප පටන්ගත් එකක් නම්, වානේ සංස්ථාවත් අප පටන්ගත් එකක් නම්, රෙදි කර්මාන්තයත් පටන්ගත්තේ අප නම්—[බාබාකිරීම්] විනෙන් දුන් ඒ කර්මාන්තය තමුත්තාන්සේලා එපා කිව්වා. විනෙන් අපට දෙන්න ලැහැස්ති වුණා.

ගරු ඩබ්ලි සේනානායක
 (கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)
 (The Hon. Dudley Senanayake)
 ජී. ඩී. ආර්. එකෙන්.

විරසේ කර මස.
 (திரு. வீரசேக்கர)
 (Mr. Weerasekera)

ජී. ඩී. ආර්. එකෙන් අපට කෝටි 20ක් දෙන්න පොරොන්දු වී තිබුණා. දෙන්න පොරොන්දු වී දෙන්න සුදානම් වී සිටි අවස්ථාවේ අපේ ආණ්ඩුව වැටී තමුත්තාන්සේලාට ලැබුණා. එහෙත් එය තමුත්තාන්සේලා ලබා ගත් එකක් නොවෙයි. කරුණාකර ලිපි ගොනු අරගෙන බලන්න. මා කියන්නේ නැහැ එය ලැබුණ එක නරකය කියා. එහෙත් මා කියන්නේ එය අප විසින් පටන්ගත් එකක් බවයි; අපට දෙන්න පොරොන්දු වූ මුදලක් බවයි.

අනික් කාරණය කථානායකතුමා, රජයේ සේවකයන්ගේ සහයෝගය ලැබෙනවා මදිය කියා නිතරම ඇතැම් මන්ත්‍රී වරුන් කියනවා; ඇතැම් ඇමතිවරුන් කියනවා. ගරු අගමැතිතුමා නම් නොවෙයි. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා දිගට හරහට කැඟැව්වා ගුරුවරුන් දේශපාලනය කළාය කියා. එහෙත් මට මතකයි මුදල් ඇමතිතුමා පසු ගිය ආණ්ඩු කාලයේ විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියදී දේශපාලන නිදහස දෙන වාය කියා ගුරුවරුන්ගේ රැස්වීමකදී පොරොන්දු වුණ බව. එතකොට මුදල් ඇමතිතුමා නොවෙයි—[බාධාකිරීම්] who was present, you or Mr. Wimalasena? ඒ දෙන්නාගෙන් එක් කෙනෙක් වෙන්න ඇති. කෙළින්ම එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ කපිකයෙක් ඒ රැස්වීමට ගියා. මාත් එහි සිටියා. එදා කෙළින්ම කිව්වා දේශපාලන නිදහස දෙනවාය කියා. එහෙත් දැන් මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ? දේශපාලන නිදහස දෙනවා වෙනුවට දැන් පක්ෂග්‍රාහී අසාධාරණයක් කර තිබෙනවා. එක පක්ෂයකට දේශපාලන වැඩ කළ අයට පහර ගසා අනික් පක්ෂවලට වැඩ කළ අයට උසස් වීම් සහ පැසසීම් කිරීම අසාධාරණයක් හැටියට අද ගුරුවරුන් සලකනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ නම් මා කාටවත් විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් කර නැහැ. එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයාට පක්ෂව ප්‍රසිද්ධ වේදිකාවේ කථා කළ, ඒ වාගේම අදත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කරන, ගුරුවරුන් මගේ කොට්ඨාශයේ ඉන්නවා. ඒ ගෝලීයත්ව මේ ප්‍රශ්නය නැහැ. තමුන්නාත්සේගේ—අගමැතිතුමාගේ—හිතට එකඟව තමුන් නාත්සේගෙන්ම අහගන්න ඒ ප්‍රශ්නය. බැට කැවෙ කවුද, කොයි ගුරුවරයාද? වමට වැඩ කළ ගුරුවරයායි. එ බව ශිෂ්‍යයන් දන්නවා; දෙමව්පියන් දන්නවා. ඒකෙන් තමයි මේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කරන ප්‍රශ්නය මතු වුණේ. ගුරුවරුන් හතරන් හැටියට සලකා දැන් ගුරුවරුන්ට බැන්නාට, ශිෂ්‍යයන් හු කියන වාය කියා කැඟැසුවාට ඒ තත්ත්වය ඇති කෙළේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාමයි. අනික් දෙපාර්තමේන්තුවල ඔය පළිගැනීමේ ව්‍යාපාරය කෙළේ තැනි නිසා නොවෙයිද?

ආවත්—එක්කෙනෙක් දෙන්නෙක් සමහර විට වැරදි කරනවා ඇති—සහයෝගය ලබාගැනීමට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇතිවී තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අහනවා මේ හැම රටේම හු කියන්නේ මොකද කියා. ශිෂ්‍යයන්ගේ ගුරුවරුන් තමාට යන යන තැන හු කියන බවට දෝෂාරෝපණය කරමින් පැය එකහමාරක් තිස්සේ කථා කළ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අත්තිමේදි ගුරු ශිෂ්‍ය දෙගෝල්ලම දැන් බොහොම හොඳ බව කිව්වා. හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන් මෙය බලා ගන්නට පුළුවනි. වෙනත් බනවාදි රටවල ඒ බනවාදි ක්‍රමයට විරුද්ධව ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් පමණක් නොව තරුණ පරපුරම ඒ ආණ්ඩු සමග හැප්පීම් ඇති කර ගත්තා. ඔවුන් ඉදිරියට කවුරුන් ආවත් ඔවුන් හු කියනවා, නොයෙක් කෝලාහල කරනවා. එහෙත් මේ රටේ තිබෙන්නේ එවැනි තත්ත්වයක් නොවෙයි. අගමැතිතුමා ඉස්කෝලයකට ගියාට ලමයින් හු කියනවාද? මුදල් ඇමති ගියොත් හු කියනවාද? නැහැ. වෙනත් ඇමතිවරයකු ගියත් හු කියන්නේ නැහැ. එහෙත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගියොත් ලමයින් හු කියනවා. විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් හු කියනවා. වෙනත් රටවලත් අපේ රටේත් වෙනස ඒකයි. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට තව දුරටත් අධ්‍යාපන ඇමති පදවිය හාර දී තිබීම සුදුසු නැතැයි අප කියන්නේ ඒ නිසයි. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවුන්, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් ගුරුවරුන් අතර සැහෙන විරෝධයක් පවතිනවා. මෙය වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. මීට පෙර සිටි අධ්‍යාපන ඇමතිවරුන්ටත් මේ විධියට හු කියන තත්ත්වයක් මේ රටේ තිබුණාද? අනාගත පරපුර යනුවෙන් අද අප විසින් හඳුන්වන්නේ දැන් සිටින ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් පිරිසයි. අනාගත පරපුරට තව දුරටත් පහර වදින අන්දමින් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ ආත්ම ගෞරවය ආරක්ෂා කරන්නට ගියොත් මේ තත්ත්වයේ වෙනසක් ඇති වන්නේ නැහැ. අගමැතිතුමාට හෝ මුදල් ඇමතිතුමාට හෝ වෙනත් ඇමතිවරයකුට හෝ ඕනෑම අවස්ථාවක විශ්ව විද්‍යාලයට යන්නට පුළුවනි. එහෙත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට හෝ වෙනත් ඇමතිවරයකුට යන්නට බැහැ. මෙය භයානක තත්ත්වයක් නොවෙයිද?

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8.30 වූයෙන් කටයුතු අත්සිටුවා විවෘදය කල් තබන ලදී.

එතැන් සිට විවෘදය 1968 අගෝස්තු 18 වන ඉදිදා පවත්වනු ලැබේ.

අප්‍රේමානු ඩී. පී. 8.30 මණ්ඩලාසනයේ සභාවේ නැවත සාකච්ඡා කිරීමට, විවාදයට, ඉදිදා පවත්වනු ලැබේ. 1968 ඉගෝස්ට් 18, ශ්‍රායිර්තූකෘතිය මගේ විවාදයේ මගේ ආරාමයට.

It being 8.30 p.m., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Sunday, 18th August, 1968.

කල් තැබීම

ඉදිදා පවත්වනු ලැබේ

ADJOURNMENT

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8.30 පසු කර තුළයෙන් කටයුතු අත්සිටුවා විවෘදය කල් තබන ලදී.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හා. 8.31 ට 1968 අගෝස්තු 13 වන දින සභාසම්මතය අනුව, 1968 අගෝස්තු 18 වන ඉදිදා ප. හා. 10 වන තෙක් කල් ගිණේ.

අප්‍රේමානු ඩී. පී. 8.30 ක්‍රමයේ පිළිගැනීමට, විවාදයට, ඉදිදා පවත්වනු ලැබේ. 1968 ඉගෝස්ට් 13, ශ්‍රායිර්තූකෘතිය මගේ විවාදයේ මගේ ආරාමයට.

ඉදිදා පවත්වනු ලැබේ. 1968 ඉගෝස්ට් 13, ශ්‍රායිර්තූකෘතිය මගේ විවාදයේ මගේ ආරාමයට.

It being past 8.30 p.m., MR. SPEAKER adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly at 8.31 p.m. until 10 a.m., on Sunday, 18th August, 1968, pursuant to the Resolution of the House of 13th August, 1968.

නීලකට්ඨු යදහා 1968 ජූනි දක්වා පිටරට ගිය සංයුක්ත මණ්ඩලවල අධ්‍යක්ෂවරුන් හා සහායක වරුන්ගේ ලැයිස්තුව

සහායකගේ හෝ අධ්‍යක්ෂගේ නම	සංචාරය කළ රටේ නම	නතරවී සිටි කාලය	නැව ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යැවුම් ගාස්තු	ගමනේ අදහස
	රු. ග.	රු. ග.	රු. ග.	රු. ග.	
1. ඩබ්. පී. ඩීරරත්න මහතා, සහායකී, ලංකා තුනී ලැලි සංයුක්ත මණ්ඩලය	වෙලකොස්ලෝවැනියාව, රුමේනියාව හා පෝලන්තය	මාස 1ක් (දළවශයෙන්)	නැත	1,157 76	බහුතෝගී පැවති අන්තර්ජාතික සල්පිලට සහභාගිවීම සඳහාත්, රුමේනියාවේ සහ පෝලන්තයේ දැව කර්මාන්තය හැදෑරීම
2. ඩබ්. එස්. ද සිල්වා මයා, අධ්‍යක්ෂ, ලංකා තුනී ලැලි සංයුක්ත මණ්ඩලය	එම	එම	නැත	1,157 76	එම
3. ජේ. ජේ. ජී. අමීර්නායගම මයා, සහායකී, පරන්තන් රසායන ද්‍රව්‍ය සංයුක්ත මණ්ඩලය	බ්‍රිට්‍රලය	සති 1යි	660 0	655 0	ක්ලෝරීන් විකිණීම පිළිබඳ බ්‍රිට්‍රලය සමඟ ඇතිකර තුබූ ගිවිසුම අළුත්කිරීම.
4. අයි. එම්. ද සිල්වා මහතා, සහායකී, ලංකා බනිජ වැලි සංයුක්ත මණ්ඩලය	ජපානය	1965 සති 2යි	3,903 0	2,559 05	ඉල්ලෙනයිට් විකිණීම පිළිබඳ ගිවිසුම අළුත් කිරීම ගැන සාකච්ඡාවක් සඳහා
5. එල්. ජේ. ඩී. ප්‍රනාන්දු මහතා, අධ්‍යක්ෂ, ලංකා බනිජ වැලි සංයුක්ත මණ්ඩලය	ජපානය	1965 සති 2යි 1968 සති 2යි	10,410 0	5,250 0	එම හා මිළ ගණන් පිළිබඳ ගිවිසුම ප්‍රතිගෝධනය කිරීම සඳහා
6. ඩී. ජී. කුමාර මහතා, අධ්‍යක්ෂ ලංකා බනිජ වැලි සංයුක්ත මණ්ඩලය	ජපානය	1966 සති 2යි 1968 සති 2යි	නැත	2,421 0	ඉල්ලෙනයිට් විකිණීමේ ගිවිසුම හා එහි ප්‍රතිගෝධනය නිසා මතුවන ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කිරීමට
7. කේ. ඩී. නාගරාජ මහතා, සහායකී, නැගෙනහිර කඩදැසි සංයුක්ත මණ්ඩලය	බටහිර ජර්මනිය, නැගෙනහිර ජර්මනිය, එක්සත් රාජධානිය, ඕලන්දය, ඔස්ට්‍රියාව, එක්සත් අරාබි ජනරජය	සති 7යි	3,903 0	4,861 45	පේපර් බෝඩ් මෝඩ් යදහා ණයක් ලබා ගැනීමේ සාකච්ඡාවේදී විදේශීය ආධාර අධ්‍යක්ෂකට සහායවීමට හා කඩදැසි හා පේපර් බෝඩ් යන්ත්‍රාගාරය පරීක්ෂා කිරීමට යාමට
8. බර්නාඩ් ද සිල්වා මහතා, අධ්‍යක්ෂ, නැගෙනහිර කඩදැසි සංයුක්ත මණ්ඩලය	එම	සති 6යි	4,246 50	2,730 0	එම

සභාවතීගේ හෝ අධ්‍යක්ෂගේ නම	සංචාරය කළ රටවල නම	නගරවේ සිටී කාලය	නැව් ගාස්තු	මෙහි පද ගමන් හා යැවුම් ගාස්තු	මමගේ අදහස
			රු. ග.	රු. ග.	
9. සී. සන්තනානාගන් මහතා, අධ්‍යක්ෂ, රජයේ පොහොර නිපදවීමේ නීතිගත සංස්ථාව	ඉන්දියාව	... සති 1යි	... 1,100 0	... 548 0	පෝර යන්ත්‍රාගාර පාලනය සහ ක්‍රියාකාරී ක්‍රියාකාරිත්වය පිළිබඳ හැදෑරීම සඳහා
10. ඩී. එම්. විජේනායක මහතා, සභාපති, රජයේ පොහොර නිපදවීමේ නීතිගත සංස්ථාව	ඉන්දියාව	... දින 10යි	... 1,399 0	... නැත	එම
11. ඩී. ඩී. සෙනෙවිරත්න මහතා, කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ, ලංකා ලෝහ භාණ්ඩ සංයුක්ත මණ්ඩලය	බටහිර ජර්මනිය, එක්සත් රාජධානිය	... සති 3යි	... 4,219 0	... 1,331 0	චාන්ද්‍ර යකඩ කම්හලේ උද්‍රු නිෂ්පාදනය යන්ත්‍රෝපකරණ සැපයීම පිළිබඳ සාකච්ඡා නිම කිරීමට
12. එම	හංගේරියාව, බටහිර ජර්මනිය, එක්සත් රාජධානිය	... සති 4යි	... 5,260 0	... 2,285 0	විදුලි මෝටර් කම්හලක් පිහිටුවීම හා චාන්ද්‍ර යකඩ කම්හලට යන්ත්‍රෝපකරණ සැපයීම පිළිබඳ සාකච්ඡා පැවැත්වීම
13. සී. ඩබ්. එම්. අපේන්ද්‍ර මයා, සභාපති, ජාතික සුළු කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලය	වෙංකොස්ලෝවැනියාව, බටහිර ජර්මනිය	... සති 3 යි	... 250 0	... 882 19	වෙංකොස්ලෝවැනියානු හා බටහිර ජර්මන් රජයන්ගේ ආරාධනය
14. ආර්. ඒ. කේ. පෙරේරා මයා, සභාපති, ජා. සු. ක. ස.	එම	... සති 5 යි	... 406 10	... 1,289 15	බෲන්න් පොලට සහභාගිවීමට වෙංකොස් ලෝවැනියාවේ ආරාධනය හා ගෙඩොල්, උළු හා මැටි පයිප්ප කම්හල් බැඳීමට බටහිර ජර්මනියට යාමට
15. ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා, සභාපති, ජාතික ජේෂ්කර්ම සංයුක්ත මණ්ඩලය	ඉන්දියාව	... දින 9 යි	... 405 0	... 980 0	වෙයන්ගොඩ කම්හලේ ප්‍රධාන ඉංජිනේරු සහ වාෂ්ප හා විදුලි ඉංජිනේරු තනතුරු සඳහා ඉන්දියානු ඉල්ලුම්කරුවන් වෙතුවෙන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයට

සභාපතිගේ හෝ අධ්‍යක්ෂගේ නම	සංචාරය කළ රටේ නම	නාකරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යාත්‍රා ගාස්තු	මමගේ අදහස
			රු. ශ.	රු. ශ.	
16. ඩී. එම්. ඩී. ද සිල්වා මයා., අධ්‍යක්ෂ, සෙස්වියව් රාජ්‍යය, අරාබි එක්දින 16 සිට සන් ජනරජය, ජර්මන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජනරජය, වෙබෙක්ස්ලෝවැනියාව	සංචාරය කළ රටේ නම	නාකරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යාත්‍රා ගාස්තු	මමගේ අදහස
එම ... අරාබි එක්සත් ජනරජය, සනී 3 සිට ප්‍රධානිය සහ සිරියාව	සංචාරය කළ රටේ නම	නාකරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යාත්‍රා ගාස්තු	මමගේ අදහස
එම ... අරාබි එක්සත් ජනරජය, සනී 6 සිට	සංචාරය කළ රටේ නම	නාකරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යාත්‍රා ගාස්තු	මමගේ අදහස
එම ... අරාබි එක්සත් ජනරජය ... දින 10 සිට	සංචාරය කළ රටේ නම	නාකරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යාත්‍රා ගාස්තු	මමගේ අදහස
එම. එල්. ඩී. කැස්පර්ස් මයා., කළමනාකරු, කැස්පර්ස් මයා., කැස්පර්ස් මයා., කැස්පර්ස් මයා., කැස්පර්ස් මයා.	සංචාරය කළ රටේ නම	නාකරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යාත්‍රා ගාස්තු	මමගේ අදහස
එම. ඩී. අබ්දුල්කර මයා., සභාපති, ලංකා වානේ සංස්කෘතික මණ්ඩලය	සංචාරය කළ රටේ නම	නාකරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යාත්‍රා ගාස්තු	මමගේ අදහස
එම. ඩී. මානිකම් මයා., අධ්‍යක්ෂ, ලංකා වානේ සංස්කෘතික මණ්ඩලය	සංචාරය කළ රටේ නම	නාකරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	ගෙවන ලද ගමන් හා යාත්‍රා ගාස්තු	මමගේ අදහස

පේෂකර්ම යන්ත්‍රෝපකරණ පරීක්ෂා කර බැලීම

අරාබි ජනරජයට ගිය වෙළඳ නියෝජිත පිරිසේ සාමාජික

ඉන්දියාවේ රෙදිපිළි කමහල් බැලීමට ඉන්දියා කපු රෙදිපිළි අපනයන සංවර්ධන සභාවේ ආරාධිතයා

එක්සත් අරාබි ජනරජයට ගිය වෙළඳ නියෝජිත පිරිසේ සාමාජික

ඉන්දියාවේ රෙදිපිළි කමහල් බැලීමට ඉන්දියා කපු රෙදිපිළි අපනයන සංවර්ධන සභාවේ ආරාධිතයා

ඉන්දියාවේ ගිනිදුන්නන් යන්ත්‍ර ආයුධ සමාගමේ සමඟ වූ විකිණීමේ නියෝජිත මණ්ඩල ගිවිසුම ගැන සාකච්ඡා පැවැත්වීමට

1. මොස්කව්හි ලෝහ කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ දත්ත ප්‍රාදේශීය සාකච්ඡා සම්මේලනයට සහභාගිවීමට

2. වානේ යෝජනා ක්‍රමයේ 2 වැනි හා 3 වැනි පියවරවල් හා සම්බන්ධ උපදේශකයන් සමඟ සාකච්ඡා පැවැත්වීමට

3. ඉන්දියාවේ පුරුණ වානේ කර්මාන්තය තනයක් පරීක්ෂා කිරීමට

සභාපතිගේ හෝ අධ්‍යක්ෂගේ නම	සංචාරය කළ රටේ නම	නගරවි සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු	මෙහිදී ලද ගමන් හා යාත්‍රම් ගාස්තු	මමගේ අදාළ
			රු. ග.	රු. ග.	
23. ඩී. ඩී. මානික්කම් මයා., අධ්‍යක්ෂක, ලංකා වානේ සංයුක්ත මණ්ඩලය	ඉන්දියාව	දින 18 සි	1,049 0	1,104 0	ඉන්දියාවේ වානේ කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ භූ.ඥානීය යඳහා
24. එම	ඉන්දියාව හා මලයාගියාව	යනි 2 සි (දළ වශයෙන්)	2,250 0	1,345 0	වානේ කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ යාක වර්ෂ පැවැත්වීමට හා වානේ යන්ත්‍රාගාර පරීක්ෂා කිරීමට
25. පොත්නම්පෙරුම මයා., සභාපති හා කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂක, ලංකා සීමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලය	ජපානය	යනි 3 සි	3,314 0	2,400 0	ජපන් සීමෙන්ති යන්ත්‍රාගාර නිෂ්පාදකයන් බැලීමට යාමට හා ගාල්ලට කිලෝරු (ක්ලින්කර්) සැපයීම පිළිබඳ සාකච්ඡා පැවැත්වීමට
26. එම්. විජේනායක මයා., සභාපති, කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂක, ලංකා සීමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලය	භෞංකො	දින 17 සි	3,648 0	1,790 0	භෞංකො-හි සියලුමකින් මිළට ගත් කිලෝරු (ක්ලින්කර්) රඟන එන්නාඩු නැව්ක එම නැව් උකසට දෙන ලද කණ්ඩායමක් මගින් දල්ලා ගැනීම හේතු කොට ගෙන එම යම්, ගමන් සීමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලයක් අතර ඇති වූ ආරාධුල ගැන ක්‍රියා කිරීමට.
27. එම	ඉන්දියාව	දින 12 සි	1,306 0	1,000 0	සීමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලයට හා පෝර නිෂ්පාදන සංයුක්ත මණ්ඩලයට සමබන්ධ වැඩ සඳහා.
28. එම	සිංගප්පූරුව	දින 5 සි	නැත	930 0	නැගිගෙන එන ආර්ථිකයන් හා පලදායී පිළිබඳ ප්‍රාදේශීය සම්මේලනය
29. එස්. විජේරත්න මයා., අධ්‍යක්ෂක, ලංකා වයර් සංයුක්ත මණ්ඩලය	සෝවියට් රුජයාව	යනි 3 සි	3,591 0	1,760 0	ලංකා වයර් සංයුක්ත මණ්ඩලයේ පුහුණුව ලබන අයගේ පළමුවැනි කණ්ඩායම පුහුණු කිරීමේ වැඩ සටහන් පිළියෙල කිරීමට
30. එස්. දිසිල්වා මයා., අධ්‍යක්ෂක, ලංකා වයර් සංයුක්ත මණ්ඩලය	ඉන්දියාව	යනි 1 සි	784 0	490 0	කල්කටාවේ වයර් කම්හලක පරිපාලන ක්‍රම අධ්‍යයන කිරීමට.

සභාපතිගේ හෝ අධ්‍යක්ෂගේ නම	සංචාරය කළ රටේ නම	නතරවී සිටි කාලය	නැව් ගාස්තු රු. ග.	ගෙවන ලද ගමන් හා යැවුම් ගාස්තු රු. ග.	මමගේ අදහස
31. එස්. එම්. සිල්වා මයා., ලංකා පිටර සංස්ථාව (සභාපති)	ජපානය හා සිංගප්පූරුව	සති 2 සි	7,502 0	3,813 60	දිනා බෝරටු මිළදී ගැනීම සාකච්චා කිරීම
32. ඩී. එස්. ඩී. විතාන මයා., අධ්‍යක්ෂ, ලංකා පිටර සංස්ථාව	එම	සති 2 සි	—	4,113 60	එම
33. ඒ. එන්. එස්. කුලසිංහ මයා., සභාපති, ලංකා ඉංජිනේරු සංයුක්ත මණ්ඩලය	එක්සත් රාජධානිය	සති 2 සි	නැත	නැත	එක්සත් රාජධානියේ වෙළඳ මණ්ඩලයේ ආරාධනාව.
34. එම	වෙතොස්ලෝවැකියාව	සති 2 සි	නැත	නැත	බ්‍රැහෝ ජනාන්තර ප්‍රදර්ශනය නැරඹීමට හා වෙතොස්ලෝවැකියාවෙන් මිළදී ගන්නා ඉදිකිරීමෙන් උපකරණ පිළිබඳව සාකච්චා කිරීමට මේ වෙතොස්ලෝවැකියානු රජයේ ආරාධනයයි.
35. එම	එක්සත් රාජධානිය	සති 1 සි	3,903 0	1,153 04	වෙරටාන්තු කොන්ක්‍රීට් කර්මාන්තය පිළිබඳ විද්‍යාත්මක සමමෙලනයට සහභාගිවීමට.
36. එම	වෙතොස්ලෝවැකියාව, ජර්මනියේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජනරජය, එංගලන්තය (එක්සත් රාජධානිය)	සති 5 සි	3,903 0	3,746 75	වෙතොස්ලෝවැකියාවෙන් හා ජර්මනියේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජනරජයෙන් මිළට ගැනීමට ඇති යන්ත්‍රෝපකරණවල යෝග්‍යතාව පිළිබඳව වාර්තා කිරීමට.
37. එම	ප්‍රංශය, එක්සත් රාජධානිය හා රුමේනියා	සති 3 සි	1,932 0	1,576 77	ජනාන්තර ඉංජිනේරු සංගමයේදී ලංකා ඉංජිනේරු ආයතනය නියෝජනය කිරීමට.
38. එස්. එන්. ඩී. විමේකෝන් මයා., සභාපති ලංකා පිටර සංයුක්ත මණ්ඩලය	ඊශ්‍රාලය	දින 10 සි	නැත	736 55	යොබා භාණ්ඩවල කන්ත්වය දියුණු කිරීමට හරිඹ පිලිබඳව සමාගම සමඟ දි කාර්මික සහයෝග ගිවිසුමක් ගැන සාකච්චා පැවැත්වීමට.
39. ලිනස් සිල්වා මයා., සභාපති හා කළමනාකාර, ලංකා සම්භාණ්ඩ සංයුක්ත මණ්ඩලය	යෝර්ට්ට රාජ්‍යය	සති 3 සි	5,120 0	2,288 0	සපන්තු අපනයනය ගැන සාකච්චා කිරීමට.

1-4-65 தொடக்கம் ஜூன் 1968 வரை அலுவலக கடமைகளின் வெளிநாடு சென்றுள்ள கூட்டுத்தாபன தலைவர்களினதும் அதுபர்களினதும் அட்டவணை

தலைவரின் அல்லது அதிபரின் பெயர்	சென்றுள்ள தேசத்தின் பெயர்	தக்கியிருந்த காலம்	போக்குவரத்து செலவு	கொடுக்கப்பட்ட பிரயாணத் தொகையும் சிவனது தொகையும் ரூ. ச. ரூ. ச.	செல்கைக்கான காரணம்
1. திரு. டபிள்யூ. ஜி. வீரநாதன், தலைவர், ஓட்டுப் பஸ்கை	செனோல்கோலோவோவோ, போலண்ட்	ஏறக்குறைய 1 மாதம்	இல்லை	1,157 76	புறானோவில் அநில சந்தைக்குச் சென்று முரோனியாவிலும் போலந்திலும் மரலேலைத் தொழில்களை அறிவுதற்காக
2. திரு. டபிள்யூ. எஸ். டி. சில்லா, அதிபர், ஓட்டுப்பஸ்கை	யூ .. யூ	..	இல்லை	1,157 76	யூ
3. திரு. ஜே. ஜே. ஜி. அயிர்த்தநாயகம், தலைவர், பார்வாரநாதன் இராசாயனம்	.. 1 வாரம்	..	660 00	655 00	குனோரின் விற்பனைக்குப் பார்வாவுடன் உடன்படிக்கையைப் புதுப்பிப்பதற்கு
4. திரு. ஜி. எம். டி. சில்லா, தலைவர், கனி பொருள் மணற்	.. 2 வாரங்கள், 1965	..	3,903 00	2,559 05	இல்லமணற் விற்பனைக்கு உடன்படிக்கை புதுப்பிப்பதைவிடிக் கலந்தாரலோசிப்பதற்கு
5. ஜே. டி. பர்நாந்தா, அதிபர், இலக் ஓப்பான் கைக் கனிபொருள் மணற்	.. 2 வாரங்கள், 1965 2 வாரங்கள், 1968	..	10,410 00	5,250 00	விலைகள் உடன்படிக்கை புதுப்பித்தல் மாரநியமைத்தல் பற்றிக் கலந்தாரலோசிப்பதற்கு
6. திரு. சி. எ. கூரே, அதிபர், கனிபொருள் மணற்	.. 2 வாரங்கள், 1966 2 வாரங்கள், 1968	..	இல்லை	2,421 00	இல்லமணற் விற்பனை செய்வதற்கு உடன்படிக்கை, விலைகள் திருத்தியமைத்தல் சம்பந்தமாகக் கலந்தாரலோசிப்பதற்கு
7. திரு. கே. சி. சங்கராசா, தலைவர், சிறுக்கு கூடாதி ஆலைகள்	7 சிறுமைகள் சிறு ஜோம்னி, ஜோசிய இராச்சியம், ஜோலண்ட், அவுஸ்திரேலியா, ஜக்கிய அரபுக் குடியரசு	..	3,903 0	4,861 45	கடதாதி அட்டை கடனுக்காக பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதற்கு அந்நிய உதவி அடையுக்குத்தவியாகவும் கடதாதி அட்டை இயந்திரங்களைப் பார்வையிடுவதற்காகவும்
8. திரு. போரூட் டி. சில்லா, அதிபர், சிறுக்கு கூடாதி கூட்டுத்தாபனம்	.. 6 வாரங்கள்	..	4,246 50	2,730 0	யூ

தலைவரின் அல்லது அறிவின பெயர்	சென்றுள்ள தேசத்தின் பெயர்	தங்கியிருந்த காலம்	போக்குவரத்து செலவு	தொடுக்கப்பட்ட பிரயாணத் தொகையும் சீவனத் தொகையும்	ரூ. ச. ரூ. ச.	பெயர்	தலைவரின் அல்லது அறிவின பெயர்	தங்கியிருந்த காலம்	போக்குவரத்து செலவு	தொடுக்கப்பட்ட பிரயாணத் தொகையும் சீவனத் தொகையும்	ரூ. ச. ரூ. ச.
9. திரு. சீ. சற்குணநாதன், உறபத்தி கூட்டுத்தாபனம்	அதிபர், பசுளை இந்தியா	1 வாரம்	1,100 0 ..	548 0 ..	பசுளை இந்தியம் நம்பிக்கையையும் இயக்கு வதையும் படிப்பதற்கு	செலவைக்கான காரணம்	செலவு	1 வாரம்	1,100 0 ..	548 0 ..	பசுளை இந்தியம் நம்பிக்கையையும் இயக்கு வதையும் படிப்பதற்கு
10. திரு. ஈ. எம். விஜேநாயக், உறபத்தி கூட்டுத்தாபனம்	தலைவர், பசுளை இந்தியா	10 நாட்கள்	1,399 0 ..	இல்லை	பே	செலவு	10 நாட்கள்	1,399 0 ..	இல்லை	பே	
11. திரு. டி. டி. செனவிரத்தன், இலங்கை இரும்புபொருட் கூட்டுத்தாபனம்	முகாமை அதிபர், மேற்கு ஜேர்மனி, ஐக்கிய இராச்சியம்	3 வாரங்கள்	4,219 0 ..	1,331 0 ..	இரும்பு ஆலைக்கான பேச்சுவார்த்தைகளை முற்றுப்பண்ணவைத்தற்கும் மணலெட்டி உற்பத்திக்கான இயந்திரங்களை விநியோகிப்பதற்கும்	செலவு	3 வாரங்கள்	4,219 0 ..	1,331 0 ..	இரும்பு ஆலைக்கான பேச்சுவார்த்தைகளை முற்றுப்பண்ணவைத்தற்கும் மணலெட்டி உற்பத்திக்கான இயந்திரங்களை விநியோகிப்பதற்கும்	
12. திரு. டி. டி. செனவிரத்தன், இலங்கை இரும்புபொருட் கூட்டுத்தாபனம்	முகாமை அதிபர், மேற்கு ஜேர்மனி, ஐக்கிய இராச்சியம்	4 வாரம்	5,260 0 ..	2,285 0 ..	மின்சார மோட்டர் ஆலை நிறுவலுதற்கு பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதற்கும் இரும்பு ஆலைக்கு இயந்திரங்களை விநியோகிப்பது	செலவு	4 வாரம்	5,260 0 ..	2,285 0 ..	மின்சார மோட்டர் ஆலை நிறுவலுதற்கு பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதற்கும் இரும்பு ஆலைக்கு இயந்திரங்களை விநியோகிப்பது	
13. திரு. சி. டபிள்யூ. எம். அப்பொன்சோ, தேவிய திறமைக்கொருங்கல்	எம். அப்பொன்சோ, தேவிய திறமைக்கொருங்கல்	3 வாரம்	250 0 ..	832 19 ..	செக்கோஸலோவேகியா, மேற்கு ஜேர்மனி அரசாங்கங்களின் அனுப்பு	செலவு	3 வாரம்	250 0 ..	832 19 ..	செக்கோஸலோவேகியா, மேற்கு ஜேர்மனி அரசாங்கங்களின் அனுப்பு	
14. திரு. ஆர். எ. கே. பெரேரா, சி. இ. க.	மேற்கு ஜேர்மனி, கோஸ்ட்லேவியா	5 வாரம்	406 10 ..	1,289 15 ..	செக்கோஸலோவேகியாவிலும் புறநிலை சந்தைக்கு அனுப்பி, செங்கல், ஏடு, களிமண் குளாய் தொழிற்சாலைகளை பார்வையிடுதற்காக மேற்கு ஜேர்மனிக்குச் சென்றது	செலவு	5 வாரம்	406 10 ..	1,289 15 ..	செக்கோஸலோவேகியாவிலும் புறநிலை சந்தைக்கு அனுப்பி, செங்கல், ஏடு, களிமண் குளாய் தொழிற்சாலைகளை பார்வையிடுதற்காக மேற்கு ஜேர்மனிக்குச் சென்றது	
15. திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஷ, நெசவுக் கூட்டுத்தாபனம்	தலைவர், இந்தியா	9 நாட்கள்	465 0 ..	980 0 ..	வேலாங்கொடை ஆலைமின் பிரதான இஞ்சினியர், நீராலி சக்தி இஞ்சினியர்கள் பதவிகளுக்கான இந்திய விண்ணப்ப தாராக்களை நேர்முகப் பரிசீலனை செய்வதற்கு	செலவு	9 நாட்கள்	465 0 ..	980 0 ..	வேலாங்கொடை ஆலைமின் பிரதான இஞ்சினியர், நீராலி சக்தி இஞ்சினியர்கள் பதவிகளுக்கான இந்திய விண்ணப்ப தாராக்களை நேர்முகப் பரிசீலனை செய்வதற்கு	
16. திரு. பி. எச். பி. டி. சிஹா, நெ. சி.	பி. டி. சிஹா, இந்தியா	16 நாட்கள்	3,852 0 ..	2,341 25 ..	நெசவு இயந்திரத்தைப் பரிசீலிப்பதற்கு	செலவு	16 நாட்கள்	3,852 0 ..	2,341 25 ..	நெசவு இயந்திரத்தைப் பரிசீலிப்பதற்கு	

தலைவரின் அல்லது அதிபரின் பெயர்	சென்யுள்ள தேசத் திண்பெயர்	தங்கியிருந்த காலம்	கோக்குவரத்தி செலவு	கொடுக்கப்பட்ட பரியானத்த தொகையும் சீவனத்த தொகையும்	ரூ. ச.	ரூ. ச.
17. திரு. பி. எச். பி. டி. சில்வா, அதிபர், தே. நெ. கூ.	சூ. ஏ. ஆர்., சுடான், சீரியா	3 வாரம்	3,288 0 ..	1,333 0 ..	ஐக்கிய அரசுக் குடியரசிற்கு விளாபர குழுவின அங்கத்தவர்	
18. திரு. பி. எச். பி. டி. சில்வா, அதிபர், தே. நெ. கூ.	இந்தியா	6 வாரம்	இல்லை	1,300 0 ..	இந்தியாவிலுள்ள நெசவு தொழிற்சாலை களைப் பார்வையிடுவதற்கு இந்தியாவின் பருத்தி நெசவு ஏற்றுமதி முன்னேற்ற கவுன்சிலின் அழைப்பு	
19. திரு. பி. எச். பி. டி. சில்வா, அதிபர், தே. நெ. கூ.	சூ. ஏ. ஆர்.	10 நாட்கள்	3,675 0 ..	892 60 ..	ஐக்கிய அரசுக் குடியரசிற்கு விளாபர குழுவின அங்கத்தவர்	
20. திரு. எம். எல். டி. கஸ்பல், முகாமை அதிபர், தே. நெ. கூ.	இந்தியா	2 வாரம்	இல்லை	250 0 ..	இந்தியாவிலுள்ள நெசவு தொழிற்சாலை களைப் பார்வையிடுவதற்கு இந்தியாவின் பருத்தி நெசவு ஏற்றுமதி முன்னேற்ற கவுன்சிலின் அழைப்பு	
21. திரு. சி. அபேசேகர், தலைவர், உருக்குக் கூட்டுத்தாபனம்	இலங்கை இந்தியா	8 நாட்கள்	485 0 ..	480 0 ..	இந்தியாவிலுள்ள ஓநீந்தல்தான் இயந்திர கருவிகள் ஸ்தாபனத்துடன் விற்பனை பிரதிதி உடன்படிக்கையையிட்டு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதற்கு	
22. திரு. பி. பி. மாணிக்கம், அதிபர், உருக்குக் கூட்டுத்தாபனம்	இலங்கை இந்தியா, சூ. ஏ. எல். ஆர்., சூ. கே., ருவீஷியா	52 நாட்கள்	400 0 ..	3,350 0 ..	(1) மொச்சோவில் உலோகம் செய்யும் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் உள் நாட்டு மாகாண சிம்பெரியத்தில் பங்கு பற்றுத்தற்காக, (2) உருக்குத் திட்டத்தில் 2 ம், 3 ம் படிவங்கள் சம்பந்தமாக ஆரோசிப்பதற்கு, (3) இந்தியாவில் உருக்கு வேலைகளைப் பார்வையிடுவதற்காக	
23. திரு. பி. பி. மாணிக்கம், அதிபர், உருக்குக் கூட்டுத்தாபனம்	இலங்கை இந்தியா	18 நாட்கள்	1,049 00 ..	1,104 00 ..	இந்தியாவில் உருக்குக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியைப் படிப்பதற்காக	

கல்வியின் அல்லது அதிபரின் பெயர்	சென்றுள்ள தேசத்தின் பெயர்	தகவியிருந்த காலம்	போக்குவரத்து செலவு	கொடுக்கப்பட்ட பிரயாணத் தொகையும் சீவனத் தொகையும்	ரூ. ச. ரூ. ச.	உருக்குக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி சம்பந்தமான பேச்சுவார்த்தைக்கும் உறக்கு இயந்திரங்களைப் பார்வையிடுதல்
24. திரு. பி. பி. மாணிக்கம், அதிபர், இலங்கை உருக்குக் கூட்டுத்தாபனம்	இந்தியா, மலேசியா ...	ஏறக்குறைய 2 வாரங்கள்	2,250 00 ..	1,345 00 ..	ரூ. 1,345 00 ..	உருக்குக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி சம்பந்தமான பேச்சுவார்த்தைக்கும் உறக்கு இயந்திரங்களைப் பார்வையிடுதல்
25. கலாநிதி ஜி. பொன்னம்பெரும, அதிபர், முகாமை அதிபர், இலங்கைக் கூட்டுத்தாபனம்	ஐப்பான்	3 வாரம்	3,314 00 ..	2,400 00 ..	ரூ. 2,400 00 ..	ஐப்பானிற்குச் சீமெந்து இயந்திரங்கள் தயாரிப்பாளரிடம் செல்வதற்கும் காலிக்கு கிளின்கர் கொடுப்பது பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடாத்துவதற்கும்
26. திரு. எம். விஜேநாயக்க, அதிபர், முகாமை அதிபர், இலங்கைச் சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனம்	ஹொங்க்ஹொங்	17 நாட்கள்	3,648 00 ..	1,790 00 ..	ரூ. 1,790 00 ..	சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கும் ஹொங்க்ஹொங்கிலுள்ள ஒரு தாபனத் துக்குமிடையேயிருந்த ஒரு தகராற்றைக் கவனிப்பதற்காக
27. திரு. எம். விஜேநாயக்க, அதிபர், முகாமை அதிபர், இலங்கைச் சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனம்	இந்தியா	12 நாட்கள்	1,396 00 ..	1,000 00 ..	ரூ. 1,000 00 ..	சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபன உரம் உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபன வேலை சம்பந்தமாக
28. திரு. எம். விஜேநாயக்க, அதிபர், முகாமை அதிபர், இலங்கைச் சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனம்	சிங்கப்பூர்	5 நாட்கள்	இல்லை	930 00 ..	ரூ. 930 00 ..	ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் உற்பத்தியையும் பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் பற்றிப் பேசுவதற்கு
29. திரு. எம். எஸ். விஜேரத்ன, அதிபர், இலங்கை ரயர் கூட்டுத்தாபனம்	யூ.எஸ்.எஸ்.ஆர்.	3 கிழமைகள்	3,591 00 ..	1,760 00 ..	ரூ. 1,760 00 ..	இலங்கை ரயர் கூட்டுத்தாபன முதற் பகுதி பயிற்சியாளரின் பயிற்சி ஒழுங்குகள் செயல்தற்காக
30. திரு. டி. எஸ். டி. சில்வா, அதிபர், இலங்கை ரயர் கூட்டுத்தாபனம்	இந்தியா	1 கிழமை	784 00 ..	490 00 ..	ரூ. 490 00 ..	கல்கத்தாவிலுள்ள ஒரு ரயர்த் தொழிற்சாலையின் நிர்வாக முறை கற்பதற்கு
31. திரு. எஸ். எம். எச். சில்வா, தலைவர், இலங்கைக் கடற்புழுவில் கூட்டுத்தாபனம்	ஐப்பான், சிங்கப்பூர்	2 கிழமைகள்	7,502 00 ..	3,613 60 ..	ரூ. 3,613 60 ..	ஐப்பான், சிங்கப்பூர் இலங்கைக் கடற்புழுவில் கூட்டுத்தாபனம் செயல்தற்கு
32. திரு. ஜி. எம். பி. விதான, அதிபர், இலங்கைக் கடற்புழுவில் கூட்டுத்தாபனம்	இலங்கை	2 கிழமைகள்	இல்லை	4,113 60 ..	ரூ. 4,113 60 ..	இலங்கை ரயர் கூட்டுத்தாபனம் செயல்தற்கு

தலைவரின் அல்லது அதிபரின் பெயர்	சென்னை தேசத்தின் பெயர்	தங்கியிருந்த காலம்	போக்குவரத்து செலவு	கொடுக்கப்பட்ட பிரயாணத் தொகையும் சிவனத் தொகையும்	செல்க்ககான காரணம்
33. திரு. ஏ. என். எஸ். குலசிக், தலைவர், இலங்கை அரசினர் பொறியியல் கட்டுத்தர்ப்பணம்	யூ. கே. ... 2 வாரங்கள்	... 2 வாரங்கள்	ரூ. 5. இல்லை	இல்லை	ஐக்கிய இராச்சிய வியாபார சபையின் அழைப்பு
34. திரு. ஏ. என். எஸ். குலசிக், தலைவர், இலங்கை அரசினர் பொறியியல் கட்டுத்தர்ப்பணம்	செக்கோஸ்லோவேகியா	2 வாரங்கள்	இல்லை	இல்லை	புறநாடு சர்வதேச பொருட்காட்சிக்கும் ஆலோசனைகள் நடத்துவதற்கும் (செக் கோஸ்லோவேகியா அரசாங்கத்தின் அழைப்பு)
35. திரு. ஏ. என். எஸ். குலசிக், தலைவர், இலங்கை அரசினர் பொறியியல் கட்டுத்தர்ப்பணம்	ஐக்கிய இராச்சியம்	1 வாரம்	3,903 0	1,153 04	பிற்காச்ட் கொங்கிறிட் தொழிலின் 5 லது உலக மகாநாட்டிற்கு
36. திரு. ஏ. என். எஸ். குலசிக், தலைவர், இலங்கை அரசினர் பொறியியல் கட்டுத்தர்ப்பணம்	செக்கோஸ்லோவேகியா ஜி. டி. ஆர். இக்கி லாந்து (யூ. கே.)	5 வாரம்	3,903 0	3,746 75	செக்கோஸ்லோவேகியாவிலிருந்தும் ஜி. டி. ஆர்., யிலிருந்தும் வாங்கப்போகும் இயந்திரங்களின் தராதரங்களை அறிவிப்பதற்காக
37. திரு. ஏ. என். எஸ். குலசிக், தலைவர், இலங்கை அரசினர் பொறியியல் கட்டுத்தர்ப்பணம்	யூ. கே., 3 வாரங்கள் ருமேனியா	3 வாரங்கள்	1,932 0	1,576 77	சர்வதேச பொறியியலாளர் கூட்டத்தில் இலங்கை பொறியியலாளர்களுக்காக
38. திரு. எஸ். என். பி. விஜேசுன், தலைவர், இலங்கை மட்பாண்ட கட்டுத்தர்ப்பணம்	... 10 நாட்கள்	... 10 நாட்கள்	இல்லை	736 55	சுகாதாரப் பொருட்களின் தராதரத்தை உயர்த்துவதற்காக பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதற்காக
39. திரு. லீனஸ் சில்வா, அதிபர், தேரல் பொருட்கட்டுத்தர்ப்பணம்	யூ. எஸ். ஆர். ... 3 வாரங்கள்	... 3 வாரங்கள்	5,120 0	2,288 0	சப்பாத்து ஏற்றுமதிப்பறிப்பு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதற்காக

List of Chairmen and Directors of Corporations who have gone abroad since 1.4.65 up to June, 1968, on Official Duty

Name of Chairman or Director	Name of Country Visited	Duration of Stay	Cost of Passage		Amount of Travelling and Subsistence paid	Purpose of Visit
			Rs.	c.		
1. Mr. W. G. Weeraratne, Chairman, Plywoods	Czechoslovakia, Rumania and Poland	Approx. 1 month	nil	nil	1,157 76..	To attend the International Fair at Bruno and study wood-based industries in Rumania and Poland
2. Mr. W. S. de Silva, Director, Plywoods	Do.	do.	nil	nil	1,157 76..	do.
3. Mr. J. J. G. Amirthanayagam, Chairman, Paranthan Chemicals	Burma	1 week	660 0..	655 0..	655 0..	To renew agreement with Burma for the sale of Chlorine
4. Mr. I. M. de Silva, Chairman, Ceylon Mineral Sands	Japan	2 weeks in 1965	3,903 0..	2,559 05..	2,559 05..	To discuss renewal of agreement for sale of Ilmenite
5. Mr. L. J. D. Fernando, Director, Ceylon Mineral Sands	Japan	2 weeks in 1965 & 2	10,410 0..	5,250 0..	5,250 0..	To discuss renewal and revise agreement on prices
6. Mr. C. A. Cooray, Director, Ceylon Mineral Sands	Japan	2 weeks in 1966 & 2	nil	2,421 0..	2,421 0..	To discuss matters arising from agreement and revision of prices for sale of Ilmenite
7. Mr. K. C. Thangarajah, Chairman, Eastern Paper Mills	West Germany, East Germany, United Kingdom, Holland, Austria, United Arab Republic	7 weeks	3,903 0..	4,861 45..	4,861 45..	To assist Director of Foreign Aid in negotiating for loan for paper Board Mill and visit paper board plants
8. Mr. Bernard de Silva, Director, Eastern Paper Mills	Do.	6 weeks	4,246 50..	2,730 0..	2,730 0..	do.
9. Mr. C. Satkunanathan, Director, Fertilizer Manufacturing Corporation	India	1 week	1,100 0..	548 0..	548 0..	Study fertilizer plant management and operation
10. Mr. E. M. Wijenaike, Chairman, Fertilizer Manufacturing Corporation	India	10 days	1,399 0..	nil	nil	do.
11. Mr. D. T. Seneviratne, Managing Director, Ceylon Hardware Corporation	West Germany, United Kingdom	3 weeks	4,219 0..	1,331 0..	1,331 0..	To finalize negotiations for Cast Iron Foundry and supply of machinery for Mammotty Production Line

Name of Chairman or Director	Name of Country visited	Duration of Stay	Cost of Passage		Amount of Travelling and Subsistence paid		Purpose of Visit
			Rs.	c.	Rs.	c.	
12. Mr. D. T. Seneviratne, Managing Director, Ceylon Hardware Corporation	Hungary, West Germany, United Kingdom	4 weeks	5,260	0	2,285	0	To conduct negotiations for establishment of an Electric Motors Factory, supply of machinery for Cast Iron Foundry
13. Mr. C. W. M. Apponso, Chairman, National Small Industries Corporation	Czechoslovakia, West Germany	3 weeks	250	0	832	19	Invitation of Czechoslovakia and West German Governments
14. Mr. R. A. K. Perera, Chairman, N. S. I. C.	do.	5 weeks	406	10	1,289	15	Invitation to Bruno Fair by Czechoslovakia and visit to West Germany to see bricks, tile & clay pipe factories
15. Mr. Lakshman Rajapakse, Chairman, National Textile Corporation	India	9 days	465	0	980	0	To interview Indian applicants for posts of Chief Engineer and Steam and power Engineers, Veyangoda Mill
16. Mr. P. H. P. de Silva, Director, N.T.C.	U.S.S.R., U.A.R., G.D.R. and Czechoslovakia	16 days	3,852	0	2,341	25	Inspection of textile machinery
17. Do.	U.A.R., Sudan and Syria	3 weeks	3,258	0	1,333	0	Member of Trade Delegation to U.A.R.
18. Do.	India	6 weeks	nil		300	0	Invitation from the Cotton Textile Export Promotion Council of India to visit textile factories in India
19. Do.	U.A.R.	10 days	3,673	0	892	60	Member of Trade Delegation to U.A.R.
20. Mr. M. L. D. Caspersz, Managing Director, N.T.C.	India	2 weeks	nil		250	0	Invitation from the Cotton Textile Export Promotion Council of India to visit textile factories in India
21. Mr. C. Abeysekera, Chairman, Ceylon Steel Corporation	India	8 days	485	0	480	0	To negotiate sales agency agreement with Messrs. Hindustan Machine Tools, India

Name of Chairman or Director	Name of Country Visited	Duration of Stay	Cost of Passage		Amount of Travelling and Subsistence paid	Purpose of Visit	
			Rs.	c.			
22. Mr. P. P. Manikam, Director, Ceylon Steel Corporation	India, U.S.S.R., U.K. and Tunisia	52 days	400	0..	3,350	0..	1. To attend the inter-regional symposium on the development of metal working industry in Moscow
							2. To have discussions with Consultants for 2nd & 3rd stages of the Steel Project
							3. To visit an integrated Steel Work in India
23. Mr. P. P. Manikam, Director, Ceylon Steel Corporation	India	18 days	1,049	0..	1,104	0..	To study the development of the steel industry in India
24. Do.	India and Malaysia	Approx. 2 weeks	2,250	0..	1,345	0..	For discussions on development for steel industry and visit steel plant
25. Dr. G. Ponnamparuma, Chairman and Managing Director, Ceylon Cement Corporation	Japan	3 weeks	3,314	0..	2,400	0..	Visit to Japanese manufacturers of cement plant and discussions re. clinker supply to Galle
26. Mr. E. M. Wijenaikie, Chairman and Managing Director, Ceylon Cement Corporation	Hong Kong	17 days	3,648	0..	1,790	0..	To attend to a dispute between the Cement Corporation and a firm in Hongkong when a ship bringing cargo of clinker purchased from this firm was seized by a party to whom the ship had been mortgaged
27. Do.	Indie	12 days	1,396	0..	1,000	0..	For work in connection with the Cement Corporation and Fertilizer Manufacturing Corporation
28. Do.	Singapore	5 days	nil	..	930	0..	Regional Conference on Productivity and Emerging Economies
29. Mr. M. S. Wijeratne, Director, Ceylon Tyre Corporation	U.S.S.R.	3 weeks	3,591	0..	1,760	0..	To arrange programme of training 1st batch of trainees of the Ceylon Tyre Corporation

Name of Chairman or Director	Name of Country visited	Duration of Stay	Cost of Passage		Amount of Travelling and Subsistence paid		Purpose of Visit
			Rs. c.	Rs. c.	Rs. c.	Rs. c.	
30. Mr. D. S. de Silva, Director, Ceylon Tyre Corporation	India	1 week	784 0..	490 0..	Study of Management system of a tyre Factory in Calcutta		
31. Mr. S. S. H. Silva, Chairman, Ceylon Fisheries Corporation	Japan & Singapore	2 weeks	7,502 0..	3,613 60..	To negotiate for purchase of Tuna Boats		
32. Mr. G.F.P. Withana, Director, Ceylon Fisheries Corporation	do.	2 weeks	nil	4,113 60..	do.		
33. Mr. A. N. S. Kulasinghe, Chairman, Ceylon State Engineering Corporation	U.K.	2 weeks	nil	nil	On invitation by Board of Trade U.K.		
34. Do.	Czechoslovakia	2 weeks	nil	nil	To visit the <i>Bruno International</i> Exhibition and to discuss matter reconstruction equipment purchased from Czechoslovakia (on invitation by the Czechoslovakian Government).		
35. Do.	U. K.	1 week	3,903 0..	1,153 0..	To attend the 5th World Congress of the Precast Concrete Industry		
36. Do.	Czechoslovakia G.D.R. & England (U.K.)	5 weeks	2,903 0..	3,746 75..	To report on suitability of Machinery to be purchased from Czechoslovakia & G. D. R.		
37. Do.	France, U.K. & Rumania	3 weeks	1,932 0..	1, 576 77..	To represent Institute of Engineers in Ceylon at the International Association of Engineers		
38. Mr. S. N. B. Wijekoon, Chairman, Ceylon Ceramics Corporation	Israel	10 days	nil	736 55..	To negotiate a Technical Coroporation Agreement with M/s. Harsh Ltd., to improve Quality of Sanitaryware		
39. Mr. Linus Silva, Chairman, and Managing Director, Ceylon Leather Products Corporation	U. S. S. R.	3 weeks	5,120 0..	2,286 0..	To discuss export of shoes		

ஓடிவிட்டிருக்கிற தேயிலைத் தோட்டம் : 4 டி 7949 மோட்டார் வண்டி. இல. 4 டி 7949.

LAND DEVELOPMENT DEPARTMENT : CAR NO. 4 டி 7949

10. சி. வி. தனக்கோன் மஹா.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ஓடிவிட்டிருக்கிற தேயிலைத் தோட்டம் : 4 டி 7949 மோட்டார் வண்டி. இல. 4 டி 7949. (அ) 4 டி 7949 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 4 டி 7949 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

asked the Minister of Land, Irrigation and power (a) Does motor car No. 4 sri 7949 belonging to the Department of Land Development? (b) Is he aware that this car was at Balapitiya on the 12th, 13th and 14th of April? (c) If so, on what official duties was this car used on the said dates?

செனேவிரத்ன மஹா.

(திரு. செனேவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

(அ) இல. (ஆ) இல. 4 டி 7949 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

68.4.12—செ. வ. 6 டி 6 ப. 9 டி 9 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

செ. வ. 10 டி 6 ப. 11.30 டி 9 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

68.4.14—செ. வ. 7 டி 6 ப. 8.30 டி 9 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

செ. வ. 9.30 டி 6 ப. 10.30 டி 9 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

செ. வ. 11.45 டி 6 ப. 2 டி 9 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

செ. வ. 3 டி 6 ப. 5.30 டி 9 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

68.4.13—மேலே உள்ள கேள்விகளைப் பற்றி மேலும் விவரம் கேள்வி கேட்டேன். மேலே உள்ள கேள்விகளைப் பற்றி மேலும் விவரம் கேள்வி கேட்டேன். மேலே உள்ள கேள்விகளைப் பற்றி மேலும் விவரம் கேள்வி கேட்டேன்.

1968.4.12 ஓடிவிட்டிருக்கிற தேயிலைத் தோட்டம் : 4 டி 7949 மோட்டார் வண்டி. இல. 4 டி 7949. (அ) 4 டி 7949 மோட்டார் வண்டி காணி அபிவிருத்தித் திட்டம் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதா? (ஆ) எப்போது மாற்றம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் இந்த வண்டி பயன்படுத்தப்பட்டது? (இ) அங்குள்ள அந்தரங்கங்களில் இந்த வண்டி என்ன உத்தியோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது?

மொசீலானயே நியோசு கௌமஸரிசீ
 வரண கவிட? (௮) நியோசு கௌமஸரிசீ
 தனதுரவ பன்கிரிவிவ பசர மொது டூர்
 வெனந் தனதுர் மொனவிட? (பி) 1969
 வரீசயேடி லுண நே மொசீலானயே
 கௌமஸரிசீ தனதுரவ லுணகியசெக
 பன்கிரிவிவ பிவிவ பிவிவ டூரென
 வரவ பிவிவ பிவிவ டூரென

வந்தக, வியாபார அமைச்சரைக் கேட்ட
 வினா: (அ) லண்டனிலுள்ள இலங்கைத்
 தேயிலை மந்திய நிலைய ஆணையாளர் யார்?
 (ஆ) அவருடைய வயதென்ன? அவர் ஓய்வு
 எடுப்பது எப்பொழுது? (இ) சர்வதேசத்
 தேயிலை விற்பனை விரிவுச் சபையின் அமைப்
 பதிப்பதும் இலங்கைத் தேயிலைப் பிரசார
 சபையின் நிறைவேற்றதிப்பதும் இவ்வாணை
 யாளரின் பதவிக் காலம் நீடிக்கப்படுதல்
 வேண்டும் எனச் சிபாரிசு செய்துள்ளதை அறி
 வாரா? (ஈ) (i) தற்போதுள்ள ஆணையாள
 ரின் பதவிக்காலம் நீடிக்கப்படமாட்டாது என
 றும், (ii) இலங்கைத் தேயிலை மந்திய நிலையத்
 திலோ சர்வதேசத் தேயிலை விற்பனை விரிவுச்
 சபையிலோ வேறு பதவியில் இவர் அமர்த்தப்
 படமாட்டார் என்றும், உறுதி கூறுவாரா?
 (உ) லண்டனிலுள்ள இலங்கைத் தேயிலை மத்
 திய நிலையத்தின் உப ஆணையாளர் யார்?
 (ஊ) உப ஆணையாளராக நியமிக்கப்படுவ
 தற்கு முன் எந்தெந்தப் பதவிகளில் இவர் கட
 மையாற்றியுள்ளார்? (எ) இலங்கைத் தேயிலை
 மந்திய நிலையத்தின் ஆணையாளராக 1969 இல்
 இலங்கையர் நியமிக்கப்படுவார் என்று உறுதி
 கூறுவாரா? (ஏ) உப ஆணையாளர் பதவிக்கு
 இலங்கையரே நியமிக்கப்படுவார் என்று உறுதி
 கூறுவாரா?

asked the Minister of Commerce and
 Trade: (a) Who is the Commissioner
 of the Ceylon Tea Centre, London?
 (b) What is his age and when is he
 due to retire? (c) Is he aware that
 the Organizing Director of the
 International Tea Market Expansion
 Board and the Executive Director of
 the Ceylon Tea Propaganda Board
 have recommended that the Commis-

sioner's term of office be extended?

(d) Will he give an assurance that—
 (i) the present Commissioner will
 not be given an extension; and (ii)
 that he will not be employed either
 by the Ceylon Tea Centre or the
 International Tea Market Expansion
 Board in any other capacity? (e)
 Who is the Deputy Commissioner of
 the Ceylon Tea Centre, London? (f)
 What other positions has this officer
 held prior to his being appointed
 Deputy Commissioner? (g) Will he
 give an assurance that Ceylonese will
 be appointed as Commissioner of the
 Ceylon Tea Centre in 1969? (h) Will
 he give an assurance that the post of
 Deputy Commissioner will be held
 only by a Ceylonese?

சு சிவ பூநாத் (லாங்கிசு கி வெலு
 டூர்)

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ—வந்தக,
 வியாபார அமைச்சர்)

(The Hon. Hugh Fernando—Minister of
 Commerce and Trade)

(a) The Commissioner of the
 Ceylon Tea Centre, London, is Mr.
 A. H. Chambers. (b) He is 58 years
 old and he is due to retire at the end
 of 1969. (c) The Organizing Director
 of the International Tea Market Ex-
 pansion Board and the Executive
 Director of the Ceylon Tea Propa-
 ganda Board have not made any re-
 commendation in regard to the ex-
 tension of the Commissioner's term
 of office. (d) (i) & (ii) The question
 of retention or otherwise of the pre-
 sent Commissioner's services,
 whether in his present position or
 any other capacity, will be a matter
 for the Ceylon Tea Propaganda
 Board to determine. (e) The Acting
 Deputy Commissioner of the Ceylon
 Tea Centre, London, is Mr. G. Goone-
 sena. (f) His previous positions with
 the board were as Deputy Commis-
 sioner of the Ceylon Campaign in
 Australia from 1961 to 1964 and as
 Assistant Organizing Director of the
 International Tea Market Expansion
 Board from 1964 to 1966. (g) & (h).
 It is not possible to give assurance of
 this nature but the board's policy is
 to appoint Ceylonese wherever
 possible.

ජාත්‍යන්තර තේ අලෙවි ව්‍යාප්ති මණ්ඩලය : භාණ්ඩාගාරික හා අතින් සේවකයින්

සර්වතේජ් ජේයවිලේ විරූපකීර්ති මහාපාලයා : පොරු
භාණ්ඩාගාරික හා අතින් සේවකයින්.

INTERNATIONAL TEA MARKET EXPANSION BOARD : TREASURER AND STAFF

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

වැඩිදුරටත් හා වෙනත් ආදායම් අලුතින් අලුසු ප්‍රශ්නය: (අ) ජාත්‍යන්තර තේ අලෙවි ව්‍යාප්ති මණ්ඩලයේ භාණ්ඩාගාරික කවරෙක්ද? ඔහුගේ අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් මොනවාද? ඔහුගේ වැටුප කොපමණද? (ආ) ජාත්‍යන්තර තේ අලෙවි ව්‍යාප්ති මණ්ඩලය, ගිණුම් අංශයෙහි තව කීදෙනෙකු සේවයෙහි යොදවා තිබේද? (ඉ) ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් මොනවාද? (ඊ) එක් එක් තනතුරට අදාළ වැටුප කොපමණද?

වර්තමාන, විශ්වාසනීය අමාත්‍යවරයාට කෙරුණු විමසීම: (අ) සර්වතේජ් ජේයවිලේ විරූපකීර්ති මහාපාලයාගේ පෞරුෂය කුමක්ද? (ආ) ඔහුගේ අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් මොනවාද? (ඉ) ඔහුගේ වැටුප කොපමණද? (ඊ) එක් එක් තනතුරට අදාළ වැටුප කොපමණද?

asked the Minister of Commerce and Trade: (a) Who is the Treasurer of the International Tea Market Expansion Board and what are his educational qualifications and his salary? (b) How many others are employed by the International Tea Market Expansion Board in the Accounts Department? (c) What are their educational qualifications? (d) What is the salary attached to each post?

ආර්. ජේ. පී. ස්පියර්ස්

(කෙනෙසා ඩබ්ලිවු. පෙර්නාන්ඩෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

(a) The treasurer of the International Tea Market Expansion Board is Mr. R. J. A. Spiers. He has passed the Oxford Senior Examination with

honours and exemption from Matriculation. He also has passed the Royal Society of Arts elementary examination in three subjects, the Intermediate examination in two subjects, and the Advanced Level examination in two subjects. Prior to joining the International Board in 1935, he was an audit assistant with a firm of chartered accountants, Messrs. Alabaster, Stray & Clogg, for seven years. His present salary is £2,595 per annum. (b) Two others—Mrs. M. Attygalle and Mrs. A. S. Kanagaratnam. (c) Mrs. Attygalle's qualifications are: Junior Cambridge; Senior Cambridge with exemption from the London Matriculation; Elementary Book-keeping course at the Polytechnic, Colombo. Mrs. Kanagaratnam's qualifications are: G.C.E. Ordinary Level—passes in seven subjects with three credits; Cobol Computer Programming pass at Stafford House, London; also shorthand and typing. (d) Mrs. Attygalle's present salary is £1,110 per annum. Mrs. Kanagaratnam's present salary is £860 per annum.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

If the treasurer's salary is above £2,500 per annum, is it not possible to engage a fully-qualified chartered accountant instead of employing a person who has failed his examination?

ආර්. ඩබ්ලිවු. පෙර්නාන්ඩෝ

(කෙනෙසා ඩබ්ලිවු. පෙර්නාන්ඩෝ)

(The Hon. Hugh Fernando)

Appointments are made by the Tea Propaganda Board, and I have no power to give specific directions under the present ordinance.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

The Hon. Minister can certainly draw their attention to it.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙளරව ඉංග්‍රීසි பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

I shall do that.

රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉම සේවකයින්

இரத்தினபுரி மாவட்ட கிராம சேவகர்கள்

GRAMASEVAKAS, RATNAPURA DISTRICT

1. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා—(නිල් ද අල්විස් මයා.—බද්දේගම—වෙනුවට)
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—நி. நில். டி. அல்விஸ்—பத்தேகம்—சார்பாக)

(Dr. N. M. Perera—on behalf of Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

සේවදේශ කටයුතු ඇමතීමෙන් ඇසු ප්‍රශ්නය : (අ) 1968.6.30 වැනි දින වන විට (i) අවුරුදු තුනකට වැඩියෙන් ; (ii) අවුරුදු හතරකට වැඩියෙන් ; (iii) අවුරුදු පහකට වැඩියෙන් ; එකම ඉම සේවක වසමෙහි සේවය කළ රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉම සේවකයන්ගේ ගණන කීයද? (ආ) එකම ඉම සේවක වසමෙහි දීර්ඝ කාලයක් සේවය කුරන ඉම සේවකයින් වහාම මාරු කිරීමට එතුමා පියවර ගන්න වාද?

உள்ளாட்டு விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 30.6.68 இலுள்ளபடி, ஒரே கிராம சேவகர் பிரிவில்—(i) மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் ; (ii) நாலு வருடங்களுக்கு மேல் ; (iii) ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் ; இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் எத்தனை கிராம சேவகர்கள் சேவையாற்றி யிருக்கிறார்கள்? (ஆ) நீண்ட காலங்களுக்கு ஒரே பிரிவில் சேவையாற்றும் கிராம சேவகர்களை உடனடியாக இடமாற்றத் செய்வதற்கு அவர் நடவடிக்கைகள் எடுப்பாரா?

asked the Minister of Home Affairs :
(a) How many Grama Sevaks in the Ratnapura District have been serving in the same Grama Sevaka's Wasama as at 30.6.1968 ; (i) for over three years ; (ii) for over four years ? (iii) for over five years ? (b) Will he take steps to see that those Grama Sevaks serving in the same Wasama for long periods would be transferred immediately ?

ගරු ජී. එල්. බී. හුරුල්ලේ (ප්‍රවාහන ඇමති—සේවදේශ කටයුතු ඇමති වෙනුවට)

(කෙளරව අ. எஸ். பி. ஹூரூல்-பேரக்கு

வரத்து அமைச்சர்—உள்ளாட்டு விவகார அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. E. L. B. Hurulle—Minister of Communications—on behalf of the Minister of Home Affairs)

1. (a) (i) One (1). (ii) Thirteen (13). (iii) Forty-six (46). (b) This is a question of policy. There was no Governmental decision or Ministerial directive prior to 1965 to the effect that all gramasevakas should be transferred after a specified period of years in a division. There has been no such decision after 1965.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා. (දෙහිවිට)

(திரு. ம. பி. ஆர். வீரசேகர—தெகியோ விற்றம்)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Dehiowita)

මට අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහන්නට තිබේ නම් පල්ලේබද්ද ඉම සේවක වශයෙන් සිටින්නේ හිටපු පොලිස් භටයෙක් පොලිස් භටයකු වශයෙන් සිටියදී මහජනයාට මිත්‍ර නොයෙකුත් හිරිහැර කර තිබේ නම්, එවැනි පුද්ගලයන් අවුරුදු 5කට වඩා එක් තැනක තබා ගැනීමෙන් වරදක් සිදුවන්නේ නැද්දැයි ප්‍රශ්න කළොත් නැතෙයි කියා තමුත්තාත්සේලා උත්තර දේවි. එහෙත් මා අහනවා එවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවීම මහජනයාට පාඩු සිදුවන්නක් නේද කියා.

ගරු හුරුල්ලේ

(කෙளරව ஹூரூல்வ)

(The Hon. Hurulle)

එවැනි වෝදනා තිබෙනවා නම් ගරු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න. එවිට එතුමා සුදුසු පරිදි කටයුතු කරනවා ඇති.

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

එවැනි කෙනෙක් එවැනි තැනක තව දුරටත් තබාගැනීම අසනුபுදායක නේද?

ஊப்பங்கன் கவனத்திற்கெடுக்கப்படாததென் ?
 (௬) தாமதமில்லாமல் அவருக்கு நிவாரண மளிக்கப்படுமா? இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Social Services :

(a) Is he aware that the house of Mr. B. M. Puchi Banda of Temmitenne, Medapalata, Walapane, was destroyed by fire in or about February 1968 ? (b) Is he aware of the extent of damage sustained by him as a result? (c) Why has his application for relief to the G. A., Nuwara Eliya, and the D. R. O., Walapane, not received attention? (d) Will he be given relief, without delay? If not, why?

லக்ஷ்மீ. பி. பி. பி. கருணரத்ன
 (கொளவை அமைச்சர்)

(கொளவை என். எச். எ. எம். கருணரத்ன—
 சமூக சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne—
 Minister of Social Services)

(ஈ) இல. (ஈ) இல. ரூபிள் 500 கி.

(ஔ) 1968 பிப்ரவரி மாதம் டிசம்பர் 1968 மார்ச் 23 வதிகா கர் ஈவ. ஊதா காலகிழி பிணிக விவாகர வினீ. (பி) இல.

லக்ஷ்மீ. பி. பி. பி. கருணரத்ன
 (திரு. கே. பி. ரத்னயக்க—அனூராதபுரம்)

(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

கமலர் திவ்வாறுலு ரிசுவென் மிச்சு
 லொபெரென் துவென் கிடுவ ரிசுவென் ஓடு
 மக படிவீ கெனெகுவென் ஓடுவென் கிடு
 வென் வினாக விந்நடு படுவீவீ. படுவீ
 திவ்வாறுலு மிச்சுவிவீ துவென் வினாக
 விந்நடு ஓடுவென் துவ. படுவீ துவென்
 துவடு ரிசுவென் மிச்சுவிவீ துவென் வி
 ஓடுவென் துவடு ஓடுவென் விந்நடு கிடு
 விவாகர வினீ ஓடுவீ?

லக்ஷ்மீ. பி. பி. பி. கருணரத்ன
 (கொளவை என். எச். எ. எம். கருணரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

கமலர் கர் கிடுவீவீ துவ. கிடுவீ
 கிடுவீவீ படிவீ வி கிடுவீவீ ஓடுவீவீ
 துவ. படுவீ கெனெகுவென் கிடுவீவீ
 துவடு ஓடுவீ கிடுவீவீ ஓடுவீவீ
 கிடுவீவீ துவடு துவடு
 துவடு துவடு துவடு துவடு துவடு
 துவடு துவடு துவடு துவடு துவடு

லக்ஷ்மீ. பி. பி. பி. கருணரத்ன
 வி. அங்காமி, கல்கத்தியெல், வலப்பின

V. ANGOHAMY, GALKETIWELA, WALAPANE

பி. டி. மொடியா கிடுவீவீவீ மடா. (பி. பி.
 பி. பி. கருணரத்ன—கிடுவீவீவீ)

(திரு. பி. கொளவை கிடுவீவீவீ—திரு. பி. பி.
 எம். ஓடுவீவீ—கிடுவீவீவீ)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
 of Mr. T. B. M. Herath)

கமலர் கருணரத்ன
 (ஈ) கிடுவீவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீ
 கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீவீவீ கிடுவீ

சமூக சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :

(அ) வலப்பின. மெதபலாது. கல்கத்தியெல்
 வைச் சேர்ந்த வைரம்புகெதற் அங்காமியின்
 கண்பார்வையின்மையைக் கருத்திற் கொண்டு
 அவர் சார்பில் அவருடைய தந்தையாருக்கு,
 பொதுமக்கள் உதவியளிக்கப்பட்டதென்பதை
 யும், தந்தையார் கிட்டத்தட்ட 2 வருடங்க
 ளுக்கு முன்னர் இறந்தாரென்பதையும்
 அமைச்சர் அறிவாரா? (ஆ) அன்றுமுதல்,
 இந்த கண்பார்வையற்றவருக்கென கொடுக்கப்
 பட்ட பொதுமக்கள் உதவி நிறுத்தப்பட்ட
 தென்? (இ) அன்றாடுக்கு பொதுமக்கள்
 உதவி டீண்டும் அளிக்கப்படுவதற்குரிய நட
 வடிக்கையை அவர் மேற்கொள்வாரா? இல்லை
 யெனில், ஏன்?

asked the Minister of Social Services :

(a) Is he aware that in consideration of the blindness of Vairambugedera Angohamy of Galketiwela, Medapalata, Walapane, her father was given public assistance on her behalf and that he died about 2 years ago ? (b) Why was this public assistance paid in respect of this blind person withdrawn since that date ? (c) Will he take action to restore public assistance to her. If not, why ?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) கொ. வ/யட்டியான வித்தியாலய உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலஞ்சென்ற திரு. டபிள்யூ. ஏ. டி. பியசேனுவின் சார்ந்தோருக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய ஆசிரியர் விதவை அநாதர் இளைப்பாற்றிச் சம்பளம் (ரி. டபிள்யூ. பி./4180/பி.ஏ.) இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை யென்பதை அறிவாரா? (ஆ) இப் பணத்தை உடனேயே கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பாரா? அன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Finance : (a) Is he aware that the teachers' widows and orphans pension (T. W. P./4180/PA) due to the dependants of the late Mr. W. A. D. Piyasena, assistant teacher (PV 22659) of கைடு/Yatiyana Vidyalaya has not been paid so far? (b) Will he take action to pay this money immediately? If not, why?

එන්. විමලසේන මයා. (මදල් ආමතියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. என். விமலசேனா—நிதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியநரிசி)

(Mr. N. Wimalasena—Parliamentary Secretary to the Minister of Finance)

(අ) මියගිය ඩබ්ලිව්. ඒ. ඩී. පියසේන මහතාගේ වැන්දඹුවට ගුරුවරුන්ගේ ව. අ. වි. ව. අරමුදල යටතේ ගෙවිය යුතු විලාම වැටුප් ගෙවීම 1968 මැයි මස 30 වැනි දින අනුමත කර ඇති අතර 1968 ජූනි මස 18 වැනි දින වැන්දඹුව විසින් විලාම වැටුප් ලබාගෙන ඇත. (ආ) අදාළ නොවේ.

බී. එම්. සුදුමනික, මහත්මිය, පළල්පන, වලපනේ

திருமதி பி. எம். சுதுமெனிக்கே, பல்லபத்தன, வலப்பனை

MRS. B. M. SUDUMENIKA, PALALPATHANA, WALAPANE

8. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා. (පී. බී. එම්. හේරත් මයා, වෙනුවට)

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தனா—திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்—சார்பாக.)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf of Mr. T. B. M. Herath)

සමාජ සේවා ආමතියෙන් ඇසු ප්‍රශ්නය: (අ) වලපනේ හරස් බද්දේ වසමේ පළල්

පනත පදිංචි බී. ආම්. සුදුමනිකා මහත්මිය හා ඇගේ දරුවන් අට දෙනා ඇගේ ස්වාමිපුරුෂයා මරණීය දණ්ඩනයට නියම වීමෙන් අනාථව සිටින බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) එම අයට අනාථාධාරයක් ලබා දෙන ලෙස කරන ලද කිසිම ඉල්ලීමකට මෙතෙක් සැලකිල්ලක් දක්වා තැත්වීමක්ද? (ඉ) එම අයවලුන්ට වහාම අනාථාධාරයක් දීමට එතුමා කියෝග කරනවාද? (ඊ) නො එසේ නම්, මන්ද?

சமூக சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) கனவனுக்கு மாணந்தண்டனை விதிக்கப்பட்டதினால் வலப்பனை ஹரஸ்பத்த என்ற வட்டாரத்தில் பல்லபத்தன என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த திருமதி பி. எம். சுதுமெனிக்கே என்பவரும் அவருடைய எட்டுக் குழந்தைகளும் துணையற்றவர்களாகியுள்ளார்கள் என்பதை அறிவாரா? (ஆ) இவர்களுக்குப் பொதுமக்கள் உதவி அளிக்கும்படி அனுப்பப்பட்ட பலமனுக்கள் கவனிக்கப்படாததேன்? (இ) இவர்களுக்கு உடனடியாகப் பொதுமக்கள் உதவியைக் கொடுக்கும்படி பணிப்பாரா? (ஈ) அன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Social Services (a) Is he aware that Mrs. B. M. Sudumenika of Palalpathana in the Harasbedda Wasama in Walapane and her eight children have been rendered destitute consequent on her husband being sentenced to death? (b) Why has no attention being paid to the numerous applications made for public assistance for these persons? (c) Will he order the immediate payment of public assistance to these persons? (d) If not, why?

ගරු එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கனராவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன) (The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

(අ) ඔව්. (ආ) පොරොත්තු ලැබීයුවේ ඉල්ලීම්කරුවන් රාශියක් නිසා ප්‍රමාදයක් සිදුව ඇත. කමිකරුවකු වන අයදුම්කරු මසකට රුපියල් 30 ක් පමණ උපයයි. (ඉ) රුපියල් 10 ක මාසික දීමනාවක් දැනටමත් අනුමත කර ඇත. (ඊ) ජන නොතී.

ecclesiastic in any of our Legislatures and the last to survive from the Legislative Council of 1921 in which he represented Sabaragamuwa.

Canon Botejue had his education at Trinity College, Kandy, and later at St. Stephen's College, Oxford. On his return to Ceylon he was appointed to St. Luke's Church, Ratnapura, and the Kelani Valley pastorate. After serving in several parts of the Island he retired as the Vicar of All Saints' Church, Galle. He was the author of several religious works and the editor of the most important Church Paper of the day—"The Pilot". He was a versatile speaker and writer in all three languages. He fought for equality of all races and the abandonment of special seats in churches.

In the Legislative Council he was a contemporary of prominent politicians like the late Hon. E. W. Perera, the late Hon. C. E. Corea, the late Hon. Sir Henry de Mel, the late Hon. Marcus Fernando and the late Hon. Sir P. Ramanathan, and was an ardent advocate for constitutional reforms. While seeking better conditions for his electorate he worked indefatigably for the eradication of *parangi*, the dread disease. Though a Christian cleric he stood up for the rights and privileges of Buddhist monks.

Mr. Speaker, permit me, on behalf of the Members of this House, to express our sorrow at the passing away not only of a sincere legislator, but also of a pious and respected leader of the Christian Church.

I would also kindly request that you direct the Clerk to the House to convey our sympathies to the members of his bereaved family, while sending them a copy of these proceedings.

සු. සා. 10.18

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(කි.පු. 14. පෞරාණික නිලධාරීන්)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ශෝක ප්‍රකාශයේ ජනාවන්, ඒ ශෝකනාව ඉදිරි

පත් කරමින් එතුමා විසින් කියන ලද කරුණත්, අප අනුමත කරන බව මුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන්ම මා ප්‍රකාශ කරනවා. 1921 දී ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රණ සභාවේ සිටි අය අතුරෙන් මෙපමණ කලක් ජීවත් වී සිටියේ බොහෝ දුර දේවශානිකුමා පමණ යයි මා කල්පනා කරනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙ.ප. සභා සේවක නිලධාරීන්)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඒක වැරදියි. ඇයි, සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මහතා?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(කි.පු. 14. පෞරාණික නිලධාරීන්)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

මට කල්පනා වුණේ ඒ විධියටයි.

බෞද්ධ භික්ෂුන් වහන්සේලාට දුම්රිය බලපත්‍ර ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් බොහෝ දුර දේවශානිකුමා සටන් කර තිබෙන බව දැන ගන්නට තිබෙනවා. ඒ වාගේම එතුමා රත්නපුර පළාතට සේවයක් කළ පමණක් නොව, මාණික් ව්‍යාපාරය සම්බන්ධවත් එතුමා සටන් කළ බව දැන ගන්නට තිබෙනවා.

මුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන්ම මා ගරු සභානායකතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ශෝක ප්‍රකාශයේ ජනාව ස්ථිර කරන අතර, එතුමාගේ ඥාතීන්ට අපේ ශෝකය දන්වන ලෙස ගරු කථානායකතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කථානායකතුමා

(ප්‍ර.සභා සේවක නිලධාරීන්)

(Mr. Speaker)

I wish to associate myself with the sentiments expressed by both sides of the House on the passing away of the Rev. Canon W. E. Botejue, ex-Member of the Legislative Council. I shall request the Clerk of the House to make a minute of the proceedings of the meeting today and send a copy thereof to the members of the bereaved family.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත,

1968-69

ඉනුக்கිටු මසොතා, 1968-69

APPROPRIATION BILL, 1968-69

කල් තබන ලද විවාදය නව දුරවත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [අඟෝස්තු 2.]

“කෙටුම්පත් පහත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය”—[ගරු මන්ත්‍රිනායක]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහගම්බ කරන ලදී.

ඉහළ 2 ශ්‍රේණි දෙකේ වෙනස් වූ ඉතිහාසයක් සහිතව විවාදයක් මගින් ජනතාවට සැපයිය යුතු බවට පත්ව ඇත.

“මසොතා ඉටුපොලොලා ඉරිසොලාමා මුහුණ මහිපු පිකපුලොකා” [කෙණරච්චා චන්ද්‍රානිනායක]

මහා මණ්ඩලය ඉදිරිපත් කළේය.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[2nd August.]
“That the Bill be now read a Second time.”—[The Hon. Wanninayake.]
Question again proposed.

පු. හා. 10.19

වීරසේකර මයා.

(කීරු. චීරසේකර)
(Mr. Weerasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, ඊයේ මගේ කථාව අවසන් කරන්නට මට බැරි වුණා. මේ අතර මගේ සතුට පළ කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ ඊයේ කථාව ගැන පත්තරවලින් බිහිවුණ මා බලාපොරොත්තු වුණා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කීම පිළිගෙන අද පත්‍ර එකට දොස් කියා නැති බව පෙනෙනවා. අප ඒ ගැන සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තියම අනුගමනය කරමින්, මාත් ඉතිරි විනාඩි කීපය තුළදී එකතු දොස් කීමක් වශයෙන් එක වචනයක්වත්, කීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, රජයක පාලන කටයුතු පිළිබඳව මැණීමක් කරන්නේ පත්‍ර මගින්, ඊයේ එක මාර්ගයෙන් කරන ප්‍රවාර අනුව නොවෙයි. යම් දෙයක් සාර්ථක වුණද නැද්ද කියා මණින්තට මිනා රටේ තිබෙන පළල් තත්ත්වය අනුව විය. ආහාර වගාව ගැන ගරු අගමැතිතුමා උදේ සිට රැ වන තුරු රැ සිට එළි වන තුරුත් පත්‍ර මාගියෙන් ඉවත් විළි යෙහුන් ප්‍රවාරය කරනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් සැහෙන වැඩ කොටසක් කෙරී තිබෙන බව අප එදත් කිවීමට මනසට යයි.

කිනවා. එහෙත් එය මණින්තට මිනා මේ පිළිවෙලටයි. රටේ තත්ත්වය අනුව මණින්ත විට ඒ ව්‍යාපාරය බලාපොරොත්තු වූ අන්දමට සාර්ථක වුණා නම් මෙන්ත මේ කරුණු ඉටු වන්නට මිනා. ආහාරවල මිළ බිහින්නට මිනා. එයින් ලැබෙන වාසිය පළල් වශයෙන් ජනතාවට භුක්ති විඳීමට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නට මිනා. ගරු අගමැතිතුමාගේ තර්කයම පිළිගෙන මම කරුණු පෙන්වන්නම්. අගමැතිතුමා කියන්නේ වගාව සම්බන්ධයෙන් සැහෙන දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවාය, ගොවියාට විශාල ආදායමක් ලැබෙනවාය කියයි. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කීවා වගේ අපත් කියනවා, ඇතැම් කොටසක් ගේ ආදායම වැඩි වී තිබෙනවා කියා. එහෙත් සුළු සුළු ඉඩම් ඇති අයට, ගම්බද ගොවියාට එයින් වාසියක් වෙලා නැහැ. විදේශ විනිමය ඉතිරි විමෙන් රජයට වාසියක් වෙලා තියෙනවාය කියනවා. ඇති වී තිබෙන පාඩුව ගැන බලමු.

ලැබෙන වාසිය යන්නේ පමුත්තාත් සේලා ඇති කළ බහාපතියන්ගේ සාක්කු වලටයි. ගොවියාට එදා ලැබුණු ආදායම වගේ දෙගුණයක් අද ලැබෙනවා නම් එදා වියදම වගේ හතර ගුණයක් අද වියදම් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා, අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ගන්නට. එදා කුඩයක මිල කීයද, අද කුඩයක මිල කීයද? එදා සරමක් කීයද? අද සරමක් කීයද? එදා ආහාරවලට කියක් වියදම් වුණද, අද ආහාරවලට කියක් වියදම් වෙනවද? ඒකයි බලපාන ප්‍රශ්නය. එදා රුපියල් 5 ක් ලැබුණු මිනිසාට අද රුපියල් 7.50 ක් ලැබෙනවා නම්, ඒ අතරම එදා රුපියල් 5 ට ගන්න බඩු ගන්නට අද රුපියල් 10 ක් වියදම් වෙනවා නම් ඒ මුදල් ඔක්කොම රොක් වන්නේ පමුත්තාත් සේලා බදු සහන දුන්න ඒ බහාපතිය කොටස් අතෙයි. එදා ජපන් කුඩයක් රුපියල් 10 කට 15 කට ගන්නා නම් අද ඒ සදහා රුපියල් 42 ක් ගෙවන්නට මිනා. එදා රුපියල් 10 ට ගන්න කුඩය ගන්නට අද ගොවියාට රුපියල් 42 ක් වියදම් වෙනවා නම් ගොවියාට වැඩි වුණාය කියන ආදායම යන්නේ බදු සහන ලබාගෙන තමන්ගේ මිනිසුලය තර කර ගන්නට වැඩ කරන කාර්යයන්ටයි. එම නිසා කමින්ත

සහ නිපදවීමේ අතික් අංශ එකට ඒකාබද්ධ කෙරෙන වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කළේ නැත්නම් ගොවියාට ඒ සහනයෙන් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, වගාව කියන්නේ කුමකට ද? වී වගාව පමණ ද, වගාව? වී වගාව වැඩි කළාය කිව්වා. අද එළවළු මිල ගැන බලන්න. අපත් ඉද හිට හෝ වෙළඳ පොලට යනවා, එළවළු ගත්තට. තමුත්තාත්සේ දැන් එළවළු ගත්තට යන්නේ නැතිව ඇති. එදා ශත 20 ට තිබුණු වම්බලු රාත්තල අද ශත 60 යි.

ගරු අයි. එම්. ආර්. ඒ. ඊපියගොල්ල (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(කෙරුණ ඉ. ආර්. ජයරත්න මහතාගේ විචාරයක් මගින්)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—Minister of Education and Cultural Affairs)

කාටද ඒ සල්ලි යන්නේ? ගොවියාට නේ ද?

විරසේකර මයා.

(කිතු. බීරසේකර)

(Mr. Weerasekera)

මන්න ඕක තමයි, වැරද්ද, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ජීවත් වන්නේ මවාපු ලෝකයක. එතුමා රටේ ආර්ථික තත්ත්වය මණින්තේ බයස්කෝප් පෝලිම් අනුවයි. සුවි 3 ක් නැති මිනිහෙක් අද කවිරුවන් නැතිලු. මටවත් නැහැ, සුවි 3 ක්. පිරිසර නොවෙයි, මේ තරගබදවත් එක සුවි එකක් වත් නැතිව බෝබි ලඟට ගිනිත් සුවි කුලියට අරගෙන මඟුල් ගෙදර යන අය ඉන්නව. [බාධා කිරීමක්] ඔය අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හැදීම බොහොම අමාරයි. අපට ආණ්ඩු බලය ලැබුනට පස්සෙ එතුමා අපේ පැත්තට ආවොත් එතුමාට අධ්‍යාපනය දීලා හදලා ගත්තොත් මිසක් එතුමගෙන් වැඩක් බලාපොරොත්තු වන්නට බැහැ. අපි හොඳ මිත්‍රයෝ. ඒ වුණත් අධ්‍යාපන ඇමතිකමට එතුමා සුදුසු නැති බවයි, මා සිතන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, එළවළු වගාව ගැන බලන්න. එළවළුවලට එදා මෙත්තුන් ගුණයක මිලක් අද ගෙවනවා නම් වගාව, වගාව කියන එකේ තේරුම මොකක් ද? හාල් වලින් පමණක් ආහාර නිෂ්පාදනය මනිනවා නම් ඔය මෝඩ කමක්. අද කොළඹ බටු රාත්තල මිල

සහ 60 යි. ඒ සහ 60 ම ගොවියාට යනවා යයි තමුත්තාත්සේ කල්පනා කරනවා ද? ගරු කථානායකතුමනි, ගොවියාට යන්නේ එයින් ශත 15 යි නැත්නම් 20 යි. සමහර විට ඊටත් අඩු ගණනක් ගොවියාට යන්නේ. ඕනෑ නම් තමුත්තාත්සේලා එක්කරගෙන ඇඹිලිපිටියට ගොස් පෙන්වන්නම්. බටු ගෝනියකට රුපියල් 5 කට වඩා ගෙවන්නේ නැහැ. ආහාර වගා කළාය කියා හාල් පමණක් ගණන් ගත්තට ප්‍රශ්නය නිරාකරණය වන්නේ නැහැ. මේ ඉදිරිපත් කරන වාර්තා වැරදියි. අගමැතිතුමා බොරු කියනවායයි මා කියන්නේ නැහැ. මා කියන්නේ නිලධාරීන් ක්‍රියා කරන අන්දමයි. නිලධාරීන් නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය ගණන් බලන්නේ කොහොමද? අක්කරයකින් හතරෙන් පංගුවක් හෝ අටෙන් පංගුවක් අරගෙන එහි ප්‍රමාණය අනුව ගණන් බලා ගණන් ශාස්ත්‍රය අනුව වැඩි කරලයි සංඛ්‍යා ලේඛන හදන්නේ. ඒ අන්දමට ගණන් බැලීම හරි යනවාද? අද රටේ තිබෙන ආහාර ද්‍රව්‍යවල ප්‍රමාණය අනුව බලන විට මේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වී නැති බව අපට කියන්නට පුළුවන්.

ගරු කථානායකතුමනි, සුළු මුදලක් ලබා ගන්නට සිගරට්වල මිල වැඩි කළා. මා සිගරට් නොබොන කෙනෙක් නිසා මට නම් එය බල පාන්නේ නැහැ. එහෙත් මා අහන ප්‍රශ්නය මේකයි. මැණික් ව්‍යාපාරය ගැන එදා සිටම අපි කැගසන නමුත් එයට අත ගහන්නේ නැහැ. මැණික් ජාවාරම මගින් අවුරුදුපනා කෝටි 30 ක හෝ 35 ක පමණ මුදලක් හොරෙන් පිට වී යනවා. අපි දෙගොල්ලම ඒ තත්ත්වය පිළිගන්නවා. එහෙත් එයට අතගහන්නට තමුත්තාත්සේලා බයයි. වෙන මොනම කර්මාන්තයක් කළත්, ව්‍යාපාරයක් කළත්, ආදායම් බදු ගෙවන්නට ඕනෑ. මොනගම් ද්‍රව්‍යයක් පිටරට යැව්වත් එය රජය මගින් යවා ඒ සඳහා ලැබෙන විදේශ විනිමය රජයට දෙන්නට ඕනෑ. මැණික්වලට පමණක් එවන්නක් නැහැ. නිපදවන මැණික්වලින් සියයට 1 ක් වත් නිත්‍යනුකූල මාර්ගවලින් පිටරට යන්නේ නැහැ. මේ රටේ මැණික් නිෂ්පාදනය අද දෙනුත් ගුණයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. මේ රජය එයට අත නොගසන්නේ ඇයි? මැණික් ජාවාරමට අත ගසන්නට අප සුදුසුදැයි වී ඒ සඳහා පනතකුත් ඉදිරිපත් කළා. ඒ අවස්ථාවේ ආණ්ඩුව වැටුණු නිසා

[විරසේකර මයා.]

එය ක්‍රියාත්මක කරන්නට ලැබුණේ නැහැ. සමහර විට මැණික් ඡායාරම්ව අත ගැසීමත් ආණ්ඩුවේ වැටීමට හේතුවක් වන්නට පුළුවන්. අපි කියන්නේ නැහැ අසාධාරණ වෙන්නය කියා. තමුත්තාන් සේලා දැන් FEECs කියා ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා. මැණික් පිටරට යැවීම සම්බන්ධව සියයට 50 ක විදේශ විනිමය බෝතස් එකක් දුන්නට වරදක් නැති බව අපි කෙලින්ම කියනවා. ඉන්දියාව සියයට 60 ක් දෙනවා. අද සිදු වන්නේ කුමක් ද? මේ රටේ මැණික් හොරෙන් ඉන්දියාවට යනවා. ඉන්දියා ආණ්ඩුව ඒවා පිටරට යවන්නට වෙළඳුන්ට ඉඩ දෙනවා. එමෙන්ම එසේ යවනු ලබන වෙළඳුන්ට සියයට 60 ක බෝතස් එකකුත් දෙනවා. කෝටියක මැණික් හොරෙන් ඉන්දියාවට ගියත් අපට කිසිම ආදායමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් ඉන්දියා වෙන් ඒවා පිටරට යවන විට එසේ යවන වෙළඳුන්ට ඉන්දියා ආණ්ඩුව සියයට 60ක බෝතස් එකක් දෙනවා. ඒ අනුව අපට පාඩු දෙකයි. මෙහි රුපියලේ පාඩුවකුත් ඇති වෙනවා—

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාම මුතුසාමි මුතුසාමි)

(An hon. Member)

කවුද ගෙනියන්නේ?

විරසේකර මයා.

(කිරු. ඩීරසේකර)

(Mr. Weerasekera)

ගෙන යන්නට ප්‍රධාන වෙළඳුන් කීප දෙනෙක් මෙහි සිටිනවා. රජයත් මෙයට අත තොගසන්නේ ඔවුන්ගේ බලපෑම නිසා තමයි. ඒ වෙළඳුන්මත් කියනවා, රජය මගින් පිටරට යවනවා නම් එයට ඔවුන් ලැහැස්තියි, ඒ සඳහා ඔවුන්ට සියයට 50 ක බෝතස් එකක් දෙන්නාය කියා. එසේ කලත් ඒ බෝතස් වශයෙන් ගෙවන්නේ කලින් නොලැබුණු මුදලක් නේ. ඒ මගින් රජයට ලැබෙන සියයට 50ත් කලින් නොලැබුණු එකක්. එසේ කලෝත් සිගරට්ටලින් ලබන ආදායමට වඩා විශාල වැඩි ආදායමක් ඒ මගින් ලබන්නට පුළුවන් වෙනවා. වෙළෙන්දෝ එයට කැමති නමුත් ඇතැම් ඇමතිවරු එයට කැමති නැහැ. ඒකයි රහස. ගරු අධ්‍යාපන ඇමති තුමා නම් කැමති ඇති.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාම අරියගොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

තාත්තටයි පුතාටයි නම් හරියට මැණික් ලැබීලා තිබෙනවා.

විරසේකර මයා.

(කිරු. ඩීරසේකර)

(Mr. Weerasekera)

තව තවත් ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරනවා. අතික් මැතිවරණයේදී තමුත්තාන් සේටන් සල්ලි විකක් දෙන්නමකෝ.

ගරු කපානායකතුමනි, මෙයට අතගැසීම රජයේ යුතුකමක්. එහෙත් රජය එයට ලැහැස්ති නැත්තේ ඇයි? මේ රටින් හොරෙන් මැණික් ගෙනයන අයට දැනට සියයට 10 ක කොමිස් එකක් ලැබෙනවා. ලක්ෂයක මැණික් හොරෙන් ගෙන ගිය වහාම එතනින් මෙහාට පණිවුඩයක් එනවා ඔහුට සියයට 10 ක කොමිස් එකක් මෙහි රුපියල්වලින් ගෙවන්නාය කියා. පසු ගිය මාසයේ පොලිසියට වැදගත් ආරංචියක් ලැබී උසස් නිලධාරීන් සාකච්ඡාවක් කලා. ගරු අගමැතිතුමා සමඟත් සාකච්ඡා කලා. ඒ ආරංචිය නම් මේ රජයේ ප්‍රධාන යෙක් ලක්ෂ 40 ක මැණික් පිටරට ගෙන යනවාය කියන එකයි. මා එය වෝදනාවක් වශයෙන් නොකරන්නේ ඔප්පු කරන්නට බැරි නිසයි. එහෙත් එවැනි සාකච්ඡාවක් ඇති වුණා. මඬ ගහන්න වුවමනාවක් නැති නිසා කවුද කියා මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ සාකච්ඡාව පැවැත්වීමෙන්ම මෙහි වැදගත්කම ජේතවා. පුවත්පත් වලිනුත් කිව්වා. මේවා ගෙනියන්නේ ලොකු අය. පක්ෂයේ කෙනෙක් හෝ ඇමති වරයෙක් ගෙන යනවාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. සිය ගණනක් ඔය විධියේ වංචාවල යෙදෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය ගැන අප දෙයොල්ලම තුළ කැක්කුමක් තිබෙනවා. ඒ සාකච්ඡාවලදී ඉන් එහා ක්‍රියා කරන්නට බැරි වුණේ ඒ පුද්ගලයාගේ බලය වැඩි නිසයි. ඔහුගේ බලය වැඩි නිසා ඔත්තුව දුන් පුද්ගලයාගෙන් ඇහුවා, ඔත්තුව ලිය විල්ලකින් දෙන්නට ලැහැස්තියි කියා. එවිට ඔහු ඇසුවා, මගේ බෙල්ල කපා ගන්න පුළුවන්ද කියා. රහසේ දෙන ඔත්තුව ලිය විල්ලකින් දෙන්නට යයි කිව්වාම කවදා වත් ඒක කෙරෙනවාද?

අද උදේ 10 ට ලංකාවෙන් ඉන්දියාවට මැණික් නොගයක් ගියා. ඊරියගොල්ල මම

ඔත්තුව දුන්නා. ඒ ගැන ක්‍රියා කළදැයි මා දන්නේ නැහැ. සවුකන් අලි උන්නාගේ ගේ පවුල අද මැණික් සහ රන් පවුම් ඉන්දියාවට ගෙන ගියා. මට ලැබෙන ඔත්තුව සැහෙන ඔත්තුවයි. මේක ගැමදාම වගේ සිදුවන දෙයක්. මැණික් පතලේ සිට ඉහළම ජාචාරමට එන තුරු මම මේ ව්‍යාපාරය ගැන පරීක්ෂා කර තිබෙනවා. පතල් කරුවාට බැණල වැඩක් නැහැ. ඔවුන් වෙළඳුන්ට විකුණන්නේ වැඩි මිලක් ලබා ගන්නටයි. අද තමුත්තාන්සේට ගලක් ලැබුණත් එක්කො තමුත්තාන්සේ ඒක හොරෙන් පිටරට ගෙන යන්න ඕනෑ. තැනිතම් හොරෙන් ගෙන යන කෙනෙකුට තමුත්තාන්සේ ඒක විකුණන්න ඕනෑ. ලක්ෂයක් වටිනා ගලක් යයි හිතමු. ලංකාවේ රුපියල් වලින් ඒ ගලේ වටිනාකම ලක්ෂයක් යයි තක්සේරු කරන්නේ මැණික් වල කළුකඩයේ පවතින මිල අනුවයි. ලක්ෂයක් වටිනා මැණිකක් නිත්‍යානුකූලව පිටරට යැවීමෙන් ලැබෙන්නේ රු. 60,000 යි. ඉතින් එවැනි ගලක් වෙන්දේසියකදී ඇමතිතුමන්, මමත් රු. 60,000 කට ඉල්ලුවොත් මැණික් හොරෙන් පිටරට යවන තැනැත්තා ලක්ෂයකට ඉල්ලනවා. ඔහු රුපියල් ලක්ෂයකට ඒක අරගෙන රුපියල් පනස් දාහකට පිටරටකට වික්කත් හොර කඩයේ පවුම්වල වටිනාකම වැඩි නිසා එයින් රුපියල් එක් ලක්ෂ පනස් දාහක් පමණ ඔහු සොයා ගන්නව.

මට හෙට ගලක් ලැබුණත් එය විකුණන්නට සිදු වෙන්නේ නිත්‍යානුකූල මිලට නොවෙයි. ගල වැඩි මිලකට විකුණා ගන්නොත් පතල් කරුවාටත් වැඩි මිලක් ලැබෙන නිසා ඔහු කියනවා, මොකටද අඩු මිලට විකුණන්නේ වෙන්දේසියක් පවත්වන්න කියා. ඒ නිසා මෙතැන තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා නම් "vicious circle" එකක්. රජය මේ ව්‍යාපාරයට අත ගහල බෝනස් ක්‍රමයක් ඇති නොකළොත් මේකෙන් ගැලවෙන්න බැහැ. මැණික් නැති ඉන්දියාවට පුළුවන් නම් අපේ මැණික් වලට සියයට 60 ක බෝනස් එකක් දෙන්න, ඇයි අපි මේ ගැන කල්පනා නොකරන්නේ කියා මා අහනවා. එම නිසා හොරෙන් පිටරට යවන රුපියල් කෝටි 35 ක් පමණ වටිනා මැණික් වලින් අඩු ගණනේ රුපියල් කෝටි 5 ක් වත් ආණ්ඩුවට ලබා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති

කළත් ඒකත් ලොකු දෙයක්. අද මැණික් වලින් රජයට ලැබෙන්නේ රුපියල් ලක්ෂ 36 යි. විදේශ විනිමය හිඟකම් සහතික පත්‍ර ක්‍රමයෙන් තමුත්තාන්සේ ලාට ලැබෙන්නේ කියද? මැණික් වලට අතගසනවා නම් ඔය මළඉලව්ව වුවමනාවක් නැහැ. මැණික් වලට අත ගැසුවොත් ඔය ඩී. ඩී. ඊ. ස. ස. ක්‍රමයෙන් ලැබෙනවාට වඩා විශාල මුදලක් විදේශ විනිමය වශයෙන් ලැබෙනවා. මේක පක්ෂ දේශපාලනයට අයිති ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මෙය අපි කාටත් අයිති ප්‍රශ්නයක්.

මැණික් මේ රටේ තිබෙන වැදගත් ජාතික ධනයක්. මේ රටේ යපස් නැතිව වානේ කම්හල් අරිනවා. ඒකට වරදක් නැහැ. ජපානයත් යපස් නැතුවාට වානේ හදනවා. මැණික් අපේ රටේ තිබෙන දෙයක්. මැණික් නිකම් හතූ පිපෙන්නා වගේ ඇති වන දෙයක් නොවෙයි. තිබෙන වික ඉවර වුණාම ඉවරයි. ඒ නිසා දැනට තිබෙන මැණික් විකවත් ආරක්ෂා කරගෙන එහි වාසිය ලබා ගන්න උත්සාහ කරමු. එහෙම කළොත් අපේ ආසනවල පාඨශාලා ගොඩනැගිලි විකවත් හදාගන්න ලක්ෂයක් දෙකක් දෙන්න ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට පුළුවන් වෙයි. පසුගිය අවුරුද්දේ මගේ ආසනයට මොකවත් ලැබුණේ නැහැ. නවත් පොල් අතු මඩු දාහක් විතර තිබෙනවා කියා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කිව්වා. ඒවායින් 7 ක් තිබෙන්නේ මගේ කොට්ඨාශයේයි. මා කියන්නේ නැහැ, ඒ තත්ත්වය ඇති කළේ තමුත්තාන්සේ කියා. මම කියන්නේ මේ මැණික් ව්‍යාපාරයට අත ගැසුවොත් අපේ අධ්‍යාපන කටයුතු සදහා අවශ්‍ය මුදලවත් සොයා ගන්න පුළුවන් බවයි.

ලන්ගල ගරු මන්ත්‍රීතුමන් (මුතු බණ්ඩා මයා.) මැණික් පිළිබඳව දන්නවා. මැණික් ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් සියයට 50 ක බෝනස් ක්‍රමයක් ඇති කළොත් ඒ තත්ත්වය ලන්ගල ගරු මන්ත්‍රීතුමන් පිළිගන්නවා නේද කියා මා එතුමාගෙන් අහනවා. (බාධානිඊමක්) අන්න එතුමාත් "ඔව්" කියනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල
 (ශ්‍රී ලංකා සභා සභා සභා)
 (The Hon. Iriyagolle)
 දෙන්නාම මැණික් කාරයෝ.

பிரசேகர மக.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

ஓவ வூகி ருந்நுவே ஓவெ. மவ மெக
பிந் புவ்நுவெ பகீகே மெ மூகீகீவெ
வகிசு கீல வூக. பம கிசு கபி கெகெகீ
ம பகுவூ பீ கீ மூகீகீ ப்ரீநவயெ பி
கமீக் கெகீல ரெ வெநுவேந் பகிசு வெ
வெந் கபீ ப்ரூகுவெ ஓவ கர்ந்ந ரகீ
கூகீபந் வெவவ கபி கிசுந வெவகிசு
கி, கபிசுபந கபிமந்நுவெ மீந் பகூவெந்
பகுவூகர்ந்ந வூகீகீவெ கிசு பூகீபந்
கர்ந்ந மகீ வெவ வெவ கீவெகீகீ
கபிசுந கர்ந்நவ.

சூ. க. 10.34

பிசீ. கைந் வெந் மக. (பந் கர்ந்ந கீ
மந்நு)

(திரு. எஸ். தொண்டமான்—நியமன அந்
கந்நவர்)

(Mr. S. Thondaman—Appointed Mem-
ber)

பந்நவகரவர்ககே, இந்நு நாம் விவாதித்
துக்ககெண்டு இருக்கின்ற இந்த வரவசெவவுத்
திட்டத்திலே இலங்கைச் சரித்திலேயே இல்
லாத அளவுக்குப் பெரும் தொகையை ஒதுக்கி
அதன்மூலம் தேசத்தின் அபிவிருத்தியைக்
கண்ணாக்ககெண்டு, நிதி அமைச்சரவர்கள்
கெண்டு வந்துள்ள இந்த வரவசெவவுத்திட்
டத்தை நாம் பாராட்டுகிறோம். உண்மையி
லேயே எதிர் வருகின்ற தேர்தலைக் கண்
கெண்டு பாராது, கட்சியின் இலாபத்தைக்
கருதாது, தேசத்தின் நன்மையையே அடிப்
படையாக கெண்டு இந்த வரவசெவவுத்திட்
டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே
நேரத்திலே இந்நு நாட்டிலே நடக்கின்ற
உண்மையற்ற பிரசாரத்தையும் கெளரவ
அமைச்சர் அவர்கள் காணவேண்டியது மிக
அவசியமாகிறது. இந்நு அந்நாட பாவனைக்
கவசியமான சில தேவைப் பொருட்கள் பந்
நுக்குறையாகவருப்பதையும் நாட்டில் நிலவு
கின்ற அதிருப்தி நிலையையும் வாய்ப்பாக
வைத்துக்கெண்டு எதிர்க்கட்சியின் உண்மை
யற்ற பிரசாரங்களைச் செய்து மக்கள் மத்தி
யிலே, இந்த அரசாங்கத்துக்கு அக்கறையில்லை
இல்லை என்ற தோரணையிலே பிரசாரம்
செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம்
மிகச் சிறந்ததென நாம் ஒத்துக்கொண்ட
போதிலும், மக்களின் அந்நு அவசியம்

பொருட்களை ஓரளவு கெடுக்கவேண்டிய
கடமை அரசாங்கத்தைச் சார்ந்ததெயென்ப
தையும் நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

முன்னேற்றமான அபிவிருத்தித் திட்டங்
களை அமுலுக்குக் கெண்டு வருவதன் மூலம்
மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டுமானால்,
அதை இரண்டு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளில்
செய்துவிட முடியாது. நீடித்த அபிவிருத்தித்
திட்டமாக அது இருக்க வேண்டும். நீடித்த
அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுல் நடாத்த
வேண்டுமானால் அடுத்து நடைபெறும் தேர்த
லிலும் இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வரவேண்
டும். அப்பொழுதுதான் உண்மையான அபி
விருத்தியை மக்கள் பெறமுடியும். இந்த நோக்
கத்தைக் கெண்டாவது, ஓரளவு அவசிய
மான உணவுப் பொருட்கள் கிடைக்கக்கூடிய
வழியிலே, அரசாங்கம் அல்லது உணவு
அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு மொத்த விந்
பனவு நிறுவனத்தில் ஒரு தனிக்குழுவை நிய
மித்து ஆவனசெய்ய வேண்டும். அதி வேக
மாக பொருட்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு வருவதந்
கான வழிவகைகளைக் கண்டுபிடித்து முன்கூட்
டியே உசாராக இருந்து இந்நியதியைத் தடுப்
பதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து மக்களின்
அவசியத் தேவையைத் தீர்க்க வேண்டும்.
அதற்காக அவசியமான பொருட்களை வர
வழைத்து இத்தேவையை நிவர்த்திக்க வேண்
டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளு
கின்றேன்.

இவ்வரசாங்கத்தின் உத்தேச வரவசெவவுத்
திட்டத்திலே நூற்றுக்குப் பத்துச்சத வீதம்
செலவிடப்படமாட்டாது என்ற அடிப்படையிலே
கூறப்பட்டிருப்பது இந்த அரசாங்கத்
தின் நிருவாகம் இந்நு திட்டமிட்டிருக்கும்
தொகையைச் செலவழிக்கத் தகுதியற்ற, நிற
மையற்ற நிலையிலிருக்கிறதென்று எண்ணிக்
கெண்வதற்குச் சமமாக இருக்கிறது. அது
அவ்வளவு தூரத்துக்கு இருக்க முடியாது.
அரசாங்கத்தின் நிருவாகத்தை நல்ல முறையிலே
நிருத்தி அமைத்து, இந்நாட்டில்,
விசேசமாகப் பின்தங்கிக் கிடக்கின்ற பிரதே
சங்களில் அபாரமான, சுறுசுறுப்பான திட்டங்களைப்
போட்டு அபிவிருத்திச் செய்வதற்குத்
தகுதியான முறையிலே அரசாங்க நிருவாகத்தைத்
திருத்தி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
அதில் கெளரவ அமைச்சர் அவர்கள் முழுக்
கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டும். அதே
நேரத்திலே நாங்கள் எச்சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களாக
இருந்தாலும் சரி,

தமிழர்கள், சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்கள், எவராகவிருந்தாலும் சரி—அரசாங்கக் காரியாலயங்களுக்குப் போவாமானால் அங்கு இருக்கின்ற பெயர்ப் பலகைகளைப் பார்க்கின்ற பொழுது, அங்கு யார் இருக்கிறார்கள், நாம் எங்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதுபற்றி எதுவும் தெரிந்துகொள்ள முடியாத, புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையில் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாட்டிலே மக்களுக்குச் சேவைசெய்வது என்று சொன்னால், அது தமிழ் மக்களாக இருந்தாலும் சரி, முஸ்லிம் மக்களாக இருந்தாலும் சரி, சிங்கள மக்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோருக்கும் சமமாக சேவை செய்யக்கூடிய நிலையிலே, முறையிலே நிருவாகம் நடாத்தப்பட வேண்டும். அப்படியில்லாமல், இன்றிருப்பதைப் போல சிங்கள மொழியில் மட்டும் “போடு”களைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தால் அதனால் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டத்தைக் கொஞ்சமேனும் சிந்திக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இப்பேர்ப்பட்ட பிற்போக்கான, அனுவசியச் சிரமங்களை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விசேஷமாக, திறைசேரி போன்ற இடங்களில் இந்த மாதிரியான நிலைமை இல்லாமல் இருக்க கௌரவ நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய நிலையில் இந்த நாட்டில் விளையும் பொருள்களை அந்நிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும்பொழுது அவற்றுக்குச் சரியான விலை கிடைக்காத பாரதூரமான நிலை பல வருடங்களாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் பல முக்கியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தும் ஏன், நாணய மாற்றுச் செய்தும் கூட தேயிலை போன்ற விளை பொருள்களுக்குச் சரியான விலையைப் பெற முடியாமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கது. பெயரளவில் தேயிலையின் விலை கூடியிருக்கின்றது என்பதை ஒத்துக் கொள்கின்றேன். அதே நேரத்தில் இன்று உரத்தின் விலை, அந்நிய நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகின்ற தேயிலைப் பெட்டி பலகையின் விலை அதிகம் கூடிவிட்டதென்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இவ்விதம் கூடிய விலையைக் கழித்துப் பார்த்தால் தேயிலைக்குக் கிடைக்கும் விலை திருப்திகரமானதாக இல்லை. இதை ஏன் வற்புறுத்துகின்றேன் என்று சொன்னால், தேயிலைதான் இந்த நாட்டின் பெரும்பகுதியான வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்கும்

விளை பொருள். அதே நேரத்தில் பெரும் பகுதியான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைகொடுத்து அதன் மூலம் நாட்டின் முக்கிய கடமையை நிறைவேற்றக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. ஆனால், சமீப காலத்தில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான ஆறு நாள் வேலை கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதனால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். தோட்டத் துரைமர்கள்—முதலாளி நிர்வாகம்—என்ன செய்கின்றார்கள் என்றால், இலங்கை அரசாங்கம் தேயிலைக்கு இடம் வரி எந்த வழியிலும் குறையாததனால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வசதி கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். பெரும் வரியை முதலாளி மார் கொடுப்பார்களானால் எமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், தோட்டங்களில் வாழும் தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான வேலை கொடுக்காமல் அவர்களின் வயிற்றிலே அடித்து அரசாங்க நிர்வாகத்தை நடத்தத் திட்டமிடுவதை யாரும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது.

தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான தினசரிச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாததனால் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் கொந்தளிப்பான நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. சில தோட்டங்களில் அவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டாலும் கூட பல தோட்டங்களில் Provident Fund சேமலாப நிதிப்பணத்தைக் கூட மத்திய வங்கிக்கு அனுப்பாமல் முதலாளிமார் ஏப்பமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. பல தோட்டங்கள் இன்று விற்பனைக்கு வருகின்றன. இந்த மோசமான நிலையை அரசாங்க கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது.

பிளம்புகோ என்ற பொருளுக்கு FEEDS திட்டத்தால் பலன் கிடைத்ததாக அன்று சொன்னார்கள். இப்பொருளைப் பெற தொழிலாளர்கள் பெருந்தொகையானால் வேலை செய்கின்றார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒழுங்கான முறையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும் நிலையைக் கவனிக்கவும், பெரும் வரி வசூலிக்கப்படும்பொழுது, FEEDS என்ற திட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் கொள்ளை லாபம் அடிக்

[சி. சேனாசேகரன்.]
 கும் பொழுது, தோட்டத் தொழிலாளர்கள்
 வேலையில்லாதிருக்கும் நிலையைத் தீர்க்கவும்
 ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பது
 தான் எனக்குப் புரியவில்லை.

சிறு தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள், அதாவது நூறு ஏக்கர் வரை வைத்திருப்பவர்கள் கொடுக்கும் கொழுந்துக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லையென்றால் அதற்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்ய அரசாங்கம் Tea Control சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு நான் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் இருந்தபோதிலும் அதை ஒழுங்கான முறையில் அமுல் நடத்தாமல் இருப்பது ஏன்? இதனால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உண்மையிலே இது அரசாங்கத்தின் கவனத்தைக் கவரவேண்டுமென்றும் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அழுத்தமாகச் சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

தோட்டங்களிலே வேலையில்லாமல் பலர் வவுனியா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கு கமத்தொழிலில் சடுபட்டு வெங்காயம் போன்றவற்றை விளைவிக்கின்றார்கள். வவுனியாவில் ஆனி மாதம் தொடக்கம் புரட்டாதி மாதம் வரை வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதாம். அதற்குக் கொடுக்கப்படும் விலை கொழும்பில் 22 ரூபா முதல் 24 ரூபாவாக இருக்கின்றதாம். இதனால் வவுனியா விலுள்ள கமக்காரர்கள் நியாயமான அளவு வருமானத்தைப் பெறமுடியவில்லையென்ற குறை கூறப்படுகிறது. கொழும்பில் வவுனியா வெண்காயத்திற்கு 24 ரூபா கிடைத்தாலும் கூட செலவு போகக் கமக்காரர்களுக்கு 18 ரூபாதான் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. வெண்காயத்துக்கான கட்டுப்பாட்டு விலை கூட்டப்பட வேண்டும் அல்லது நீக்கப்பட வேண்டுமென்று வவுனியாக் கமக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். இதை அவர்கள் எங்கள் ஸ்தாபனத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது கோரிக்கையை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குச் சமர்ப்பித்து அவர்களுக்கு நீதியும் நியாயமும் வழங்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தது இந்த நாட்டிலே புதிய தொழில் அதிபர்கள் New industrialist வைத்தது தான். சட்டமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பாவனையாளர்களது நன்மையைக் கொஞ்சமும் கருதாது கண்மூடித்தனமாகப் போட்டா போட்டியுடன்தான் தமது பொருட்களுக்கு விலைகளை நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதனால் சாதாரண பொது மக்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. அரசாங்கம் இந்தத் தொழில் அதிபர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துள்ளது. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் தமது பொருட்களுக்கு அதிக விலைகளை நிர்ணயித்துப் பாவனையாளர்களுக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருட்களுக்கு நியாயமான அளவு கட்டுப்பாட்டு விலை இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கௌரவ கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். இந்த விடயத்தை உடனடியாகக் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நல்ல தரமான சாமான்களையே தொழில் அதிபர்கள் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட விடயத்தை அமுல் நடத்துவதில் ஏன் தாமதம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே நான் இங்கு அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்துவது என்னவென்றால் உள்நாட்டு உற்பத்திப் பொருட்களின் தரத்தையும் விலைகளையும் நிர்ணயிக்க உடனடியாகச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதுதான். இதன் மூலம்தான் பாவனையாளர்கள் நன்மையடைய முடியும்.

இங்குள்ள தொழில் அதிபர்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் மத்தியில் வம்சாவழிப் பிரச்சைகள் பதிவுப் பிரச்சைகள் என்ற அடிப்படையில் வித்தியாசத்தை உண்டாக்கப் பல திட்டங்களையும் முயற்சிகளையும் சிலர் செய்கிறார்கள். அமைச்சர்களது காரியாலயங்களிலும் இந்த மாதிரியான எண்ணங்களும் தோற்றங்களும் அவ்வப்போது ஓரளவு வந்திருக்கின்றன. இத்தகைய எண்ணங்கள் எப்போது எப்போது வந்தனவோ அப்போது அப்போதெல்லாம் நான் தலையிட்டு கௌரவ பிரதமர் அவர்களிடமும் கௌரவ இராஜாங்க அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லி அவற்றை நிவர்த்தி செய்திருக்கிறேன். ஆனால், தனிப்பட்ட முறையிலே இத்தகைய வித்தியான பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு

காண்பது முறையல்ல. அரசாங்கம் சில விட அங்களைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவற்றை நடைமுறையில் கொண்டுவரும் பொழுது இந்த மாதிரியான பிரச்சினைகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடா தென்பதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். காரணம் இந்திய வம்சாவளியினர் என்ற அடிப்படையில் அவர்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு காலத்தில் இருந்தது. அவர்கள் இந்த நாட்டுப் பிரசைகளாக வந்த பின்னரும் கூட அந்த எண்ணத்திற்கு வியாபாரிகள் மட்டுமல்ல இந்த நாட்டுச் சட்ட திட்டங்களும் இடம் கொடுப்பதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.

உதாரணமாக தோட்டங்களிலே வேளாண்மை செய்பவர்களுக்கு—காய்கறி தோட்டங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு—விற்பனை இலாகா உதவி செய்வது கிடையாது. இலங்கையின் மற்றப் பகுதிகளில் சிங்களவர், தமிழர் முஸ்லிம்கள் என்ற பேதம் இல்லாமல் விற்பனை இலாகா சேவை செய்யும்போது தோட்டப்பகுதிகளைப் புறக்கணிப்பதன் காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. தோட்டப் பகுதிகளில் சிங்களவர், தமிழர் எல்லோரும் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களைக் கவனிப்பதில்லை விற்பனை இலாகா. பழைய அரசாங்க நிர்வாகம் அப்படியேதான் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. அரசாங்க நிர்வாக அமைப்பு தோட்ட மக்களின் நன்மை தீமைகளுக்கு உதவாமல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. உதாரணமாகச் சமூக சேவைக்கென சமூகசேவை அமைச்சு மூன்று கோடி ரூபாவை ஒதுக்கி இருக்கின்றது. ஆனால், இத்தொகையில் மூன்று சதம்கூடத் தோட்டப் பகுதி மக்களுக்கு ஒதுக்கப்படுவது கிடையாது. கல்முனையில் அண்மையில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய சோசலிச முன்னணி மகா நாட்டில் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் இருக்கும் வறுமையை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு உதாரணமாக ஒரு சில வியாபாரிகள் பேர் உள்ளவர்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தின் நிலைமையைப் பிரதிபலிக்கவில்லையென்றும் கொழும்பில் கொடுக்கப்படுகின்ற poor allowance கணக்குகளை எடுத்துப் பார்த்தால் நூற்று அறுபது பேர் முஸ்லிம்களாகத் தான் காணப்படுகிறார்கள் என்று கூறப்பட்டதாகப் பத்திரிகைகளில் வாசித்ததாக எனக்கு ரூபகம் இருக்கிறது.

மக்களுடைய வறுமையைப் போக்க உதவி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். முஸ்லிம் மக்கள் இலங்கையின் சனத்தொகையில் அறுபது சதவீதத்தினராக இல்லாமலிருந்தாலும், அவர்களுடைய வறுமையை அடிப்படையாக வைத்து அவர்களுக்கு நூற்றுக்கு அறுபது வீதம், சாதி அடிப்படை வேறுபாடில்லாமல் உதவியளிக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதே நேரத்தில் தோட்டப்பகுதிகளில் வசிக்கும் பத்து இலட்சம் மக்களுக்கும் பத்துச் சதமாவது கொடுக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். முஸ்லிம் மக்களுக்குக் கொடுப்பதைப் பற்றி நான்குரைசொல்லவில்லை. நியாயம், நீதி என்று அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், வறுமையால் வாடும் மக்களுக்கு உதவி செய்வதில் பாரபட்சமில்லாமல், ஒரு நீதியான கொள்கை இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கூறுகிறேன். அந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இலங்கை மக்களில் ஒரு பகுதியாகவுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களை அரசாங்கம் ஏன் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்பதுதான் தான் என்னுடைய கேள்வி.

சமீபத்தில் ஒரு தோட்டத்திலுள்ள physically handicapped உடல்வலிமையற்ற ஒரு குழந்தைக்கு அரசாங்க உதவிப்பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டபொழுது அங்குள்ள அரசாங்க அதிபர் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். காச நோய்க்கோ அல்லது crippled children போன்றோர்களுக்கோ உதவுவதற்கென மூன்று இலட்சம் ரூபாவரை சமூகசேவை அமைச்சர் மூலம் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தோட்டப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு ஏன் இத்தகைய உதவிகளை அளிக்க மறுக்கிறார்கள் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை.

புதுகையில் நகரப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு தமிழர், சிங்களவர் என்ற வேற்றுமையில்லாமல் பால் கொடுக்கப்பட்டபொழுது தோட்டப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு மாடு இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அவர்களை ஒதுக்கவிட்டார்கள். மற்றவர்களிடம் மாடு இல்லையா? தோட்டப்பகுதிக்கு மாத்திரம் ஏன் இந்தப் பாரபட்சம்? இவ்விதம் பாரபட்சம் காட்டுவதை அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்று கூற முடியாது. பழங்காலச் சட்டமும் அமைப்பும்

[ரீ. ஸைன் டிவீன் லே.]

அப்படி யிருப்பதனால்தான் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது. இதைத் தனிப்பட்ட மந்திரியினுடைய குறை என்று சொல்ல முடியாது. அரசாங்கத்தின் போக்கை மாற்றி, இந்த மாதிரி வம்சாவளி, பதிவுப் பிரஜை என்ற வேறுபாடில்லாமல், தோட்டப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களும் இலங்கையின் சனத்தொகையில் ஒரு அங்கம் எனக் கருதி, அவர்களுக்கும் இந்த நாட்டில் உரிமை உண்டு என்பதை உறுதி செய்ய முகமாக அத்தகைய பழங்காலச் சட்டங்களும் திட்டங்களும் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹட்டன் போன்ற பகுதிகளிலுள்ள தோட்டங்களில் பெரும்பான்மையாக வாழ்பவர்கள் தமிழர்கள், இந்துக்கள். அங்கு அவர்களுக்கான பதிவுகளைச் செய்வதற்கு வழியில்லை. கலியாணம், பிறப்பு, இறப்பு முதலியன தோட்டத்துரைமார்களால் பதிவுப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவ தமிழராக இருந்தால் அவர்களுடைய கலியாணங்களைக் கோவில்களிலே பதிந்து கொள்ளலாம். இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கலியாணத்தைப் பதிவு செய்ய எங்கு போவது என்று தெரியவில்லை. அங்கே இந்து முறைப்படி நல்ல நேரம் பார்க்க வேண்டும், சகுனம் பார்க்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடுகள் இருக்கின்றன. இவ்விதம் பார்ப்பதை அநாகரிகம் என்று சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். எந்தச் சமுதாயம் எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று கூற எங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. அவர்களுடைய சமுதாய அமைப்புப்படி, பழக்க வழக்கப்படி, அவர்களது விவாகத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டிய வழிவகைகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் மொழியிலே சட்டப்படி செய்வதற்கான வசதிகள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும்.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது எங்கேயாவது பதிவு செய்ய வேண்டுமானால் நீ இந்தியத் தமிழினுடைய இலங்கைத் தமிழினு என்று கேட்கப்படுகிறது. இந்தியத் தமிழர், தமிழர் என்று சொன்னால் போடுகிறார்கள் இல்லை. அவ்விதம் போடுவதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால் மக்கள் மத்தியில் அது ஒருவித குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறது. இன்று பிறக்கும் பிள்ளையை இந்தியத் தமிழன் என்று சொன்னால், இலங்கைப் பிரஜை வம்சாவளி

பிரஜையாக இருப்பவர்களை இந்தியப் பிரஜை என்று சொன்னால் அது நீதியாகாது. தமிழன் என்றால் அதை ஒரு Race என்று சொல்லலாம். இந்தியா என்பது இன்னொரு தேசம். இன்னொரு தேசத்தை ஏன் குறிப்பிட வேண்டும்? அல்லது இன்று இருக்கின்ற தாய், தகப்பன் இறந்துவிட்டால், பிள்ளைகளை இந்தியப் பிரஜையென்று பதிந்துவிட்டால், இன்னும் 25 வருடங்கள் கழித்துக் கேட்கின்ற பொழுது, அப்பொழுது இருக்கின்ற உத்தியோகத்தர்கள், “உங்கள் தகப்பன் எங்கு பிறந்தார்? உங்கள் தாய் எங்கு பிறந்தார்?” என்று கேட்டால், அவற்றை நிரூபிக்கப் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையினாலே இந்த மாதிரியான சிரமங்களை நன்மை செய்யவேண்டிய நாமே உண்டாக்காமல்—அரசாங்கக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் நிலைமையில் இருக்கும் பல கஷ்டங்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது விடயமாக நானும் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கின்ற பொழுதிலும் கூட, இதனை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறதென்பதை நான் இங்கே சொல்லி வைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

நான் முதலிலே சொல்லியதுபோல, மத்திய மாகாணத்திலே, ஊவா மாகாணத்திலே, கொழும்பிலே, பெரும்பான்மையாகத் தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்கள். ஒரு Farm School என்று சொன்னால், யாழ்ப்பாணத்துக்கோ அல்லது மட்டக்களப்புக்கோ போக வேண்டும். இந்த மாகாணத்திலே அந்த வசதியில்லை. அதேமாதிரி, Training School, Trained Teachers என்ற வகையிலே இப்பகுதியிலே அவ்வசதிகள் இல்லை. அந்தமாதிரியாக அவர்களை ஏன் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்றேன். புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு யாரும் இதைச் செய்வதாக நான் சொல்லவில்லை. ஏதோ இந்தியர்கள் இங்கு பிழைக்க வந்தார்கள்; பிழைத்தவுடன் போய்விடுவார்கள் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், அந்த நிலைமை மாறிவிட்டது; இன்று இலங்கை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது. எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியாகவிரந்தாலும் சரி, கிட்டத்தட்ட 5 இலட்சம் இந்தியர்கள் இலங்கைப் பிரசைகளாக இருக்கப் போகிறார்களென்று கொள்கையளவிலே ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார்கள். அதற்காகச் சட்டமும் ஆக்கப்பட்டு

விட்டது. ஆகவே, இந்த நிலைமையிலே, இந்தப் போர்க்கை நீங்கள் மாற்ற வேண்டும். எங்களைப் போல ஒன்று அல்லது இரண்டுபேர் பாராளுமன்றத்திலே இருந்துவிட்டால் போதாது. 1970 ஆம் ஆண்டிலே பொதுத் தேர்தல் வருகின்ற பொழுது எந்தக் கட்சியாகவிருந்தாலும் சரி, யாசாகவிருந்தாலும் சரி, யார் உண்மையாகச் சேவைசெய்கிறார்கள் என்று கவனிக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. சும்மா இருந்துவிட்டு 1970 ஆம் ஆண்டிலே வோட்டைப் பெறவோம் என்று நினைத்து விடக்கூடாது. அது சிங்களவர்களுடைய வோட்டாக இருந்தாலும் சரி, முஸ்லிம் களுடைய வோட்டா இருந்தாலும் சரி, தோட்டத்திலே வாழுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கிருக்கின்ற வோட்டாக இருந்தாலும் சரி, நீதியான, நியாயமான கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதில் நாம் எல்லோரும் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இறுதியாக ஒரு விடயத்தைச் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன். பல்லெகலை என்னும் தோட்டத்திலே நாலாயிரம் தொழிலாளர்களும் அவர்களுடைய குடும்பங்களும் இருக்கின்றன. இன்று அரசாங்கம் எடுக்கப்போகும் நடவடிக்கையினால், அவர்கள் வேலையில்லாது மட்டுமல்ல குடியிருக்கமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையும் உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. மிகக் குறுகிய நேரக்கத்தோடு பத்திரிகைகள் கூட, “தொண்டமான் வற்புறுத்துகிறார்; தொண்டமான் அரசாங்கத்தைப் பயமுறுத்துகிறார்; எந்த வழியிலும் கொடுத்துவிடக்கூடாது, அவர்களை அப்புறப்படுத்தவேண்டும்” என்ற அடிப்படையிலே சிலர் தாளம்போட முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியிலே வெள்ளம் வந்துவிட்டால், அல்லது இன்னொருபகுதியிலே தீப்பிடித்துவிட்டால், நமது அரசாங்கமும், நமது அமைச்சர்களும் போய் உதவி கொடுக்கிறார்கள். பற்றாது போனால் அந்நிய நாட்டிலேயிருந்துகூட உதவியைப் பெற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். நாம் ஏன் இந்த உதவிகளையெல்லாம் செய்கிறோம்? இப்படியெல்லாம் நீதி, நியாயம் என்ற அடிப்படையிலே, ஜீவகாருண்யத்தோடு உதவியளிக்கப்படுகின்ற வேகாரிலே இலங்கை அரசாங்கத்தின் ஒரு சொந்தக் கொள்கை காரணமாக நாலாயிரம் மக்கள் தாம் இருக்கின்ற இடத்தை விட்டுப் பெயரவேண்டுமானால், அவர்கள் இன்று இருப்பதைவிட எந்த அளவிலும் நலியாத

அளவுக்கு அதிக வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு எந்த நியாயமான அரசாங்கத்துக்கும் உண்டென்பதை மறுக்க முடியாது.

சென்ற அரசாங்கக் காலத்திலே அன்றிருந்த முதலாளிமார்கள் இத்தோட்டத்தை யெடுத்து, இவர்களை விரட்டிவிடலாமென்று நினைத்தார்கள். அப்பொழுது, தொழிற் சங்கங்களும் தொழிலாளர்களும் அன்றிருந்த பாராளுமன்ற அங்கத்தினரும் ஒன்று சேர்ந்து அந்தத் தோட்டத்தை யெடுத்துக் கூறுபோட்டு அதன் மூலமாக அநீதி இழைக்கப்படுமானால் அதைப் பொறுக்க முடியாதென்ற அடிப்படையிலே அதைத் தடுத்தார்கள். இன்று அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. அரசாங்கம் ஒரு கொள்கைக்காகவே இதையெடுத்திருந்தால் நாம் வரவேற்கிறோம். அதை நாம் தடுக்கவில்லை. ஆனால் நாம் செய்யப்போகும் ஒரு நடவடிக்கையினால் நாலாயிரம் மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுமானால், அதைத் தடுக்காமல், பத்திரிகைகள் குறுகிய நேரக்கத்தோடு சொல்வதைக் கருத்தில் கொண்டால், இது குறித்து நான் ஒன்றை மட்டும் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்; யாரையும் அநீதி இழைக்க விட முடியாது. இந்த மாதிரி பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, ஆதலால் இந்தக் குறைகளை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன். பல்லெகலை சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படாமல் இருக்கக்கூடிய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லையென்றால் அங்கே போகின்ற பணக்காரர்கள், தொழில் அதிபர்கள் ஆகியோரை வைத்துத் திட்டம் போடுவதற்கு அரசாங்கத்துக்கு எந்தவிதமான உரிமையுமில்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். சாதாரண தொழிலாளர்கள், ஏற்கனவே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்கு நல்ல வழி வகுக்க முடியாதென்று சொன்னால் இந்த மாதிரி புதிய திட்டங்களைப் போட அரசாங்கத்துக்கு எதுவித உரிமையும் இல்லை. சட்டப்படி அது யாருக்குச் சேர உரிமையிருக்கிறதென்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. இன்றைய இந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் எல்லாவற்றையும் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

கடைசியாக, சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் சொல்லப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைக்கூறி எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்திய வம்சாவளியினர் இந்தியாவுக்குப் போகும் விஷயம் இதுவரையும், பல ஆண்டுகளாக எம்மிடையே தீர்க்க முடியாதிருந்த ஒரு பிரச்சினையாகும். இலங்கை அரசாங்கமும் ஓரளவு எதிர்க்கட்சியும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து இது விஷயத்தில் நல்ல தொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டு வந்து, அமுல்நடத்தத் தொடங்கியது மே மாதம் முதல் தேதி. ஆனால், ஆறு நாட்களில் FEECs திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதன்கீழ் தொழிலாளர்களும் 45 சதவீதம் கொடுக்கவேண்டுமென்றதை இன்று மனுப்போடுவதில் சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எந்தத் தொழிலாளரும் நாங்கள் ஆயுட்காலம் முழுவதும் சம்பாதித்தவற்றில் ஒரு பகுதிக்கு 45 வீதமோ அல்லது அதற்குக் குறைந்த வீதமோ கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால், பெரும் கைத்தொழில்காரர்களுக்கும் அதிகம் சம்பாதிப்பவர்களுக்கும் FEECs—ஐ அமுல் நடத்துவதில் அர்த்தமிருக்கின்றது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் ஆகக்குறைந்த சம்பளம் பெற்று கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனாலும் அவர்கள் இந்தியாவிற்குப் போய் தங்கள் வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்காகப் பல திட்டங்களைப்போட்டு அவர்களை அங்கு வாழவைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் எமது அரசாங்கம் அவர்களது பணத்தில் பாதிசயக் கொடுத்தால் எவன் போவான்? சிறிமா அரசாங்கம் இருக்கும்போது, தொழிலாளர்கள் கொண்டுபோகும் பணம் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவ இருந்தால் அரசாங்க பணத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் கூட்டிக்கொடுப்பதென்று சொல்லியும் நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது, முந்திய அரசாங்கம்தான்

கம் கூட்டித்தருவதாகச் சொன்ன பணத்தையும் கொடுக்காமல், “உன்னுடைய பணத்திலும் அரைவாசியைக் கொடு” என்று சொன்னால் அதற்கு ஏமாறப் போகும் இழிச்சவரயன் இந்தக் காலத்தில் இல்லையென்று சொல்லி எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

பு. னா. 11.03

ரநீநாயக மலா.
 (திரு. ரத்தநாயக்க)
 (Mr. Ratnayake)

கலிநாயகமதுனி, தே தயவல விவாடையே தீ பனீ கல ரு மன்றிமன்கிலயே (பீ. நோனீ விலை மலா.) கலாவி பஹுவி மகலா கரநீநிவி ரூலிவி ளந, ம ஓ ஓலாநீ னனீநோத வேலா. த்லுமனே கலாவி ளந ம பமணக் நோவி, மூல தீரடீவி பாரீவி யல னனீநோத வந் ளநமி ம கிநவலா. டல னனீநோத விநீநே, டிவிடட 35க் நினீனே தீரடீவி பாரீவிடே டல கல புகல ளந னந தீலா ளமிவி டுந த்லுமனீ ரூவி—டவிவ தானகயநீவி—பிஓலநீவி னிடி வி நிவிவி ளநமி. த்லுமனே கலாவி மூல கலிவிவி மன்கிலயம ளநமிநீ டுநீநாயகமீ, ம விவநீ னனீநோத வேலா தே தய வல விவாடையே தீ துணீவி பனீதயேநீ கெடுணு கலா டுநீநீ த்லுமனே கலாவி வினீயி ளநநீ கிவி வேலா.

தயவல விவாடய கெரேந தய விவி டவி டடி டடி. தே தய விவி டவி டவி 1/2 கீ துல கல த்லுமனே கலாவிடீ, தீரடீவி பாரீவிடயவி ளநீநே துலா; தீரடீவி பாரீவிடய தே தே விடீ கர நிவிவி யல கிவி துலா. த்லுமனே கலாவிவி துணீவி வி பனீநாமி கர டுநீநே, ளலயவி பனீ வி ளந விணு தே டிவிடடி கிய துல துணீவி வி பனீல ள விவி. விதுகரயே கிவிநு த்லுமனாவி விடிநீவிவி னிடி வி துலி டுநீ ளலாவி த்லுமல பனீநா டுநீநா. பவிநி ள ளேலா நனீவிடய ளந பமணக் நோவி, டடி தீடினேடி தீவிடய ளந யமவி ளரி நரி துலா நனீவிடயவி விதுகரயே கிவிநு த்லுமனாவி விவி பிவிவி விவி த்லுமல பலாடிவி கலா. த்லுமணக் நோவி, நோகா நோவி, விவிநீநே டுநீ விடிவிநீ திபடி வி டே பவி விணு ளநீவி விவி நனீவிடய கீ ரடிவி வி நிவிவி வி, பனீ கல வி மன்றிமன்கிலய விவி டுவிவி பனீவி

[රජයේ සේවක මහ.]

ආණ්ඩුව බලයට පත් වුවාට පසු මහජනතාව මත, විශේෂයෙන්ම සුළු මිනිසා මත, විශාල බරක් පටවා තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව පත් වූ දා සිට අද වන තෙක් ගෙන තිබෙන එකම ක්‍රියා මාර්ගයක් වන්නේ මේ රටේ මහජනතාවට සහනයක් ලැබී තිබෙනවාය කියා අපට කියන්නට බැහැ.

1966 අවුරුද්දේ මේ ආණ්ඩුව භාලේ සලාකයෙන් එක සේරුවක් කපා දැමුවා. අනික් සේරුව නොමිලයේ දෙනවාය කියනවා. ඒ ගැන මා විස්තර කරන්නට යන්නේ නැහැ. භාලේ සේරුවක් කැපීම මහජනතාව මත පැටවූ එක් බරක්. ඊළඟට රුපියලේ අගය අඩු කළා. ඒකත් මහජනතාව මත පැටවූ බරක්. ඊළඟට විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික ක්‍රමයක් ඇති කළා. කුමන නමකින් ඒ ක්‍රමය හැදින්වුවත් ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ ක්‍රමයෙහි ප්‍රතිඵලය රුපියලේ අගය ඉවත් වරක් අඩු වීමයි. මේ කරුණු ගැන කල්පනා කරන විට, තමුත්තාන්සේලා ගත් සෑම පියවරකින්ම මහජනතාවට විශාල පහරක් වැදී තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. රුපියලේ අගය අඩු කරනවාත් සමගම බඩු මිල ඉහළ ගිය බව ආණ්ඩු පක්ෂයට දැන් නම් ඒත්තු ගොස් තිබෙනවා. තමුත් රුපියලේ අගය අඩු කරන අවස්ථාවේ තමුත්තාන්සේලා මහජනතාව ඉදිරිපිටදී කපා කළේ කොහොමද? එසේ රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් මහජනතාවට කිසිම හිටිහැරයක් වන්නේ නැත කියා තමුත්තාන්සේලා කීවා. රුපියලේ අගය අඩු කිරීම හේතුකොටගෙන සෑම බඩු බාහිරාදියකම මිල ඉහළ ගිය බව දැන්වත් ආණ්ඩු පක්ෂය පිළිගැනීම ගැන අප සතුටු වෙනවා.

ගරු කපානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළාත් සමගම රටේ පොදු මහජනතාවට වුවමනා කරන, පොදු මහජනතාවට එදිනෙදා පාවිච්චියට වුවමනා කරන, අත්‍යවශ්‍ය සෑම ද්‍රව්‍යයකම මිල ඉහළ ගිය බව පිළිගන්නට ඕනෑ. සමහර ද්‍රව්‍යවල මිල ගන 20 කින් 30 කින් 40 කින් 50 කින් 60 කින් ඉහළ ගොස් තිබෙන අතර, සමහර ද්‍රව්‍යවල මිල රුපියලකින් දෙකකින් පවා ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. කොටුන් ම

කියනවා නම්, රෙදි මිල ගැන ආණ්ඩු පක්ෂය කොඳි තරම් කලබල වී තිබෙනවාද? සාමාන්‍ය ජනතාවට වුවමනා කරන රෙදිපිලිවලට දැනට අය කරන යාරයකට ගන 25 ක් වූ ආනයන ගාස්තුව ඉවත් කරනවාය කියා මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය කපාවෙන් කීවිටේ අගෝස්තු 2 වන දායි. ඊළඟට අගෝස්තු 5 වන දා ලෙක් හවුස් පත්‍රයක්, “ඩේලි නිවිස්” පත්‍රය, ලොකු අකුරින් දමා තිබෙනවා මෙහෙම :

“Waiver of import duties will not bring down cost of textiles. Salu Sala steps up prices. Only printed fabrics remain the same. Lanka Salu Sala has increased the prices of nearly all its textiles.”

ඊළඟට මෙහි විස්තර වශයෙන් එක් එක් වර්ගයේ රෙදිවලට වැඩි වූ මිල ගණන් දමා තිබෙනවා. මේ රෙදි මිල ගණන් මට ප්‍රථමයෙන් කපාකල ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එම නිසා මා ඒ රෙදි මිල ගණන් ඉදිරිපත් කරන්නට යන්නේ නැහැ. තමුත් සෑම රෙදි වර්ගයකම මිල වැඩි වූ බව පමණක් මා ප්‍රකාශ කරනවා. වෙනෙකක් තබා පොප් ලින් වල මිලත් වැඩි වුණා. විශේෂයෙන්ම පාඨශාලා ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන්ට අවශ්‍ය වන පොප් ලින් රෙදිවල මිලත් වැඩි වී තිබෙනවා.

White poplin	Increase	18 cents
Dyed poplin	Increase	38 cents
Long cloth	Increase	20 cents
Drill, Khaki		
Blue and White	Increase	91 cents
Satin Drill	Increase	93 cents.

මන්න ඔය වර්ග ඇතුළු තවත් රෙදි වර්ග කිහිපයකම මිල වැඩි වුණා. ඔය වර්ගයේ රෙදි තමයි සාමාන්‍ය ජනතාව එදිනෙදා පාවිච්චියට ගන්නේ. සාමාන්‍ය සුළු මිනිසා පාවිච්චි කරන—විශේෂයෙන්ම පාසැල් යන ශිෂ්‍යයන්ට ප්‍රයෝජනවත් වන—රෙදි වර්ග වල මිල වැඩි වී තිබෙනවා. කලින් වගේ නොවෙයි. දැන් සෑම පාසැලකටම යන ශිෂ්‍යයන්ට—විශේෂයෙන්ම ශිෂ්‍යවන්ට—යුනිෆෝම් එකක් අවශ්‍යයි. ඒ යුනිෆෝම් මැසීමට ගන්නා සුදු රෙදිවල මිල පවා වැඩි කර තිබියදී කොහොමද තමුත්තාන්සේලා කියන්නේ මේ අයවැය කපාවෙන් පොදු ජනතාවට සේවයක් කර තිබෙනවාය කියා? ඒ නිසා 1968 අයවැය ලේඛනයෙන් සහනයක් සැලසුණා නම්

සැලසී තිබෙන්නේ සාමාන්‍ය ජනතාවට නොව බනපති පංක්තියට බව ම, මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. ගරු කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනයේ ජීවන වියදම ගැන සඳහන් කරලාවත් නැහැ. තමුන් නාන්සේලා එවකට තිබුණ ආණ්ඩුවට දොස් කිව්වා, රටේ ජීවන වියදම ඉහළ නැංගෙව්වය කියා. ඒ ආණ්ඩුවට දොස් කියා තමුන් නාන්සේලා බලයට පැමිණියේ ජීවන වියදම පහළ බැස්සි මටයි. තමුන් එදා ජීවන වියදම් අංකය 112 යි. අද ජීවන වියදම් අංකය 120 යි. මේ ආණ්ඩුව විසින් ජීවන වියදම පහළ බස්ස නවාය කියන්නේ ජීවන අංකය ඉහළට යැවීමටයි.

ගරු කථානායකතුමනි, අතින් ප්‍රශ්නය නම් රුකී රක්ෂා ප්‍රශ්නයයි. 1965 මහ මැතිවරණයේදී තමුන් නාන්සේලා අපට විරුද්ධව පාවිච්චි කළ ලොකුම ආයුධය මොකක්ද? මේ රටේ රුකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසදීමට එවකට තිබුණ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කළේ නැතෙයි කීවා. තමුන් නාන්සේලා බලයට පැමිණියේ මේ රටේ රුකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය මාස දෙක තුනකින් විසදීමටයි. තමුන් දැන් අවුරුදු තුන හමාරක් ගත වී අවසානයයි. හතරවැනි අයවැය ලේඛනයත් ඉදිරිපත් කළා. තමුන් නාන්සේලා රුකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳා තිබෙනවාද? යම් යම් අවස්ථාවලදී තමන්ගේ පක්ෂයට හිතවත් අයගේ රුකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය නම් විසඳා තිබෙන බව අපි දන්නවා. තමුන් පොදුවේ සලකා බලන විට ගමේ ගොඩේ සිටින දුප්පත් ජනතාවගේ රුකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳා තිබෙන බවක් නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. ගමේ ගොඩේ සිටින දුප්පත් දරුවන් පුළුවන් හැම ශක්තියක්ම යොදවා ඉතාමත් අමාරුවෙන් අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්නවා. එවැනි තරුණ තරුණියන් දහස් ගණනක් රුකියාවල් නැතිව, යන එන මං නැතිව රස්තියාදු වෙනවා. මේ රටේ රුකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳනවා තබා ඒ ගැන වචනයක් වත් මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් නොකර තිබීම ගැන අපි කනගාටු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් දුප්පත් මිනිසාට තවත් පහරක් ගසා තිබෙනවා. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් පොල් අරක්කු මිල වැඩි කර තිබෙනවා.

මිනිසුන් සුරාපානය කළ යුතුය කියා අපි කියන්නේ නැහැ. තමුන් යම්කිසිවෙක් සුරා පානයට පුරුදු වී තිබෙනවා නම් මොන තරම් නීති දැමුවත් කවදාවත් ඔහු එයින් වළක්වන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අරක්කු මිල වැඩි කිරීමෙන් මොකක් ද සිදු වන්නේ? මේ රටේ තිබෙන කසිප්පු උවදුර තව තවත් සංවර්ධනය වෙනවා. දවල් දවසේ කුඹුරේ වැඩ කරන මිනිහා හැන්දාවට ගෙදර පැමිණ තෙහෙට්ටුව අඩු කර ගන්නේ පොල් අරක්කු පිකක් පානය කිරීමෙනුයි. අරක්කු මිල වැඩි වීම නිසා දැන් ඔවුන් කසිප්පු බීමට පුරුදු වෙනවා. කසිප්පු ව්‍යාපාරය තව තවත් දියුණු වෙනවා. ඒ නිසා, මගේ පෞද්ගලික මතය නම්, යම්කිසි කෙනෙක් සුරාව පානය කිරීමට ඇබ්බැහි වී සිටිනවා නම් ඒ අයට ඒ දෙය පහසුවෙන් ලබා ගැනීමට අවස්ථාව ලබා දෙන්න ඕනෑ. එහෙම කළොත් මේ රටේ කසිප්පු උවදුර සම්පූර්ණයෙන්ම නැතිව යනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මහජනතාවට පහර වැදීමට තවත් හේතුවක් තමයි, ගොඩනැගිලි උපකරණවල මිල වැඩි වීම. ගොඩනැගිලි උපකරණ සෑම දෙයකම මිල ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, අනුරාධපුර නව නගරයේ හැමදාම වගේ අලුත් ගොඩනැගිල්ලක් තැනීමේ කටයුතු කෙරෙනවා. නව නගරයේ වැඩ කටයුතු සිසුයෙන් කර ගෙන යන ඒ අයට ගොඩ නැගිලි උපකරණවල මිල වැඩි වීම නිසා විශාල කරදරයකට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. තමුන් නාන්සේලා දන්නවා ඇති, අනුරාධපුර නගරයේ රුපියල් 10 කට ගන්න පුළුවන් වුණ සිමෙන්ති කොට්ටයක මිල අද රුපියල් 20 තෙක් ඉහළ ගොස් තිබෙන බව. ආණ්ඩුවට අයත් කන්කසන්තලේ සිමෙන්ති කර්මාන්තශාලාවේ සිමෙන්ති කොට්ටයක මිල ගත 50 කින් වැඩි වන විට ඉදිරි කාලයේදී මහජනතාවට සිමෙන්ති කොට්ටයක් ගැනීම සඳහා කොපමණ මුදලක් වැය කිරීමට සිදු වෙයිද කියා විකක් සිතා බලන්න. මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසුව සිමෙන්තිවල පමණක් නොව, යකඩ, විදුරු ආදී සෑම දෙයකම මිල ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. ඒ වගේම මේ ආණ්ඩුව විසින් විශාල පුරසාරමක් දෙවන්න යෙදුනා, ගොවියාට පොල් මිල අඩු කළාය කියා.

[රත්නායක මංග.]

උදාලේ මිල රුපියල් 8.50 ක් විය යුතුය කියා සිටින මිලක් නියම කලා. නමුත් කිසිම තැනකින් රුපියල් 8.50 කට උදාලේ ලක් ගැනීමට නොහැකි වීම ගැන අපි කනගාටු වෙතවා. අපේ ප්‍රදේශයේ සතොසේ වෙළෙඳසැල්වලින් ඒ දවස්වල රු. 8.50 ට ගන්න තිබුණා. දැන් සතොසේ වෙළෙඳ සැල්වල නැහැ මිල දී ගන්න. පෞද්ගලික වෙළෙඳුන් උදාලේ ලක් රු. 14, 16 හෝ 17 වැනි මිල ගණන්වලට විකුණන්නවා. ගොවීන්ට ණය ලබා දුන්නත්, අඩු මිලට පෝර ලබා දුන්නත්, නොයෙකුත් සහනයන් ලබා දුන්නත්, වඩාත්ම ගොවියාට අවශ්‍ය වන්නේ උදාලේ ලක් බව අමතක කර තිබෙනවා. ලියන්නාට පැන ඉතාම අවශ්‍ය වනු වශයෙන්ම ගොවියාට උදාලේ ලක් අවශ්‍යයි. උදව් ලබාගැනීමට නැති නිසා ගොවිතැන් කටයුතු අතපසු වෙතවා. එම නිසා සාධාරණ මිලකට උදව් බෙදා දීමට ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කරන ලෙස මතක් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, 1965 දී මේ රජය මහජනතාවට දුන් පොරොන්දු සියල්ලක් ම වශේ දැන් කඩ කර ඇති බව අප දන්නවා. එසේ දුන් පොරොන්දු කඩ කිරීමෙන් කරන ලද පව් වසා ගැනීමට තැත් කරන්නේ ගරු අගමැතිතුමාගේ වගා ව්‍යාපාරයෙන්. ආහාර වගාව ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සාහෙන සංඛ්‍යාවක් කථා කර ඇති නිසා ඒ ගැන මා කථා කරන්න අදහස් නොකලින් සඳහන් කළ යුතු එක් කාරණයක් තිබෙනවා. රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂණය කරනවාට අපේ කිසිම විරුද්ධත්වයක්, අකමැත්තක් නැහැ. එහෙත් ආහාර වගාව පිළිබඳව ගුවන් විදුලියේ වටිනා කාලය තාක්ෂි කරමින්, මහජනතාවට හිරිහැරයක් වන අන්දමින් කරගෙන යන බොරු ප්‍රචාරයන්ට අප විරුද්ධයි. උදේ පෑන්දර සිට පැය භාගයෙන් භාගයට ආහාර වගාව පිළිබඳව ගෙන යන ප්‍රචාරය කන්දොස්කිරියාවක් බවට පත් වී තිබෙනවා, මහජනතාවට එය තිත්ත වන තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. මෙහිදී මා නගන ප්‍රශ්නය නම්, ගුවන් විදුලියෙන් මේ අන්දමට දැන් ප්‍රචාරයක් ගෙන ගියත්, 1965 ට පෙර මේ රටේ ආහාර වගාවක් තිබුණේ නැද්ද කියායි. සංඛ්‍යා ලේඛන ගැන බැලුවත්,

ගුවන් විදුලියෙන් වගාව ගැන කරන විරිද්ධ ගායනා, කවි ගායනා, සිංදු ගායනා ආදිය ගෙන බැලුවත්, 1965 න් පසුව ඇති වුණු සංවර්ධනයන් ගැන පමණයි කියන්නේ. 1967 සංඛ්‍යාලේඛන අනුව වී වගාව බුසල් පන් කෝටි හතලිස් නව ලක්ෂය දක්වා වැඩි වී ඇති බව මගේ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දුන් ගරු කෘෂිකර්ම ආමනිතුමා ඊයේ සඳහන් කලා. එහෙත් 1964 දී නිෂ්පාදනය බුසල් පන් කෝටි පන්ලක්ෂයක් දක්වා ඉහළ නැග තිබුණු බව අමතක කර දමා තිබෙනවා. එහෙම නම්, නිෂ්පාදනයෙහි ඇත්තේ සුළු වෙනසක් වුණත්, බණ්ඩාර නායක මැතිණියගේ රජයෙන් කිසිම පියවරක් ගත්තේ නැහැයි මේ ආණ්ඩුව කියන කීම අසාධාරණ බව දැන් පැහැදිලි වෙනවා ඇති.

ගරු කථානායකතුමනි, සංඛ්‍යාලේඛන ගෙන බැලුවොත් 1960 න් පසුව අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද ක්‍රමක්‍රමයෙන් අස්වැන්න වැඩි කර ඇති බව පෙනී යනවා ඇති. එහෙත් මේ ආණ්ඩුවේ වගා ව්‍යාපාරයෙන් අපේ ආණ්ඩුවේ වගා ව්‍යාපාරයන් අතර ලොකු වෙනසක් තිබෙනවා. අපේ ආණ්ඩුව මෙම ආණ්ඩුව මෙන් ගුවන් විදුලියේ හෝ පත්‍රවල වගා කළේ නැහැ; අප වගා කළේ කුඹුරුවල පමණයි. ඒකයි මෙහි ඇති වෙනස. මෙපමණ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් වියදම් කිරීමෙන් අගමැතිතුමා එක් ප්‍රයෝජනයක් නම් ලැබුවා: එනම් එතුමාට රට සැම තැනකම ගොස් රටේ තත්ත්වය පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇති කර ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබුණා. එය ඉතා වැදගත්. කෙසේ වුණත් ගරු කථානායකතුමනි, දැනට මේ රජය ආහාර වගාව සම්බන්ධයෙන් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් වැය කර ඇතත්, 1964 බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩු කාලයත්, 1967 මෙම ආණ්ඩු කාලයත් අතර වගාව පිළිබඳව දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන්නේ, වැඩිවීමක් සිදු වී තිබෙන්නේ බුසල් ලක්ෂ හතලිස් හතර දහසකින් පමණයි. කොයි අන්දමින් ප්‍රචාරයන් ගෙන ගියත්, පුරසාරම් දෙඩුවත්, ඇති වී තිබෙන දියුණුව ඔපමණයි.

ගරු කථානායකතුමනි, රජයේ මෙම ආහාර වගා ව්‍යාපාරය ගම්වලට පමණක් සීමා කර ඇති බව පෙනී යනවා. ගොවිරජ වරුන් තේරීම කරන්නේ ගම්වල පමණයි.

අපේ පැරණි ගම්වල පමණයි. ඒ ගැන අප සන්තෝෂ වෙනවා. එහෙත් මේ රජයට වැටහී නැහැ වී වගාවෙන් විශාල ප්‍රමාණයක් ලැබෙන්නේ ලංකාවේ සෑම තැනම පිහිටුවා තිබෙන ජනපදවලින් බව. එවැනි ජනපදවලින් ගොවිජවරුන් තේරෙන්නෙ නැහැ. එහි රහස මොකක් ද? ඒ ජනපදවලට මුත්තැහේලාට යන්න බැහැ. ඒ මක්නිසාද? ඒ ජනපදවල තිබෙන ප්‍රශ්න එකක්වත් විසදීමට කිසිම ක්‍රියා මාර්ගයක් අරගෙන නැහැ. අපේ ඉඩම් ඇමතිතුමා දැනට මෙහි නැහැ. එතුමා ගැන මා විස්තර වශයෙන් කාරක සභා අවස්ථාවේදී කියනවා. මේ ඉඩම් ඇමතිතුමා මේ ආණ්ඩුවේ ඉන්න තුරු—ඉඩම් ඇමති වශයෙන් මේ ලංකාවේ සිටින තුරු—කව දාවත් මේ ඉඩම් ප්‍රශ්නය විසදන්න බැහැ.

ඇයි ජනපදවලින් ගොවි රජවරුන් තෝරන්න බැරි? ඒවායේ ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කර නැද්ද? උතුරු මැද පළාතේ විශාල ජනපද තිබෙනවා. එයින් විශාලම ජනපද තුන තිබෙන්නේ මගේ ආසනයේයි. එනම්, නාවිද්‍රව, මහා විලච්චිය සහ රාජාංගනයයි. නමුත් නාන්සේ කථානායකතුමනි, ඔය රාජාංගන ජනපදය පැන්නේ පිකක් ගිහින් බැලුවොත් තමුන් නාන්සේට තේරුම් යාවි මේ මොන විහිළු වක්ද කියා. 1962-63 කාලයේ පදිංචියට යවා ඇති ඒ ගොවීන්ට ජීවත් වීම අද තර්ජනයක් වී තිබෙනවා. ඔවුන්ට ඇළ වේලි නැහැ, වතුර පික නැහැ, පාරක් තොටක් නැහැ, ගමනාගමන පහසුකම් නැහැ, සෞඛ්‍ය පහසුකම් නැහැ. දිස්පැන්සරියක ගොඩනැගිල්ලක් තනා නිම කර දුන් අවුරුදු තුනක් ගත වී ඇතත් තවමත් එය විවෘත කර නැහැ. තමුන් නාන්සේලා ගොවියාට සහන දෙනවාලු. යම්කිසි වැඩක් කරනවා නම් සාධාරණ වීඩියට, සෑම දෙනාටම යහපතක් වන හැටියට, ඒ වැඩේ කරන්න ඔනෑ බවයි අප මේ ආණ්ඩුවට මතක් කරන්නේ.

ජනපදවල තිබෙන අඩුපාඩුකම් ගැන මා කාරක සභා අවස්ථාවේදී විස්තර ලෙස කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ ගම්බද වැව් ගැන බලමු. ආහාර නිෂ්පාදනය කරන්නය කියා තමුන් නාන්සේලා කියනවා. එහෙත් ගම්බද වැව්වල

තත්ත්වය, සොරොච්චල තත්ත්වය ගැන බලන විට ඒ ගොවිජනතාවට ආහාර නිෂ්පාදන කටයුතු කරන්න පිළිවෙලක් නැහැ. පසු ගිය සුමානෙ ගොවිජන සේවා කොමසාරිස් සමුච්චි වැව් සොරොච් සාදා දෙන ලෙස ඉල්ලමින් කරුණු කීව්වා. ඒවා අලුත් වැඩියා කර ගැනීමට පයින්ප පහයකඩ බඩු ආදිය ආණ්ඩුවෙන් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. එම නිසා ඒ වැඩ කටයුතු ඇණ හිට තිබෙනවා.

ගොවියාට වතුර නැත්නම් කොහොමද කුඹුරු ගොවිතැන් කරන්නේ? ගොවීන්ට පහසුකම් සලසන්න ඕනෑ. ණය දුන් පළියට පොහොර දුන් පළියට ආහාර වගා කරන්න බැහැ. මේ ණය දීමේ ක්‍රමයට අප එදත් විරුද්ධයි, අදත් විරුද්ධයි. ඒ මොකද? මේ ණය ක්‍රමය නිසා ගොවියාට විශාල හිස රදයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩු කාලයේදීත්, ඊට පෙර බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ආණ්ඩු කාලයේදීත් ගොවීන්ට ණය දීමේ සිරිතක් තිබුණා. බැංකු ගානෙ ගිහින් රස්තියාදු වීමට හෝ කුපන් පොත් උගස් තබා වැඩි පොළියට ණය ගැනීමට හෝ සිදු වුණේ නැහැ. එදා ගොවීන්ට ණය දුන්නේ සියයට හයේ පොළියටයි. එහෙත් අද ආහාර නිෂ්පාදනය සදහා ගොවියාට අත හිත දෙන වාය කියන මේ ආණ්ඩුව ගොවියාගෙන් සියයට 12ක පොළියක් අය කරනවා. කුපන් පොත් උගස් ගැනීම නිසා අද සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? ගොවීන් විශාල තර්ජනයකට අද මුහුණ පා සිටිනවා. යම්කිසි විධියකින් ගොවියකුගේ වගාව පාළු වීම නිසා හෝ වෙනත් හදිසි කාරණාවක් නිසා තමන් ලබා ගත් ණය කලට වේලාවට ගෙවා ගැනීමට බැරි වුණොත් මුළු පවුලේම හාල් සලාක පොත් රාජසන්තක කරනවා. දැනටමත් ශ්‍රාම සේවක මහත්මයාට නියෝග කර තිබෙනවාලු 24 වන කාණ්ඩය සහල් සලාක පොත් රාජසන්තක කරන්නය කියා. එහෙත් 24 වන කාණ්ඩයේ සහල් සලාක පොත් රාජසන්තක කරන්නට තමුන් නාන්සේලාට කිසිම අයිතියක් නැහැ. කොන්දේසිය ඇති කරගෙන තිබෙන්නේ 23 වන කාණ්ඩයේ සහල් සලාක පොත් සම්බන්ධයෙන් පමණයි. ඒ නිසා අපි තමුන් නාන්සේලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, 24 වන කාණ්ඩයේ

[රත්නායක මයා.]

සහල් සලාක පොත් රාජසත්‍රක කරන්න එපාය කියා. එසේ රාජසත්‍රක කරනවා නම් එය නීති විරෝධීයි.

මෙහිදී තවත් කාරණාවක් තමුත්තාත් සේලාගේ දැනගැනීම පිණිස සඳහන් කරන්න කැමතියි. සමහර ගොවි මහත් වරුන් ණය ආපසු ගෙවන්න බැරිය කියන එකට තවත් හේතුවක් තිබෙනවා. මෙහි දැනට කෘෂිකම් ඇමති තුමාත් මුදල් ඇමතිතුමාත් නැහැ. සමහර ගොවි මහත්වරුන්ට ණය වශයෙන් දෙන්නේ රුපියල් 300ක් පමණක් වුවත්, ඔවුන් ඒ ණය සඳහා අත්සන් කර ඇති ඔප්පුවල රුපියල් 500ක් හෝ 600ක් ඇතුළත් වී තිබෙනවා. එහි රහස මොකක්ද? ඒ සමිති සමාගම් මගින්, ගොවීන්ට පෝර සහ මැසි තෙල් දීම සඳහාය කියා වැඩි පුර මුදලක් ඇතුළත් කිරීමයි. මුලින් ණයවලට අත්සන් කර ගන්නවා. ඊට පසුව යම් මුදල් ප්‍රමාණයක් දී අතික් මුදල්වලට ඒ ඒ අවස්ථාවලදී පෝර දුන්නාය මැසි තෙල් දුන්නාය කියා ඇති නමුත් ගොවීන්ට ඒ ද්‍රව්‍ය ලැබී නැහැ. ඒ නිසා තමන් ඇත්ත වශයෙන් ලබා ගත් ණය ප්‍රමාණය ආපසු ගෙවන්නට ඔවුන් සූදනම් නමුත් නොගත් දෙයක් සඳහා ආපසු මුදල් ගෙවීමට ඔවුන් සූදනම් නැත කියා ඒ ගොවීන් කියනවා. ගොවීන්ට දෙන ලද ණය මුදල් ආපසු එකතු කර ගැනීමට අප විරුද්ධ යයි ආණ්ඩුව අපට චෝදනා කරනවා. අපේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. කුමන ආණ්ඩුවක් විසින් හෝ ගොවි මහත්වරුන්ට ආධාර වශයෙන් දෙන ලද ණය මුදලක් වේ නම්, එය සාධාරණ ලෙස ආපසු ලබා ගැනීම යුතුකමක් බව අප පිළිගන්නවා. තමන් ගත් ණය ආපසු ගෙවීම ගොවි මහත්වරුන්ගේත් යුතු කමක්. පුළුපුවත් අන්දමින් ඒවා රජයට ආපසු ගෙවන ලෙස අප ගොවි මහත් වරුන් ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අප කථා කරන්නේ ගොවි මහත්වරුන්ට අද මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන කරදර ගැනයි. සාමාන්‍ය කාලයකදී නම් ගොවීන්ට මෙවැනි කරදර ඇති වීම එතරම් දෙයක් නොවෙයි. ගොවීන්ට සහන දෙනවායයි පුරසාරම් දොඩන ආණ්ඩුවක් මේ විධියට ගොවීන්ගේ නැහැ.

තැලෙන සෙලෙන අන්දමට වැඩ කිරීම ගැන අපගේ බලවත් අප්‍රසාදය පළ කරනවා.

උතුරු-මැද පළාත දැන් විශාල නියඟය කට මුහුණ පා තිබෙනවා. ජීවිතයේ එදි නෙදා කටයුතුවලට අවශ්‍ය, බීමට අවශ්‍ය වතුර ටික පවා ලබා ගැනීමට හැතැප්ම දෙක තුන ඇත යන්නට අද ඒ ප්‍රදේශයේ ගොවීන්ට සිදු වී තිබෙනවා. එම නිසා, ලංකාවේ නියඟ ඇති සෑම තැනම ජීවත් වන ගොවීන්ට අවශ්‍ය වතුර සපයා දීම සඳහා මේ ආණ්ඩුව වහාම කිසියම් වැඩ පිළිවෙළක් යෙදිය යුතුයි. අඩු ගණනේ පානයට අවශ්‍ය ජලයවත් සපයා දිය යුතුයි. මේ රජය දැන් හැම දෙයක්ම කරන්නට යන්නේ කුපන් මාර්ගයෙනුයි. පදවිය වැව සම්පූර්ණයෙන්ම හීදී ගොස් තිබෙන අන්දම දැක්වෙන පින්තූරයකුත් සමග පළ වුණු ප්‍රවෘත්තියක් අගෝස්තු මස 13 වන දා “සන්” පත්තරයෙහි මට දකින්නට ලැබුණා. පදවිය වැව ඇති වුණා සිත් පසු, එය මේ විධියට හීදී ගිය පළමු වැනි අවස්ථාව මේ ආණ්ඩුව බලයට ඒමෙන් පසු එළඹුණු මේ අවස්ථාවයි. දෙව්වරුන් පවා කෝප වී සිටින නිසා වෙන් න ඇති මේ ප්‍රදේශයට නොවහින්නේ.

கௌரவ நல்லூர்ப் பிரதிநிதி (டாக்டர் ஈ. எம். வி. நாகநாதன்) அவர்களுக்குக் தெரிய வேணும் புய்குடுதிலில் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள் கூப்பணுக்கு என்பது. அங்கே ஒரு கூப்பணுக்கு இரண் கவன் வீதம் குடி தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள்.

උතුරේ පුක්කුඩුව තිබෙන ගමේ දැන් කුපනයකට වතුර ගැලුම් දෙක බැගින් බෙදා දෙන බවයි ඒ ප්‍රවෘත්තියෙන් කියා වුණේ. “සන්” පත්තරය බොරුවක් කීවා යයි මා හිතන්නේ නැහැ. අද මේ ආණ්ඩුවේ වැඩවල හැටි මෙහෙමයි.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)
වතුර පෝලීමකුත් තියෙනවාද?

රත්නායක මයා.
(திரு. ரத்னாயக்க)
(Mr. Ratnayake)
දන්නේ නැහැ. පත්තරේ නම් ඒ බවක්

කුමන ආණ්ඩුවක් විසින් හෝ රටේ ගොවිතැන දියුණු කරන්නට නම් ඊට අවශ්‍ය වතුර ගොවීන්ට සපයා දිය යුතුයි. එසේ නොමැතිව, කොපමණ චීර්ය කළත්, ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදල් වියදම් කළත්, වැඩක් වන්නේ නැහැ.

ඊළඟට රජයේ සේවකයන් සම්බන්ධ වත් කරුණක් දෙකක් කියන්නට ඕනැ. රජයේ සේවකයාගේ ජීවිතය මේ තරම් කාලකන්නි තත්වයකට පත් වුණු යුගයක් මීට පෙර කචදාවන් තිබුණේ නැහැ. කෙළින් වැඩ කරන, යුක්තිය ඉෂ්ට කරන රජයේ සේවකයාට, අද මේ රටේ තැනක් නැහැ. එක් එක් මිනිසා කියන හැටියට, මැති ඇමතිවරුන් කියන හැටියට,—ඒක නම් කමක් නැහැයි කියන්නටත් පුළුවනි—පමණක් නොව මැති ඇමතිවරුන්ගේ හෙන්වයිගලා කියන හැටියටත් ක්‍රියා නොකරන ආණ්ඩුවේ සේවකයන් කිදෙනෙකු අද අමාරුවේ වැටී සිටිනවාද? බේරුවල ගරු මන්ත්‍රිතුමා (එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා,) “වහෙන් ඔරෝ” භාෂාවෙන් චෝදනාවක් කළත්, ඊට සම්බන්ධ නිලධාරීන්ගේ නම් සඳහන් කෙළේ නැහැ. බණ්ඩාරනායක රජයට හෝ වේවා, සේනානායක රජයට හෝ වේවා, වෙනත් ඕනෑම රජයකට හෝ වේවා, එහි කටයුතු හරියාකාර කරන්නට පුළුවන් වන්නේ රජයේ සේවකයාගේ සහාය රජයට ලැබුණොත් පමණක් බවයි මගේ මතය. රජයේ සේවකයන්ගේ ඒ සහාය ඔවුන් තලා පෙලා ඔවුන්ට ගොරවා දඩ ගසා හිරිහැර කොට ලබා ගන්නට කිසිම රජයකට පුළුවන්කමක් නැහැ. රජයේ සේවකයාට රජයෙන් ඉටු විය යුතු සේවය කරුණා වෙන් මෙමුයෙන් ඔවුන්ට ඉටු කර දුන්නොත් පමණයි ඔවුන්ගේ සහාය ලබා ගන්නට රජයට පුළුවන් වන්නේ.

ආහාර වගාව ගැන මේ රජය කොතරම් කඩිහිටි ගැහුවත්, මගේ ප්‍රදේශයේ සිදු වුණු දෙයක් ඇසුවොත් තමුන්නාත්සේ පුදුම වෙයි. එක් එක් ප්‍රදේශයේ ආහාර වගාවේ දියුණුව සම්බන්ධයෙන්, දිසාපතිතුමා ලඟට වගකිව යුතු නිලධාරියා ආදායම් පාලක නිලධාරියායි. 1965 මාර්තු මාසයේ සිට 1968 මාර්තු මාසය දක්වා කාලය තුළ අනුරාධපුර ප්‍රදේශයට ආදායම් පාලක නිලධාරීන් 35 දෙනෙකු ඇවිත් ගිහිත්

තිබෙනවා. මොන හේතුවක් නිසාදැයි මා නම් දන්නේ නැහැ. හේතුව දන්නේ හුරුල්ලේ ඇමතිතුමා තමයි. මේ තත්වය යටතේ ආදායම් පාලක නිලධාරියකු යම් ප්‍රදේශයක වැඩ කරන්නේ කොහොමද? ආදායම් පාලක නිලධාරියකු යම් ප්‍රදේශයකට පත්වී ආ විට, එහිදී ඔහු සමග එකට වැඩ කරන නිලධාරීන් ප්‍රදේශයේ ජනතාවන් දැන ඇදිනගෙන ඔහු වැඩ කළ යුතු නේද? තුන් අවුරුද්දක් ඇතුළත 35 දෙනෙකු මාරු කළ විට, එවැනි දැන ඇදුණුම කමක් ඇති කර ගන්නේ කොහොමද? ස්වදේශ කටයුතු බාර ඇමතිතුමාගේ දැන ගැනීම සඳහා කාරක සභා අවස්ථාවේදී මා මේ පිළිබඳ තවත් විස්තර ඉදිරිපත් කර නවා. මේ ආකාරයට රජයේ සේවකයන්ට හිරිහැර කිරීමෙන් කචදාවන් වැඩ කරන්නට බැහැ. මට නවත් එක කාරණයක් කියන්නට තිබෙනවා. රජයේ සේවකයන් දේශපාලනය කිරීම විශාල වරදක්යැයි කැගහනවා. එය රජයේ ප්‍රතිපත්තියක් නම් එය කටත් සාධාරණ වෙන්වට ඕනැ. මගේ කොට්ඨාශයේ සිදු වුණු දෙයක් ඇසුවොත් තමුන්නාත්සේලා පුදුම වෙනවා ඇති. මගේ ප්‍රදේශයේ මහවිලවිවියේ ජනපද නිලධාරියෙක් සිටියා. ඔහුගේ නම කුංජු. ඔහු ජනපද වාසින්ගේ ඉඩම් වගා කරනවාය කියා චෝදනා කරමින් එවකට පැවති ආණ්ඩුවට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම නිසා ඔහු මාරු කරන්නට යෙදුණා. මේ ආණ්ඩුව ආවාසින් පසුව කුමක්ද සිදු වුණේ. තමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කරන කෙනෙක් නිසා මාරු කලායැයි එම නිලධාරියා කීව්වා. ඉඩම් ඇමතිතුමා ඕනෑම දෙයක් කීවම විශ්වාස ගන්නවා. ඔහු කළ වරදක් නැහැයි එතුමාට දන්වුවායින් පසු නැවතත් පළමු ස්ථානයටම යැව්වා. එහෙත් අවුරුද්දක් යන්නත් පෙර නැවතත් අර පරණ පුරුදු වැරද්දම කලා. අපි බඩුත් එක්ක හොරුන් අල්ලා දුන්නායින් පසුයි, කාරණය තේරුණේ. වී බුසල් 300කුත් සමග අල්ලා දුන්නා. දැන් ඔහුගේ රාජකාරිය තහනම් කර තිබෙනවා.

රැවියල නමින් රාජාංගන ව්‍යාපාරයේ එක් නිලධාරියෙක් සිටියා. ඒ ප්‍රදේශයේ උප තැපැල්පති කෙනෙක් හොරොච් පොතාන මන්ත්‍රීවරයා වන ප්‍රවාහන ඇමති තුමාට කියන ලද කේලමක් උඩ ඔහු පැය 24න් අම්පාරෙට මාරු කර යැව්වා. එසේ

[රත්නායක මය.]

කරන්නට ඇති වරද කුමක්ද? ගම්සභා මැතිවරණයකට වැඩ කිරීමයි. මාස දෙකකට පමණ ඉහත ගම්සභා මැතිවරණයක් තිබුණි. පුද්ගලික කෝන්තර පිරිමැසීම සඳහා ගෙන යන මෙවැනි ව්‍යාපාරවලට ඇමතිවරුන් කොටස්කාරයන් වන්නේ ඇයි? මට තවත් හොඳ කාරණයක් මතක් වෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ ආහාර නිෂ්පාදන ඔවර්සියර්වරයෙක් සිටියා. ඔහුගේ නම මුදියන්සේ. ගම්සභා මැතිවරණයේදී ඔහුගේ භාර්යාව එක් කොට්ඨාශයකට ඉදිරිපත් වුණි. මේ කියන ඔවර්සියර් මහතා රජයේ සේවකයෙක්. ඔහු තමන්ගේ භාර්යාවට කෙළින්ම වැඩ කලා. අපි ඒ බව දෙපාර්තමේන්තුවට දැනුම් දුන්නා. එහෙත් කිසිම ඇහුම්කන් දීමක් වුණේ නැහැ. කෙසේවෙතත් අර තැනැත්තාගේ භායර්ව පැරදුණි. එහෙත් එම කොට්ඨාශය දිනු තැනැත්තාම තවත් කොට්ඨාශයකින් දිනූ නිසා ඔහු එම කොට්ඨාශයෙන් ඉල්ලා අස්වීම හේතුකොට ගෙන යළිත් අතුරු මැතිවරණයක් පවත්වන්නට සිදු වුණි. එම අතුරු මැතිවරණයේදීත් යටකියන ලද මහතා ගෙයක් ගෙයක් ගානේ ගොස් තම භාර්යාවට වැඩ කලා, ණය දීමේදී මූලික වශයෙන් කටයුතු කරන තැනැත්තා වන්නේ ආහාර නිෂ්පාදන ඔවර්සියර් තැනයි. මගේ භාර්යාවට ඡන්දය දුන්නේ තැනිතම් ලබන මාස් කන්නයේදී උඹලාට ණය දෙන්නේ නැතැයි කියමින් ඔහු ජනතාව පොළඹවන්නට උත්සාහ කලා. අපි මේ බව දෙපාර්තමේන්තුවට දැනුම් දුන්නා. මගේ එම පැමිණිල්ලට අද වන තුරු පිලිතුරක්වත් ලැබුණේ නැහැ. ඇතැවතත් තරඟයෙන් පැරදුණි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කරන විට ඕනෑම කෙනෙකුට නිදහස තිබෙනවා. බැරිවෙලාවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට වැඩ කරනවා තබා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරයෙක් එක්ක ආශ්‍රය කළත් එය විශාල අපරාධයක්.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මය.
(කි.රු. ඒ. පී. ධෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)
හුළු වැදුණත් අපරාධයක්.

ද. යායසා සිරිවර්ධන මය.
(කි.රු. ඒ. යොය්සා සිරිවර්ධන)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)
ලජ්ජයි.

රත්නායක මය.
(කි.රු. රත්නායක)
(Mr. Ratnayake)

පිංසිද්ධවෙයි, මෙවැනි වැඩ කරන ගමන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රකිනවාය කියමින් කැගහන්ට එවා.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මය.
(කි.රු. ඒ. පී. ධෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)

කැකිරාවෙ ගැ මන්ත්‍රීතුමාගේ (ලේනව මය.) වැඩ කලාට වරදක් නැහැ.

රත්නායක මය.
(කි.රු. රත්නායක)
(Mr. Ratnayake)

ජාතික සමගිය ගැන වචන ස්වල්පයක් කියන්නට කැමතියි. මේ රටේ ජාතික සමගිය පැවති එක්තරා යුගයක් තිබුණි. නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රචාරයන් නිසා අපේ ආණ්ඩු කාලයේදී ඒ සමගියට යම් කිසි තර්ජනයක් ඇති වුණි. එහෙත් හත් හවුල් රජය ඇති කලායින් පසු එම ජාතික සමගිය ඇතිවෙයි කල්පනා කලා. ජාතික සමගිය ගැන කියමින් දැන් හැමතැනම කයිවාරු ගහනවා, ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂයේ සහාය ඇතුව මෙම රජය පවත්වාගෙන යන නිසා ජාතික සමගියක් තිබෙනවායැයි රටේ ප්‍රචාරය කරනවා. ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂය යම් කිසි රජයකට සහාය දෙන විට පමණක් ජාතික සමගිය තිබෙනවා. එහෙත් ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂය සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක රජයට සහාය දෙන විට ජාතික සමගියක් නැති බවයි කියන්නේ. දේශපාලන වශයෙන් කොයි විධියේ සම්බන්ධකම් ඇති වුවත් දේමළ කථා කරන ජනතාවත් සිංහල කථා කරන ජනතාවත් අතර එක්තරා සමගියක් තිබෙනවා. එම සමගියට යම්කිසි බාධාවක් සිදු වී තිබෙනවා නම් සිදු වී තිබෙන්නේ මෙම දේශපාලන හවුල් වීම නිසායි.

මේ රටේ ජාතික සමගියක් ඇති කිරීම සඳහා ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂයෙන් මා එක් ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමතියි.

කරුණාකර තමුන් නාන්සේලාගේ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් පිළිගන්නා මේ රට දෙකට කැඩීමේ ප්‍රතිපත්තිය—වෙනම ද්‍රවිඩ රාජ්‍යයක් ඇති කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය—වෙනස් කරන තුරු අපේ රටේ ජාතික සමගියක් ඇති කරන්නට බැරි බව වටහා ගන්න. ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂයේ නායක තුමන් එන බව පෙනෙනවා. මේ රටේ සිංහල දෙමළ ජනතාව අතර නියම වශයෙන්ම ජාතික සමගියක් ඇති කරන්නට වුවමනා නම් වෙනම ද්‍රවිඩ රාජ්‍යයක් ඇති කිරීමේ සටන අත්හැරිය යුතුයි. එසේම සිංහල ජනතාවත් සමග අත්වැල් බැඳගෙන වැඩ කළයුතුයි. එසේ කටයුතු කරන ලෙස මා එතුමන් ලාගෙන් මෙම අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන් ප්‍රචාරණ පත්‍ර ගැන වචන ස්වල්පයක් කියන්නට මා තමුන් නාන්සේලාගේ විනාඩි ස්වල්පයක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා. රටට ඉතාමත්ම අවශ්‍ය දෙයක් තමයි, ප්‍රචාරණ පත්‍ර. කවි රුන් මේ රට ආණ්ඩු කලත්—සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක අගමැතිණිය වුණත්, ඩබ්ලිව් සේනානායක අගමැති වුණත්—රටේ මහජනතාව ප්‍රචාරණ පත්‍රවලින් බලාපොරොත්තු වන්නේ රටේ නියම තත්ත්වය ඔවුන්ට අවබෝධ කර දීමයි. එහෙත් සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක රජය මොන විධියේ දෙයක් කලත් එය නරක එකක් හැටියටත්, ඩබ්ලිව් සේනානායක රජය මොන විධියේ දෙයක් කලත් එය හොඳ දෙයක් හැටියටත් ප්‍රචාරණ පත්‍ර කරුවන් පෙන්වීම ගැන අප කණගාටු වෙතවා. ප්‍රචාරණ පත්‍ර මහජනතාවට ප්‍රචාරණ දෙන්නේ පුද්ගලයන්ගේ කැමැත්ත, අකමැත්ත අනුවයි. අප අවිවාදයෙන් පිළිගන්නවා, මහජනතාවත් අවිවාදයෙන් පිළිගන්නවා, ප්‍රචාරණ පත්‍ර—විශේෂයෙන් ධනපති ප්‍රචාරණ පත්‍ර—1965 මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් විශාල සේවයක් කළ බව. සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක රජය පරදවා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජයක් මේ රටේ ඇති කරන්නට උත්සාහලා බලාපොරොත්තු වුණා. ඒක කර ගන්නට බැරි වුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ තනි රජයක් බිහි කරන්නට උත්සාහලාට බැරි වුණා. ඒ නිසා එවකට තිබුණු රජය නැවතත් බලයට එළඹුණා.

විම සඳහා කටයුතු කලා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් හවුලක් ඇති කරගෙන අද වැඩ කරගෙන යනවා. අවුරුදු තුනහමාරක් තිස්සේ මේ ආණ්ඩුව පිම්බීම සඳහා, මේ ආණ්ඩුව මහජනතාවට ප්‍රිය කරවීම සඳහා ඒ ප්‍රචාරණ පත්‍ර නොයෙක් විධියට ක්‍රියා කලා. එහෙත් මෑතක සිට—විශේෂයෙන් මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කලායින් පසුව—මේ ආණ්ඩුව ආරක්ෂා කිරීම පිණිස ගෙන ගිය ඒ වැඩ පිළිවෙළ වෙනස් කර තිබීම ගැන අප සන්තෝෂ වෙතවා. දැන් ප්‍රචාරණ පත්‍ර මේ ආණ්ඩුව නොයෙක් විධියට විවේචනය කරනවා. [බාධාකීර්මක] එය ප්‍රචාරණ පත්‍ර වෙළඳාම අඩු වන නිසා කරන වැඩක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, විවේචනය කිරීම අවශ්‍ය වුණත් ඒ විවේචනය කිරීමෙන් එක්තරා පිළිවෙළක් තිබිය යුතුයි. විවේචනය කරන්නට ඕනෑ නිසාම විවේචනය කිරීම හරි නැහැ. මා පුදුම වුණ පසුගිය 11 වැනිදා “ඩේලි මිරර්” පත්‍රයේ පළ වී තිබුණු ලිපියක් ගැන. ප්‍රචාරණ පත්‍රවල දැන්වීම් පළ කිරීම සඳහා රජයේ මුදල් වියදම් කර තිබෙන ප්‍රමාණය ගැන මැදවච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙත්‍රිපාල සේනානායක මයා.) විස්තරයක් කලා. ඒ සම්බන්ධයෙන් “ඩේලි මිරර්” පත්‍රය අගමැතිතුමාට විශාල පහරක් ගසා තිබෙනවා. තමන්ට වාසියක් වන විට මොන යකා වුණත් කමක් නැහැ, හොඳයි. තමන්ට අවාසියක් වෙනවා නම් මොන මිනිසා වුණත් කමක් නැහැ, නරකයි.

ගරු අගමැතිතුමාගේ පින්තුරයත් සමග “ඩේලි මිරර්” පත්‍රයේ මෙසේ පළ කර තිබෙනවා :

“ THEN : (Oct. 1964)—Mr. Dudley Senanayake on the Freedom of the Press :

‘NEWSPAPERS should have the freedom to express free and independent views, and that freedom should not be controlled. Even the UNP has been criticised by the news papers, but that is a right every newspaper should have in that the newspapers express public views and opinions.’”

ඒ ඩබ්ලිව් සේනානායක මහතා එදා කී

[රත්නායක මංගල]

“Now: Prime Minister, Dudley Senanayake on the Freedom of the Press.”

It says “READ ON” and there is a big version.

“ඩේලි මිරර්” පත්‍රය සිරිමාවෝ බණ්ඩාර නායක මැතිණියට නම් අබමල් රේඛාවක වත් හොඳක් කියන්නේ නැහැ. නමුත් මේ පත්‍රය, “ඔපිනියන්” කියන එකෙන්—කාගේ ඔපිනියන්ද මා දන්නේ නැහැ, මහජනයා ගේ ඔපිනියන් නම් නොවෙයි, ලියන තැනැත්තාගේම ඔපිනියන් එක වන්නට ඇති—මැතිණිය ගැන මෙහෙම කියනවා.

“To the credit of Mrs. Sirima Bandaranaike she categorically and openly announced her desire to stifle the Press. Not so the shifty and shady National Government which lip-worships at the shrine of Democracy, but is as ruthless—only more subtle—as the autocrats of the Communist world when it comes to suppressing the Truth.”

The denial of advertising to the ‘Daily Mirror’, is a big price to pay for splashing the Truth. We shall pay it. And we shall continue to write the truth in the service of our Motherland and of the people.”

මෙය විධියට කියන්නේ ‘ඩේලි මිරර්’ පත්‍රයයි. උන් නැහෙලාට විකක් අවාසි වන විට දිගට හරහට පහර ගසා ලියනවා. මේ විධියටවත් සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණිය ගැන ‘ඩේලි මිරර්’ පත්‍රයේ සඳහන් විම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. මේ අය කවදාවත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට හොඳක් කිවේ නැහැ. පක්ෂයේ නායිකාව පිළිබඳව හොඳ විවේචනයක් කළේත් නැහැ. මේ විධියටවත් ‘ඩේලි මිරර්’ පත්‍රයේ තිබෙන්නේ, දැන් උන් නැහෙලාගේත් සඳහන් වී තිබෙන්නේ, දැන් උන් නැහෙලාගේත් ඇස් ඇරිගෙන එන නිසායි.

කථානායකතුමනි, තමුන් නාන්සේගේත් අවධානය යොමු වීම සඳහා තවත් කාරණයක් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. අයෝජ්‍ය 9 වැනිදා ‘ඩේලි මිරර්’ පත්‍රයේ අර ඔපිනියන්කාරයාම, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ දීමනා වැඩි කිරීම ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ දීමනා වැඩි කිරීමේ යෝජනාවට ඔවුන් විරුද්ධ විම ගැන මෙහෙම

කිසිම විරෝධයක් නැහැ. පුළුවන් නම්, දීමනා විරෝධී මහජන මතයක් ඇති කොට, එය ලැබීම නැවැත්වූවාට කමක් නැහැ. විවේචනය කිරීම පත්‍රවල යුතුකමක් එහෙත් අප ගෙදරදොරේ කන බොන ඒවා, මහජනයා අප පිළිකුල් කරන අන්දමට ලිවීම ගැන නම් මගේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා. කථානායකතුමනි, අපේ ආරක්ෂකයා තමුන් නාන්සේයි. එම නිසා, තමුන් නාන්සේ අපේ ගෞරවය ආරක්ෂා කරන්නට බිනා. අර ‘ඔපිනියන්’ එකේ ශ්‍රාවස්තිය ගැන නොයෙක් විධියේ ඒවා ලියා තිබෙනවා. ‘අප කන හැටි ලිපා දැනී’ යනුවෙන් සිංහල කියමනක් තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්, ශ්‍රාවස්තියේ අප ඉන්නා හැටි දන්නේ අප පමණයි. අර ඔපිනියන්කාරයා, ශ්‍රාවස්තියේ මන්ත්‍රී වරුන් නොයෙක් කැම වර්ග කන බව, ඒවායේ මිලින් සමඟ සඳහන් කර, අවසානයේදී මේ විධියටත් කියා තිබෙනවා:

“Some MPs even splash half a bottle of tomato sauce on their rice!”

විකේ, මේ වගේ විලි ලජ්ජා නැති කථාවක් කියනවාද? මෙය ලියූ මනුෂ්‍යයා ශ්‍රාවස්තියට ඇවිත් තිබෙනවාද? ශ්‍රාවස්තියට ඇවිත් අප කන හැටි බලන ලෙස මා ඒ ඔපිනියන්කාරයාට අභියෝග කරනවා. ඇත්තෙන්ම, ඔහු සඳහන් කර තිබෙන්නේ, ගඳගහන කථාවක් නොවෙයි ද? මා මුලින්ම කීවා වාගේ, විවේචනය කරනවාට අප විරුධ නැහැ. එහෙත් මෙසේ නිව, නින්දිත විධියට ලිවීම ඒ පත්‍රයටම කරගන්නා අගෞරවයක් හැටියට මා සලකනවා. මොන ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක් හෝ වේවා විවේචනය කළාට අපට කමක් නැහැ. අපේ වැරදි මහජනතාවට පෙන්වා දීම ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල යුතුකමක්. ඒ ගැන අපේ කිසිම තරහක් නැහැ. එහෙත් ඇත්ත, ඇත්ත හැටියට ඉදිරිපත් කරන ලෙසත්, ඇත්ත වසං කර තමන් බලාපොරොත්තු වන පරමාර්ථ ඉෂ්ට කර ගැනීම සඳහා විවේචන නොකරන හැටියටත්, මා ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ කථාව අවසාන කිරීමට මත්තෙන්, මට දුන් මේ අවස්ථාව ගැන කථානායකතුමාට මගේ ස්තුතිය පළ කරනවා.

අ. හා. 11.46

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

අනුරාධපුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (රත්නායක මයා.) වැදගත් කථාවට පසුව, මේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව වචන සවල්පයක් කථා කිරීමට මට අවස්ථාව ලැබීම, මා ඉතා උසස් කොට සලකනවා. මට මෙහිදී මතක් වෙනවා, කථා නායකතුමාගේ අනුග්‍රහයෙන් පෙරේදා රාත්‍රියේ අපට දැක ගන්නට ලැබුණු 'මහාසාර' නාට්‍යය. "ඇත්ත කීවත් බේරෙන්නේ නැහැ, බොරු කීවත් බේරෙන්නේ නැහැ" යි එහි කියවෙනවා. ඒ වගේම, මේ අයවැය ලේඛනයේ හොඳ කීවත් බේරුමක් නැහැ. නරක කීවත් බේරුමක් නැහැ. මේ අයවැය ලේඛනයේ ඇති නරක අපි කොයි තරම් හොඳට පෙන්වා දන්නත්, එහි භයානකකම කොයි තරම් පැහැදිලි කළත්, අප පෙන්වුම් කර දෙන කාරණා, ආණ්ඩු පක්ෂයේ වැඩි ඡන්දය නමැති කගයෙන් කපා දමා ජය ගන්නා බව සිතුවෙයි. 'මහාසාර' නාට්‍යයේ මෙන් තදබල බොරු කියා තවත් කෙනෙක් මෙයට පටලවා ගන්නට වුවමනාවක් ඇතැයි, මා හිතන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, සිරිතක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර ඇති මේ අයවැය ලේඛනයේ කොයිතරම් නරක තිබුණත්, කොයි තරම් දුර්වලකම් තිබුණත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ අයට ඒ අය බලන කණ්ණාඩිය තුළින් පෙනෙන්නේ එහි ඇති වැදගත්කම පමණයි. එහෙත් අපි බලන කණ්ණාඩියෙන් නම් අපට වැරදි දේවල් පමණක් නොවෙයි යම්කිසි හොඳ දෙයක් තිබෙනවානම් එයත් පෙනෙන අතරම ඒවායේ හොඳ නරක තෝරා බේරා ගෙන බලන්නට පුළුවන්කම තිබෙන බවත් කියන්නට ඕනෑ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ අයට එසේ නොපෙනෙන්නේ ඔවුන් බලයෙන් මත් වී, ඒ මත් වීම නිසා ඒ හැර වෙන කිසිවක් ගැන කල්පනා කරන්නට ශක්තියක් නැති නිසයි. කෙසේ හෝ බලයේ සිටීම ගැන පමණක් කල්පනා කරන්නට වුවමනා යයි ඔවුන් සිතනවා. ඒ නිසා මේ අයවැය

ලේඛනය ගැන හෝ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ගැන සාධාරණව කල්පනා කර බලනවා නම් මධ්‍යස්ථ මතධාරියෙකුට කිසිම අන්දමකින් සතුටු වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. එක් මන්ත්‍රීවරයෙක් මේ ස්ථානයේදී මේ මන්ත්‍රණ සභාවට හොර ගුහාව යයි කියා ප්‍රකාශ කිරීමේ විපාකයක් වශයෙන් එතුමාට එළියට යන්නට සිදු වූ නිසා එය අනුමත කිරීමෙන් මටත් එළියට යන්නට සිදුවිය හැකි හෙයින් මා එය අනුමත නොකරනත්, එවැනි වචන පාවිච්චි කිරීමට සමහර අවස්ථාවලදී ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට සිදු වන බව අමතක කරන්නට අපට පුළුවන්කමක් නැති බව කියන්න කැමතියි. සමහරවිට පාර්ලිමේන්තුව දෙස බලන විට මෙහි තේරුම කුමක්ද කියා අපටත් කල්පනා කර ගන්නට බැරි වෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවේදී අපි කථා කරනවා; යෝජනා ගෙනෙනවා; එහෙත් මෙහිදී අපි මොනවා කීවත් මොන විධියේ විවාද ඇති වුණත් බලයේ සිටින අය කිසිම අඩුවක් නැතිව තමන් බලයේ සිටීමේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින ඇමතිවරුන් අතුරින් මා ඉතාම ගරු කරන, තේරුමක් ඇතිව කටයුතු කරන අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විසින් ඊයේ කරන ලද ප්‍රකාශයක් ගැන මා පුදුම වුණා. මේ රටේ සිටින මනුෂ්‍යයින් කිසිම අඩුවක් නැතිව, ලෝකයේ පළමු වැනි තැන්නම් දෙවැනි රට වශයෙන් කැමෙන් ඉහළම තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනවා යයි එතුමා ඊයේ කීවා. ගරු කථානායකතුමනි, අපේ පළාත් වැනි අසරණ අහිංසක පිටිසර පළාත් පැත්තකින් තබා මුහුදුබඩ ප්‍රදේශයක් වූ තමුන් නාන්සේගේ ප්‍රදේශයට ගියත් දිනකට වේල් දෙකම ආහාර ගන්නා පවුල් සියයකට එකක්වත් සොයා ගන්නට අමාරු බව තමුන් නාන්සේගේ දන්නවා ඇති. එවැනි පවුල් අද සියයකට එකක්වත් නැති බව ඉතා කණගාටුවෙන් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට ඕනෑ. හාල් සේරු දෙකක් දුන් අවස්ථාවේදී බොහොම අමාරුවෙන් හෝ යන 50ක් සොයා ගෙන සතියේ හාල් සේරු දෙක ලබාගෙන සතියකට වේල් 7 ක් වත්

ආහාර ගත්තා. එහෙත් අද දෙන්නේ එක හාල් සේරුව නිසාත්, ඊට අමතරව තවත් සේරුවක් ගන්නට 1.30 ටත් 1.90 ටත් අතර ගණනක් ඕනෑ කරන නිසාත්, එය ගන්නට පුළුවන් අය අපේ පළාත්වල නම් නැති නිසාත්, අද ඔවුන්ට දිනකට වේලක්වත් කන්නට ක්‍රමයක් නැති වී තිබෙනවා. ලංකාවේ දුගී දුප්පත් අසරණ ජනතාව අතර එවැනි පිරිස් නැති බව අප හොදාකාර දන්නවා. මම ඊයේ-පෙරේදා මගේම කොට්ඨාශයේ ගමකට ගියා. ඒක ගොවි ගමක්. ගොවීන්ගෙන් ගැවසුණු ගොවීන්ම සිටින ගමක්. ඒ ගමේ ගෙවල් එකසිය නිහක් පමණ තිබෙනවා. ඒ එකම ගෙදරකවත් දවැලට කෑම උයා තිබුණේ නැහැ. ඒ උදවිය කිසිම ලජ්ජාවක් නැතුව මට කීව්ව, “දැන් අපේ හැම ගෙදරකම හාල් ඉරුරයි. අනික් සතියේ හාල් ලැබෙන්න තවත් දවස 3 ක් යනවා. අපි හැන්දාවට පිටි පිකක් ගෙන්ල්ල රොටියක් හෝ පිට්ටු පිකක් තම්බාගෙන කාලයි යන්නම් ජීවත් වෙන්නෙ” කියා. ගරු කථානායකතුමනි, මේ සත්‍ය කථාවක්. ගමක් ගමක් පාසා, ගෙයක් ගෙයක් පාසා බලාගෙන යන විට අපට හොදාකාර පෙනේවා, තම දරුවන්ට ස්පීර් වශයෙන් වේල් දෙක කන්න දෙන්නට පුළුවන් පවුල් සියයට එකක්වත් නැති බව. අද ලංකාවේ තත්ත්වය දිහා බලල ඒක එහෙම නොවේ යයි ඔප්පු කරන ලෙස මම ඕනෑම කෙනෙකුට අභියෝග කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙපමණ කාලයක්—අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කාලයේ පවා—අන් කාට නැති වුණත් අසනීපයෙන් සිටින ලෙඩුන්ට අවශ්‍ය දේවල් සපයා දීමේ සිරිතක් මේ රටේ ලෝකයේ තිබුණා. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව ආරෝග්‍යශාලාවල සිටින අසරණ රෝගීන්ට දෙන කෑම වේලත් නැති කළා. දැන් මහජනයාට කියනවා, ආරෝග්‍ය ශාලාවල ලෙඩුන්ට කෑම සපයා දෙන්න කියා. ඉස්පිරිතාලවලට කෑම සැපයීමේ ව්‍යාපාර මහජනයා අතර ඇති කරගෙන යනවා. ඉස්පිරිතාලවල රෝගීන්ට දෙන්න නියා දැන් මහජනයාට එදිනෙදා වේල ගත කරන්නටත් අමාරුයි. නොයෙක් විධියේ පුරසාරම් දොඩන මේ ආණ්ඩුවට රෝගීන්ට අවශ්‍ය ආහාර පිකවත් සපයා දෙන්න බැරි නම් “අපි වහාම දියුණු කර තිබෙන

වා” යයි කීම ලජ්ජා සහගතයි; නින්දා සහගතයි. එයින් මේ රටට කර තිබෙන්නෙ බලවත් අපහාසයක් බව මම තරයේ කියා සිටිනවා.

තමන්ගේ ගෙදර සිටින ලෙඩෙකුට අවශ්‍ය දේවල් සම්මාදම් කර දෙන්න යයි රටේ මිනිසුන්ට කියනවා නම් ඒක ලජ්ජා සහගතයි. ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ගෙදරක රෝගියකු සිටිනවා නම් ගෙදර සියලු දෙනාම නොකා නොබී නිදි මරාගෙන අපට පුළුවන් හැම සන්කාරයක්ම ඒ රෝගියාට කරන්නට අප උත්සාහ කරන බව තවුන් නාත්සේ දන්නවා. එම නිසා අනික් අය ගැන කෙසේ වෙතත්, ආරෝග්‍යශාලාවල සිටින රෝගීන්ට අවශ්‍ය කෑම ටික සපයා දීම රජයේ යුතුකමක්.

ගරු කථානායකතුමනි, අද මිනිසුන් බොහොම හොදට ඇළුම් අදින බවත් කීව්ව. ඇත්ත. දැන් අපේ මිනිසුන් විකෙන් පික පුරුදු වී තිබෙනවා, පිරිසිදු ඇළුම් අදින්න. 1956 අපි මැතිවරණ රැස්වීම් තබන කාලයේ වුණත් ඒ රැස්වීම්වලට පැමිණි ජනයාගෙන් සියයට 2 ක් තරම්වත් බැනියම්වත් ආදල සිටියේ නැහැ. එහෙත් අද සියලු දෙනාම—සියයට සියයක්ම—අපි වගේ රෙද්දක් බැනියමක් අදිනවා. මේ ඔවුන් ඉදින්නේ තියෙනවාට නොවෙයි. තවුන් නාත්සේලාට ට්‍රේන් දහය, දොළහ, පහළොව, විස්ස—ගණන නොදන්න තරම්—තිබෙන නිසා අදිනවා නොවෙයි. බොහොම දෙනෙකු කරන්නේ අද අදින ඇළුම සවස සෝදල වේලෙන්ට හැරල පසුවදා උදේට නැවත ඇදීමයි. නැවතත් ඒ පිළිවෙලමයි අනුගමනය කරන්නෙ. සවසට නාන විට නැවතත් තමන් අදින ඇළුම සෝදා ගන්නවා. සමහර විට එක ඇළුමක් තිබෙන්නට පුළුවනි.

පුරාණ කථාවක සදහන් වන ඒකසාටක නම් බ්‍රාහ්මණයාට තිබුණේ එකම ඇළුමලු. ඒ දඹදිව අද වාගේ නොවෙයි ඒ කාලයේ රෙදි සොයා ගැනීම බොහොම අමාරුයි. ඇත්ත වශයෙන්ම බොහෝ දෙනා තමන්ට තිබෙන එකම ඇළුම නැවත නැවතත් සෝදමින් එක එක පිළිවෙලට අදිනවා. එම නිසා මා කලිනුත් කියා සිටියාක් මෙන්, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හෝ මේ ආණ්ඩුවේ වෙනත් මැති ඇමතිවරයකු හෝ

තමන්ට තිබෙන තත්ත්වයෙන් අතින් අය ගැන කල්පනා කරනවා නම් ඒක වැර දිසි. ආණ්ඩුවේ මේ ප්‍රකාශ හරියට අර බලලාගේ කිරිකෑම වාගෙයි. බලලා කිරි කන විට ඇස් දෙකම තදින් වසා ගන්නවා. එසේ ඇස් දෙක වසා ගන්නාම උර කිරි කන බව කාටවත් නොපෙනෙනවාය කියා උර කල්පනා කරනවා. මේ ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරු රටේ සංවර්ධනය ගැන, වැඩි දියුණුව ගැන, කරන ප්‍රකාශයන් අන්ත ඒ බලලාගේ හොරෙන් කිරිකෑම වාගෙයි. ඇස් දෙක වහගෙන මේ ප්‍රකාශ කරන්නේ. එම නිසා මේ ඇස් දෙක වහගෙන සිටීම අත් හැර ඇස් දෙක ඇර මේ රට දෙස බලා රටේ තිබෙන අමාරුකම් ගැන, ජනතාවට තිබෙන අමාරුකම් ගැන දැනගෙන කටයුතු කළ යුතු බව මා පෙන්වා දෙන්නට සතුටුයි.

ගරු කථානායකතුමනි, රටේ මිනිසුන්ගේ තත්ත්වය ගැන දැනගන්නට පුළුවන් වන්නේ මිනිසුන් සමග ඒ මට්ටමෙන් ආශ්‍රය කිරීමෙන් පමණයි. අපට නම් කිසිම පන්ති හේදයක් නැහැ. අපට නමුත් නාත්සේ සමගත් කන්නට, අදින්නට, හැසිරෙන්නට පුළුවනි. ඒ වාගේම එදා වේල කන්නට නැති අන්තිම දුප්පතා සමගත් හද පතුළෙන්ම සමාන තත්ත්වයක් ඇති කරගෙන ඔහු සමගත් අපට ජීවත් වෙන්නට පුළුවනි. අපට මට්ටමක් නැහැ. අප කොයි මට්ටමටත් අයිතියි. එම නිසා සමාජයේ සෑම මට්ටමකම තත්ත්වය කුමක්ද කියා අප දන්නවා. මහජනතාවට තිබෙන අමාරුකම් මොනවාද කියා අප දන්නවා.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

The Sitting is suspended till 2 P.M.

රැස්වීම ඊට අනතුලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හ. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி, அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டும், மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(*திரு. டி. பி. தென்னகோன்*)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු කථානායකතුමනි, දිවා හෝප්නයට විසිර යන්නට ප්‍රථමයෙන් මා තමුන්නාත් සේට කියමින් සිටියේ මේ ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන් කරන ප්‍රකාශ පිළිබඳවයි. මේ ප්‍රකාශ හරියට අර බලලාගේ කිරි කෑම වාගේය කියා මා කිව්වා. එහෙත් ඒ කථාව කියමින් එළියට ගිය අවස්ථාවේදී මගේ කථාවට සවන් දුන් කෙනෙකු ඊටත් වඩා හොඳ උපමාවක් ගැන මට කිව්වා. ඒක ජපන් රටේ උපමාවක්. මා නම් ජපන් රටට ගිහින් නැහැ. අපේ කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා නම් ජපන් රටට ගිහින් තිබෙනවා.

අපේ සෞඛ්‍ය ඇමති තුමාත් ජපන් රටට ගියායයි මට ආරංචියි. ඒ වාගේම මුදල් ඇමතිතුමා—

ගරු වන්නායක
(*கௌரவ வன்னினாயக்க*)
(The Hon. Wanninayake)

රාජකාරි කටයුතු සඳහා මමත් ගිහින් තිබෙනවා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(*திரு. டி. பி. தென்னகோன்*)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු කථානායකතුමනි, තමුන්නාත් සේත් ගිහින් තිබෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)
මම තුන් වරක් ගියා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(*திரு. டி. பி. தென்னகோன்*)
(Mr. T. B. Tennekoon)

එහෙම නම් තමුන්නාසේ මේම උපමාව ගැන බොහොම හොඳින් දන්නවා ඇති. ජපන් රටේ සමහර හෝටල්වල නැමට එහෙම යන කොට ස්ත්‍රී පුරුෂ සියල්ලෝම නිර්වස්ත්‍රව එකිනෙකා වෙත වෙනම යනවාලු. එසේ යන අවස්ථාවල අහම්බෙන් හෝ යම් ස්ත්‍රියක් තමන්ට නුපුරුදු පුරුෂ යකු උඩුවොත් ඇස් දෙක වසා ගන්නවාලු.

[පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

ඇස් දෙක වසා ගන්නාම තමන්ගේ නිරී වස්ත්‍ර අඟ පසඟ අතික් උදවියට නොපෙනෙනවාය කියා ඒ අය කල්පනා කරනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

එහෙම ඒවා තිබෙනවාද කියා ගිහිත් බලන්න.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

තමන්ගේ සේගේ උපකාරය ඇතිව එහෙම යන්නට අවස්ථාවක් ලැබේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මීගමුව)

(திரு. டானியல் பரணன்டோ—நீர்

கொழும்பு)

(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)

වයස අහන්න ඉස්සෙල්ල.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

අන්න ඒ පිළිවෙලට, තමන්ගේ ඇස් දෙක වසා ගන්නාම අතික් උදවියට පේන්නේ නැත කියා කල්පනා කිරීම වාගේ තමයි, මේ රටේ තමන්ට තිබෙන නිසා ඒ තමන්ගේ තත්ත්වයෙන් මුළු රට වැසියා ගැනත් කල්පනා කිරීම. කලින් නොදන්නවා යන කෙනෙකුට අද ගම්බද ගෞරවයක් දවල් කෑම ටිකටත් ලැබෙන්නේ නැති තත්ත්වයක් පවතිනවා. සියේට එක්කෙනෙකුටවත් කල් තබා නොදන්නවා පැමිණෙන අමුත්තකුට කෑම වේලක් පවා දෙන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබෙන මේ කාලයේ, අපේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඊයේ කථාව පුදුම උපදවන්නක්. හොඳට කන බොන රටවල් අතර පළමුවැනි තැන නොගන්නවා නම් දෙවැනි තැන ගන්නේ ලංකාව බවයි එතුමා කීවේ. කෑම ගැන පමණක් නොවෙයි, ඇඳුම් ගැනත් එතුමා ප්‍රකාශ කෙළේ ලංකාව ඒ තරම් උසස් තැනක් ගන්න රටක් බවයි. කොයි ලෝකයේ ඉදහෙන මේ විධි

යට ප්‍රකාශ කරනවාදැයි මට නම් හිතාගන්නට අමාරුයි. මේ කථාව අසා මා පුදුම වුණා.

අධ්‍යාපනයේ මූලික පරමාර්ථය ජනතාවට හොඳ හැදීමක් දීමයයි ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. මිනිසුන් හැදීම පිණිසයි අධ්‍යාපනයක් දෙන්නේ. එය වැදගත් ප්‍රකාශයක්. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේම වචනවලින් කියනවා නම් අධ්‍යාපනයක් දෙන්නට කල්පනා කරන්නේ හැදිවිටක ඇති කිරීම පිණිසයි. නවීන අධ්‍යාපන ක්‍රමය දැන් අවුරුදු සියයක් තිස්සේ කරගෙන ආ බව කියමින් ලහදීම—හෙට අතිද්දා—ඒ සම්බන්ධයෙන් ගත සංවත්සරික උලෙලක්ද පවත්වන්නට කටයුතු කරගෙන යන බව දැනගන්නට ලැබුණා. අපේ මිනිසුන්ගේ හැදිවිටකම වැඩි කිරීම පිණිසයි අධ්‍යාපනයක් දෙන්නේ. මොකක්ද මේ හැදිවිටකම? අවුරුදු සියයක් තිස්සේ මේ රටේ ඇති කෙළේ අමුතු පිරිසක් ඇති කරන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බව අවිවාදයෙන් පිළිගන්නට ඕනෑ. මොන මොන දේවල් කරන්නට බැරි වුණත්, මේ පිරිසේ අය හැටියට තෝරා ගනු ලැබුවත් අමුතු පිරිසක් හැටියටයි ජීවත් වන්නේ. සිවිල් සේවකයන් නමින් හඳුන්වනු ලැබූ එක්තරා පිරිසක් මෑත අතීතය වන තුරුම මේ රටේ පාලන කටයුතු කරගෙන ආවා. ඒ අය වෙනම ලෝකයක පිරිසක් වශයෙන් මේ ලෝකයේ ජනයා සමඟ වෙනම කුලයක් මවාගෙන තමන් හැර සෙස්සන් නුගනුත් මෝඩයන් හැටියට සලකා ජීවත් වුණා. උපාධිධරයන්ගේ මෝඩයන් හැටියට උපාධි ලත් අය මෝඩයන් හැටියටයි. උපාධි ලත් අය කල්පනා කරන්නේ. තමන්ට වැඩියෙන් දන්න වෙන කවුරුවත් නැතැයි ඔවුන් කල්පනා කරනවා. උපාධිධාරී මිනිසා තමයි නියම මිනිසා කියන අදහසයි ඔවුන් තුළ තිබෙන්නේ.

අපේ වර්තමාන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට වාගේම ඒ කාලයේ මටත් සමහර උදවිය අකරුණාවත්ත විධියට යම් යම් දේවල් කියා තිබෙනවා. ඒ කාලයේ අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්මේන්තු ලේකම් හැටියට මා කටයුතු කරද්දී මා නියෝජනය කළ මැතිවරණ කොමිෂියනයේ උපාධිධාරීන්ට මා තැන දෙන්නේ නැති බවට එක් උපාධි ධරයෙක් ප්‍රචාරයක් කළ බව මට දැන

ගන්නට ලැබුණා. ඒ ගුරුවරයා මා ලුහට කැඳවා ඔහු විසින් කියන ලදැයි මට දැන ගන්නට ලැබුණු ඒ කතාව ගැන මා ප්‍රශ්න කළා. ඊට පෙර ඔහුගේ උපාධිය ගැනත් මා ප්‍රශ්න කළා. තමුසේ, උපාධිය ලබාගෙන තිබෙන්නේ සිංහල භාෂාව, ඉන්දියානු ඉතිහාසය සහ ලංකා ඉතිහාසය යන විෂයයන් තුනෙන් තොවේදැයි මම ඔහුගෙන් ඇසුවා. ඒවා නි උපාධියක් ලත් තරමින්ම තමන් සෙසු හැම දෙනාටම වඩා උගෙනෙකැයි කල්පනා කරන්නට එපායයි මම ඔහුට කීවිවා. අනෙක් අය කිසිම දෙයක් නොදන්න අය හැටියට කල්පනා කරන්නට එපායයි කීවිවා. තමුසේ උපාධිය අරන් තිබෙන විෂයයන්ගෙන් එකකින් මා ප්‍රශ්නයක් ඇහුවොත් ඊට උත්තර දෙන්නට ලැස්නිදැයි මා ඇහුවා. හරි උත්තරය දුන්නොත් අධ්‍යාපන ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් ධුරයෙහුත් මන්ත්‍රී කමෙහුත් අස් වන්නට මා සූදානම් බව කියා, උත්තර දෙන්නට බැරි වුණොත් තමුසේ කරන්නේ මොකක්දැයි මා ඇසුවා. අනේ මෙහෙම දෙයක් කවදාවත් මම කීවිවේ නැහැ කියා ඒ ගුරුවරයා එත කොට කීවිවා. කවුරු නමුත් කියලා තියෙන්නේ බොරුවකැයි ඔහු කියා සිටියා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන ඇමතිගේ සහ ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(*සී. ඊ. ආර්. ප්‍රිමාදාස—உள்ளுராட்சி அமைச்சரகும், தகவல் ஒளிபரப்பு அமைச்சரகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி*)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information & Broadcasting)

මොකක්ද ප්‍රශ්නය ?

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*සී. ඊ. ඒ. ටී. ටෙනෙක්කෝන්*)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ප්‍රශ්නය අහන්නට වුවමනාවක් ඇති වුණේ නැහැ නොවැ. මේ ලෝකයේ කිසිම කෙනෙක් හැම දෙයක්ම දන්නේ නැහැ. මා දන්න දේ නොදන්න අය ඉන්නට පුළුවනි. ඒ වාගේම මා නොදන්න දේ දන්න අයත් ඉන්නට පුළුවනි. සිංහල භාෂාව, සිංහල සාහිත්‍යය, ආදී නොයෙක් විෂයයන් ගැන බොහෝ දෙනා දන්නවා. නොයෙක් නීතිරීති ගැනත් බොහෝ දෙනා

දන්නවා. ඒ අය දන්න දේවල් නොදන්න අයත් ඉන්නවා. අපට වඩා බොහෝ දේ දන්න වෙනත් අයත් ඉන්න බව කල්පනා කරන්නට මිනැ. උපාධියක් ලැබූ පමණකින්ම තමන්ගේ දැනීම සර්ව සම්පූර්ණයයි කිසිවෙක් කල්පනා කරන්නට හොඳ නැහැ. තමන්ට වඩා කාරණා දන්න අය නැතැයි කල්පනා කරන්නා ඒ තරමින්ම මෝඩයකු බව ඔප්පු වෙනවා. ඒ ගැන තවත් කියන්නට වුවමනා කරන්නේ නැහැ.

උගත්කම විවිධාකාරයි. එහි කෙළවරක් දකින්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. කොයි විෂයයක් සම්බන්ධයෙන් වුවත් ඒ සිද්ධාන්තය ඒ ආකරයට බව පානවා. මාත් දීර්ඝ කාලයක් ගොවිකම් දෙපාර්ත මේන්තුවේ සිටියා. 1939 සිට කාලයක් තිස්සේ ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් කරුණු කියා දන්නා. ඒ කාලයේ අපි ඉගැන්නුවා, ලිව්වා, කීව්වා. ඊට ඉස්සරත් ඊට පසුවත් මේ කාර්යය කෙරුණා. ඉදිරියටත් කෙරෙනවා. මේ වන තුරුත් අපේ පරණ ගොවියා කරගෙන ආ අන්ද මට්මයි ගොවිතැන කෙරෙන්නේ. උපාධි ධාරීන් සිටියාය කියා අපේ උපාධි නොලත් ගොවියාට වඩා විශාල වෙනසක් දක්වා නැහැ. සාමාන්‍ය ගොවියා වි බ්‍රසලක් වපුරා වි බ්‍රසල් විස්සක් ලබා ගන්නා නම් උපාධියක් තිබෙන නිසාම වි බ්‍රසල් හතළිහක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් ඇති වි නැහැ. වෙනසක් තිබෙනවා නම් උපාධිධාරියාට වි බ්‍රසල් හතළිහක් ලබා ගන්නට පුළුවන් විය යුතුයි. අපට නම් එහෙම දෙයක් දකින්නට ලැබී නැහැ.

සියවස් අධ්‍යාපනය ගැන ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් ලංකාවේ අධ්‍යාපනයට සිය වසක් පිරීම ගැන ජාතියක් වශයෙන් අපට ඒ තරම් ප්‍රීති වන්නට දෙයක් නැහැ. ප්‍රීති වන්නට නොවෙයි අපට තියෙන්නේ. මේ කාරණය නිමිති කරගෙන කළ ඇදගෙන පාරේ ඇවිදින්නටයි වුවමනා කරන්නේ. මේ තරම් විපතක් මේ ජාතියට මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන් වුණාය කියා කනගාටු වන්නටයි තියෙන්නේ. ඒක අපි දන්නවා.

අපි පොඩි කාලයේ අපට ඉගැන්නුවේ දැන් වාගේ නොවෙයි. දැන් නම් වල් නෙළීම ආදී උත්සව තිබෙනවා. ඒ කාලයේ

[වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

ඒ වාගේ උත්සව තිබුණේ නැහැ. අපටත් අවුරුදුපතා පැවැත්වෙන උත්සවයක් තිබුණා. මොකක්ද ඒ? නොකමුත් විරූප මාන, ඉර නොබසින අධිරාජ්‍යයේ ප්‍රධාන තැන්පත්, පස්වැනි ජෝර්ජ් මහා රාජෝත්තමයාණන් වහන්සේගේ ජන්ම දින උත්සවයයි ඒ. ඒ උත්සවය අවුරුදු පතා ජූනි මාසයේ 3 වැනිදා තමයි පවත්වන්නට යෙදුණේ. ඉතින් ඒ වෙනුවෙන් පාසලට පැමිණ සියලු දෙනාම උත්සවයට සහභාගි වන්නට ඔහු. සමහර දවස්වලට මේ වාගේ දේවල් කියන්නට සිදු වෙනව.

අපේ එතරතා—උත්සව තුර වැපේඛන නිතර සිහි වෙනා—ලෙස පිංතූර බලමිනා

ජෝර්ජ් මහ රදා—බිසවට මේරි නම් සොඳු දිය සිරි යැදා—අපි නිති කරනු තුනි නදා.

ඊයේ පෙරේදා මා නිකමට වාගේ අපේ ලමයින්ගේ අතිරේක කියවීම් පොතක් බැලුවා. ඒක වීර කථාපොතක්. එය ලමයින්ගේ උනන්දුව වැඩි දියුණු කරවීම පිණිස ලියන ලද පොතක්. ඒ වාගේම එය ඉහල බාලාංශයේ ඉගෙන ගන්නා ගන්නා ලමයින්ගේ ප්‍රයෝජනය සදහා ලියන ලද පොතක්. මේ පොත කියවා බැලූ විට මට පුදුම හිතුණා. හැබැයි, මේ පොත ලියා තිබෙන්නේ මහා උසස් කෙනෙක්. පී. නිශ්ශංක නම් වූ ඔහු ඉස්සර “සිළුමිණ” පත්‍රයේදෝ ප්‍රධාන කර්තෘ ධරය දරුවා. මා මේ පොතෙන් කොටසක් කියවන්නට කැමතියි.

විජය කුමාරයා

දරුවන්

නුබලා විසින් පළමුකොට කියවා ඉගෙන ගත යුතු වීර චරිතය මෙහි කියමි. නුබලා සිංහල ලමයි ය. සිංහල ලමයින්ගේ මුල් පියාණෝ නම් අවුරුදු දෙදෙනස් පන්සියයකට ඉස්සර විසූ විජය රජපුරුවෝය.

ඔය පියා දැන ගත්තේ කෙසේදැයි මා දන්නේ නැහැ.

ඒ රජතුමා වීරයෙකි. එහෙයින් අතික් වීර චරිත කියවීමට පෙර සිංහල අපේ මුල් පියාණනගේ වීර චරිතය දැන සිටීම සිංහල ලමයින්ගේ යුතුකම යි.

පියවරුන් කී දෙනකු සිටියාදැයි මා දන්නේ නැහැ.

කල් යාමෙන් විජය කුමාරයා ලොකු වූයේ ය. ඔහුගේ යහළුවෝත් ලොකු වූහ. විකිත් වික ඔවුහු තක්කසිකම් වලට ද පුරුදු වූවෝ ය. මේ තක්කසි රුද්‍ර රවේ මිනිසුන්ට හිරිහැර කරන්නටත් වූයේ ය. ඔවුහු රවේ මිනිසුන්ගේ අඹ උයන් වලට ගොස් ඒවා පාලු කළෝ ය. රඹුවත් ගස් වල ඉදෙන ඉදෙන ගෙඩි කඩා ගෙන කැවේය. පිපිඤ්ඤ කොටුවලට වැදී පිපිඤ්ඤ ගෙඩි කඩාගෙන කැවේ ය.

තවත් ඔවුහු මිනිසුන්ගේ හරක් පව්වි වලින් හොද හරක් අල්ලා ගෙන ඊස් ගියෝය. වියදම් කිරීමට සල්ලි නැති වූ කල මිනිසුන්ගේ ගෙවලට වැදී සල්ලිත් බඩු මුට්ටුත් උදුරා ගෙන ගියෝ ය.

මේවාද මේ ලමයින්ට උගන්වන්නේ? ඉතින් මේ තක්කසි රුද්‍ර රවිත් පන්නන් නට යෙදුණා. මේ තක්කසි රුද්‍රේ වැඩ උසස් වැඩ හැටියට දක්වන්නටයි, මහන්සි ගෙන තිබෙන්නේ. මා නම් මේ කථා කිසි සේත්ම අදහන්නේ නැහැ. මේ කථා අප කල්පනා කරන ඉතිහාසයට කිසි සේත්ම සම්බන්ධකමක් නැහැ. මේ කථාවලින් අපේ ඉතිහාසයේ ගරුත්වය නැති වෙනවා. මේ අය අපේ ජාතියේ උසස් බව පෙන්වීම පිණිස මේ කථාතෝදා ඉදිරිපත් කරන්නේ? හොදයි, මෙය මෙසේ තිබුණවේ. පස් වන ප්‍රමාණයේ ගණිත පොතේ එන ගණනක් මා දැක්කා. මම එය කියවන්නම්.

iii වන පුහුණුව

ලිපිකරු මහතකුගේ පසියෙන් 1/9ක් ගෙවල් කුලී සඳහාද, 1/3ක් කෑම සඳහාද, 7/12ක් අමතර දේ සඳහාද වියදම් වෙයි. ඔහුගේ පසිය රුපියල් 360 නම් මසකට ඉතුරු මුදල කීයද?

මේ අවස්ථාවේදී වන්නේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. ඒ. වීරකෝන් මයා.) මෙහි සිටිනවා. එතුමා පළපුරුදු ගුරුවරයෙක්. මේ කියන ලද ගණන ගැන එතුමාත් කල්පනා කර බලනවා ඇතැයි මා අදහස් කරනවා. 1/9ත්, 1/3ත්, 7/12 එකතු කළාම එක ලැබෙන්නේ නැහැ. ඉතින් මේ රුපියල් 360 පසියෙන් මේ ගණන් සම්පූර්ණ කරන්නට බැහැ. මේ ආකාරයේ පාඩම් ඉගැන්වීමෙන් ශිෂ්‍යයන්ට සිදු වන යහපත කුමක්ද? මේ

ගරු කථානායකතුමනි, ඥානවන්ත පුරු
ෂයාය කියන තැනැත්තා තුළ තිබිය යුතු
ගුණාංග දහයක් ගැන එක්තරා ශ්ලෝකය
කින් විස්තර කර ඇති ආකාරය මෙසේයි :

ආත්‍යොධි මාරොග්‍ය ජිනෙන්ද්‍රියත්වං—
දයා ක්ෂමා සර්ව ජන ප්‍රියත්වම්
නිර්ලෝභි දාතා හයයොක මුක්තිර්—
ඥානප්‍රහේදා දශලක්ෂණානි

මේ අන්දමට ඥානවන්ත පුරුෂයා තුළ
ගුණාංග දහයක් ඇති බව උගන්වා තිබේ
නවා. ක්‍රොධි නැති බව, නිරෝගි බව,
දිනන ලද ඉඳුරන් ඇති බව, දයාවත් බව,
ඉවසීම, සියල්ලන්ට ප්‍රිය බව, ලෝභ නැති
බව, ත්‍යාගවත් බව, හය නැති බව, යෝජන
නැති බව, යනාදී ලක්ෂණ දහයක් ඥාන
වන්තයා තුළ ඇති බව ඒ කාලයේ උගන්
වීම් අනුව විස්තර කර තිබෙනවා. දැන්
කාලයේ මෙන් උපාධි ලබා තිබුණු පලියට
ඥානවන්තයන්ගේ කියා ඒ කාලයේ පිළි
ගැනීමක් තිබුණේ නැහැ. මේ ගුණාංගයන්
ගෙන් යුක්ත නම් පමණයි ඥානවන්තයන්
ලෙස පිළිගෙන තිබුණේ. ඥානය තිබුණත්,
ඉවසීම හෝ වෙනත් ගුණාංගයක් අඩු නම්
ඒ පුද්ගලයා ඥානවන්තයකු ලෙස පිළි
ගත්තේ නැහැ. එම නිසා, අපේ අධ්‍යාපන
ක්‍රමය සකස් කිරීමේ දී නමට පමණක්
උපාධි ලබාගෙන, එයින් ඔප් නරක් කර
ගත් පිරිසක් හදන්නේ නැතුව, ඒ ඔප්
වලින් රටට සේවයක් කරන්න පුළුවන්
පිරිසක්, රටට ප්‍රයෝජනයක් සලසන්න
පුළුවන් පිරිසක් හැදීමට කල්පනා කිරීම
වැදගත්. එයයි අපට අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන්
වුවමනා කරන්නේ.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඊයේ මෙම
ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කළා, පසුගිය කාලය
තුළදී මේ රටේ පැවැති අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන්
රටට වැඩක් සිදු වුණේ නැති බව. එසේ
වුණත් 1956 ට පෙර, ඉන් බලයේ සිටින
එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු කාලයේ
සිටම එම වැරදි ක්‍රමය අනුගමනය කර
ගෙන ආ බවත්, ඒ ආණ්ඩුව ඊට වගකිව
යුතු බවත් එතුමා ප්‍රකාශ කළේ නැහැ.
එතුමා, වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ සම්
පූර්ණ වරද පසු ගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්
ෂයේ ආණ්ඩුව මත පවරන්නට උත්සාහ
කළා. ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ගරු
රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ආදී උදවිය උට පාලනය
කළ අවදියේදී තමයි, එක් දහස් හැටසිය

හතළිස් ගණන්වලදී තමයි, අප රටට
නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සකස් කළේ.
එමගින් ප්‍රාථමික පංක්තියේ සිට විශ්ව
විද්‍යාලය දක්වා නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබා
ගැනීමට අවකාශ සැලසුණ බව සඳහන්
කළත්, එම අවධියේදී නිදහස් අධ්‍යාපනය
ඇති කළේ ලොකු ලොක්කන්ගේ ළම
යින්ට නොමිලයේ ඉංග්‍රීසි ඉගෙනීමට
අවකාශ සලසා දීමට බව අප පැහැදිලි කර
දුන්නා. අපේ ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා
හොදාකාරව දන්නවා ඇති, ප්‍රීතිපී, ශාන්ත
අන්තෝනි, ධර්මරාජ, සිල්වෙස්ටර් වැනි
විද්‍යාල තිබුණත් ඒවාට ඇතුළු වෙන්නට
ඒ කාලයේදී දුප්පත් ළමයින්ට ඉඩ නො
දුන් බව. නොමිලයේ අධ්‍යාපනය දුන් බව
ඇත්ත, නමුත් කාටද මේ නොමිලයේ
අධ්‍යාපනය දුන්නේ? දුප්පත් දයගේ
දරුවන්ට එම උසස් විද්‍යාලවලට ඇතුළු
වන්න පුළුවන්කමක් ඒ කාලයේදී
තිබුණේ නැහැ. ලොකු ලොකු බලවත්, ධන
වත්, උසස් පෙළේ උදවියගේ ළමයින්ට
පමණයි, ඒ පාසැල්වලට ඇතුළත් වෙන්න
පුළුවන් වුණේ. ඒ ළමයින්ගෙන් මාසය
කට රුපියල් 10, 12, 15, 20 ආදී වශයෙන්
අය කිරීමේ සිරිතක් තිබුණා, නිදහස්
අධ්‍යාපනය ඇති කිරීමෙන් අන්න ඒ අය
කිරීම නවත්වන්න යෙදුනා. ඒ විධියට
නිදහස් අධ්‍යාපනයෙන් සේවයක් සිදු
වුණේ දුප්පත් දරුවන්ට නොව, ධනව
තුන්ගේ ළමයින්ටයි. ඒ නිදහස් අධ්‍යාපන
යෙන් ප්‍රයෝජන ලැබුණේ ධනවතුන්ගේ
ළමයින්ටයි. කපටි කමෙන් ඒ අය එහි
ප්‍රයෝජනය ලබා ගත්තා. ඒ තත්ත්වය
නැති කර දමා මේ රටේ අධ්‍යාපනය එක
මුතු කිරීම සඳහා දිවංගත අගමැතිතුමා
විසින් ගන්නා ලද පියවර කාටවත් අම
තක කරන්න බැහැ. හැම දෙයකටම කලින්
මේ රටේ මිනිසුන්ට හරි දැනීමක් ලබා දිය
යුතු බව පළමුවෙන්ම ප්‍රකාශ කළේ එතුමා
විසිනුයි. මේ රට නියම අන්දමට පාලනය
කිරීමට අමාරු වීමට ප්‍රධාන හේතුව නම්
මේ රටේ මිනිසුන්ට හරි දැනීමක්, හරි
අවබෝධයක් නැති වීමයි. ඒ නිසා ඔවුන්ට
හරි අවබෝධයක් ලබා දීමට නම් සෑම
දෙනෙකුටම හරි අධ්‍යාපනයක් ලබා දිය
යුතු බවයි එතුමා ප්‍රකාශ කළේ.

අන්න ඒ කල්පනාව උඩ තමයි, ඒ
තීරණය උඩ තමයි, හැම ළමයෙකුටම
නැතෑම 2 කට වඩා දුර නොගොස් මූලික

[වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට පාඨශාලා ඇති කළ යුතුය කියා කීවිවේ. ඒ වගේම හැතැප්ම 5 කට වඩා දුර නොගොස් පශ්චාත් ප්‍රාථමික—උසස් අධ්‍යාපනය—ලබාගැනීමට අවස්ථාව ලබා දිය යුතු බව කීවිවා. හැතැප්ම 5 කට වඩා දුර නොගොස් උසස් අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දිය යුතුය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කළා. එතුමාගේ ඒ වැඩ පිළිවෙළ අනුව තමයි එක් එක් කොමිෂනරී යටතේ තිබුණ පාසැල් රජය යටතට ගැනීමේ වැඩ කටයුතු ආරම්භ කළේ. නොයෙකුත් නොයෙකුත් කොමිෂනරී යටතේ මේ රටේ පාසැල් පාලනය වෙමින් පැවතුනා. ඒ අතරම රජය යටතේ පාලනය වන පාසැල් කොටසකුත් තිබුණා. එම ක්‍රමය වෙනස් කර අධ්‍යාපන කටයුතු එක් අංශයක් මගින් පාලනය කිරීමට සලස්වන තුරු මේ රටේ නියම සාධාරණ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සකස් කළ නොහැකි බව අපේ ආණ්ඩුවට පෙනී ගියා. ඒ නිසා හැම පාසැලක්ම රජය යටතට ගත යුතුය කියා අපි කියද්දී සමහර විට එදා තමුන්තාන් සේලාන් ඒ අදහසට විරුද්ධව කටයුතු කරන්නන් ඇති. සමහර විට අපේ කථා නායකතුමාත් ඒ අදහසට විරුද්ධව වුණාද කියා මා දන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරද්දී කථානායක තුමා ගැන සඳහන් කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. මට ඒවාට පිළිතුරු දීමට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මා සම්බන්ධයෙන් කිසිවක් කියන්න වුවමනා කරන්නේ නැහැ.

වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*திரு. பி. வி. தென்னகோன்*)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු කථානායකතුමනි, මා එසේ කීම ගැන කනගාටු වෙනවා. ඒ වගේම මා එය ඉල්ලා අස් කර ගන්නවා.

තමුන්තාන්සේට කරන ගෞරවයක් වශයෙන් මා එය ඉල්ලා අස් කර ගන්නවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මොන විධියේ විරුද්ධත්වයන් ඇති වුණත් පාසැල් රජයට ගැනීමේ කටයුතු අපි තනර කළේ නැහැ. සමහර විට මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් (ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) වත්තේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (පී. බී. ඒ. විරකෝන් මයා.) එයට විරුද්ධව කටයුතු කරන්න ඇති. කටුකම්බින් ගැසුවාය කියා අපට දනගන්න ලැබුණා. එවැනි විරුධතා මධ්‍යයේ වුණත් අපි මේ රටේ අධ්‍යාපනය එක් අංශයකින්ම පාලනය කිරීම සඳහා කටයුතු යෙදුවා. මස් නොකර මේ රටේ නියම අධ්‍යාපනයක් සකස් කළ නොහැකි බව අපට පැහැදිලි වුණා. ජාතික අධ්‍යාපනයක් ඇති කිරීම සඳහා අප විසින් ගන්නා ලද බලවත්ම පියවරක් තමයි පාසැල් රජයට ගැනීම.

ගරු කථානායකතුමනි, ජාතික අධ්‍යාපනය කියන එක නොයෙකුත් නොයෙකුත් දෙනා නොයෙකුත් විධියට තේරුම් කරනවා. බොහොම දෙනෙක් එහි නියම අදහස තේරුම් ගෙන නැහැ. හිටපු මන්ත්‍රීවරයෙක් විසින් එක්තරා රැස්වීමකදී ජාතික අධ්‍යාපනය යන්න විග්‍රහ කළ ආකාරය ගැන මා තමුන්තාන්සේට කියන්න කැමතියි. මේ පුද්ගලයා ඒ කාලයේ මන්ත්‍රී වරයෙක්. ඔහු දැන් නම් මේ සභාවේ නැහැ. ගිය වර මැතිවරණයෙන් ඔහු පරාජයට පත් වුණා. ඔහු තම කතාව කර ගෙන යද්දී මොන්න මේ විධියට කියන්න යෙදුනා. ජාතික අධ්‍යාපනය කියන්නේ ධනවතාගේ ලිමයාත් දුප්පතාගේ ලිමයාත් එකම බංකුවේ ඉදගෙන ඉගෙනගැනීමය කියා එතුමා එදා රැස්සීමේදී කීවිවා. මා එතුමාට ඒ අවස්ථාවේදීම කීවිවා, නොදන්න දේවල් ගැන කථා නොකර දන්න දේවල් ගැන පමණක් කථා කිරීම වඩා හොඳය කියා. නොදන්න ජාතික අධ්‍යාපනයක් ගැන කතා නොකර දන්න දේ ගැන පමණක් කතා කළා නම් එය වඩා වැදගත් බව මගේ කථාවේදී මා කීවිවා. එයින් අපට පෙනෙනවා ජාතික අධ්‍යාපනය කියන්නේ මොකක්ද කියා සමහර මන්ත්‍රීවරුන් පවා නොදන්න බව. පුවත්පත්වලින්, පොත්පත්වලින් ජාතික අධ්‍යාපනය, ජාතික අධ්‍යාපනය, කියා කොතෙකුත් දෙනා කැගහනවා. පොත්පත්වල ලිව්වත්, රෙගුලාසි පැනව්වත්, අපි කල්පනා කරන විධියේ

ජාතික අධ්‍යාපනයක් සකස් කෙරේවිය කියා අපි විශ්වාස කරන්නේ කොහොම ද? ජාතික අධ්‍යාපනය කියන එක කොයි විධියට තේරුම් ගෙන වැඩ කරනවාද කියා අපි දන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තමුන් තාන්සේලා ජාතික අධ්‍යාපනයක් සකස් කරනවාය කිව්වත් අපට එය පිළිගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

ජාතික අධ්‍යාපනය වශයෙන් හැදින්විය හැකි අධ්‍යාපනයක් දීමට නම්, ගරු කථා නායකතුමනි, මුලින්ම මේ රටේ අවශ්‍යතා මොනවාද කියා සොයන්න ඕනැ. ගුරුවරුන් කොපමණ ඕනැද, වඩුවන් කොපමණ ඕනැද, මේසන්වරුන් කොපමණ ඕනැද, දොස්තරවරුන් කොපමණ ඕනැද, නීතිඥයන් කොපමණ ඕනැද, පොලීසියට අවශ්‍ය අය කොපමණ ඕනැද, ආදී වශයෙන් මේ රටට ඇති අවශ්‍යතා පිළිබඳව අවුරුදු 10ක් පමණ ඉදිරිය බලා පරීක්ෂා කොට සැලැස්මක් සාදා ඒ අවශ්‍යතා අනුව ඒ ඒ පිරිස් හැඩගස්වන අධ්‍යාපනයක් සකස් කර ගත හොත් අන්න එවැනි අධ්‍යාපනයක් ජාතික අධ්‍යාපනයක් කියා අපට සලකන්න පුළුවනි.

ගරු වන්නිනායක

(*கௌரவ வன்னினாயக்க*)

(The Hon. Wanninayake)

මන්නිවරුන් සංඛ්‍යාව?

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*திரு. பி. பி. தென்னகோன்*)

(Mr. T. B. Tennekoon)

මන්නිවරුන් ගැනත් කල්පනා කරන්න ඕනැ.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා. (කාලනිය)

(*திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா—கலானி*)

(Mr. R. S. Perera—Kelaniya)

පැන්සන් පොලිස් කාරයන් ගැනත් කල්පනා කරන්න ඕනැ.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

අපි දැන් වෙලාව ගැනත් කල්පනා කරන්න ඕනැ.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*திரு. பி. பி. தென்னகோன்*)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ඔව්, කථානායකතුමනි, වෙලාව ගැනත් මා කල්පනා කරන අතර මා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නේ ජාතික අධ්‍යාපනය කියන්නේ අන්න ඒ පිළිවෙලේ අධ්‍යාපනයක් සකස් කර ක්‍රියාත්මක කිරීම බවයි. කාගේ වැරදි කවුරු කිව්වත් ඒ විධියේ ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සකස් කරගෙන යනවාය කියා මට නම් කොහෙන්ම පෙනෙන්නේ නැහැ. අප නොයෙක් විධියෙන් විවිභාග පාස් කරවනවා. මේක ලුමයින්ගේ වරදක් නොවෙයි. කඩදාසියට පමණක් සීමාවන දැනීමක් ලුමයින්ට ලැබී ඇත්තේ ඒ ලුමයින්ගේ වරදක් නිසා නොවෙයි. මේ ක්‍රමයේ වැරද්දයි. ඒ නිසා ඒ ක්‍රමය සකස් කිරීමයි අවශ්‍ය. මෙය දේශපාලන පක්ෂයකටම පමණක් අයිති වැඩක් නොවෙයි. ජාතියක් වශයෙන් කල්පනා කරන විට එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීම සියලු දෙනා විසින්ම සහයෝගයෙන් සහයෝගයෙන් කළ යුතු බවයි මා ප්‍රකාශ කර සිටින්නේ.

මට බොහෝ කරුණු කියන්නට තිබුණේ ඒ නමුත්, මගේ කාල වෙලාව අවසන් නිසා තව තවත් කාලය ගැනීමට මා සූදානම් නැහැ. අපේ ගොවිතැන් කටයුතු ගැන මන්නිවරුන් බොහෝ දෙනකු විසින් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. මගේ කාල වෙලාව අවසන් නිසා එක් විශේෂ කාරණාවක් නොහොත් චිත්‍ර පටි ගැන වචන දෙක තුනක් කීමට තමුන් තාන්සේ මට අවසර දෙනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

චිත්‍රපටි ලංකාවට ගෙන්වීම සහ පෙන්වීම පිළිබඳව දැනට කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙල ඉතාම අසාධාරණ බවත් මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. අද ලංකාවේ කරනු ලබන චිත්‍රපටි දර්ශනවලින් සියයට 50 ක් ඉන්දියානු දෙමළ චිත්‍රපටි. සියයට 15 ක් ඉන්දියාවේ හින්දි චිත්‍ර පටි. සියයට 13 ක් ඉංග්‍රීසි චිත්‍රපටි. දේශීය සිංහල චිත්‍රපටි සියයට 22 ක් පමණයි. අද ඔය විධියට දේශීය සිංහල චිත්‍රපටිවලට ලැබී තිබෙන්නේ ප්‍රදර්ශන කාලයෙන් සියයට 22 ක් පමණයි.

[පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

එතකොට අපි බලමු මේ චිත්‍රපටි ලංකාවේ පෙන්වීමට ඉඩ දෙන පිළිවෙළ ගැන. මේ ඊයේ පෙරේදාත් “අපට පුතේ මහක් නැතේ” නමැති නාට්‍යයක් පෙන්වන්න ඉඩ දුන්නේ නැතිලු. (බාධාකිරීම්) හා බොහෝම සන්තෝෂයි, ඉඩ දී තිබෙනවාලු. මා ඒ කාරණය ගැන සදහන් කළේ ඇයි? ඔය පරීක්ෂක මණ්ඩලය දෙමළ චිත්‍ර පටිත් පරීක්ෂා කරනවා. එහෙත් දෙමළ භාෂාව හරි හැටි නොතේරෙන අය ඒ චිත්‍ර පටි පෙන්වීම සුදුසු කියා සම්මත කරනවා. සමහර විට දෙමළ වචනයක්වත් දන්නේ නැති අය ඔය පරීක්ෂකයන් අතරේ ඉන්නවා. එනිසා ඒ චිත්‍රපටි මොන විධියෙන් තිබුණත් ඒවාට කිසිම ආපදාවක් පරීක්ෂක මණ්ඩලයෙන් සිදු වන්නේ නැහැ. තවත් මතක් කළ යුතු කාරණයක් නම් ඉන්දියාවේ උතුරේ චිත්‍රපටි ඉන්දියාවේ දකුණේ පෙන්වීම ගැන දකුණේ උදවිය විරුද්ධයි. කිසිම පිට රටක් චිත්‍ර පටියක් පකිස්ථානයේ පෙන්වන්නේ නැහැ. ඒ වගේම කළා නායකතුමනි, ලංකාවේ ඕනෑ තරම් චිත්‍රපටි නිෂ්පාදනය කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඔය පිට රට ඒවා ගෙන්වීමෙන් ලංකාවට තිබෙන ප්‍රයෝජනය මොකක්ද? ලංකාවේ නිපදවන චිත්‍ර පටි බලාගන්නොත් මදිද? ඉන්දියාවේ චිත්‍ර පටි නොබලා හිටියොත් මැරේවිද? ඉංග්‍රීසි චිත්‍රපට නොබලා සිටියොත් මිනිසුන් මැරී යයිද? දක්ෂ චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයන් ලංකාවේ ඕනෑ තරම් සිටිනවා. එහෙත්, ඔවුන්ගේ දක්ෂකම් අනුව චිත්‍ර පට නිපදවීම සඳහා නිසි අවස්ථාවන් සාධාරණ පිළිවෙල්වත් තවම මේ රටේ ඇති වී නැහැ. විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගන්නට රජය බොහෝම උනන්දු වෙන් කටයුතු කරන මේ කාලයේ විදේශීය චිත්‍රපට සඳහා වැය වන විනිමය ගැන කල්පනා නොකරන්නේ ඇයි? 1964 දී ගෙන්වන ලද විදේශ චිත්‍රපට ගණනට වඩා වැඩි ගණනක් 1965 දී ගෙන්වා තිබෙනවා. ඊට වැඩි ගණනක් 1966 දී ගෙන්වා තිබෙනවා. 1967, 1968 අවුරුදුවලදීත් එය තවතවත් වැඩි වී තිබෙනවා. මින් ඉදිරියටත් එසේ වනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එම නිසා, ලාංකික චිත්‍රපට කර්මාන්තය දියුණු කොට විදේශ චිත්‍රපට

ගෙන්වීම අඩු කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදන ලෙස මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.
(*සී.ආ. ජයරංග. පෙරේරා*)
(Mr. R. S. Perera)

චිත්‍ර පට ගෙන්වීමට වැය කරන මුදල් වලින් පරිච්ඡේද ගේන්න කියන්න.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(*සී.ආ. ඊ. පී. ජෙය්නකෝන්*)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ඔව්, ඒ මුදල්වලින් අපට පරිච්ඡේද ගෙන්වා දෙනවා නම් මේ රජයට ස්තුති කරමින් කළා කරන්නට කැමැතියි. පරිච්ඡේදවල තරම් වටිනාකමක් දැන් ගෙන්වනු ලබන විදේශීය චිත්‍රපටවල නැහැ.

ගරු සේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අභ්‍යන්තර කටයුතු මාලිගා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(*කොළඹ ලී. ජයරත්න—ශ්‍රී ආ ඞ්‍යාංක අමාත්‍යවරයාට පිත්‍රක අමාත්‍යවරයාට පානුකාප්පු බෙහිඹබකා අමාත්‍යවරයාට පානුකාමන්තක කාරියාතරියාට*)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

ඔය තරම් පරිච්ඡේද කැවොත් ලෙඩ හැදෙයිනේ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(*සී.ආ. ඊ. පී. ජෙය්නකෝන්*)
(Mr. T. B. Tennekoon)

නමුත් නාන්සේලා කියන්නේ ඕක තේන්නම්. රතුඑණු කැවත් ලෙඩ හැදෙනවාලු, පරිච්ඡේද කැවත් ලෙඩ හැදෙනවාලු.

කළා නායකතුමනි, මා මීට වැඩි වේලා වක් ගන්නේ නැහැ. මෙපමණ වේලා කළා කරන්නට අවසර දීම ගැන නමුත් නාන්සේලා ස්තුති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 2.36

ගරු ඊ. එල්. සේනානායක (සෞඛ්‍ය අමාත්‍ය)

(கௌரவ ஈ. எல். சேனநாயக்க—சுகாதார அமைச்சர்)

(The Hon. E. L. Senanayake—Minister of Health)

“ආරෝග්‍ය පරමා ලාභා” යන බුද්ධ වචනයෙන් කියවෙන පරිදි මනුෂ්‍යයාට ඇති පරම වස්තුව නිරෝගිකමයි. එසේම ජාතික පරම වස්තුවත් නිරෝගිකමයි. බිඞ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමාගේ ජාතික රජය ලබන වර්ෂයේ කෝටි 232 ක ජාතික ආදායමක් බලා පොරොත්තු වෙනවා. එයින් සියයට 10 කට කිට්ටු ගන්නක් හෙවත් කෝටි 22 ක් පමණ අප ජාතියේ නිරෝගිභාවය සඳහා වැය කිරීමට යෝජනා කර තිබෙනවා. 1931 දී පළමුවන මහජන මන්ත්‍රණ සභාව සිය අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී මුළු ලංකාවම වෙනුවෙන් වෙන් කර තිබුණේ කෝටි 30 යි. එහෙත්, අද 1968 දී මගේ අමාත්‍යාංශයට පමණක් වැය කිරීම සඳහා කෝටි 22 ක් වෙන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඉතා සීග්‍රයෙන් ජනගහනය වැඩි වෙගන යන ලංකාවේ 1956-57 අය වැය ලේඛනයෙන් කෝටි 11 ක් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට වෙන් කර තිබුණා. 1965 දී එය කෝටි 16 කට නැංගා 1966-67 දී කෝටි 17 දක්වාත් 1967-68 දී කෝටි 19 දක්වාත් වැඩි වෙගෙන විත් 1968-69 දී කෝටි 22 ක් වැය කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

මේ රටේ නිදහස් අධ්‍යාපනය ලැබුණේ පොහොසතුන්ගේ ලුමිණිට පමණක්යයි දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ටී. බී. තෙන්නකෝන් මහා.) කීව්වා. එතුමා මගේ නමත් සඳහන් කරමින් යාන්ත සිල් වෙස්ටර් විද්‍යාලය ගැනත් කරුණු කීව්වා. එතුමාගේ දරුවන් ඉගෙන ගත්තේ සිල් වෙස්ටර් හා ධර්මරාජ විද්‍යාලවල බවට එතුමාම සාක්ෂි දරනවා ඇති. නිදහස් අධ්‍යාපනය පටන්ගත්ද සිටම කිසිම ජාති හේදයක් හෝ කිසිම පන්ති හේදයක් හෝ නැතුව අපේ පළාතේ නම් එය පැවත ආ බව මතක් කරන්නට කැමතියි. හැබැයි සල්ලි ගෙවා තමන්ගේ දරුවන්ට උගන්වන්නට වුවමනා කරන උදවියට වෙනම ස්කෝල තිබෙනවා. ඒවා තහනම්

වෙලා නැහැ. අදත් කොළඹ මෙන්ම තුවරන් එම ස්කෝල තිබෙනවා.

නිදහස් අධ්‍යාපනය වාගේම අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ අපේ උදවිය අතර කිසිම පන්ති හේදයක් නැතුව ක්‍රියාවට යෙදෙන නිදහස් වෛද්‍ය ක්‍රමයක්ද තිබෙනවා. වෛද්‍ය අංශයට එන විට කිසිම පන්ති හේදයක් හෝ කිසිම පක්ෂ හේදයක් හෝ නැතුව කටයුතු කරන්නට මගේ අමාත්‍යාංශයට සිදු වෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, මා තමුත්තාත්සේට කියන්නට කැමතියි, පසුගිය කෙටි කාල සීමාව තුළදී ඒ කියන්නේ පසුගිය භයමාසය තුළදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මෙන්ම ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් තුන් මට සම්පූර්ණයෙන්ම සහයෝගය ලැබී තිබෙන බව. ලෙඩක් දුකක් සැදුණු විට කොළ පාටය රතු පාටය නිල් පාටය කියා බලන්නට බැහැ. අපි ජාතික සංවර්ධනයක් ප්‍රාර්ථනා කරනවා නම්, අපට ඉදිරි පරම්පරාව ගැන කැක්කුමක් තිබෙනවා නම් අධ්‍යාපන කටයුතු වලදී සහ වෛද්‍ය කටයුතුවලදී පක්ෂ හේද, පන්ති හේද, සහ ජාති හේද ඇති කරන්නට හොඳ නැහැ. පසුගිය රජයෙන් මෙන්ම වර්තමාන රජයෙනුත් වෛද්‍ය අංශය දියුණු කිරීම සඳහා හුඟක් කටයුතු කර තිබෙන බව මා තමුත්තාත්සේට සන්නේෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. එහෙත් වලක්වන්නට නොහැකි හේතූන් නිසා මේ රටේ යම් යම් ලෙඩ රෝග වැඩි වී තිබෙන බව පෙනෙනවා. විශේෂයෙන් මෑත යුගයේදී මැලේරියා රෝගය පැතිර ගොස් තිබෙනවා. 1964 වන විට සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ ටෙරටින් ඉවත්ව තිබුණු රෝගයක් වශයෙන් මැලේරියාව ගණන් ගත්තා. එහෙත් අවාසනාවකට මෙන් 1964 අවසාන භාගයේ සිට ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙලා අද එය ඉතා භයානක තත්ත්වයකට පැමිණ තිබෙන බව පෙනෙනවා.

Mr. Speaker, I propose to continue the rest of my speech in English as I have to refer to a large volume of statistics. As I mentioned before, the greatest wealth of an individual or a nation is good health. As far back as 1931, in the days of the first State Council, the entire Budget was only Rs. 300 million, for the whole

[මරු ටී. ඇල්. සේනානායක]

Island, for all the Ministries and all other work. Today, in 1968, the Ministry of Health alone has been allocated Rs. 222 million for the coming fiscal year. This will show you that within a short space of 38 years not only has the population of Ceylon increased to a vast extent but the expenditure incurred by the various Governments too has been increasing yearly to the enormous figure of Rs. 222 million.

This sum of Rs. 222 million which we propose to spend in the coming year is comprised of Rs. 204 million on recurrent expenditure for staff, drugs, diet, etc; Rs. 5.8 million on Ayurveda, and Rs. 11 million on capital work.

In 1964/65 the total provision for the Ministry was Rs. 159 million; in 1966/67 the provision was Rs. 178 million. This year it has risen to the figure of Rs. 222 million. This is not purely because illness has increased—certain illnesses have decreased; certain illnesses have almost come to the point of being wiped out—but due to the rapid expansion of the population and due to the demands of the various Members of Parliament for central dispensaries, hospitals, maternity homes, bringing in its wake the need to recruit more doctors, nurses, para-medical staff, etc. Due to this we have now reached the figure of Rs. 222 million.

In the coming year we propose to train an additional 515 pupil nurses, 25 radiographers, 150 pupil midwives, 45 medical officers are being sent abroad for specialist qualifications and 75 medical officers are being taken for post-graduate training.

Then the question of giving a guarantee of employment to medical graduates has agitated the minds of the public during the last year or so. I wish to point out at this stage that we do not give a guarantee of employment to any other category of graduate. We have engineers passing out; we have architects passing out; we have science graduates passing

out, and we have also arts graduates passing out, but there is no question of guaranteeing employment to these categories. There has never been a guarantee of employment to medical graduates also, but as the number of doctors passing out yearly was limited we were in the past able to absorb practically every one who passed but and who chose to join Government Service.

Today, with the establishment of the second medical school we have on the average between three to four hundred medical graduates passing out. There is an English saying that one must cut one's coat accordingly to one's cloth, and it is according to our revenue that we have to take in doctors. It is true, it is desirable, that every dispensary should be manned by fully qualified medical officers, but our economy just now cannot stand that. Therefore, in the future it will not be possible to absorb all the medical graduates that pass out. Here again there is a public misconception that medical graduates who devote so many years to study and spend so much of money must be guaranteed employment. I like to tell this honourable House that the only type of graduate who can start his own practice as soon as he passes out is the medical graduate. The medical graduate, he or she, is not tied down to the Public Service. As they pass out, as they finish the period of internship they can start private practice. What about the poor arts graduates, and the poor science graduates?

Therefore, this idea that we should guarantee employment should be given up because it creates a misconception and heart-burning among other graduates. Now, take an engineer: he also goes through a strenuous course of training, and he is also a very useful member of society, but no Government has given a guarantee of employment to the engineering graduates. An hon. Member of the Opposition stated that this Government was unable to guarantee employment. No government did. The circumstances were such that as

they passed out they were able to get employment. But that promise cannot be held out for the future. I say so not only for the information of hon. Members of this House but also in the interest of those who choose to go into the medical profession. There are certain professions which are grossly under-manned. The medical profession just now, I think, is top-heavy under the circumstances. There are too many, and we cannot absorb all of them.

நீல்டி டி அலுவிஸ் மஃ.

(திரு. நீல்டி அலுவிஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

Do you mean you are over-staffed?

ஆர். பி. சீல்டி. சீனானாயக்க

(கௌரவ ஈ. எல். சீனானாயக்க)

(The Hon. E. L. Senanayake)

Not over-staffed. By "top-heavy" I mean we cannot provide employment for all of them.

கீனமன் மஃ.

(திரு. கீனமன்)

(Mr. Keuneman)

What is the ratio of doctors to patients?

ஆர். பி. சீல்டி. சீனானாயக்க

(கௌரவ ஈ. எல். சீனானாயக்க)

(The Hon. E. L. Senanayake)

That would depend on the different countries. In the United Kingdom you will find that it is one doctor to every 2,000 or 3,000 patients. I do not think we can have that position here. I shall give the figures later.

I next come to the building programme. A sum of Rs. 11 million is being provided in the next financial year for capital works in the votes of, the Health Department. Besides, a sum of Rs. 7.1 million is being provided for buildings for the Health Department and ayurveda under the P. W. D. Votes. The expenditure on buildings for the current year, both under the Health Department Votes, and the P. W. D. votes, will be in the region of Rs. 18 million.

In the past few years we have had difficulty in completing our building programme because the P. W. D. has been unable to accept work for more than so many million rupees for each department.. I am glad to inform this hon. House that the State Engineering Corporation has offered to take on a good load of the building programme. Just now the State Engineering Corporation is completing the building of hospitals at Aluthnuwara, Maskeliya, Kankesanturai, Warakapola and Avissawella. In the next financial year we shall have the support not only of the P. W. D. and the State Engineering Corporation, but also of the R. V. D. B., which has taken on a very big load of our building programme. Therefore, we hope to complete Rs. 18 million worth of work in the next financial year.

One of the important steps taken during the current year has been the introduction of price control of drugs. I admit that at the very beginning there were a few instances where we found it difficult to control price, but I am glad to report now to this hon. House and to hon. Members that the price control of drugs has been working satisfactorily. I must also mention that we have had 32 cases of profiteering and irregular practices. All these cases have been taken to court, and several persons have been convicted. We are trying to close every loophole.

I am also glad to inform this hon. House that from next month we can expect a further reduction in the price of drugs. The prices of important drugs like sulphas, antibiotics vitamins, etc., will come down by 35 per cent. This has been made possible because the Hon. Minister of Finance has kindly agreed to allow the import of drugs duty free and because of changes in customs policy. Up to now customs duty has been charged on the world market value but from the first of next month customs duty will be calculated on the c.i.f. price. But from the first of next month customs duty will be calculated on the c.i.f. value. This will give a further reduction of 10

[මැ ඩී. ඒ. ජේනානායක]
per cent. Therefore the price of the majority of drugs that are being used daily will come down by 45 per cent.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

That will be like the prices of textiles coming down.

මැ ඩී. එල්. ජේනානායක

(கேளரவ ஈ. எல். சேனநாயக்க)

(The Hon. E. L. Senanayake)

To facilitate the distribution of drugs the Civil Medical Stores is being decentralized. We have already established five drug stores—at Kegalle, Kalutara, Ratnapura, Batticaloa and Puttalam—and very soon the Civil Medical Stores will be operating in Kandy, Kurunegala, Badulla, Anuradhapura and Vavuniya. The decentralization of the Civil Medical Stores has made it very convenient for the provincial hospitals to obtain their drugs without delay.

The next important step that has been taken is in regard to quality control of drugs. As you know, today the same drugs is being imported into this country under a variety of brand names. For example, you can get aspirin in ten different varieties and you can get penicillin in thirty or forty different varieties. No one is able to evaluate the strength of these drugs. It has been found that certain drugs are 50 per cent below the effective strength. There is no method of getting a proper evaluation of drugs manufactured in this country.

We are, therefore, very grateful to the Government of Japan which has offered substantial aid to us in that regard. A team of Japanese scientists is at present in Ceylon advising the Health Department on the estab-

lishment of a quality control laboratory. This is going to cost about Rs. 3½ million.

The new virus laboratory at the Colombo South Hospital has been occupied and work has commenced on serology and tissue cultures. This is something new in the medical field in Ceylon. In cases of very rare illnesses we have all these years been flying out samples to Germany or England or Switzerland for analysis, but in future we shall be able to tackle this problem completely in Ceylon.

The next important step taken by my Ministry is in regard to the blood bank. Although our requirements amount to about 70,000 pints, so far we have not been able to secure more than half the required quantity, in spite of the honorarium of Rs. 10 given to each donor.

There have been sad instances of people having lost their lives for want of blood of a particular group.

We have launched a national appeal for blood donation. I am glad to tell the House that we have had a very good response from all sections of the public. In fact this morning 300 police recruits donated blood before they took up their new posts. We hope that we shall be able to secure our entire requirements of blood through donations. We would not only save Rs. 2 or Rs. 2½ lakhs but also have a record of the people who have donated blood and who are willing to donate blood free, so that in case of emergency we shall have a network of donors whom we could summon.

The other scheme started by my Ministry is with regard to the provision of a free rice meal to patients. After the rice-cut the system that obtained was that a patient had to surrender his coupons if he wanted a meal of rice. What happened was that a patient who entered hospital for three or four days was reluctant

to surrender his coupons. We have therefore organized a system of voluntary contributions whereby Buddhist societies, various Christian societies and Muslim societies have banded themselves together for the purpose of supplying rice meals to patients, and now in many areas patients are receiving not merely one rice meal but two rice meals a day, with no added cost to Government.

I was sorry to read the other day in HANSARD that the fair Leader of the Opposition had in the course of her speech in the Throne Speech Debate stated that the Minister of Health was begging for rice. I should like to remind her that one of the greatest precepts that Lord Buddha preached was *dana paramithava*. Though a son of royalty, the first thing he did when he attained enlightenment was to take a bowl and go begging. He set an example for the rest of the world. The giving of a *dana* according to Buddhism is a very great act of charity. Lord Buddha went begging with a bowl. So, *dana paramithava* is a very valuable attainment. To encourage people to give *dana*, to appeal to the people to give rice, is not begging. It is a question of getting together to be of help to our brothers and sisters.

I do not think she should have said that we went begging for rice, or for food, or for blood. It is not that we require it for ourselves but that we require it for those who are ill. This will help the people who are ill. When a person is ill, whether he be the Governor-General, the Prime Minister, a Minister, or anyone, these are the two things that they value most. And according to the teachings of the Buddha, service to the sick is equal to service to Him. Therefore, as I mentioned earlier, especially where sickness is concerned, we should not think of any other difference.

Then we come to the question, the much vexed question, of family planning. Family planning has been

accepted in most parts of the developed world. We in Ceylon have been having family planning on a small scale in the past. Those who have read economics must have come across the law of diminishing returns. You can manure your fields to any extent and you can introduce any type of culture, but there comes a time when the return starts diminishing. You can get one acre of paddy to yield 250 bushels of paddy but it does not mean you are going to step up production to 300, 400, and 500 bushels. The law of diminishing returns applies and the yield starts coming down. Therefore, many countries have realized that the population explosion is one of the biggest problems they will have to face.

I remember, when I was reading for the degree in economics as far back as 1942, I read an article on the Malthusian Theory written in 1789 where Professor Malthus had prophesied that there would come a time when the biggest problem the world would face is the problem of over-population.

Nearly two hundred years later, most of the countries have accepted family planning and they are practising family planning. They are giving incentives to family planning.

People have a misconception that if they practise family planning it is a sin. Family planning is not birth control. When you lay a table for ten and you invite a hundred, what will happen? All the hundred of them will starve. We in our own country have to evaluate our own possibilities.

The hon. Member for Dambulla was saying that we must have a plan and that we must look ahead. He said that we must think of the number of teachers that we require, of the number of doctors that we require, and the number of constables we would require. Similarly we must look ahead even in the matter of maintaining our health services. We must look ahead to find out the number of people to whom we can provide

[ශ්‍රී ඩී. ඒල්. සේනානායක]
 medical facilities, how many people we can feed, and so on. If we go on indiscriminately what will happen?

We are basically an agricultural country. In agriculture you know that increasing of the yield is not limitless. There are limits to the returns from a paddy field or from a tea bush or anything. Family planning therefore should be encouraged because we would otherwise fall into a bottomless well.

If on the one side we are stepping up production, development, and in every possible field, and on the other, if we have an indiscriminate increase of population, I do not know what we will have to do when we reach explosion point.

His Holiness the Pope has changed his views recently.

කෙනමන් මහ.

(ශ්‍රී ඩී. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

He has reaffirmed his view.

ශ්‍රී ඩී. ඒල්. සේනානායක

(කෙරුම ආ. ආ. ජන. සේනානායක)

(The Hon. E. L. Senanayake)

In regard to foreign aid, during the current financial year \$25,000 was received from the W.H.O. for malaria eradication work. \$25,000 was also received from the U.S.A. Government. \$264,000 was received from the UNICEF for strengthening the maternal and child health services particularly. \$43,000 was again received from the UNICEF for tuberculosis control work.

In regard to the malaria epidemic, which is causing and has caused us grave anxiety, I should like to place before this House the pattern of the anti-malaria campaign during the past ten years. In the year 1958 the total expenditure on the anti-malaria campaign was Rs. 4½ million in 1959

Rs. 3 million; in 1960 Rs. 3½ million; in 1961-62 Rs. 3,800,000; in 1962-63 Rs. 3½ million; and in 1963-64 Rs. 2,600,000. At this stage the expenditure on the anti-malaria campaign started to come down as a result of American aid being withdrawn. When the oil companies were taken over no compensation was paid, and the American aid that was given to the anti-malaria campaign was completely stopped. Up to the year 1963 we had been receiving 37 per cent, 39 per cent, 42 per cent as foreign aid. After 1963 the foreign aid we received dropped to 10 per cent. This year the estimated expenditure on the anti-malaria campaign alone is nearly Rs. 12 million.

As I mentioned earlier in 1964 the number of recorded cases of malaria was only 17. It had come to almost eradication level. I must say, in fairness to the then Government and the officials who were in charge, that at that time the W.H.O. was so convinced that malaria would not reappear in Ceylon, that they asked the then Government, or the department, to stop spraying. From then onwards malaria started again in the dry zone. I am glad to be able to tell hon. Members that, although the incidence of malaria in the last one year has been nearly 1½ million cases, in the areas where spraying has been started there is a reduction in the number of cases. I should like to tell this hon. House that the eradication of malaria cannot be done in six months or one year. We have to have a consistent programme for the next five years.

කෙනමන් මහ.

(ශ්‍රී ඩී. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

How about the distribution of pills?

ශ්‍රී ඩී. ඒල්. සේනානායක

(කෙරුම ආ. ආ. ජන. සේනානායක)

(The Hon. E. L. Senanayake)

We have got millions of pills and they are being distributed now. We have been able to distribute these pills very satisfactorily.

In addition to the anti-malaria campaign we have the anti-Filariasis campaign. The figures are very interesting to note. In 1947, when the first anti-Filariasis survey was done, the infection rate was 7.5 per cent. This had come down to 1.4 per cent in 1967. A sum of Rs. 2 million is spent annually on the campaign for the eradication of filariasis.

The tuberculosis campaign has progressed considerably. In 1959 the incidence of tuberculosis was 9.6 per cent. In 1967 it came down to 5.4 per cent. An assessment has been made by the W.H.O. pilot project which was inaugurated in 1966 in the Northern and Western Provinces. The anti-tuberculosis campaign has been fairly successful. If we are to wipe out tuberculosis in this Island we must insist that every child be given the B.C.G. vaccination. There are two diseases that other countries have successfully wiped out, namely, tuberculosis and polio; and from inquiries made I find that in every one of these countries where they have wiped out polio and tuberculosis, there is legislation for compulsory vaccination. No child is admitted to a school unless a certificate is produced to show that he or she has had the anti-polio and the B.C.G. vaccinations.

It is my proposal to introduce very soon legislation to make it compulsory for all pre-school children to produce a certificate before they can be admitted to a school that they have been treated with B.C.G., anti-polio and, we propose to add another, what they call the triple-injection which immunizes the children from whooping cough, tetanus and something else. If they have that certificate they will be admitted to school. In this case the parents are to blame. A child below 5 years cannot go up to a doctor and ask for anti-polio treatment. You will find, Sir, when ever we have a propaganda drive against polio that for the next 2 or 3 years the incidence of polio falls almost to nothing, but after 4 years it starts rising again. Therefore it is

very necessary to have compulsory treatment. I understand that we have compulsory vaccination; so, I do not think anyone will lose if we have compulsory treatment against these three dreaded diseases where specially the children are affected.

The recorded number of positive cases of malaria in 1959 was 1,596, in 1964, 122, in 1961, 110, in 1962, 31 and in 1963, 70. On these results and on the recommendation of an independent appraisal team of the W.H.O., spraying operations were interrupted from the entire country in April 1964. This may be the reason for the resurgence of malaria again. In the year 1964, 1,213,000 blood smears were taken throughout the Island. The number of positive cases which was 150 in 1966, rose to 499. The actual epidemic broke out in 1967, again in the traditional areas of Dambulla, Matale, Polonnaruwa, Anuradhapura and Kurunegala. Those who remember the previous epidemic will recall that these were the worst affected areas then, and its reappearance goes to prove that the civilizations of ancient Ceylon moved out of those areas to the up-country due to malaria, which was dreaded even at that time. So that, malaria has become a national enemy.

Action has been taken to combat this epidemic. We had the very ready assistance of the W.H.O. in this connection. I am very grateful to them for having rushed to our aid in every way. When we had very little D.D.T. and anti-malaria drugs, the officers of the W.H.O. within 3 weeks airlifted all the drugs that we wanted and gave us a gift of D.D.T. The Indian Government gave us a loan of D.D.T. if not for which and if we had waited for the normal period, the malaria epidemic would have got out of hand sometime ago.

On this occasion I should also like to record my very grateful appreciation of the services of the Army. The Army came to our aid. If we had to recruit overseers and trained persons,

[මරු ඩී. ඇල්. සේනානායක]

our figures of malaria would have gone to 3 million. The ready assistance given by the Hon. Prime Minister by giving me several units of the army to spray the entire river bed in that area helped us a lot.

The W.H.O. team who came to advise us has given us two programmes; one is a crash programme to be implemented immediately which is going to cost Rs. 25 million, and the other is a 4 year long term programme which is going to cost about Rs. 65 million. In all we will have to find in the next 5 years an additional Rs. 100 million for malaria work alone.

We have received quite a lot of assistance from many friendly countries, not only drugs and D.D.T., but also vehicles. They have sent their experts even without our asking for them, and these experts have gone round the Island and helped the Anti-Malaria Department to make a proper assessment of the situation. I am glad to tell this House that the situation with regard to malaria is under control now.

We have completed the cardiology unit established in the General Hospital. Buildings for the establishment of a virus laboratory in Colombo South, and a quality control laboratory are under way. The Ayurvedic College costing over Rs. 800,000 was completed in November 1967.

I should now like to place before this House a short account of what is happening in Ayurveda. As you know, the ayurvedic hospitals and dispensaries throughout the Island under the Ministry of Health have provided treatment for 570,913 outdoor patients and 553 indoor patients. Action is under way to establish new ayurvedic hospitals in Jaffna, Kurunegala, Kandy, Warakapola, and—

නීල් ද අල්විස් මයා.

(කිතු. ඒල් ඩී. ඇල්විස්)

(Mr. Neal de Alwis)

What about the Southern Province?

මරු ඩී. එල්. සේනානායක

(කෙසරවා ආ. ආ. සේනානායක)

(The Hon. E. L. Senanayake)

—Beliatta. Beliatta is going to have the biggest project, costing Rs. 3½ million. We have taken steps to take over all the herbaria in the Island. Now we find ourselves importing herbs that are available in Ceylon. Unfortunately, there has not been a proper system of collection of the herbs available in this country. I am grateful to the Hon. Minister of Lands who has placed under my Ministry the various herbaria planted by our ancient ancestors, where we can grow all the *aralu*, *bulu*, *nelli* and many of our requirements which are presently imported from India. We have also taken action to register the *paramparagatha vedamahattayas*. In the past anyone was able to put up a board and call himself an ayurvedic doctor, and the public were at the mercy of the quacks. We have introduced a scheme where all those ayurvedic physicians go through a test, and we have so far registered 5,728 general physicians who claim to be ereditary physicians. Every one of these people had to face a fairly stiff test in medical treatment.

The College of Ayurveda was shifted to new premises in 1967. We have 5,578 students following a four-year course. I am also glad to inform this House that the salaries of ayurvedic physicians have been raised, after going through a five year period of training, they received Rs. 80 a month. This has been raised to Rs. 265 a month going up to a maximum of Rs. 565.

I shall now deal with some of the criticisms made by hon. Members who spoke before me. The hon. Member for Mulkirigala.

(Mr. George Rajapaksa) has said that a sum of Rs. 6,850,000 was allocated for T. B. allowances in 1967-68 and that this has been reduced to Rs. 1,520,000 in the present Budget. I have just read out to you the figures in regard to the incidence of T. B. The incidence of T. B. has gone down considerably and, therefore, the hon. Member should realize that consequently the total allowance paid should also go down. Also, it has been the experience with some of the people receiving this allowance, that they do not want to be completely cured.

නීල් ද අල්විස් මයා.

(තිரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

Why?

ශ්‍රී ඩී. එල්. සේනානායක

(கௌரவ ஈ. எல். சேனநாயக்க)

(The Hon. E. L. Senanayake)

They want to continue to draw the allowance—

නීල් ද අල්විස් මයා.

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

What is the reason? Due to economic conditions.

ශ්‍රී ඩී. එල්. සේනානායක

(கௌரவ ஈ. எல். சேனநாயக்க)

(The Hon. E. L. Senanayake)

—thereby infecting their children and others in the family. Now we have evolved a new system where we give the treatment on the spot. When they come to the T. B. Clinic they have to take the treatment on the spot. Therefore, in the very near future we might be in the happy position of being able to say that T. B. has been completely wiped out.

The hon. Member for Kalutara (Mr. Cholmondeley Goonewardene) has commented that about 70 doctors had passed out but they have not been recruited. That is not correct. I have employed every intern who passed out both in December and in June. But in the future it may not be possible to

take in all those who pass out. We have provision for only another 130 appointments in the coming year while we will have about 300 passing out during that year.

I do not like to take the time of this House by giving some more figures. I should like to state that the programme for the coming year has been increased not only for the curative side but also for the preventive side. It is universally accepted that prevention is better than cure, therefore we have given more weightage for the prevention of diseases and not so much for the curative side.

As I mentioned before, with the increase in population and with every hon. Member asking for more and more maternity homes—for instance, Kamburupitiya is getting two maternity homes—these places have to be staffed with apothecaries, nurses, midwives and so on.— [Interruption]. I find the best place to introduce family planning is the maternity home. It is most receptive there.

In conclusion I should like to thank hon. Members on both sides of the House for their kind co-operation and support given to me during the past six months.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(Hon. Members)

Hear! Hear!

අ. හා. 3.18

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා. (අකුරු
පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஹேமச்சந்திரா சிறிசேன—அக்
அக்குறையை முதலாவது அங்கத்தவர்)

(Mr. Hemachandra Sirisena—First
Akurana)

ශ්‍රී කථානායකතුමනි, වර්තමාන
සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාව
පටන් ගත්තේ 'ආරෝග්‍ය පරමා ලාභ'
කියායි. එහෙත් ඊට වඩා කථාව අලංකාර
වෙනවා, 'සබ්බේ සත්තා ආහාරවිවිතිකා'
කියා පටන් ගත්තා නම්. ලාභයෙන්
උතුම් ලාභය තීරෝගි භාවයය කියන

[හේමවන්ද සිරිසේන මයා.]

එකසි, 'ආරෝග්‍යා පරමා ලාභා' යන් නෙහි තෝරුම හැටියට අපට පැහැදිලි වන්නේ. එහෙත් මේ රටේ ජනතාවට සේවයක් කිරීමට නම් ආහාරයක් අනුභව කර ජීවත් වී ඉන්නට ඕනෑ.

ගරු ඇමතිතුමා සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වර්තමාන වැය ශීඝ්‍රය පිළිබඳව කරුණු කිපයක් උපුටා පෙන්නුවා, පසුගිය වර්ෂ වල වෙන් කළ මුදලට වඩා වැඩි මුදලක් මේ වර්ෂයේ වෙන්කර තිබෙන බව. එතුමා පෙන්නුම් කර දුන් අන්දමට, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය පවත්වා ගෙන යන කාලයේදී සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය මෙතරම් ඉහළ නැග තිබුණේ නැහැ. එය සත්‍යයක් බව අප පිළිගන්නවා. දැන් තරමට ලෙඩබු සිටියේ නැහැ, ඒ කාලයේ. ඒ නිසයි, වැඩි වියදමක් දරන්නට වූවමනාවක් නැති වුණේ. දැන් මේ රටේ ජනතාවට වඩා රෝග බෝ වී තිබෙන්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරුන්ට බවයි අපට පෙනෙන්නේ. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය මේ තරම් ඉහළ යාමට හේතු හැටියට අපට පෙනෙන්නේ එයයි. 1962-63 වර්ෂයේදී රුපියල් 17 කෝටියක් වූ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය 1963-64 වර්ෂයේදී 18 කෝටිය, 1964-65 වර්ෂයේදී 20 කෝටිය ආදී වශයෙන් ක්‍රමයෙන් නැගිලෙන ගිය බව ඇත්තයි. එසේ වැඩි වේගෙන ගියේත් ඒ කාලයේ ආණ්ඩුවේ ඇතැම් උදවියටත් ලෙඩ හැදී ගෙන එන විටයි. ආණ්ඩුව කරන අයට ලෙඩ වැඩි වන විට සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය වැඩි වීම පුද්ගලයන් නොබවයි. කෙසේ හෝ වේවා අඩු වැය ශීඝ්‍රයක් ඇතිව සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු කරගෙන ගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු කාලයේදී—හාල් සේරු 2ක් මහජනයාට දෙන කාලයේදී—ආරෝග්‍ය ශාලාවල ලෙඩුන්ට දෙවේලම බත් දුන් බව සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා පිළිගන්නට ඕනෑ. එහෙත් වැය ශීඝ්‍රය මේ තරම් වැඩි කරලත් ආරෝග්‍ය ශාලාවල ලෙඩුන්ට බත් වේලක් දෙන්නට මේ රටේ ගොවිතැන් කරන අහිංසක ජනතාවගෙන් ගිහා කකා ඇවිදීමට සිදු වීම ගැන අපේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ඊළඟට මා අය වැය ලේඛනය පිළිබඳව මගේ පෞද්ගලික දැනීමේ හැටියට යමක් කියන්නට අදහස් කරනවා. මේ අය වැය සකස් කර තිබෙන්නේ ඉතාමත්ම අමාරුවෙන් බව පෙනුවා. මේ රජයේ නඩත්තුව සදහා කෙසේ හෝ ආදායම් ලබා ගත යුතුය යන හැඟීමෙන් යුක්තව, අපේ රටේ වැසියන්ට සුබෝපහෝගි ලෙස ජීවත් වන්නට තිබුණු මාර්ග අවහිර කරමින්, ධනවත් පිරිසට තව තවත් වරප්‍රසාද දෙමින්, අයවැය සකස් කරන්නට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා උත්සාහ කර තිබෙනවා. ණය ලබාගෙන අයවැය පියවීම නිසා අපේ අනාගතයට විශාල තර්ජනයක් එල්ල වී තිබෙන බව පිළිගත යුතුයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පවතිද්දී වර්තමාන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, එවකට යාපනුවේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් ඒ ආණ්ඩුවේ අයවැය ලේඛනයක් පිළිබඳ විවාදයකට සහභාගි වෙමින්, එවකට සිටි මුදල් ඇමතිතුමාට උපදෙස් දීමක් වශයෙන්, මෙම ගරු සභාවේදී කරන ලද ප්‍රකාශයක් මා දැන් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි.

“ මා කියමින් සිටියේ අර විෂම තත්ත්වය පළමු කොටම 1957-58 ආති වුණය කියලයි. ඇයි ඒ අන්දමට වුණේ ? රජයට පුළුවන්කමක් ඇති වුණේ නැහැ, අවුරුද්දේ ආදායමෙන් ඒ අවුරුද්ද තුළ සාමාන්‍ය වියදම පියවන්නට. 1957-58 මුදල් වර්ෂයට පෙර එය කරන්න පුළුවන් වී තිබුණා. අවුරුද්දේ ආදායමෙන් යම්කිසි ප්‍රමාණයක් ඉතිරි කර එය සංවර්ධන වැඩ සදහා යොදන්න ඊට පෙර පුළුවන් වුණා ; නමුත් 1957-58 අවුරුද්දේ මය මා කියන සාමාන්‍ය වියදම පියවන්න යම් මුදලක් ණයට හෝ ආධාර වශයෙන් හෝ ලබා ගන්න මේ රජයට සිදු වුණා. ඒකයි, හයානක ප්‍රතිපත්තිය ”. (නිල වාර්තාව, 1962 අගෝස්තු 22 ; 47 කාණ්ඩය, නි, 2967)

ගරු මන්ත්‍රීන්ගේ ක (ගෞරව වහානිතායක) (The Hon. Wanninayake)

ඒක ඇත්ත තමයි. එදා සාමාන්‍ය වියදම පියවා ගන්නට ණයට ගන්නට සිදු වුණා. අප ණය අරගන්නේ සංවර්ධන වැඩවලටයි.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(*ශ්‍රී* ශ්‍රී. හේමචන්ද්‍රා සිරිසේන)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

අද නමුත් නාන්සේ අයවැය පියවා ගන්නට ණය වී තැද්ද?

ගරු වන්නිනායක

(*ශ්‍රී* ගරු වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

නමුත් නාන්සේට ඔය වෙනස තේරෙන්නේ නැහැ නොවැ.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(*ශ්‍රී* ශ්‍රී. හේමචන්ද්‍රා සිරිසේන)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

නමුත් නාන්සේට අයවැය පියවා ගන්නට නොතේරෙන නිසයි, මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. බලය ලබා ගන්නට පෙර මොන විධියේ ප්‍රකාශ කළත් බලය ලැබුණොත් පසුව මුහුණ පාන්නට තිබෙන ප්‍රශ්න අමුතු බව නමුත් නාන්සේට පේනවා ඇති. දැන් ස්වල්ප වේලාවකට පෙර කථා කළ ගරු ඥාණිය ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් ඒ බව පැහැදිලි වුණා. ප්‍රශ්න විසඳන්නට අමාරු නිසා පවුල් සංවිධාන කළ යුතු බව එතුමා ප්‍රකාශ කළා. පවුල් සංවිධානය කිරීමේ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කරන්නට එතුමා උත්සාහ කරනවාලු. දැනටමත් පවුල් සංවිධානය කර සිටින ගරු අගමැතිතුමාටත්, ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාටත්, ගරු ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාටත් මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ප්‍රශ්නවල බර පහලකම දැනගෙනයි, ඒ අය කල් ඇතිවම පවුල් සංවිධානය කර තිබෙන්නේ. ඒ අනුව ආණ්ඩු පක්ෂයේ සෙසු ඇමතිවරුන් සහ මන්ත්‍රීවරුන් පවුල් සංවිධානය කර රටට ආදර්ශයක් දුන්නොත් එයින් කිසියම් ප්‍රයෝජනයක් ඇති වෙනැයි මා කල්පනා කරනවා. එවකට ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වශයෙන් සිටි වර්තමාන ගරු ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවේ අයවැය ලේඛනයක් විවේචනය කරමින් මුදල් ඇමතිවරයාට කළ ප්‍රශංසාවක් මා දැන් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. මා මේ කියවන්නේ **හැන්සාඩ්** වාර්තාවේ 52 වන කාණ්ඩයේ 1558 වන තීරුවෙනුයි.

“ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ අලුත් මුදල් ඇමතිතුමාට නොයෙකුත් පැතිවලින් නොයෙකුත් පුද්ගලයන්ගෙන් ප්‍රශංසා ලැබී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශංසාවන්ගෙන් බොහොමයක් ගැන මගේ කැමැත්තක් තැන්තේවී නමුත් එක කරුණක් සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට විශේෂ මල් මාලාවක් පළඳවන්නට මම කැමතියි. එය ඉතා වැදගත් කරුණක්. එනම්, 1947 සිට අද වන තුරු මේ රටේ සිටි මුදල් ඇමතිවරුන් සියලු දෙනාම හාණි ඩායරයේ සහ ලංකාවේ මධ්‍යම බැංකුවේ දැවට අසුවී සිටියා. මෙතෙක් සිටි සියලුම මුදල් ඇමතිවරු රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දෙස බැලුවේ, අපේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු දෙස බැලුවේ, වෙනත් නොයෙක් කරුණු දෙස බැලුවේ, තමන්ගේ ඇස් දෙකෙන් නොම මධ්‍යම බැංකුවේ නිලධාරීන්ගේ ඇස්වලින් හා හාණි ඩායරයේ ප්‍රතිගාමී නිලධාරීන්ගේ ඇස්වලින්. එහෙත් පළමුවන වතාවට අවුරුදු 15 කට පසුව මුදල් ඇමතිවරයෙක් අපට ලැබී සිටිනවා. තමන්ගේ නිදහස් කල්පනා අනුව, මහජනයාගේ ඕනෑම එකඟී අනුව ආර්ථික ප්‍රශ්න දෙස බලන්නට පුළුවන්කමක් ඇති. පළමුවෙන් වතාවට මධ්‍යම මහ බැංකුවේ පුස්තකාල මොලන්, හාණි ඩායරයේ මහජන විද්‍යාල කුමන්ත්‍රණකාරයින්ගේ පැත්තකට කර රටේ ප්‍රශ්න ක්‍රියම අන්දමට විසඳීමට ඉදිරිපත් වීම ගැන මුදල් ඇමතිතුමාට මම බොහොම ප්‍රශංසා කරනවා.”

ඔය ආදී වශයෙන් සඳහන් කර තිබෙන්නේ අන් කිසිවකු ගැන නොව එවකට මේ රටේ මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි වතී මානායේ කොළොන්නාවේ මහජන මන්ත්‍රීවරයා (ඉලංගරත්න මයා.) ගැන බව ප්‍රීතියෙන් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. මෙසේ සඳහන් කෙළේ අන් කිසිවෙක් නොව ගාල්ලේ මහජන මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් එවකට සිටි, වර්තමාන ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමායි. ඔන්න ඔය ආකාරයටයි, මේ රටේ පොදු ප්‍රශ්න විසඳන්නට ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙන්නේ. තමන්ගේ ඇස්වලින් ප්‍රශ්න දෙස බලා නිදහස් කල්පනාවෙන් යුක්තව කටයුතු කිරීමේ අගය එතුමා එදා දුටුවා. තමන්ගේම ඇස්වලින් රටේ ප්‍රශ්න දැක ඒවා විසඳීම සඳහා නිසි පිළියම් යෙදීමට තමන්ගේ ඇත්දැකීම් උපයෝගී කර ගැනීම ඉතා වැදගත් දෙයක්. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් තුලින් ජනතා ප්‍රශ්න නිරාකරණය කරන්නට තරම් දක්ෂ ඇමතිවරයකු ගැටියට එතුමා එදා හිටපු බව වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමාටත් තේරුම් යනු ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

මගේ පිළිතුරු කථාවේදී මම ඒක පෙන්වා දෙන්නම්. එදා අයවැය ලේඛනය කෙළ වර වුණේ කොහොමදැයි මම එතකොට පෙන්වා දෙන්නම්.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிறிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

ගරු කථානායකතුමනි, මේවා මේ ආකාරයට ඉදිරිපත් වන විට එතුමන්ලාට තරු පෙනෙනවා වාගේ වෙනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

රනිඤ්ඤ පත්තු වෙනවා.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிறிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

තවම පත්තු කෙළේ නැහැ. කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ මුදල් ඇමතිකම් දරා හොඳ පළපුරුද්දක් ඇත්තාවූද, ඒ වාගේම මුදල් ඇමතිකමේ සිටිද්දීම මේ වාගේම හාල් පුශ්නයකට අත ගැසීම නිසා මුදල් ඇමතිකම පමණක් නොව මුළු ආණ්ඩුවම විසි වී ගිය සැට දුටු කෙනෙක් තමයි අපේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා, නිල වාර්තාවේ 1964-65 වර්ෂයේ 66 වැනි කාණ්ඩයේ 1713 වැනි තීරයේ එතුමාගේ කථාව මේ ආකාරයට වාර්තාගත වී තිබෙනවා :

“අපි අයවැය ලේඛනයක් මතින් නේ කොහොමද? එහි ඇති යෝජනාවලින් මහජනයාට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවාද නැද්ද යන මිමිමෙහුයි අයවැය ලේඛනයක් මැනිය යුත්තේ. කොහොමද අපි තවත් විදියකින් මතින් නේ? මේ රටේ ප්‍රශ්නවලට උත්තරයක් දී තිබෙනවාද, ඒ ප්‍රශ්න විසදීමට යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාද කියා බැලීමෙහුයි. හද මහජනයා මුහුණ පා තිබෙන ප්‍රශ්න කොහොමද? අද ලංකාවේ නැගිය යුතු දේ බහිත බවත්, බැසිය යුතු දේ නහිත බවත් අපට පෙනෙන කාරණයක්.”

ගරු කථානායකතුමනි, නැගිය යුතු දේ බහිත බවත් බැසිය යුතු දේ නහිත බවත් කියා තිබෙනවා. නැගිය යුතු දේයැයි කියන්නේ සමහර විට මේ රටින් විදේශ

රටවලට යවන කෘෂිකාර්මික සහ කාර්මික භාණ්ඩවලට වැඩි විය යුතු මිල ගණන් වන්නට පුළුවන. ඒවායේ මිල ගණන් වැඩි වී නැති නිසා විය හැකියි, නැගිය යුතු දේ බහිතවාය කියන්නේ. බැසිය යුතු දේ නැග තිබෙනවාය කියන්නේ ආහාර වගී, ඇළුම් පැලඳුම් සහ වෙනත් නොයෙකුත් අන්දමේ පාරිභෝගික භාණ්ඩවල මිල අඩු විය යුතු නමුත් ඒවායේ මිල වැඩි වී තිබෙනවාය කියන කාරණය විය හැකියි. එහෙත් අද පවත්නා තත්ත්වය කුමක්ද කියා මා වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. ඒ වාගේම අද නැගිය යුතු දේ නැග තිබෙනවා ද බැසිය යුතු දේ බැස තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය මා එතුමා ඉදිරියෙහි මතු කරන්නට කැමතියි. 1963-64 ජීවන අංකය 113 යි. නමුත් නාන්සේලා ජීවන අංකය බැස්වීම සඳහා කොතරම් උත්සාහයක් ගෙන තිබෙනවාද කිවහොත් අද එය 121 කුත් දශම ගණනක් දක්වා බැස තිබෙනවා. 113 දැන් තවත් 9 කින් බස්සලා, 113 තිබුණු ජීවන අංකය දැන් 122 ක් පමණ වෙනවා නම් කියකින් බැහැලාද කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගණන් ගදා බලන්න.

ගරු කථානායකතුමනි, ඊළඟට වගා ව්‍යාපාරය පිළිබඳව සඳහන් කරන්නට මිනැ. ඇත්ත වශයෙන් ම අප රටට වගා ව්‍යාපාරයක් අවශ්‍යයි. ඇත්ත වශයෙන්ම එය පක්ෂ හේදයෙන් තොරව කළ යුතුයි කියන එකත් මා පිළිගන්නවා. ඒ නිසා ගරු අගමැතිතුමා ඒ සම්බන්ධව ගන්නා උත්සාහයට අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙනවා. දේශපාලන වශයෙන් කළ යුතුම වූ මේ ඉතාමත්ම වැදගත් සේවය ඒ ආකාරයෙන්ම ඉටු නොවන නිසා ඒ ගැන අපේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. තරමක් දුරට වී අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙන බව අපි පිළිගන්නා අතරම ඒ සඳහා දරන වියදම ඉතාමත්ම වැඩි බවත් අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. මේ සඳහා යෙදූ මුදල් නියම ආකාරයට යෙදුවා නම් ගරු අගමැතිතුමාගෙන් මේ වගා ව්‍යාපාරය තරමක් දුරටත් සාර්ථක කර ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණාය කියා මා කල්පනා කරනවා. වී වගාව වෙනුවට ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇතුළු නිලධාරීන් නම් වගාවේ සිටින අන්දම පැහැදිලිව පෙනී යන බව මෙහි දී

සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ගරු කථා නායකතුමනි, 1965 දී බුසල් 3,50,00,000ක් ලැබුණු අතර 1966 දී වී බුසල් 4,50,00,000 ක් ලැබී තිබෙනවා. ඒ අතරම 1967 දී වී බුසල් 5,50,00,000 ක් ලැබුණාය යන වගක් දිනපතාම වාගේ ශුවන් විදුලි යන්ත්‍රයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. තත්ත්වය එහෙම නම් ප්‍රශ්නයක් අහන්නට මෑ කැමතියි. ඒ අන්දමට අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙනවා නම් ආරෝග්‍යශාලාවල ලෙඩුන්ට දිනකට එක බත් වේලක්වත් දෙන්නට බැරි වුණේ ඇයි?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී ල. ආ. ශෝච්චාලා ශ්‍රීචිරිවර්ධන)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)

1964 අස්වැන්න ගැන මේ ආණ්ඩුව කියන්නේ නැහැ.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(ශ්‍රී ල. හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන)
(Mr. Hemachandra Sirisena)

1964 ලැබුණු වී අස්වැන්න වැඩි නිසා ඒ ගැන කියන්නේ නැහැ. ඒකත් කිව් වෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පැවති කාලයේ මීට වඩා වී අස්වැන්නක් තිබුණාය කියන එක එළිවෙන්නවනෙ. ඒ නිසා 1964 ගැන නොකියා අනික් වම් ගැන පමණයි කියන්නේ.

එපමණක් නොවෙයි ගරු කථානායක තුමනි, සටනක ජයග්‍රහණයක් පිළිබඳව ශුවන් විදුලියෙන් ලමයින් හිනස්සන හඬක් ප්‍රචාරය වෙනවා මෑ අසා තිබෙනවා. එහෙත් ලමයින් හිනස්සවා ගෙවිතැන දියුණු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. මෑ හිනන විධියට එය කරන්නට නම් ලමයින් හඬන හඬක් ප්‍රචාරය කරන්නට ඕනෑ. ලමයින් හිනාවීමෙන් හැඟෙන්නේ වැඩ කිපීමක් ගැන නොවෙයි ස්වයංමිපෝෂිත බවක් පිළිබඳ හැඟීමක්. එසේ නැතිව ලමයින් සිනාසීමෙන් ආහාර අතින් පරිහානියට පත් වී තිබෙනවාය කියන හැඟීමක් ඇති වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ලමයින් සබවනවා මිස හිනස්සවීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගැන කියා මෑ කියනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, කෘෂිකාර්මික ව්‍යාපාරය සඳහා මේ රටේ අලුත් ක්‍රමයේ වගා ව්‍යාපාර ආරම්භ කර තිබෙනවා. මේ

වගාව සඳහා මේ රටට ඉසිලිය නොහැකි තරමට කාර්මික මි හරක් හා යාන්ත්‍රික ගවයින් විශාල සංඛ්‍යාවක් වෙනත් රටවලින් ගෙන්වා ගෙන තිබෙනවා. පරාක්‍රම යුගයක් ඇති කරන්න උත්සාහ කරන මේ රජය පරාක්‍රම යුගයේදී නොතිබුණු යන්ත්‍ර යොදා වගාව දියුණු කරන්නට යෑමෙන් මේ රටේ ගව සම්පත සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී ගොස් තිබෙන බව මතක් කරන්නට ඕනෑ. හොඳයි, ඒත් කමක් නැහැ, විද්‍යාත්මක දියුණුවෙන් අපි ප්‍රයෝජන ගත යුතු යයි හිතමු. වර්ධකර්ම යන්ත්‍ර විශාල සංඛ්‍යාවක් මේ රටට ගෙන්වා තිබෙනවා. එහෙත් ඒවා කරදරයක් නැතිව පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ දින කිහිපයක් හෝ සති කිහිපයක් පමණයි. ඒ වර්ධකරයක කිසියම් කොටසක් අබලන් වුණාම හෝ කැඩුණාම මේ රටේ වෑක්වර් ගෙන්වන ඒජන්සියෙන් හෝ වෙළඳ සමාගමෙන් ඒ කොටස ලබා ගන්න පුළුවන්කමක් නැති නිසා අද වෑක්වර් යන්ත්‍ර දහස් ගණනක් මිත්තේරිය, පොළොන්නරුව, අම්පාරේ, ගල්මය ආදී ප්‍රදේශවල ගරාජවල පුස්කමින් තිබෙන බව ගරු අගමැතිතුමාට එතුමා සංචාරය කරන අවස්ථාවලදී පෙනී යන්නට ඇති. කලින් රුපියල් දොළොස් දහස් ගණනකට මිලදී ගන්න පුළුවන්කම තිබුණු වෑක්වරයකට අද රුපියල් විසි දොදහස් ගණනක් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එතරම් වැඩි මිලක් ගෙවා හෝ වෑක්වර් මිලදී ගත් බොහෝ දෙනෙකුට මේ අමතර කොටස් හිඟය නිසා වෑක්වර්වලින් කඩුරු වැඩ කර ගන්නට බැරිව ගොස් තිබෙනවා. මිහරක් විකත් නැතිව ගියා. දැන් කුඹුරු අක්කර 5ක් තිබෙන උදවිය පවා ඒ කුඹුරු අක්කර 5 පස් දෙනෙකුට බදු දී එයින් ලැබෙන ආදායමෙන් බොහොම අමාරුවෙන් ජීවත් වන බවයි අපට පෙනෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, ඇමති අංශයක් පාසා ඒ ඒ වැය ගිණි යටතේ කාරකසභා අවස්ථාවේදී අපට කථා කිපීමට තවත් අවස්ථාවක් ලැබෙන නිසා ඒ ඒ අවස්ථාවල රටේ පුශ්න පිළිබඳවත්, මගේ කොටසාගයේ පවතින අඩුපාඩුකම් පිළිබඳවත් කරුණු ඉදිරිපත් කර ඒ පුශ්නවලට නිසි පිලිතුරු හා සවිදායක විසඳුම් මේ ආණ්ඩුවෙන් ලබා ගන්න මෑ අදහස් කරන බැවින් මගේ කථාව දික් කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. නවත් එක කරුණක් ගැන පමණක්

[සේමවන්ද සිරිසේන මයා.]

සදහන් කර මගේ කථාව අවසාන කරන්ටයි, මා බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. මන්ත්‍රී වරුන්ගේ දීමනා පිළිබඳව ඊයේ පෙරේද ප්‍රශ්නයක් ඇති වී තිබුණා. ඒක සුළු ප්‍රශ්නයක්.

කථානායකතුමා

(*ආචාර්යවරයාගේ ආචාර්යවරයා*)

(Mr. Speaker)

ඒක ගැන දැන් කථා කරන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒකට වෙනත් ඉඩ ප්‍රස්තාවක් ලැබෙයි.

සේමවන්ද සිරිසේන මයා.

(*ශ්‍රී ජනරජයේ සභාපතිවරයාගේ සභාපතිවරයා*)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

පාර්ලිමේන්තුවේදී ලැබෙයිද?

කථානායකතුමා

(*ආචාර්යවරයාගේ ආචාර්යවරයා*)

(Mr. Speaker)

බව.

සේමවන්ද සිරිසේන මයා.

(*ශ්‍රී ජනරජයේ සභාපතිවරයාගේ සභාපතිවරයා*)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

වෙනත් අංශයකින් කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නවා. මේ රටේ නොයෙකුත් ආයතනවල රජයේ දෙපාර්තමේන්තු වල, කර්මාන්තශාලාවල සේවකයන් වෘත්තීය සමිති පිහිටුවාගෙන තිබෙනවා.

මේ වෘත්තීය සමිති තෙරයක් ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරමින් වැඩ වර්ජන ආදියේ යෙදී සමහර ඉල්ලීම් දිනාගන්න අවස්ථා අප දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ වගේ මන්ත්‍රීවරුන් ඔක්කොම එකතු වෙලා වෘත්තීය සමිතියක් හදාගෙන වැඩ වර්ජන යක් කළාම මේ ප්‍රශ්න ලෙහෙසියෙන් විසඳා ගන්න පුළුවනි. පාර්ලිමේන්තුව වර්ජනය කරනවය, ඡන්දය දෙන්න යන්නේ නැත, කථා කරන්නේ නැත, ආදී වශයෙන් ඡන්ද දායකයන්ට කියන්ට ඕනෑ. එපමණක් නොව, තමන් හමුවීමට කොට්ඨාශයේ මහජනයා ආ විට මන්ත්‍රීවරුන්ගේ දීමනා වැඩි කරන තුරු අපි වැඩ කරන්නේ නැහැයි කිව්වාම “අපේ මන්ත්‍රීතුමාගේ දීමනාව වැඩි වේවා; අපේ මන්ත්‍රීතුමාගේ දීමනාව වැඩි වේවා” යයි සටන් පාඨ කියමින් මහජනයා විසින්ම පෙළපාලි පවත්වයි. එවිට මේ ප්‍රශ්නය ලෙහෙසියෙන්ම විසඳා ගන්නට පුළුවන් වෙයි. මේ කාරකසභා පත් කරන්නටත්, පාර්ලිමේන්තුවට යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නටත් චුම්බනා නැහැ. මේක සුළු ප්‍රශ්නයක්. ඒ අන්දමට ප්‍රශ්නය විසඳුණේ නැත්නම් අපේ ගරු කමිකරු ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කරල දෙයි.

ගරු කථානායකතුමනි, තමුන් නාන්සේගේ කාලය ඉතා වැදගත් බව ජපනී යනවා. තවත් මන්ත්‍රීවරුන් ගණනාවක්ම කථා කරන්නට සූදනම්ම සිටින තිසා මේ අවස්ථාව දීම ගැන තමුන් නාන්සේට ස්තූති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

* * * * *

[ඉතිරි වැඩ කටයුතු 1968 අගෝස්තු 19 වන සදද නිල වාර්තාවෙන් බලාගත යුතුයි.]

(*නීතිමුද්‍රිත දේශපාලන විද්‍යා 1968 ඉතිරි 19 වන, නිවැරදිව පිටපත් කළ, නිවැරදිව පිටපත් කළ පාර්ලිමේන්තු වාර්තාව.*)

[For continuation of Proceedings, see OFFICIAL REPORT for Monday, 19th August, 1968.]